

kat. komp.

178

/

Mag. Si. Dr.

P

Nie pożycza się
do domu.

POËTAE POLON.

N. ~~47~~
Poczya 358.

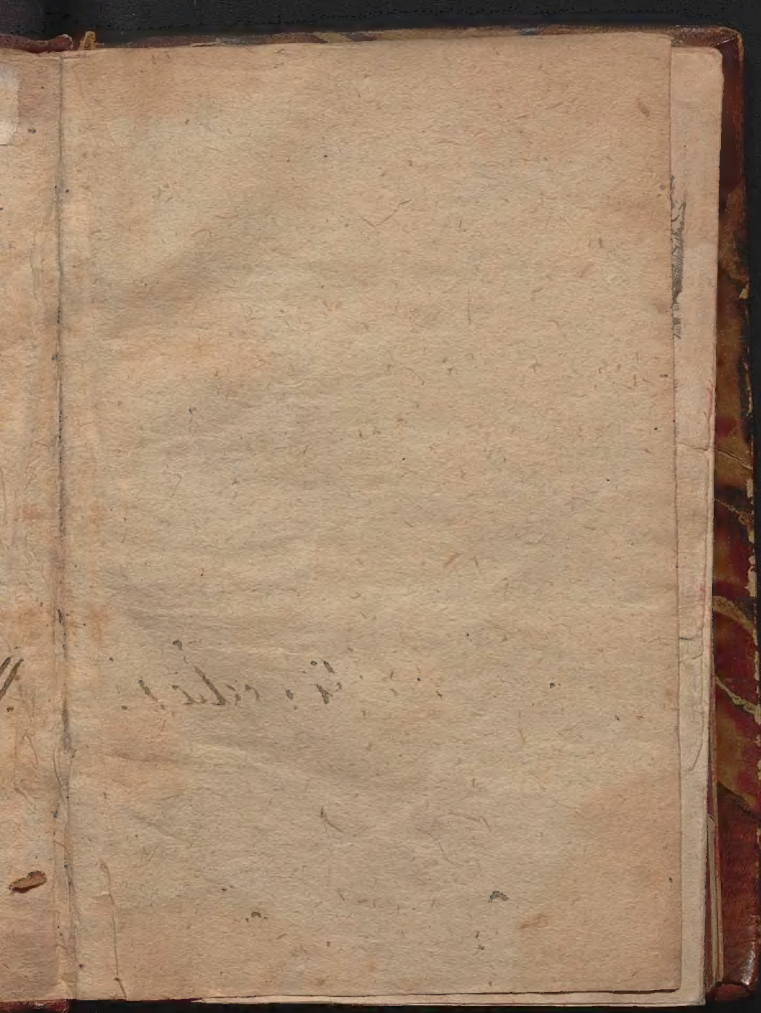

178

Przybylski Sctus M.

42.

P. VIII 120.

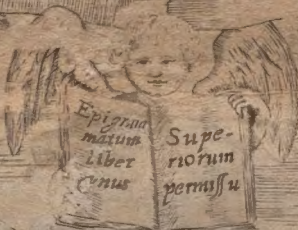

AD
VIRI
SARBLEVI
e
Societate
IESV

LYRICORUM
LIBRI
TRES

Epigra-
matum
liber
vnu

Superiorum
permissu

am Fi

GALISSII
Tyris Collegij Soci-
etatis IESV
M DC LXXXI

de la Bibliotheque
d' HYACINTHE PRZYBYLSKI.

178 I
BIBLIOTHECA
UNIV.
CRACOVIENSIS

MATTHIÆ CASI-
MIRI SARBIEVII.
LYRICORUM

LIBER PRIMUS.

AD VRBANVM VII.
PONT: O. M.

KI.

ODE I.

*Cum infesta Thracum copia Panno-
nia successissent.*

AM minæ sævi cecidere belli:
Jam profanatis male pulsa terris
Et salus, & pax fidei reviviscit
Oppida legi:

Jam Fides & Fas & amœna præter
laus, itas læto volat arva curru;
am fluunt passim pretiosa largis
Sæcula rivis.

▲

Candi-

Candidi soles veterisq̃ue venæ
 Fontibus nati revocantur Anni :
 Grandinat gemmis, riguoq̃ue cœlum
 Depluit auro.

Meq̃ue veraci cecinisse versu,
 Inter Octobreis, tua festa pompas
 Prisca Saturni redijisse sæcla,
 Approbat orbis.

Aurei patrum niveiq̃ue mores,
 Exul & serâ procul usque Thule
 Candor, & pulchro remeare Virtus
 Audet Olympo.

Lactis & fusi per aprica mellis,
 Garruli, campos secuere, rivi:
 Et superfuso tumuere plenæ
 Nectare ripæ.

Lætior vulgò leges inquietis
 Fluctuat culmis, titubantq̃ue frugum
 Uberes campi, nec avara sulcis
 Invidet æstas.

Pastor errantes comitatus hædos
 Provocat raucas calamo cicadas :
 Mugiunt colles, & anhela fessis
 Sylva juvencis.

Pace subsultant juga, pace rident
 Tetricæ rupes : leve separatos
 Otium colles amat, & sequestri
 Gaudia pagi.

LIBER I.

Te Ceres flavis redimita culmis,
Magne pacati moderator orbis,
Te suis Æstas opulenta circum.
- fundit aristis.

Supplici myrtus tibi servit umbrâ,
Serviant lauri : tibi celsa longè
Quercus assurgit , tremuloque pinus
Vertice nutat.

Siderum præses dominusque terræ
Lucida Romam speculatus arce
Regna tranquiler , cupidoque Patrem
Te velit Orbi.

Laurus, annosum tibi signet ævum:
Fata te nôrint , properentque Parcæ
Nescium carpi tibi destinatos
Stamen in annos.

Quæque formosos sedet inter ignes ,
Sedulam pro te miserata Romam
Virgo , quam circum glomerantur albis
Astra choreis.

Curet effusas Latij querelas,
Virginum castas juvenumque voces
Curet, & votis procerum reclines
Applicet aureis.

4 LYRICORUM
AD AVRELIVM LYCVN.

*Ne plus nimio de adversa for-
tuna queratur.*

O D E II.

IN dignas, Lyce nœnias
Et mœstū gemitu pectus, & hispidis
Frontem nubibus expedi,
Cum Sol non solito lumine riserit,
Et fortuna volubilis
Fati difficilem jecerit aleam.
Quod vexant hodie Noti
Cras lambent graciles æquor Etesia.
Mœstum Sol hodie caput
Cras lætum roseo promet ab æquore
Alterno redeunt choro
Risus, & Gemitus, & madidis propè
Sicci cum lachrymis Joci.
Nascuntur medijs Gaudia Luctibus
Sic fatis placitum, suis
Tempestiva fluunt fata periculis.
Fessos duxit heri boves,
Dat magnis hodie jura Quiritibus
Et quæ bobus ademerat,
Imponit Gabijs & Curibus juga.

, Idem

LIBER I.

3

M. Idem Phosphorus aspicit (sperus.
Magnum, quem tenuem viderat He-
Quod si seria ludicris
Fortunæ placeat texere: rusticus
Hesternam repetet casam
Ridentis populi non humilis jocus
Et queis rexerat omnia,
Findet laurigeris ligna Securibus.
Quod si defuerit salix,
Fasces pauperibus subjiciet focis.

serit, AD CRISPVM LÆVINIVM

Ne plus aequo adolescentie fidat.

tesis.

O D E I I I.

quore V Iue jucundæ metuens juventæ
Crispe Lævini. Fugiant avaræ
propè Mentium Lunæ. nimiumque volui
Lubricus æther.
Tribus Tu licet multo radiatus auro
Gemmeâ vestem moderere Zonâ.
lis. Et super collo Tyrias amictet
Fibula lanas.
tribus Jure Phænissis vaga penna cristis
Stare labenti dubitat galero :

a. Idem

A 3

Jure,

Jure, quo fulges timidum refigi
Palluit aurum.

, Quod tibi largâ dedit hora dextrâ,

, Hora furaci rapiet sinistra :

, More fallentis tenerum jocosa
Matris alumnum.

, Mobiles rerum dubijque casus

, Regna mortalis tenuere vitæ :

, Sedulus metæ properat fugacis
Impetus ævi.

, Tardiùs ponto volat Adriano,

, Quam ratem mersi populèrè remi,

, Et repentinis animosa trudent
Carbasa ventis.

, Omnibus mundi dominator Horis

, Aptat urgendas per inane pennas :

, Pars adhuc nido latet, & futuros

, Crescit in annos.

AD PRINCIPES EVROPÆ

De recuperando Orientis imperio.

ODE IV.

Nondum minaci cornua Bosphoro
Decussit audax Pontus, & efferis
Servire Neptunus Gelonis
Turpe gemit, resonatq; fluctu

Pla
Im

Mo
Pig

Sem
Vcl

For
Sese

Van
Foe

Vag
Haf

Crust
Pugn

Pla

LIBER I

Plangente ripas Thraca frementibus
Immugit undis: Æmathiâ pudet (gos
Frænos momordisse, & Pelas-
Odrysijs dare colla loris.

Mœrent tenaci compede Cyclades

Pigræ moveri : mœret Achaica

Thetis inæqualesq; Locri

Perpetuo lachrymâtur Hebro,

Semperné nigras Æthiopum domos,

Vel, quæ superbus præfluit oppida

Ganges, Abydenasq; tures

Supplicibus tremuisse pinnis

Formidolosam juverit Artacen?

Seseq; captum Phosphorus omnibus

Undis, Crythereoq; & alto

Jonio, Arabioq; ploret?

Vani futuri temporis augures

Fœcunda rerum sæcula discimus

Si non retractamus fideli

Tela manu, tacitoq; gaudet

OPÆ Vagina ferro : si clypei vacant

perio. Hastæq; & arcus : non animi placent

Parci laborum, non magistræ

Consilij, sine Marte, linguæ.

nofo Frustra Novembres dicimus ad focos

feris Pugnata Rhetis bella sub Alpibus

tonis Frustra renarramus Gelonum

is fluct Versa retro retulisse signa;

Plai

LYRICORUM

Si non & ipsi stringere Noricos
 Audemus enses, quos malè barbara
 Non decoloravère terga,
 Sed Tyrio Latiale fūco
 Mlevit aurum, non sine gemmeo
 Circumsonantis fulgure balthei, &
 Grato catenarum tumultu,
 Et sonitu phalararum acuto:
 Formosa fortes arina timent viros,
 Frangi q̄; nolent, seu profugus Scythes,
 Seu creber è campis agetur
 Mirmidoniū Dolopumq̄; nim-
 Quicum q̄; furas & caput induet (bus
 Auro, Quirites, exuer Italum,
 Civisq̄; Romanus negari
 Non timido patietur hosti:
 Nec quī capillum finget, & aureum
 Solem refulis crinibus allinet, (te
 Dicemus Unbrum, qui fremē
 Antiochi, Annibalisq̄; turma
 Rursus efficaci diruat impetu,
 Alpesq̄; clausumq̄; intrepidā manu
 Perrumpat orbem. Sic citat
 Sæcula degenerare metis
 Saneitū futuri temporis arbiter:
 Certoq̄; prudens ordine segreges
 Metatur annos, nunc seve
 Artibus, ingenioq̄; pugn-
 Arist-

LIBER I.

9

Assulget ætas, nunc melior foro

Gestit disertis fervere jurgiis.

Hæc Thracas, audacemq; Bessu

Hæc Cilicas pavidoque Seras

Prodixit ætas. Nos senio piger

Effudit Orbis, dedecus ultimum

Mundi, fatiscentisque naturæ

Opprobriū: malè nata proles

Quicquid bonorum restitit, heu nefas,

Morum scelestâ deterimus notâ,

Mentisque, & excelsi latrones

Ingenij, violenta fraudum,

Tormenta, sanctis addere dotibus

Laudamur ultro: nec scelerum pudet;

Virtusque clamatur sagacem

Flagitio violare dextram.

Iras & enses, vendimus & manum,

Hac, unde nummis aura refulserit;

Sparsiq; tinnitus ad auri

Sollicitâ vacat aure vulgus.

Et quâ secundis jecit honoribus

Bene ominatam mobilis aleam

Fortuna, mentitur caducæ

Plebis honos, positoq; fallax

Accumbit omnis poplite civitas

Perjura festo surgere cum joco,

Cum pompa stipantū, & dolo

Præterijt breve fulgur auri.

10 LYRICORUM
AD TELEPHVM LYCVM.

*Fortuna, rerumq; humanarum
inconstantiam accusat.*

O D E V.

• Eheu, Telephe, ludimur
• Fortunæ volucris ludimur impetu.
• Æternum nihil est, cadet (cidet:
• Quod surgit: sed adhuc surget & oc
• Ritu præcipitis pilæ,
• Quæ cum pulsa cavâ rejicitur manu,
• Nunc lenes secat Africos,
• Nunc terræ refugis absilit iactibus.
• Vesper vespere truditur,
• Sed nunc deterior nunc melior subit.
• Anni nubibus insident:
• Incertis equitant, Lustra, Favonij
• Cæco sæcula turbine.
• Hæc quam Pieriâ decipimus Lyra
• Juncto fulminis effedo,
• Eheu quam celeres Hora quant Notos
• Nec gratæ strepitum Lyræ,
• Nec curat miseræ carmina Tibiæ:
• Et quanquam canitur, levis
• Se se tota suis laudibus invidet.
• Magnas interea rapit

Urbi

M. , Urbesque, & populos, & miserabili
 , Reges subruit impetu;
 , Et sceptri decus, & regna cadentium
 , Permiscet cineri Ducum;
 , Auratasque trabes & penetralia
 , Et Cives simul, & super
 , Eversis sepelit turribus oppida:
 , Ac mundi procul arduas
 , Stragesque; & cumulos, ac procerum pyrae
 , Festa nube super volat,
 , Stellarumque; rotam & longa brevissimo
 , Cursu saecula corripit.
 , Dum nobis taciti diffugiunt Dies
 , Eheu Thelephe, ludimur
 , Fatorum rapida ludimur orbita.
 , An nos fallimur? an suam
 , Rerum pulcer habet vultus imaginem
 , Et sunt, quae Lyce cernimus?
 An peccant fatuis lumina palpebris,
 Et mendax oculi vitrum?
 An longi trahitur fabula somnij?

Notos. *Saeculi nostri socordia persequitur.*

ODE VI.

A Ut nos avarae vendidimus Tyros
 Aut usque Thulen misimus exules

Cultus avorum, non honoris
 Præcipiti libet ire clivo;
 Non sceptrâ Pyrrhi, non Agamemnonis
 Letho pacisci: non Alyattici
 Vejente permutare saxo
 Uber, Achæmeniumq; Tygrim.
 Nescit severo livida brachia
 Signare ferro, nescit idoneis
 Tiro reluctantem lupatis
 Frangere equum, metuitq; torvū
 Tranare Lyrim, cum nivibus satur
 Exæstuantî fræna licentiæ
 Permisit, emovitque ripam
 Assiduæ metuendus Urbis:
 Quod si procacem fregit equus gradum,
 Micatque nervis, & genibus tremit:
 At non Eupercæles iisdem
 Nescius assimulare saltus:
 Et cum peritum sinistra citant pedem,
 Doctus choreæ. Frangite barbita,
 Nervosque, dementemque buxum
 Famineo prohibete cantu.
 Auditis? Istri littora personat
 Ferale cornu. jam capita Alpium
 Magnæque respondere montes
 Ausoniæ, nova t arma Mavors
 Urbisquetectis elicit. Ibimus?
 An nos Caleno mensa tenet mero,

LIBER I

Coenæque regnorum redemptæ
 Divitijs, populi que censu?
 Quas cum recedens viderit Hesperus,
 Surgens easdem Phosphorus aspicit,
 Et rider aspecto renidens
 Luna inero, radiosque tingit,
 Dum nos Lyæo regificis super
 Descripta mensis prælia pingimus,
 Fuso que metamur Falerno
 Mœnia, diluviusque tossas.
 Surgamus. Indo lutea Nereo
 Sublucet Eos: jam radiantium
 Flatus quadrigarum, & citator
 Oceanum pepulere plantæ.
 Surgamus. omnes prima vocat dies,
 Et Phœbus: at non noxter ab Indijs
 Phœbus, Quirites, nec Latino
 Orta dies famulatur orbi,
 Totumque diris manè Othomanidjs
 Impendit æther. prô pudor! Occidens
 Nobis, fatigatusque tantum
 Hesperium propè Phœbus axem
 Turpi Latinis vespere serviet?
 Surgamus: Oetam Gadibus & Pharon
 Addamus Auroram que nocti, &
 Bactra Tago, Tiberique Gangem.

LYRICORUM
AD VRBANVM VIII.
PONT. OPT. MAX.

ODE VII.

VRBANE Regum Maxime, Maxime
URBANE Vatum. Pegaseus tibi
Temo, volaturusque latè
Regna super populosque currus
Jam dudum apud me est, eripe te solo,
Obliviosis eripe nubibus
Nomenque, laudesque. O Deorum.
Concilio, patrioque quondam
Promisse cælo! te super inclyta
Terrarum & altas Acrocerania
Egressa nubes, te superni
Colla super humerosque Pindi.
Attollere altè, non sine numine,
Luctabor. Ibis sub pedibus pigras
Urbes relicturusque gentes,
Attonitæ novus hospes auræ.
Hæc unde vasti littora Nerei,
Amnesque, camposque, & juga desuper
Arcesque mirari, & natantes
Oceano numerare terras
Coram licebit: jam tibi barbarus.
Circum supinis collibus annuit
Æmus, salutataque longè
Attremitt Acrocorinthus aulæ.

LIBER I.

Ter pronus Othrys , ter trepidæ latus
Subsedit Ossa, ter Rhodope nive
Sacræsqve submisere lauros

Æmæthij capita alta Pindi,
Sacerqve Phœbo Cynthus , & avia
Acuta Cyrrhæ. laurigeris tibi

Thyrsis coronatus Citheron,

Et patulâ nemorosa pinu
Pangæa gaudent brachia frondium
Longè tetendisse, & procul obvios

Currus adorare, & volanti
Ardua supposuisse terga.

Hinc ire pompas, hinc tibi præpetes
Centum superbis ire curulibus

URBANE Musas , atque aperto
Ire fines tua facta cælo.

Auditis ? an me ludit amabilis
Imago pompæ ? jam videor pios

Audire plausus , & frementes
Cæruleum per inane turmas,

Hinc & repenti vectus ab Africo
Apum sonoro exercitus agmine

Leni ter URBANUM susurro,
Ter resonis fremuere pennæ.

Ter vecta terris ac pelago super

Respondit Echo : ter lituis procul ,
Sparsæ ter URBANUM Camœnæ

Pindaricis cecinere plegris.

Audi-

Audivit ingens pontus, & Insulas
Erexit omnes. ilicet Africæ.

Plausere & Europes, & unâ
Americas Aliæque regna.

Lætæque tandem, currite sæcula,

Dixere Musæ: Currite candidis

Horæ quadrigis: ite, magni

Sæcula deproperate Menses,

Dixere Musæ: protinus aurea

Risere longum sæcula, sæcula:

Auro laborata, & recuso

In pretium emicuere vultu.

LA VDES VRBANI VIII.

PONT. OPT. MAX.

ODE VIII.

Nuper receptâ bella super Tyro,

Pugnæque serùm ludere distuli

VRBANE, nunc jurata lenem

Increpuit tibi Musa buxum.

Per te refecto ferro adamantinum.

Offulsit auro sæculum, & undique

Gazis coronatumque gemmis,

Purpureo revirescit ævo.

Quo foeta quondam nectare flumina,

Ulroque septem balsama collibus

Mane-

Manare, vinove & liquenti
 Melle vagos properare rivos,
 Et spontè sero vespere turgidas
 Ad septa narrant lanigerum pecus
 Mammas reportare, & comatum
 Assyrio grave vellus auro.
 Te Fas, Piumque, & Justitiæ comes,
 Ut cum (ue sacrum lætus agis pedem,
 Candor coronat; Te fidelis
 Propositi studiosa Virtus.
 Te ponè ilavo larga Ceres sinu,
 Rerum (ue plenis non sine Cornibus
 Felix Analthææ citatis
 Rura sibiit populosque bigis,
 At vis, & ater Luctus, & ætheis
 Stipata centum Bella furoribus,
 Curæque, pallent es (ue Morbi, &
 Fœda modis simulacra miris
 Cessere retrò. Te duce Faustitas
 Secura frugum rura perambulat,
 Tutæque per vasti tumultus
 Carpathij volitant carinæ.
 Te feriati cum pueris senes,
 Nec non reclusæ cum nuribus canunt
 Regem puellæ: sive reddit,
 Sive citum rapit hora solem.
 At nos recurvo poplite per vias
 Patrem colentes, ter niveum Tibi

Nive

Nimbū ligustri, ter rosarum
Puniceum jaciemus imbrem.

AD NICOLAVM VEJE-
RUM PALATINI CULMENS.
F. LIUM.

O D E IX.

I Bis belligeræ regna Poloniae
Et gratæ repetes limina Patriæ:
Quæ te voce diu, quæ prece flagitat
Passis obvia brachijs.
Ceu quem velivolis præpes Etesijs
Navis divitibus distinet Insulis
Dilectum juvenem, quem modò barbara
Auri corripuit fames,
Mater sollicito spectat ab æquore,
Et lentum pelagi damnat Oriona,
Et ventos gemitu duplicat, & pigro
Affundit lacrymas mari:
Si fors edomito fletibus Æolo
Indo sole niger filius advolet,
Et longi memores exilij notas
Caris deleat osculis.
At tu nec studio mercis idoneus,
Infamisque lucri, nec sitiens opum.
Quas septem geminis prodigus ostijs
Aut Ganges vomit, aut Tagus,
Invi-

Invites patrium limen, amantior
 Insignes animi quærere copias,
 Et vi consilij promptus, & ubere
 Venâ divitis ingenl.

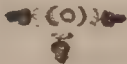
Te rerum sapiens usus, & Imperl,
 Te felix operum spiritus addecet,
 Et vox se populo fundere largior
 Plenæ flumine copiae.

Fortunæ volucrem mitte licentiam:
 Hoc appone lucro, quod tuleris simul
 Quò te cunq̃ue feres: seu per inhospita
 Rauci littora Bosphori,

Et captum niveâ compede Nereum:
 Seu pacis dubios Thracas & asperum
 Persen, seu refugum visere Concanum
 Legatus properaveris:

Virtutem solidi pectoris hospitam
 Idem portat equus, qui dominum, neq̃ue
 Aut campo melior ponè perambulat,
 Aut mensæ comes assidet.

Illam cana Fides, nudaq̃ue Veritas,
 Et ferrugineæ plebe Pecuniæ
 Circumfusus Honor, & sequitur prope
 Albis Fama jugalibus.

LAVDES VRBANI VIII.
PONT. OPT. MAX:

ODE X.

Non solus olim præpes Horatius
Ibit biformis per liquidum æthera
Vates: olorinisve latè

Cantibus, Æoliòve, terras
Temnet volatu, me quoque desides
Tranare nimbos, me Zephyris super
Impunè pendere, & sereno
Calliope dedit ire cælo.

Et quàm licebit nubibus & sacrum
Vulgare cælo carmen, æburneam
Lyram quæ suspendens, tubam quæ
Colla super, niveis quæ læves

Plumis lacertos. me nec inhospita
Sistunt oborti littora Nerei,
Rupèsvè inaccessæ ferarum, aut
Verticibus scopulorum acutis

Armata Tethys. me juga Caucasi,
Me canus Atlas, n.e mare barbarum
Late quæ dejectus uterque
Audiet Oceanus procellis.

Ut se quieto cuncta silentio
Stravere latè! Pieriæ simul
Fontes Amymonæ, & canoris

In numerum cecidèrè lymphis
Doctum

LIBER I.

21

III. Doctum fluentis murmura Penei,
 Sacroque Nysæ è vertice tympana,
 Lyraeque, buxiq̃ue, & remissa
 Cum lituis citharistisq̃; plectra
 Fregere nubes. Hinc tibi Gloria
 Latè per orbem differet aureum
 URBANE nomen: quin corusco
 Concutitur Jovis aula curru,
 Septemque sese sideribus pigrum
 Evolvit ævum, protinus ultimis
 Afris coronatisq̃ue Serum
 Mœnibus, Oceanoque rubro
 Noscere magnus, jam tibi tinnulus
 Fert lictia Nilus, jam Berecynthia
 Curetes æra, jam frementes
 Rauca crepant Corybautes arma,
 Te Vaticanis Maurus & Æthiops
 Anus aris, te tepidi canunt
 Devexa mundi, te remora
 Littora personuere Chryse:
 Magnusque latè diceris arbiter
 Cælumq̃; Terrasque, & Maria, & Styga,
 Annenque Cocyti severum, &
 Elysiam cohibere Lethen.
 Tibi (benignæ si qua fides sp̃i)
 Sternentur olim magnanimæ ad pedes
 Gentesque Regesque. ô caduci
 Prædium, columenque mundi
 Jam:

Jam nunc labantis pondera sæculi, &
 Depræliantùm funera Principum ,
 Pronasque Regnorum ruinas
 Consilioque humerisque siste.
 Tardum sereni partibus ætheris
 Te Sidus addas ; neu properes citus
 Mensis reclinari , & faventum
 Ambrosiæ accubuisse Divum.
 Serò receptum Roma flet Patrem,
 Suisque longum vivere moribus
 Possint Quirites, possit ingens
 Curia, purpureique Patres :
 Diuque gaudens , & cupidus tui
 Incumbat Q. bis : certus ames Remi
 Urbem que , prolem que : ac merenti
 Quamquã avidus tibi debet æther,
 Reposce Divos præmia lentior ,
 Paulumque differ sidera , dum Tagum
 Dum Batim, undantemque bello
 Eridanum, Ligerimque places :
 Dum fracta septem cornua montibus
 Submittat Hebrus , dum tibi Thessaliam
 Ducat catenatus Tyrannum in
 Perniciem, opprobriumque, fastus
 Jam tum trophæis & senio gravem,
 Aurata stellarum ad Capitolia
 Longis revertentem triumphis
 Signiferæ vehat axis aulæ.

Quò Musa vatem, non memor Icarì,
 Tollis relapsurum? his potius gravem
 Depone ripis, & dolosas
 Deme humeris digitisq; plumas:
 Tybrimq; propter ducere languidos
 Permitte somnos: & super ilice
 Lyramq; pendentemq; buxum,
 Ambiguus fluitare ramis.

AD STEPHANVM PACI-
 VM MAGNI DVCATVS
 LITVANIÆ
 SVPREMVV THESAVRI
 PRÆFECTVM.

*Equestris elegantia jactantiam re-
 prehendit.*

O D E XI.

Non auro, neque tinnulis (dum sinus
 Pugnandum phaleris, & chlamy-
 Et nodos, & inutiles
 Gemmas belligeris demite brachijs,
 Quid levem galeam juvat
 Pulmarum volucrè ferre superbiam?
 Cur

Cur sparsas agitat iugas,
 Et conus tremulis annuit Africis?
 Cur tectum pavidam caput
 Ementituravem, cum leve sibilis
 Aurarum, & Zephyri joco
 Furtum Mygdoniæ proditur alicis?
 Jam grando chalybum imminet,
 Telorumq; frequens aura volantium
 Imbelli galeæ insonat:
 Jam Martis tonitru mugit, & obvium
 Medi fulgur acinacis. (jubar?
 Quid profunt phaleræ? quid galeæ
 Quid letæ Zephyris comæ? (lis
 Aut umbo clypei, quod procul æmu-
 Lucem solibus invidet?
 Quid vultus nimium sedulus adspici
 Quid pictus pharetræ timor?
 Aurum frenigerâ rejice dexterâ:
 Ferro res eget & manu,
 Et magnis animis: hæc tuleris tria,
 Dicam Geryoni parem,
 Quæ nec populifer proruat Hercules,
 Nec calo nimius Mimas, (manu
 Nec durâ Idomeneus, aut Sthenelus
 Bellis adsit idonea
 Incomptæ facies lege ferociæ,
 Quam fuci decor abstinentis,
 Lascivæque carens forma protervia,

Et f
 H
 Cris
 N
 Tho
 D
 Et p
 P
 Nos
 E
 At q
 D
 Mor
 E
 Sed
 Q
 Dev
 O
 Nud
 A
 Dec
 C
 Hed
 T
 Fati
 Q
 Diff
 E

Et ferri memores genæ,
Hesternique notent vulnera prælij.
Cristæ non facient virum,
Non arguta suis colla corallijs.
Thoracas Pavor & Metus,
Dicuntur Siculis fingere malleis,
Et primi scopulis super
Procudisse vagis scuta Cydonijs.
Nos stultum tegimur caput,
Et leto tenues objicimus moras.
At quos eruerit sibi,
Directis, oculos, invida spiculis
(lis) Mors affingere creditur.
Fatis mille loci, mille patent viæ:
Sed signat jaculis locum,
Qui vultum subitis dimovet ictibus,
Devotumque mori latus
Objectu tremulæ protegit ægidis.
Nudos bella pavent viros.
Audentes animos ipsa volunt propè
Declinare pericula.
Cum contanguineæ ferrea Græciæ
Hæctor rumperet agmina,
Torvis sæpè genis turbidus, obvios
Fati trruuit impetus.
Quos fortuna timet, vitat, & acrium
Differt prælia mentium;
Et mors sæpè viris invidet auream
Famæ

B

Famæ pandere semitam.

Quod si belligerâ cesseris orbitâ
Post te fata citaveris,

Ostendesque neci, quâ fugies, viam.

AD PRINCIPES ROMANI IMPERII.

De recuperandis Græciæ Provincijs.

ODE XII.

AT non supino semper in otio
Perdemus ævum. Surgite Dardani
Cives, triumphatumque captis
Imperium reparate Grajis.

Implete classeis, tendite carbasa,
Inferte remos, ite volentibus
Fatis Quirites: ite: ventis

Vestra tument animisque vela,
Est, qui locantem bella pecuniam,
Novisque rebus postulet utilem
Nervum. quis erumpentis auri
Fluxit ager potiore venâ

Cuniculosi montibus Orici?
Ferro, Quirites, si lubet, abditum
Mercesur aurum, qui vibrati
Glandibus emeruisse plumbi

Gazas potentum sciverit urbium,
 Hic magna parvo lucra paraverit
 Sumptu. nec exponetur aurum,
 Nec Tyriæ Cypriæve merces,
 Quas non cruentus Martis emat chalybs,
 Seu per reluctantum agmina Bistonum,
 Et per recedentes Gelonos
 Vulnifico pluit aura nimbo;
 Seu fulminatis diruta molibus
 Castella densis bella tonitruis
 Emoliuntur, cum caduco
 Moenia concutientur igni,
 Capique versis turribus annuent
 Arces, & omnis copia, & obice
 Centum catenarum gementes
 Divitiæ pedicisque ferri.
 Jam pænè gazis Baëtra timent suis,
 Jam dives Aule. jam Cythereiæ
 Conchæ, Mycenæi que census,
 Et Tyros, & Genoëssa flavo
 Pallefcit auro. jam propè decolor
 Albet superbis Creta corallijs;
 Phthiæque, & interfusa Cypros,
 Ditibus ingemuere ripis.
 Est, quem comantium gratia montium,
 Aut floridorum tangit amœnior
 Vultus viretorum, vel uda
 Mobilibus Cynosura rivis?

Hunc empta multo sanguine recreent Est
 Tenpe, vel acri Pelion aut Samos Ri
 Asserta bello, vel virentis
 Silva Cragi, vel opaca leni
 Pangæa quercu: nec viridem Gnidon, Can
 Altamque Dymen spreverit, aut retro Illu
 Spissis coronatam salictis
 Olenon, umbriteramque Tricen
 Non lymphæ Cydni non vitreus Meles, Cæ
 Lenisve puro Lydius agmine, Du
 Non mite crystallum Lycormæ,
 Non gelidis Arasinus undis
 Desiderantem non benè lubrico Si
 Soletur amni, si modò bellicâ Sa
 E strage fumanteis capillos,
 Et tepidus linat ora pulvis.
 Est qui supinâ certet amystide R
 Obliviosum ducere Liberum? Ba
 Hunc Lesbos, hunc vinosâ Creta,
 Hunc Paphij rogat ora Cypri
 Laxare ferrum. nec Rhodos abnuit,
 Nec, non severi strenua Cæcubi
 Naxos; nec illaudata Thrachin,
 Aut reïdes Amathuntis arces
 Nolent cruentis ictibus asseri:
 Aut qui propinquis æthera rupibus
 Arctat Edon, aut maritus
 Vitiferis Aracynthus ulmis

Est cui suppellex, & vigil ignibus
 Risit caminus, cui pecorum placent
 Armenta, cui latè reductus
 Hinnit ager, fluvijque balant,
 Cantu sonori blandius Orphei?
 Illum juvenicis postulat hospita
 Pleuros, Cleonæique colles,
 Et pecorum studiosa Thræzen:
 Cææque valles, vel Calydoniæ
 Dumeta silvæ, vel redeuntibus
 Saltata Gortyne capellis,
 Cùm roseus tegit arva vesper.
 Si quis virenti limina marmore,
 Saxoque postes, & laquearia, &
 Fingat pavementum, Caryston
 Et variam Salamina, justis
 Reposcat armis, huic Phrygium propè
 Baccata longis Attica collibus
 Descendet intectum, & videndæ
 Porticus adjicietur aulæ.

AD TARQUINIUM LAVINUM.

ODE XIII.

Non si sol semel occidit,
 Non rubris iterum surget ab Indijs;

Nec si quos celeris rotæ
 Sors non exiguo proruit impetu,
 Non lapsos iterum levet,
 Arguto docilis ludere cum joco.
 Ne spem projice, TARQUINI:
 Cujus poenè retrò lambere pulverem
 Et vestigiis diceris,
 Cum fortuna levem verterit orbitam.
 Effusam super & luto
 Fumantē poteris cernere purpuram.
 Tunc & risibus abstine,
 Neu turpi domino lumina paveris:
 Neu calces nimium, memor
 Fortunæ geminam sæpè jaci pilam.

AD JULIVM FLORVM

*Curam Lyncei adolescentis illi
 commendat.*

ODE XIV.

Nullus effrænæ rabiem juventæ
 Æstus Ætæni superet camini:
 Nulla conceptos jaculantis igneis
 Ira Vesevi.
 Crescit infestis animosus ausis
 Ardor, & primæ juvenile vitæ

Robur

Robur adversum sibi lustruosis

Diffidet armis.

Sic ubi densis Aquilo procellis

Bella montanis meditatatur Euris,

Et potens igni Notus, & sonorus

Imbribus æther,

Hinc repentinos struit aura monteis,

Inde bacchantum patiens procellarum.

Ingemunt litus, resonumque saxis

Tunditur æquor:

Fervet hinc illinc inimica Tethys:

Pacis incertus, dubiusque belli

Fluctuat pontus, cui militares

Instruat undas.

Mollior læsi tamen ira ponti,

Lenior motis Aquilo procellis,

Puberum JULI, quatiente cæcas

Turbine mentes.

Hic ubi pugnax equitavit Austro,

Incitæ remis volitant carinæ,

Quas leves auræ facilisque veli

Trudit Japex:

Quæ semel certo metuendus arcu

Fixit, aut recti timor, aut cupido,

Rara pacatis agitata fidunt

Pectora curis.

Fortius pugnes juvenum domando

Spirantum, quam si juga feriat

Induas tauris, vel equina Poeno
Frena leoni.

Jure florentes moderaris annos
Lyncer duris meritò lupatis
Corripis frenum, spatijque p arcum
Flectis ephebum.

AD EQVITES POLONOS.

Cùm LADISLAUS *Polonia*
Princeps, fuso Osmano Turcarum
Imperatore, victorem exercitum in
hiberna reduceret.

O D E XV.

Rederis? jo credite posterì
Fractos pudendo Bistonas impetuf
Cessisse, & infauftis redemptam
Funeribus pepigisse pacem.
Quis tunc recenteis Odrisij's timor
Affixit alas, cùm refugas metu
Præ se LADISLAUS phalangas
Fulmineis agitaret armis!
Quantus Gelonis, quantus erat feris
Sudor Corallis, cùm propè decolor
Ister, verecundusque captâ
Bosphorus erubisset undâ!

Cùm

Cūm versa Thracū parma trementibus
 Fronderet hastis, cūm celer Artacen,
 Turreisq̃ue Byzanti probrosis
 Concanus assonuiſſet armis.

An nos repensam sanguine gloriam
 Frustrā futuris emimus? an suos

Exempla diffingent nepotem

In proavos, similemque patri
 Gnatū reponent? quatenus (heu pudor!)

Pejor netaſtis progenies avis

Succrevit, & damnosa pulchras

Sæcula diminuere vireis.

Vel nos avitæ stemmata gloriæ,

Currusque, & enses, nuper & hosticis

Direpta delubris trophæa,

Æmonix monumenta pugnx,

Uramus igni; neu pudeat sacros

Mentita vultus frangere marmora,

Non æra, fumosasque patrum

Effigies, memoresque laudum

Ceras, profundo mergere Vistulā;

Vel, si supinæ tædet inertix,

Martemque mojourumque pugnas

Egregijs iterare factis

Juremus. O quem Gloria fervidis

Urbeisq̃ue terrasque, & populos super

Evexit alis, ô caduci

Grande decus culumenq̃; mundi!

Pridem Geloni sobria sanguinis
 Rursum Polonis deripe postibus
 Et tela, Princeps, & timenda
 Edonijs refer alma signis.

*Temporum nostrorum ignaviam
 reprehendit.*

ODE XVI.

Mercuri, nam te citharæ potentem
 Vivido manes reparare cantu
 Furva Cocytii stupuere pressis
 Stagna fluentis.

Tuque Lesbæos imitata nervos
 Musa, Dircæum modulare carmen,
 Quo Palatini revocetur Orco
 Turba Quirini.

Ite pugnaces Priami nepotes,
 Pulcher Anchisæ Venerisque sanguis,
 Ite, formosas Acherontis, ite,
 Linquitè ripas.

Quid juvat nigras habitare valleis,
 Ferreum leto simulante somnum?
 Quid juvat subter sepelire magna
 Sæcula terra?

Te mari torvi revocant Sicambri:
 Te pharetrata Nomadum catervæ,

Te Numantini metuende poscunt

Scipio campi.

Æreis rursus fluitare turmis

Visa Carthago, peditumque nimbos,

Et Saguntinis, Siculisque bellum

Affundere portis.

Surge: non audis strepitum, & sonorum

Agmen, & tractas per humum catenas?

Non vides, quantam novus ecce surgit

Poenus in hastam?

Magna te poscunt Asiæ sepulchra

Magne Pompei. Tibi Cæsar olim.

Thraces, & ferrum, manicasque, & igne &

Tela minantur.

Bactra jam motis tremuere castris,

Martio nubes feriente cornu;

Jam minæ tristes equitum, & frementum-

-Hinnitus equorum,

Surge: quâ dormis, quatit acer urnam

Ungulâ Medus: potes hoc sepulchro

Esse securè piger, aut honestos

Carpere somnos?

Ite, felices iterate pugnâs,

Ite Romani, juvet arma notis

Postibus demi, solitoque frontem-

Affurgere cono,

Bella nos pictis simulamus armis,

Splendide fortes, & inane pugnâs.

Nomen, & docti vacuum duellis
Ludere Martem.

Fortium cingi galeis avorum
(Prô pudor!) feri fugimus nepotes,
Heu peregrinis onerasse fortes
Tempora gemmis!

Parva non magnâ manus implet hastam,
Defluunt grandes humeris pharetræ:
Decidunt arcus, laterique iniquus
Exprobrat ensis.

Priscâ mutatâ pudet arma dextræ:
Patrius quondam malè laxus hæret:
Filio thorax, nec avita norunt
Tela nepotem.

*Animi lenitate, Principes maximè
commendari.*

O D E XVII.

Non vivi paries vitri,
Crytalliq; fores, aut Mareoticis
Aurum postibus illitum,
Laudandû memori carmine Principi
Clarabit, neque barbara;
Decidet tumulo gloria laureas;
Sed frons mitior aspici,
Innubique nitens ore meritis,

Et qui sospirat omnia
Irati vacuus nube supercili,
Primo gratior Hespero
Formosus roseâ vultus in Iride.
Regum vultus imagine
Regnorum legitur, pandite lumina, &
Vultum pandite Principes :
Jam vultû, & populi lumina vidimus.
Iraſci populum doce,
Qui torvis nebulam nutibus addidit :
Idem supplicij piger
Maturis faciem riſibus explicet,
Cædesque, & populi graves
Iras, & procerum prælia, & asperas
Regum contuderit minas.
Vulgus bella fremat : te nihil attinet
Fœdo turbida núbilo
Mutari pavidis ora coloribus.
Veris janitor aureus,
Qui campis liquidi paſcitur ætheris
Stellatis Aries comis,
Picti rura poli-frenat, & arbiter,
Mundi prata perambulat :
Iræque, & placidi lenior imperi
Urfis præſidet, & lupis ;
Demitq; , & dominis cornibus annuit
Torvis jura leonibus ,
Caſtigare vagos acer, & igneis

Mundi

38 LYRICORUM

Mundi cogere sepibus.

Vultur degenerum parciore unguium
Albis parcat oloribus; (equum;

Compescit volucrum Bellerophon

Nusquam monstra vagantia

Ch. ron Æmoniâ figit arundine:

Colludit Geminis Leo, &

Taurum supplicibus conciliat jubis:

Nusquam sidera mugiunt,

Aut latrat Procyon, aut Libyco duplex

Rugitu reboat polus.

Labuntur tacito summa silentio:

Tranquillæque tacent rotæ,

Dum currus vigilum volvitur igni.

Tantum lanigeræ facis

Balatur resonat mundus amabili,

Rixæque, & strepitu vacat;

Et se mundus amans, ipse sui propè

Vivis lucet amoribus:

Naturæque uterum, & parturientia

Zonâ sidera subligat:

Hanc flexis Aries cornibus inchoat,

Rerum nobile vinculum, &

Conjunct signiferi fibula balthei.

LIBER I.

39

AD DIVAM ELISABETHAM,

Dum inter Divos ab VRBANO
VIII. PONT. OPT. MAX.*referretur.*

ODE XVIII.

Diva, devexo dominata ponto,
Cujus undosæ meminere Gades,
Cui Tagus servit, liquidoque rura
Præfluit auro.

Pauperes olim coluisse sedes
Læta, nunc magnas habitare stellas
Inter & gyros, & euntis inter
Sidera mundi,

Dum tibi Medæ pretiosa silvæ
Damna, per Thuscas adolemus aras,
Thureo Regem, populi que celes
Crimina fumo.

Ad caelestem adspirat Patriam.

ODE XIX.

VRit me patriæ decor,
Urit conspicuis pervigil ignibus
Stella.

Stellati tholus ætheris ;

Et lunæ tenerum lumen , & aureis
Fixæ lampades atrijs.

O noctis choreas , & teretem sequi
Juratæ thyasum faces !

O pulcher patriæ vultus , & ignei
Dulces excubiæ poli !

Cur me stelliferi luminis hospitem,
Cur , heu ! cur nimium diu

Cælo sepositum cernitis exsulem ?
Hic canum mihi cespitem,

Hic albis tumulum sternite lilijs ,
Fulgentis pueri domus.

Hic leti pedicas exuor , & meo
Secernor cineri cinis.

Hic lenti spoliū ponite corporis ,
Et quicquid superest mei ;
Immensum reliquus tollar in æthera.

AD PRINCIPES ITALIÆ.

De recuperando Orientis Imperio.

ODE XX.

Pulchro , Quirites , pulvere gaudeat
Impubis ætas , & strepitum , & minas
Jam nunc , & audaces tumultus
De tenero meditetur ungui :

Viso.

Visoque primùm sanguine gestiat
 Inter cadentum signa, neque eligit
 Quo lassa post pugnam reclinat
 Colla toro, solidisque somnum
 Commendet armis, aut clypeo super
 Effusus, aut se cespitis explicet
 Per summa, non parcus juventæ,
 Et decorum pretiosus emptor.
 Hoc septus olim milite, Bistonum
 Vallata saxo diruit oppida
 Regnator Epiri, & timendus
 Parthasiæ moderator oræ.
 Heu quantus armis, quātus adest equus,
 Quantusque sudor depopulantibus
 Pangæa Dacis, cū refuī
 Ferrea diluvies Gradivi
 Tumultuosi turbine prælii
 Concussit Æmū: cū Rhodopen propē,
 Sacrisque LADISLAUS armis
 Attonitum patefecit Hebrum,
 Et bellicosum Strymonā vindice
 Turbavit hastā, qui calidas adhuc
 Strages Gelonorum, & natantū
 Scuta virū, galeasque volvit.
 Magnum illa terris intulerat metum,
 Præceps ahenas rumpere copias,
 Taboque fumanteis & igni
 Ausa cohors operire campos.

Si

Si non honesti læta periculi,
 Bellique metas rumpere pertinax,
 Egisset armorum cupido
 Non humiles iterare pugnas:
 Manes avorum, quis bene prosperis
 Excuset armis? quæ manus impigrum
 Leti Musfurmannum paternis
 Immolet inferias sepulchris;
 Quæ nunc (pudendū) illudere pervicax
 Perfultat aræntum, & miserabiles
 Delent pereimptorum ruinas
 Hinnulei, timidæque damæ?
 Eheu cicatricum Hesperiam pudet,
 Et mollis otii, & turpis inertix,
 Iraque, quæ procudit arma:
 Immeritis inimica regnis!
 Quisquàmne tandem (dicite posteri)
 Ulturus Urbis nomen & Imperi
 Afulget ensis, atque abullo
 Scuta tholo galeæque pendent?
 An (quod vereri crediderim nefas)
 Futurus ensis Dardanos adhuc
 Proscindit agros, aut Latina
 Arva metit, viridesque silvis
 Frondent sagittæ? non ego Romulam
 Damnabo pubem veridicus sacri
 Vates Gradivi. jam Latix procul
 Sparsa mari fluitare tela,

Vide.

Vid
PugJam
ClaIna
Mo

A

P
MM
Cū
CūR
R

LIBER I.

41

Videre totis jam videor Thetin
 Pugnare remis, jam Latæ procul
 Turmæ, repercussâque circum
 Æra micant galeæque lymphâ;
 Jam plana Triton personat æquora
 Clangente cornu: jam video, novas
 Latè per Ægeum moveri
 Cycladas, Æmoniamque longè
 Inauspicato fidere lugubrem
 Mœrere Lunam: jam prufugæ retro-
 cedunt Tyrannorum phalanges.
 Pœnè metu glaciant Pontum.

AD VRBANVM VIII.
 PONT. OPT. MAX.

ODE XXI.

Pone surgentes super Orbe curas,
 Magne pacati Moderator Orbis,
 Mitte Threïssas calidâ phalangas
 Fervere rixâ.
 Mugiant cano, sine, bella ponto,
 Cum procellosos struit aura monteïs,
 Cum gemunt cautes, refugâque Calpe,
 Vapulât undâ.
 Regna Rhæteis resonant triumphis,
 Rumor auratâ volitans quadrigâ

Grata

Grata dimittit benè feriatas

Omina terris.

Occidit justæ reus hostis iræ,
Hostis hibernæ dominator oræ,
Quà coronatis sinuantur altæ

Turribus Alpes:

Quà nivis latè, saturæque flavent
Imbrium valles: ubi mitigatus
Sole vicinos jaculante montes

Liquitur humor.

Ire captivo patiens fluento
Ister assertâ famulatur undâ:
Corripit fluctus, & utroque Rhenus:

Margine servit.

Te genu nixi didicere Medi:
Laxat intentum tibi Maurus arcum:
Te pavent Seres, humerisque Parthi

Scuta reponunt.

Fingit effuso tibi nomen auro
Indus argutâ resonante lymphâ:
Te sonant septem vaga fabulosi.

Ostia Nili.

VRBANI VII. PONT.

OPT. MAX!

ODE XXII.

Quis temperatæ flumine copiæ
 Siticulosis influit auribus
 Facundus amnis? & sequacis
 Agmine luxuriatur undæ?
 Rursúmne torvum cantibus Æacum
 Delenit Orpheus, quo duce Thraciæ
 Aurita reptavere saxa, &
 Æmonix salière rupes?
 An Dædalei pectinis arbiter
 Vates amicâ Pierias lyrâ
 Triumphat aureis, & disertos
 Eloquij referavit amnes?
 Qualem pudicis Penea fontibus
 Admurmurantem Thesaliæ juga
 Mirantur, aut prætervoluto
 Attonitus stupet Æmus Hebro:
 Qualémve puris Parthenium vadis
 Dignantur alto muta silentio
 Pangæa, vel circumsonantem
 Castalijs Heliconâ ripis
 Parnassus audit, dum nova gaudia
 Jam jam futuri veris aventibus
 Enarrat agris, & virentem
 Exilio remeare Majum.

O quis

O quis Latinæ fons opulentix
Exuberanti vividus impetu

Bacchatur, & lymphata secum

Corda rapax, animatque volvit

Qui nunc profundo volvitur alveo

Sententiarum, nunc gracili fluit

Torrente linguæ, nunc apertis

Ingenij spatium arvis;

Suique latè pronus & insolens

Exire ripam, non tamen obviâ

Captivus algâ, nec tenaci

Ire piger per aprica limo;

Sed clarus auro fertur, & Atticis

Ludit smaragdis, non sine consono

Liquentis electri susurro, &

Murmure prætereuntis auri.

Non stagna Cirrhæ, non ego Phocidos

Desiderarim: te propè vitrea

URBANE Dirce, te fluentia

Virginei comitantur antri:

Olimque simplex collis & invius,

Nunc hospitalis, te duce, Dardanæ

Parnassus immigravit aulæ,

Et Latij rediére vates.

Magnusque tanto Pindarus æmulo

Minor videri gaudet, & Apulæ

Miratur heredem Camœnæ

Pegaseos vacuare fonteis:

Seu dithyrambo liber, inutilem
 Verbis catenam demis, & affluis
 Impunè; seu rursum severo
 Verba placet cohibere nodo,
 Sed non profanæ gloria lauræ,
 Umbrata Grajis tempora frondibus
 Adcomit, ac conchyliatâ
 Pulcher honor redimit coronâ,
 Et dedicatam purpura lauræ
 Purata frontem subrubet. hætenus
 Florete vates: jam Latino
 Vester honos adolevit ostro.

AD LÆVINVM HIELIVM.

Laboris commendatio.

ODE XXIII.

NAM quæ purpureis fumet honoribus
 Formoso melior de grege victima,
 Quàm cui solliciti vomeris aspero
 Ussit colla labor jugo?
 Condit regna labor. Fabricio benè
 Findenti patrijs jugera sarculis
 Frondent in medijs sceptrâ novalibus
 Pulchræ messis adoreæ,
 Rastrisque & rigidis parce ligonibus;
 Uncum, Lictor ait, rejice sarculum:

Quæ

Quæ sevit Cererem, Regna metet manus

Glebæ fraude superbior.

Jam nunc emeritos solve jugo boves,

Jam nunc nobilium colla Quiritium

Æqui flecte memor, parcus & abstiner

Romani pater Imperi.

Fortunæ memores nunc, age, victim

Iusto mitte Jovi, quæ modò mugijt,

Sacris Pontificum digna Securibus,

Aras illinet hostia.

Numquam puniceis hispida crinibus

Martis belligerâ pendula fraxino

Auri deciduis vestierat jubis

Grajum pellis Jafona;

Si non difficiles Imperij boves

Egisset, dominâ vertere dexterâ

Ferratis chalybum faucia dentibus

Colchi littora Phasidis.

Quamquam fulmineo pectoris halitu

Sorberent animosum agricolam boves

Et fumi fluvium & noctis inhospita

Circum nubila funderent;

Nec quidquam viridum è semine dent

Bellator jaculis campus inhorruit,

Et latè peperit castra virentibus

Cristatus galeis ager.

Quippe ad Theifalici fulgur acinacis,

Natali immoriens occubuit metu

Tempeſtas peditum & denſa micantium
Haſtarum interiijt ſeges.

MATTHIÆ CASIMIRI SARBIEVH

SOCIETATIS JESV

LYRICORVM

LIBER II.

AD FERDINANDVM II.

CÆSAREM AUGUSTUM.

ODE I.

*Cum Thracum copia exceſſiſſent
è Pannonia finibus.*

Quæ regna, vel quæ diſſociabili
Secreta tellus æquore, quæ domus
Euriq̃ue & Arctoi Bootæ
Cæſarei ſonitum triumphī
Nescivit? O quā Rumor eburneis,
Genteiſq̃ue & urbeis prævehitur roſis,
Audite Cæſar, te ſuperbæ
Herculeas ſuperaſſe laudes.

C

Flevē-

Flevêre Thebæ : te tumidus procul
Formidolosi laudibus Herculis

Ploravit Hebrus . te frementes

Arcadiæ gemuere valles,

Non usitatæ monstra proterviæ

Stravisse latè, te Nemees jugo

Dignantur Alcides , & Argis ,

Et doctitâ tibi cedit Idâ.

Non ille quamquam colla minantium

Fumosque & igneis contudit anguim,

Cristasque & immanis hiatus

Fulmineo tremefecit ictu ;

Quamquam gelati marmora Nerei,

Surdique mutum littonibus mare

Emensus , arcana refregit

Regna stygis , pedicasque capiti

Injecit umbris immiterabilis

Prædator Orci ; cum spolio prius

Tauri que , & infani Leonis

Mœnalias decorasset ornos :

Non ille quamquam transtulit aureo

Scalpenda cælæ prælia , quæ procul

Memnonque & Auroræ rubentis

Regna legant, mediisque Vesper

Miretur attris . non tibi debet ,

Auguste Cæsar , red sat adoreæ

Palmas, triumphalemque laurum ,

Populei diadema ferti .

Te pronus ambit flumine supplici
Rhenusque & Albis. Te refluus sonat

Tibiscus, & latè receptâ

Danubius tibi servit undâ.

Te bellicosus Thermodoontij
Regnator Hebri, te sibi destinat

Peltatus Eurotas, & asper

Argolicis Achælois hastis.

Te militaris mœnia Daciæ,

Te Cimber horret: te genibus minor

Brennus,, percussisq; lætùm

Vindelici crepuere parmis.

Te belluosi littora Bosphori,

Multoq; canum frigore Caspium,

Te Cydnus, & levis Scamandri,

Te refugi pavet unda Xanthi.

AD PVBLIVM MEMMIVM.

Vita humana brevitatem benefa-

ctis exendendam esse.

ODE II.

Quæ tegit canas modò bruma vallis,
Sole vicinos jaculante monteis

Detegit rursùm. tibi cùm nivosa

Bruma senectæ

In caput seris cecidit pruinis,
Decidet numquam: cita fugit Æstas,
Fugit Autumnus, fugient propinqui

Tempora Veris :

At tibi frigus , capitiq̃ue cani
Semper hærebunt , neque multa nardus
Nec parum gratum repetita dement
Serta colorem.

Una quem nobis dederat Juventus,
Una te nobis rapiet Senectus:
Sed potes, PUBLI , geminare magnâ
Sæcula famâ.

Quem sui raptum gemuêre cives,
Hic diu vixit. sibi quisque Famam
Scribat hæredem : rapiunt avaræ
Cætera Lunæ.

AD SVAM TESTVDINEM

O D E III.

SOnora buxi filia sutilis
Pendebris altâ barbite populo
Dum ridet aër , & supinas
Sollicitat levis aura frondeis.
Te sibilantis lenior halitus
Perflabit Euri , me juvet interim
Cellum reclinasse , & virenti
Sic temerè jacuisse ripâ,

Eheu!

Eheu? serenum quæ nebulæ tegunt
 Repentè cælum! quis sonus imbrium?
 Surgamus. heu semper fugaci
 Gaudia præteritura passu!

AD STANISLAVM
 SARBIEWSKI
 FF. EQVITEM POLONVM.

ODE IV.

SI transacta retro sæcula respicis,
 Si ventura vides; tristibus omnium
 Incumbunt tumulis nigra silentia, &
 Altæ obliuio gloria.
 Frustrà belligerum carmine suscitās
 Sarbievi SARABETEM, & sibi conscio:
 Maneis esse vetas, qui benè barbaro
 Pridem in pulvere dormiunt.
 Armorum studio clarus avum nepos
 Ad vitam reducem splendidiùs dabis;
 Nos cantu dabimus, qui tacitos sacro
 Soles ducimus otio.
 Multi magna loqui possumus: ardua.
 Raros ausa vocant. Nobilium fluunt
 Infecunda Ducum sæcula; nec bono
 Succrescit soboles Patri.

Ætas si pariat quælibet Herculem,
 Sit fecunda satis: sed sua sæpius (by
 Tellus mōstra videt, Geryonem, aut L
 Antæum, aut validum Gygen

Cessant omnia: nec præpete curritur
 Ad majora gradu, cum potioribus
 Servant parva vicem, deterior subit
 Pravis fama nepotibus.

Si se quisque tamen vincere gestiât,
 Olim æquabit avos. Tu modò fortibus
 Insta consilijs, & rude nobili

Urge propositum manu.
 Ipsâ ad conspicuas nominis inclyti
 Ducent fata fores: quâ labor arduam
 Emunire domum pugnat, & aureis
 Sudor præfluir arcibus

Nunc seu Cæsareo miles in agmine
 Scandis turrigeræ mœnia Mantuæ,
 Seu te per Ligures, sive per ultimam
 Raptat Gloria Galliam;

Jam nunc ad patriæ bella Poloniæ
 Magnam finge animam, jam doceat pius
 Pulchræ mortis amor laudibus aspera
 Commendare pericula:

Mox seu victa vocent Ismara, seu Getes
 Narratam patrio in pulvere gloriam
 Exercebis eques, nec trepidam fines
 De te serpere fabulam.

Rebus humanis excessus.

O D E V.

Humana linquo : tollite præpetem
 Nubesque venti sue. Ut mihi devi
 Montes refedere , & volanti
 Regna procul populosque vastus
 Subegit aer ! jam radiantia
 Delubra Divum , jam mihi regiæ
 Turres recessere , & reliætæ in
 Exiguum tenuantur urbes ;
 Totasque , quæ se cum sue terunt vagæ,
 Despecto gentes. O lacrymabilis
 Incerta fortunæ ! ô flentium
 Principia interitu que rerum !
 Hic ducta primis oppida inœ. ib s
 Minantur in cælum : hic veteres ruunt
 Munique, turre sue : hic supinas
 Pœnè cinis sepelivit arceis.
 Hic mite cælum , sed rapidæ ruunt
 In bella gentes : hic placidâ sedent
 In pace , sed latè quietos
 Dira l u s populatur agros.
 Hic pœnè tellus tota micantibus
 Ardet sub armis : stant acies adhuc
 Pendente Fatorum sub ictu,
 Et dubio Furor, hæsitavit

In bella passu. Parte aliâ recens
 Jam mista Mavors agmina mutuam
 Collisit in mortem, & cadentum
 Cæde virum cumulisque latos
 Insternit agros: hîc Mareoticæ
 Secura merces æquora navigant,
 Portusque certatim frequentes
 Centum operis populisque, fervent
 Nec una Marti causa, nec unius
 Sunt arma moris. Bellat adulteræ
 Ridentis è vultu voluptas,
 Inque Helenâ procus ardet Orbis
 Hic verba bellis vindicat: hic canis,
 Heu vile furtum! se mala comparant;
 Rarum sub exemplo superbit,
 Nec sceleris scelus instar omne est
 Eous illinc belligerâ latet
 Sub classe pontus: jam Thetis æneâ
 Mugire flammaram procellâ, &
 Attonitæ trepidare cautes,
 Et ipsa circum littora percuti
 Majore fluctu. Sinite barbari,
 Ferro sue, neu simplex, & igni, &
 Naufragio geminate Fatum.
 Parùmne tellus in miseras patet
 Immensa mortes? hinc miserabili
 Quassata terrarum tumultu
 Stare pavent. titubantque regna
 Unaque,

Unaque tandem funditus obruunt.

Cives ruinâ; stat tacitus cinis

Cui serus inscribat Viator:

CUM POPULO JACET HIC

ET IPSO

CUM REGE REGNUM. Quid memo-
rem super--

--infusa totis æquora portubus

Urbes inundare, & repenti

Tecta Deum sonuisse fluctu;

Regumque turres, & pelago casus

Jam jam latentes? jam video procul:

Mercesque differri, & natantem.

Oceano. fluitare gazam.

Alternâ rerum militat efficax

In damna mundus. Cladibus instruit

Bellisque, rixisque, & ruinis.

Sanguineam Libitina scenam,

Suprema donec. stelligeram dies.

Claudat theatrum. Quid morer hæcenus:

Viator aurarum & serenas.

Sole domos aditurus, usque:

Humana mirer? tollite præpetem.

Festina Vatem tollite nubila,

Quâ Solis & Lunæ labores

Cæruleo vehit æthra campo.

Ludor? sequaces an subeunt latus

Beruntque venti? jamq; iterum mihi

Et regna decrevêre, & immensæ
 Ante oculos periêre gentes;
 Suoque semper terra minor globo
 Jam jam quæ cerni difficilis, suum
 Vanescit in punctum? O refusum
 Numinis Oceanum! ô carentem
 Mortalitatæ portibus Insulam!
 O clausa nullis marginibus freta!
 Haurite anhelantem, & perenni
 Sarbivium glomerate fluctu.

Cato Politicus.

ODE VI.

V Su se minui si sinerent opes,
 Jam nunc plura petam, quam teneo:
 sed, heu?
 Auri stulta fames ipsa sibi negat,
 Quidquid omnibus abstulit,
 Laudo divitias, quas animus dedit,
 Quas versat facili consilium manu;
 Quæ cum perpetuum crescere gestiant,
 Numquam diminui dolent.
 Rex aut Cæsar erit; cui Deus arbitra
 Seu quid sustulerit, seu dederit manu
 Nulla parte sui major abiverit,
 Nulla parte sui minor,

At

At Sors ingenio plebis, inanibus:

Illudit studijs: nam varias finu

Cùm disperfit opes, ridet inutili

Vulgum fervere jurgio.

Quantum magna libet munera jecerit

Stulti diripant; non ego mobiles

Voto digner opes, quas aliquis meam

Casus verterit in manum.

Quòd si me meritis fascibus ambiunt,

Ipsam Fata domum, sed sine trinitibus

Intrent invidijs, ne volitent meæ

Circum limina regiæ.

A virtute datis utar honoribus

Tamquam deposito, cùm superivolent

Quæ lætus tenui, lætus idoneo

Tradam sceptræ vicario.

Gratam cùm populis egero fabulam

Seu claro nitidus murice, seu togâ.

E scenâ monitus cedere, non meis

Ultrò vestibibus exuar:

Et qui conspicuus tot populis heri

Spectabar tacito non sine gaudio;

Ridens è mediâ plebe vicariam

Cras spectabo Tragœdiam.

AD PVBLIVM MEMMIVM

ODE VII.

Esset humanis aliquod levamen
 Cladibus, si res caderent eâdem
 Quâ morâ surgunt; sed humant repentes
 Alta ruinæ.

Nil diu felix stetit: inquieta
 Urbium currunt hominum que Fata:
 Totque vix horis jacuere, surgunt
 Regna quot annis.

Casibus longum dedit ille tempus,
 Qui diem Regnis satis eruendis
 Dixit; elato populos habent mo-
 -menta sub ictu.

Parce crudeles, moriture PUBLI,
 Impio Divos onerare questu,
 Densa vicinis nimium vagari
 Funera tectis.

Quæ tibi primum dedit hora nasci,
 Hæc mori primum dedit. Ille longum
 Vixit æternum sibi, qui merendo
 Vindicat ævum.

(*) (*)
 (*) (*)

A D A S T E R I V M.

O D E V I I I.

AT nōs inani pascit imagine
 Fortuna rerum, ludimur ASTERI
 Umbris amicorum; & doloſo
 Verba ſimul placuere fuco,
 Reſ eſſe ſtulti credimus, at ſimul
 Sors infidelem corripuit rotam,
 Gaudent recedenti Sodales
 Non eadem dare verba Divæ.
 Plerumque falſis nominibus placent
 Humana. Rari pollicitis data
 Œquamus: & minor loquaci
 Religio ſolet eſſe voto.

A D D E C I V M.

O D E I X.

AN nos ſola parit DECI
 Tellus? an patrio degenères polo:
 Mentimur genus, & domum
 Quæ nos aſſiduſ circuit ignibus,
 Et torpere domeſtico
 Stellatam ſobolem non ſinit otio?
 At ſi ſemideum genus
 Non falſis canimur fabula Varibus:

Cælo

Cælo ducere sanguinem ;
 Cur nostræ relides (heu nimum diu!)
 Indormimus inertæ,
 Natali que dies infodimus casæ,
 Dum pulchri fuga temporis
 Nil cuncta: te senes prætereat rotâ?
 O quisquis volet impiam
 Noctem paciferi rumpere sæculi ;
 Primis Phasin & uberes
 Colchos, & veteris moenia Thraciæ:
 Pulsis eripiat Getis ::
 Illum per: populos garrula differet:
 Bigis Gloria: candidis,
 Et senis recinet Fama nepotibus..
 At nos nobilium domi (nefas!)
 Laudum livor edet: quatenus (heu
 Quod Virtus erat, invidi,
 Fortunæ tenui nomine diximus..
 Fatis omnia tradimus!
 Et quam certus emit consilijs labor,
 Stultæ plebis in agmine,
 Laudem casus habet, nâ simul abstulit
 Nostris Gloria postibus,
 Obliquo refugam lumine fugimus ;
 Et læti malè, serias
 Laudes non hilari deterimus joco.
 At tu cui placitas manu
 Pulsat Fama fores, excute te toro,
 Men-

Mensæque & patrijs focis;

Et quacumque sequi iusserit, emica,
Ducentemque præi, neque

Præter succiduis passibus ambula.

Mox hinc Caucasum, hinc Aethon

Victor belligero corripies gradu:

Tunc quæ maxima flumina

Seu cum Sole sicris fontibus exeunt,

Seu cum Sole cadunt, nihil

Indignata tui sceptrum sub Imperi

Leni pace fluent & fluunt

Voluent cuncta tuis in manibus diem,

Cur tunc ad patrios ego (mor

Cantem bella focos, segnis & imane-

Sacræ transfuga Gloriæ?

Cur non te potius Græcia, barbarum

Cur exuta jugum Rhodos,

Visam non pavidis navita puppis?

Jam tunc carpere libero

Tempe læta gradu, jam liceat sacrum

Æmi scandere verticem:

Et nunc in vitrei margine Penei,

Nunc ad saxa biverticis

Parnassi residem, Pindaricis juvet

Rupes vincere cantibus,

Et pacare rudi prælia barbitis.

Jam tunc inclutus & sacer.

Ignotisque procul gentibus audiat

Magni

Magni carminis artifex :
 Tum quæ pessima præsentibus immo
 Absens ulterioribus
 Abrumpam spatij invidiam; neque
 Occultus patiar mori
 Exul Pieriæ civis adoreæ.

O D E X.

MEo beatus, cætera vilibus.
 Habere Fatis & miserabili
 Permitto vulgo : quos secundo
 Per populos vehat axe Rumor;
 Quem donet astris Gloria, fortiter
 Ignarus : & quæ lex sapientibus,
 Idem meas nescire, & idem.
 A populo didicisse laudes:
 Latere clauso certior ostio :
 At ne malignis Fama calumnijs
 Me jactet arcanum probrosus;
 Flagitium simulare tectis,
 Audax vel ipso vivere publicus
 In sole civis. Non ego ludicræ
 Dixi Sacramentum Minervæ
 Innocuus sine cæde miles :
 Sed bellicoso strenuus ardui
 Amore Veri, crimina sæculi
 Fraudesque & in devota laudi
 Pectora desidiâq; frango

Ultor

(no
s imma
eque.
Ultore versu, quem nimis asperum
Exsuscitando Numina gentium
Regem esse nolebant veterno,
Esse tamen voluere Vatem.

AD D. VIRGIN: MATREM.

Cum illi templum JOANNES
CAROLVS CHOD-
KIEVICIVS, *Signa contra*
Osmanum Byzantium Imperato-
rem moturus, exstrueret.

ODE XI.

Huc ô beatis septa cohortibus
Regina mundi, fidereos, age,
Molire passus, huc curuli
Nube super Zephyroque præpes
Descende, sacri conscia liminis.
Quà dedicatis te Samogitia
Dignatur Aris, & patronæ
Thuricremi famulantur ignes:
Neu vota Virgo temne vocantium,
Quamquam micantùm regia siderum,
Romæque, Lauretiq̃ue sedes
Dalmatico potior metallo:
Quam

Quamquam nivosi civis Enipei
Te non avari ornet adoreis,

Ditemque miretur superbis

Heniochus radiare tectis :

Et qui supinis præcipitem rotis
Solem reclives Americi vident.

Et qui sub Eois renatum

Suspiciunt remeare cunis.

Videtur ? an me ludit amabilis

Imago Divæ ? jam videor pios

Audire plausus , & sonanteis

Cæruleum per inane currus ,

Tristeisque fumos , & nebulae globum

Lætè serenas rumpere copias ,

Auroque florentes , & igni , &

Missilibus radiorum acutis :

Spissæque nimbis lucis , & igneas.

Flectu rotarum fervere semitas ,

Ventosque , & obluctata longo

Nubila dissiluisse sulco , &

Effusa densis agmina desuper

Errare gyris , non sine siderum

Risu , renidentisque cæli ,

Sole cavas jaculante nubeis.

Auditis ? O quas prætereuntium

Lyraeque cantusque audio nubium !

Jo triumphe ! ter procellæ ,

Ter liquidæ crepuere flammæ ,

Jo

Jo triumphæ: ter resonabilis
 Respondit Echo ter Samogitiæ
 Saltus, supinataeque valles,
 Et trepidæ sonuere silvæ.
 O ergo nostris præses habebitur
 Regina terris: ire, recentibus
 Stipate donis, & precatu
 Indigetem celebrate Divam.

AD FERDINANDVM II.
 CÆSAREM AUGUSTUM.

O D E XII.

Jam minax Albis, domitusque latè
 Rhenus assertâ famulatur undâ:
 Jam fluunt pronis tibi regna FERDI-
 -NANDE tributis.

Turma pugnaces populata Dacos
 Hausit imbellem galeis Tibiscum,
 Fessa bellorum, pavidumque telis
 Sepiit Istrum.

Ille terrarum fragor, ille magnæ
 Fulmen Europæ, Scythici tremendus
 Arbiter ponti, piger obsoletis
 Abstinet armis.

Jam sacræ Lege, & amica Legum
 Jura civiles cohibent tumultus,

Et Fides, & Fas, & aperta læto
Gratia vultu.

Jura pacatis dominantur agris,
Jura compescunt grave classicorum
Murmur, & currus, & hiulca rauci
Fulmina belli.

Pax ubi clausas moderatur urbeis,
Illa vittatis operatur aris;
Illa vicinis studet æmulari
Sidera templis:

Quaq; pubentis graditur per herbas,
Hinc & hinc Divam comitatus albo
M. ssium fluctu. Cerealis undat
Merges aristæ.

Longus herbeis spatiaur arvis
Ordo Virtutum; niveæque juncta
Faustitas Paci, legit otiosis
Lilia campis.

Ite Rhæteis sociæ triumphis,
Ite, delectos religate flores,
Ite Virtutes, iterate nexis
Serta trophæis.

Te Ceres flavis redimita culmis,
Magne pacati Moderator orbis,
Te Jovis quercus, & Apollinaris
Umbra corymbi;

Te volunt lauri, tibi se Latini
Arbor Alcidæ probat, & supinis

Annuit ramis, & amica circum

Tempora serpit.

Quo velis crinen cohibere ferto

Mitte cunctari: tibi colla circum

Herculis ritu fluat usitatâ

Populus umbrâ.

AD JULIVM ROSAM.

Invitat eum ad sacram Poesin in cre-
pusculo VIRGINIS MATRIS
pervigili decantandam.

ODE XIII.

Quid muti trahimus diu
 Segnes excubias? fuggere postibus
 Dereptum, ROSA barbiton.

Nos arguta manu filia docebimus:

Tu buxum digitis move,

E mutis animam suffice tibijs.

Nos cantabimus aureos,

Stellarum vigiles, sistere lubricam

Mundi sollicitos fugam, &

Palantum choreas ducere siderum:

Tu rerum Domipiam canes (mam

Et sparsam Zephyrorum arbitrio co-

Nadis

Nudis ludere brachijs,

Et nimbos volucrû fundere crinium.

Addes & teretes pedum

Suras non humilè lambere Cynthiam:

Et furas chlamydem faces,

Indutiq̃ue togam Solis amabili

Emirabère fistulâ :

Donec Virgineis laudibus , & suis
Placatus, refecet moras

Et currum madidis flectat ab Indijs.

AD D VIRGINEM MA- TREM.

*Cùm illi dicata navis in Indiam
solveret,*

ODE XIV.

DIva ventorum pelagiq̃ue præses,
Quæ laboranteis super alta naveis
Summoves saxi, uteroq̃ue Nerei

Eripis imo :

Si tibi moti cadit ira ponti ,

Cùm Thetis molleis imitata somnos

Sternitur latè , bibulisq̃ue se re-
clinat arenis .

Mercium felix tua navis esto,

Qu
Flo

Ille
Sive
Pro

AL

Prim

So

Cura

Fo

Ex il

Flo

Infre

Jar

Grad

Ru

Qu

Quæ per undanteis tibi læta fluctus
 Floribus remos, hilariq; te proram
 Fronde coronat.
 Illa seu primos aditura Seras.
 Sive longinquas Orientis oras;
 Proferet latè una fabuloso
 Nomina mundo.

AD NARVIAM.

*Cuius in ripâ puer admodum, pri-
 mum Carmen Lyricum ce-
 cinerat.*

ODE XV.

Albis dormijt in Rosis,
 Lilijsq; jacens & Violis Dies,
 Primæ cui potui vigil
 Somnum Pieriâ rumpere barbitis,
 Curæ dum vacuus puer
 Fornosi legere in littora Narviæ
 Ex illo mihi posteri
 Florent Sole dies, qui simul auræ
 Infregit radios lyræ, (tracis
 Jam nec scuta sonat, nec strepitum
 Gradivi; sed amabileis
 Ruris delicias: sive rubentia

Udo

Udo rore rosaria,

Seu molleis violas, five volubilem
Leni flumine Viliam.

Seu primo grâciles vere Favonios.
At tu, NARVIA, quem puer

Tum primùm Calabrâ personui fide
Ictu pectinis hoc habe

Incisum viridi carmen in Ilice:

Quem Phœbus citharæ pater,

Quem lætæ citharis Pierides amant,
Lætum barbita Narviam,

Lætum Virginei semper ament chori
Hæc (dum spontè virentiâ

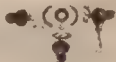
Vivent in teneri vulnere corticis)
Addiscent pueri tibi

Addiscent tacitæ carmina Virgines
Festo mox eadem die

Dum glebam solidæ lucis & igneas
Electri lacrymas legent

Partiti geminis littora coetibus,
Alternis puëri tibi,

Alternis recinent carmina Virgines

*Nihil stultè timendum & concu-
piscendum.*

ODE XVI.

ET me Latinæ non solitum loqui
Jussere Musæ. Nobilis Orphei
Non erubescendum nepotem
Sarmaticâ redimite lauru, &
Longâ sonantem nec tenui lyrâ
Audite Vatem. Nil popularibus
Ambire votis: nil timere,
Nil nimium cupisse, magnis
Edico primum mentibus. Improbo
Ut cumque ponis frena Cupidini
Metumque dispensas; per omnes
Invidiæ potes ire fluctus.
Præcogitati minor ingruit
Procella fati. Sæpius omnium
Perstare sub rerum tumultu
Anticipes, animumque in omnes
Præmitte casus. seu pelagus super,
Seu fulminantis porta tonet poli;
Stabis, repentinamque mundi im-
-mobilis excipies ruinam.
At nec futurum sollicitus pave
In pace bellum, qui patitur mala
Ventura præsentis timore,
Bis miser est, dubiamque victus

D

Est

Est ante cladem. ne nimia tamen
 Virtute pecces, neu mala fortiter
 Clamosus irrites; juvabit
 Fortia continuisse verba.

Arcem modesti pectoris innocens
 Fortuna transit. Si revoces tamen
 Tuoque non æquam duello

Increpites; redit, atque ab imo
 Quæ præteribat moenia succutit.
 Stringenda jam tunc sunt sapientiæ
 Et arma libertatis. Infra

Concilium cadet omne telum,
 Quod fortuito cumque minabitur
 Fortuna nervo, seu genus impetat
 Seu fortè virtutem: vetabo,

Fervidus impetiosa foedis
 Vindex reponas verba calumnijs.
 Erit loquacis pulchra proterviæ
 Vindicta, risisse, & sereno

Magnanimum tacuisse vultu.
 Se quisque qualem noverit; arguat,
 Aut laudet intus. non ego civium
 Ab ore pendebo, aut protervis
 Invidiæ dabo terga telis.

Hac lege iustus se teneat Timor:
 Nunc danda cæco jura Cupidini.

Extrema vestigamus: at se
 Rapus habet, vel habere queri

Hic p
 Infam

Q

Hic c
 Et ge
 Se

Alter
 Paull
 B

Hic h
 Suo
 E

Inter
 Agit
 S

Live
 Sub

Omn
 Defe

L

H

Hic plenus auri, sed vacuus sui.

Infamat omnes naufragus Insulas:

Quo vivat, heu stultè cruentum

Alter em tibi morte lucrum,

Hic dum supremam lustrat Iberiam

Et gestit hospes discere plurima;

Se nosse dediscit, diuque

Ipse sui vagus exul errat:

Alter reducto lenius in otio

Paullum sepulto distat, inutilis

Belii domique & ante letum

Heu virides malè perdit annos:

Hic hæret aula; se tamen improbus

Suorumque mores vitat in omnibus,

Et (quæ suprema servitutis

Pœna) palàm miser esse nō vult,

Interque duri tormina pectoris

Agit beatum; vanus adultero

Se moeror in risu dolentis

Diffimulat, variatque scenam.

Livescit omnis lætitiæ color

Sub nube curæ. perpetuus licet

inimicus salutantum, & clientis

Unda fluat refluatque vulgi,

Omnisque servet limina civitas;

Desertus à se cuncta sibi gemit

Deesse. torquent urbis illum

Divitiæ, populi que census.

Desideranti cuncta potentia
 Commune nil est. esse suum putat
 Quodcunq; pulchrum est invidendo
 Me mea pauperies ab auro
 Cautum removit. Quæ pede proteram
 Sint plura, quam quæ possideam manu
 Hoc magnus, hoc æqualis uno
 Cæsaribus, dominabor. omnes
 Sprevisse tutò possumus omnia,
 Habere nemo; qui tumidus suo
 Se librat attollitque regno,
 Esse suum populi que nescit
 Æquale letum. vivimus impares,
 Pares obimus. hunc alios supra
 Altè curules, hunc Triumphi
 Extulerant: cinis æquat omnes.
 Et urna, quæ nos colliget, omnium
 Mensura rerum est. demite sarcinas,
 Grandemque fortunam lacerto, &
 Solliciti grave pondus auri:
 Dùm non onultus, sed moriar meus;
 Jam nunc perennes divitias mihi
 Nil concupiscendo paravi
 Nil nimium metuendo, pacem.

AD APOLLINEM.

*Magnificentiam CÆSARIANÆ
liberalitatis ab illo cani oportere.*

ODE XVII.

Quis literati munera Cæsaris,
Fusasque pronâ divitiis manu,
Et testâ, quæ pecuniarum
Auriteris micuere nimbis,
Laboriosi carminis arbiter
Æternæ: O qui sacra biverticis
Delubra Parnassi, & canorum
Imperij Heliconæ frenas;
Expergefacti, ad sonitum lyris,
Undantis auri flumina concine,
Quæ fusa FERDINANDIANIS
Per populos abiêre rivis,
Non curiosi ille lignonibus
Evisceratæ collibus Indiæ,
Aut emedullato Liburnis
Montibus inidiatur auro:
Usuque rerum, non opibus potens,
Exuberantis flumina dexteræ
Per sacra Musarum refundit
Atria, Palladiosque postes,

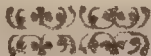
At non, ut olim, fabula pauperes
 Ditavit agros; dum pretio gravis,
 Aurique tempestate dives,
 Nobilium Pater unionum
 Ganges, avaro gemmea septies
 Tributa solvit Nereidum patri,
 Ripasque mirantisque campos
 Mygdoniæ lavit amne gazæ.
 Hinc illa magnæ regia Palladis,
 Fastigiatis Pyramidum jugis,
 Æquâ levabit invidendum
 Molé caput, famulumque Musis
 Prætexet Albim: quæ procul exsulem
 Phœbum severæ saltibus Atticæ,
 Cirrhæque, & umbrosis reductum
 Thessaliæ revocabit antris.
 Sic ille Gallus scilicet Hercules
 Plebem sonantum colligat aureo
 Nexu-catenarum, & revinctâ
 Attonitum trahit aure vulgus:
 Dulci que rerum defluus agmine,
 Ludit recusis in pretium sonis;
 Aurumque, & in vulgum caducas
 Flumineo ruit ore gemmas.

IN D. VIRGINEM MA-
TREM CARMEN
SÆCULARE.*Parodia ex Q Horatio Flacco.*

O D E XVIII.

R Eginam teneræ dicite Virgines
 Visentem roseis astra jugalibus,
 Dignaramque volantum
 Currus flectere siderum.
 Vos lætam citharis, & sonitu lyræ,
 Quem vel Pierij verbere pectinis
 Fingit saucius aër,
 Vel motæ digito fides:
 Vos Marsæ juvenes carmine tibiarum,
 Aut rauci strepitu dicite tympani,
 Pugnarumve loquaci
 Nympham reddite classico.
 Cæcos illa metus, & Procerum graveis
 Iras, è miseræ limine patriæ,
 Vestris mota querelis,
 Ad Medos ager & Geras.

LYRICORUM
DE SACRO SALOMONIS
EPITHALAMIO.

*Similis est dilectus meus capræ,
hinnuloq; cervorum.*

ODE XIX.

Vitas sollicitæ me similis capræ,
Quam vel nimbiſoni ſibilus Africi,
Vel motum ſubitis murmur Eteſijs
Vano corripit impetu.

Nam ſeu prima metû bruma trementibus
Incuſſit folijs, ſive Dieſpiter
Eluſit reſonis tela Ceraunijs,
Incertâ trepidat fugâ.

Atqui non ego te quærere deſinam,
Clamatura retrò, CHRISTE, revertere;
Rurfus, cum rapido fugeris impetu,
Clamatura, Revertere.

O ſeu te Libani terga virentia,
Seu formoſa rubræ culta Bethuliæ,
Seu pinguis Solymæ, ſive procul cavæ
Cingunt rura Capharniæ;

Tandem ſollicitæ pone modum fugæ.
Nam non effugies, te mihi ſedulis
Æther excubijs prodet, & aureis
Prodet Cynthia cornibus.

ONIS Te neglecta gemunt littora, te procul
 Suspirat tacitis aura Favonijs,
 Te noctis vigiles, te mihi vividis
 Signant sidera nutibus.

AD JOAN: STEPHANVM
 MENOCHIUM.

Recto em Collegij Romani
 SOC: JESV.

*Cum Libros de Principum Institutione
 in lucem edidisset.*

O D E XX.

Qualis ubi Phrygiâ Jovis armiger
 educatus Idâ
 Audax hiulci fulminis satelles,
 Vere novo teneras Aquilonibus expe-
 ritur alas,
 Terrasque nescit, immemorque nidi,
 Magna patris relegit vestigia, fulmi-
 numque latè
 Circumtonanteis visit officinas,
 Evincitque Notos, & inertibus evenit
 pruinis,
 Caloque tenos navigat per imbreis.

D 5

Talis

Talis inassueto circumvagus ingenî volatu,

Doctus paternæ strenuusque pennæ.
Celsa super Procerum pallatia, despiciens
que terras

Summasque rerum pervagaris arceis.
Quaque Pater dubijs populos super immoratus aîs

Leges superbis dividit Tyrannis:
Hac neque consilij neque, deneger ingenî
secutus

Æquis adurges nîsibus volantem.
Ille tamen dominas frenaverat Insuper
brum secures,

Forumque gnavus rexerat Triumvir:
Te rerum extortem tenuit domus innocentis otî

Austum togatas exuisse curas.
Nec te plebis honos, neque litibus intonata centum

Verbosa raucis bella sub patronis,
Nec plorata reis subsellia, nec triumphali

Ad judicatum curiæ tribunal;
Sed jucunda tenent oblivia disfluentis ævi,

Et urbis expers patriæque vita.
Non tamen interea niveos sinis exulare
moreis

Aulis

Aulis potentum curijsque Regum,
Præceptisque Numas, & legibus anteis

Lycurgos,

Valeriosque vincis & Catones,

Dum prohibes tumidum popularibus
Ambitum procellis

Regni verendos obsidere posteis :

Nec pateris medijs adfistere Cæsarum
catervis

Cæcasque Fraudeis, desidesque Luxus,

Exsomneisque Dolos, & dulcibus illi-
tum venenis

Aulæ nitorem, barbarumque Fastum,

Quin etiam teneros virtutibus imbuis
Quiriteis

Sacrumque cunis advocas Honestum

Ignotumque doces vagitibus alloqui,

Tonantem,

Rudemque Divis explicare palmam.

Jamque novos debet tibi Martia Roma
Scipiones,

Centumque Magnos, Maximosque centum,

Et Belgæ Carolos, & Lechica regna Casi-
miros,

Novosque Dacus debet Emericos:

Ferrea paciferum qui sæcula digerant in
aurum,

Mundi que pronas fulciant ruinas;

Et Tiberi Gangen, & Gadibus asserant
Hydaspem,

Et regna primo differant Eoo.

Quorum spontè fluens sub fœdera mil-
taris Ister,

Rumpartenaceis Bosphoro catenas.

Quos neque fulmineâ de pectoris emo-
vebit arce

Inane regni purpuræque fulgur,
Nec quæ dispositis toga luxuriosior la-
pillis

Furto pudentis erubescit ostri;
Nec solium, nec quæ manus imperiosio-
re scepro

Mœstæ minatur annuitque plebi.
Hæc adeò longi cùm perleget otij se-
quester

URBINUS almi prima cura Phœbi,
Tristibus ignotum te non sinet immori
tenebris :

Sed te futuro consecrabit ævo
Temporis egressum ludibria, turbineſq;
rerum, &

Caliginosi sæva jura leti.

A D A N D R E A M R V -
D O M I N A M ,

E S O C I E T A T E I E S V .

*Cum Româ in Lusitaniam abiret in
Indiam navigaturus.*

O D E X X I .

E R g o m i n a c i c r e d u l u s A f r i c o ,
T u m u l t u o s i m a r m o r a N e r e i ,
P u g n a s q u e v e n t o r u m , & T y r a n n o s
Æ o l i æ s u p e r a b i s a u l æ ?
N e c t e m a r i n æ t o r v a l i c e n t i æ
I n a g o t e r r e t ? n e c t i m o r æ q u o r i s
E n a v i g a n d u s , n e c p r o t e r v i s
I l l e i r e q u e n s e q u i t a t u s E u r i s ?
S e d c o n t u m a c e i s Æ o l i æ m i n a s ,
I r a m q u e p o n t i s p e r n i s , & o b v i o s
M u n d i f u r o r e s i r r e t o r t â
F r o n t e t u b i s s i m i l i q u e v u l t u ,
Q u o f e r i a n t i s m œ n i a T u s c u l i ,
A u t o t i o s i l u g e r a T i b u r i s
P e r a m b u l a t u r u s s u b i b a s
E g e l i d o s A m i e n i s a m n e i s ?
H o c o r e m o t æ d i r a p r o t e r v i a
S u b l i d e t u n d æ . j a m v i d e o p r o c u l

Ad littus acclinata leni
 Æquora decubuisse somno,
 Et dormientis flamina Nerei
 Spirare pacem. scinde tenacium
 Moras rudentum : perge classem
 Velivolis animare ventis.
 REGINA terrarum & pelagi potens
 Formidolosos diruet obices
 Periculorum, nec sinistris
 Ire dabit tua Fata velis.

LAUDES
 INVICTISSIMI POTEN-
 TISSIMIQUE
 SIGISMUNDI III.
 POLONIÆ SVECIAE-
 QUE REGIS

ODE XXII.

Quam prono Rodopen pede
 Lustrō? quæ vitrei litora Phasidis
 Vivo prævehor impetu?
 Audacesque Dahas, & facileis mori
 Colchos, & rapidum Scythen,
 Captivumque gelu transilio Tyram?
 O canē

O cani juga Carpati!

O formosa rubræ rura Druentia,

Quam fontes Hypanis lavant,

Quam lambūt gelidi flumina Vistulæ:

Quis me, quis Moraquæ, precor,

Quis me perspicuæ margine Vilia

Sistat, quæ gelidum nemus

Ridet mobilium fletibus amnium?

O quæ sidera trajicis,

O quæ nubivagâ Calliope polum

Præterlaberis orbitâ :

Hic me siste, precor, quæ Getico piger

Fervet sanguine Bosphorus,

Nymphæi quæ domos, & cava barbaræ

Plangit littora Tauricæ.

Hic dulci copulos carmine colligam

Hic Grajæ prece tibiæ

Aram de medijs surgere rupibus

Suadebo duce me retrò

Descendent resonis marmora collibus;

Et longo procul ordine,

Arrepent Pàrijs saxa laboribus :

Musæamque pati manum

Inscribi quæ volent, & memores tui,

SIGISMUNDE, pati notas.

Sculperis volucris procerere impetu

Thresæ cornua Cynthiæ :

Scalpemus gemini fulmina prælij,

Scal-

Scalpemus refugum Geren,
 Et captum niveis Nerea vinculis.
 Huc & nocte bis & die
 Lectarum venient agmina Virginum,
 Et latè violis humum,
 Aramque & folio Solis, & aureis
 Pingent marmora lilijs.
 Nos & manèter, & vespere ter sacrâ
 Circùm valle sedebimus:
 Hic vivis dabimus cespitibus super
 Verbenas, & olentia
 Sacris thura focis, & rude sutili
 Nectemus philyrâ caput
 Dicemus ter Io: ter recinent Io
 Canæ littora Traciæ:
 Et victos iterùm carmine Concanos,
 Et plausus, & ovantia
 Permistis dabimus classica tympanis.

AD GERMANIAM.

Civili bello ardentem.

ODE XXIII.

Quid juvat densis glomerata turmis
 Bella civili tonuisse clade?
 Quid juvat latè maduisse pingueis
 Sanguine campos?

Tela

Tela Threïssis potiora pugnīs,
 Tela Germani cohibete, tela :
 Tela molitur nova pervicacem
 Cæsar in hostem.
 Parcus irarum, modicusque ferri,
 Lenis in cives, sine cæde fusos
 Thracas & victos sine clade Cæsar
 Sternet Alanos.
 Pone crudelis simulacra leti,
 Deme loricas, pharetratque Rhæte,
 Mollibus flectit sua regna FERDI-
 NANDUS habenis.
 Servit extremi tibi potor Istri,
 Cæsar irati moderator orbis :
 Te percussis agilis Sicamber
 Concrepat armis.
 Condito mitis placidusque ferro
 Orbis ingentes senij ruinas
 Firmat, & prono fugitiva ducit
 Otia mundo.
 Martis oblitus, calidæque rixæ
 Findit obliquo juga vomer unco:
 Et minax olim, modò justus agrum
 Demetit ensis.
 Cassis instratis resupina cristis,
 Alitum vernis resonat querelis,
 Foeta nidorum : sociant maritas
 Scuta columbas.

Te vagum Solis comitata currum
Fama, per latas spatiosa terras,
Narrat Eois, doceatque feros
Nomen Iberos.

Audiet; Dacos acuisse tela,
Tela Germanis inimica telis:
Audiet contos & iniqua pilis
Pila rotari.

At simul leni rapiente curru
Sparget infanti fera corda succo:
Demet & contos, & iniqua pilis
Pila recondet.

DIRÆ IN HERODEM.

ODE XXIV.

DEVOTA sacrae progenies domus!
Fatale monstrum! prodigialium
Monstrum parentum! seu Libyssa
Marmaricis lea pavit antris,
Seu te maligno fidere degener
Pardus, maritâ tigride prodidit,
Furoris heredem paterni;
Sive gregis populator Afri
Nudum sub alto destituit jugo;
Seu belluosis fluctibus exspuit
Irata tempeitas nocentem
Alitibusque ferisque prædam;

Tuo

Tuo
Duxé
D

Te se
Mega
So

Rega
Adse
Et

Trem
Telu
Ca

Strag
Lacte
R

Illam
Lame
L

Quò
Præ
C

Tuo severas pectore marmora
 Duxêre venas, marmora rupibus
 Decisa, quas Gætula cælebs
 Deucalio super arva jecit:
 Te sede primùm livida regiâ
 Megæra fixit: Tisiphone dedit
 Sceptrum cruentandum, feræque
 Imposuit diadema fronti; &
 Regale nuper cùm premeres ebur;
 Adsedit altis fulta curulibus,
 Et per Palæstinos Tyrannis
 Explicuit sua signa campos.
 Tremensq; & atrum sanguineâ manu
 Telum coruscans, secum Odia, & Minas,
 Cædemque, & insanos Tumultus,
 Funeraq; , & populorum iniquas
 Strages, & indignum Excidium retrò
 Lætentis ævi traxit, & inclyta
 Regnorum, inexhaustasque longis
 Cladibus evacuavit urbeis.
 Illam & parentum dira gementium
 Lamenta, Questusq; & Gemitus retrò,
 Luctusque vicitim secuti, &
 Irriguis Lacrymæ catervis.
 Quòd si caducis decidit amnibus
 Præfagus imber, quid pluvias sequi
 Cunctantur ultrices procellæ,
 Et volucrum strepitu quadrigarū
 Incussus

Incussus æther pigra tonitrua &
 Immugientum fulmina nubium
 Compescit, indulgentque metæ
 Aërijs vaga tela pennis?
 At nil trifulcis Acroceraunia
 Dejecta flammis, nil Rhodopes jugum,
 Quassæve peccavere cautes
 Æmathiæ, nisi fortè dirum
 Inominatis marmora partibus
 Fudere monstrum: rumpite, rumpite
 Monteisque, secundasque Regum
 Fulmina præcipitate rupeis.
 Exspiret auras: occidat, occidat
 Funestus, execrabilis, efferus
 Sector, crematuramque taxum
 Ipse super cumulumque regni
 Summum cadaver fumet, & Aëra
 Cælumque diro liberet halitu
 Fatale monstrum, dissidentum
 Ludibrium Furiarum, & Orci.
 Perrumpe tractus impenetrabileis
 Ignava tellus desuper arduâ
 Volvente saxorum ruinâ:
 Quam pelagus super & refusis
 Bis terque Nereus Syrtibus insonet
 Audimur. Ingens sidera verberat,
 Spumamque limumque, & rapace
 Oceanus glomeravit undas:

Jam
VasIn e
Tyr

EX

Ful

Ad

Ecc

M

Ja

Jam nutat æther, jam barathrum propè,
Vastisque campi diffidijs hiant:

Jam fractus illabetur orbis

Sacrilego capiti. i, profunda

In expiate pollue Tartara

Tyranne leto : solus & igneum

Infume Cocytum, & frementem

Sulphureis Acheronta ripis

EX SACRO SALOMONIS
EPITHALAMIO.

*Fulcite me floribus, stipate me malis,
quia amore langueo.*

*Adiuro vos, filia Ierusalem, ne susci-
ietis, neque vigilare faciatis dile-
ctam, quoadusq, velit.*

*Ecce iste venit saliens in montibus,
transiliens colles. Similis est dile-
ctus meus caprea, hinnulusq, cer-
vorum.*

ODE XXV.

ME stipate rosarijs,
Me fulcite crocis, me violarijs,
Me

Me vallate Cydonijs,
 Me canis, sociæ, spargite lilijs :
 Nam visi mora Numinis
 Mi sacris animam torret in ignibus,
 Vos ô, vos ego filiæ
 Cælestis Solymæ; vos Galaditides,
 Vos ô per capreas ego
 Erranteisq; jugis hinnuleos precor,
 Antiqui genus Isaci,
 Quæ saltus Libani, quæ viridem vago
 Carmelum pede visitis,
 Nymphæ nobilium gloria montium:
 Ne vexate tenacibus
 Acclinem violis: neu strepitu pedum,
 Neu plausæ sonitu manus
 Pacem solliciti rumpite somnij :
 Donec Sponsa suo leves
 Somnos ex oculis pollice terferit :
 Donec Lucifer aureus
 Rerum paciferum ruperit opium.
 Summis ecce venit jugis
 Formosæ soboles matris, & unicæ
 Formosi soboles patris :
 Silvarumq; super colla comantiû, &
 Intonsum Libani caput, (ac
 Magnorumq; saltu terga cacuminum
 Proceras nemorum domos
 Prono transiliens præterit impetu :

Vel

C

Per

S

AD

C

AB

N

Nub

Aur

Aur

Et S

AD

S

N

Velo

Veloci similis capræ,
 Quæ visis humili in valle leonibus,
 Per prærupta, per ardua
 Sublimi volucris fertur anhelitu

AD D. VIRGIN: MATREM.

*Cum fame, bello, calig, intempe-
 rie laboraret Polonia.*

O D E XXVI.

Aurei regina MARIA cæli,
 Mæsiæ valles, Hypani nique late
 Nubium curru super & nivolis
 Vise quadrigis.
 Aureus tecum Puer, & coruscis
 Auræ pennis properent catervæ;
 Et Salus, & pax, & aperta pando
 Copia cornu,

AD CLAUDIVM RVFVM.

*Sibi sepulchra & tumulos Regum
 scholam esse.*

O D E XXVII.

Non me Democriti sales,
 Non me Cecropij porticatrij,
 Non

Non percussâ docentium
 Delectant calidis pulpita jurgijs,
 Vel quæ pectoris impotens
 Clamosi celebrat turba Panætij;
 Vel quæ Pythagoræ senis (quens
 Doctâ rursè crepant. Me veterum fre-
 Memphis Pyramidum docet:
 Me pressâ tumulo lacryma gloriæ;
 Me projecta jacentium
 Passim per populos busta Quiritium,
 Et vilis Zephyro jocus
 Jactati cineres, & Procerum rogi,
 Famantumque cadavera
 Regnorum tacito, RUF^{us}, silentio
 Mæstum multa monent. mihi
 Pompeij gelido sub Jove segreges
 Artus, & lacrymæ carens
 Desertoque vagum littore funus,
 Magni nominis indigum
 Corpus, magniloqui verba Panætij
 Compensat brevius, neque
 Regiles patitur quærere copias.
 Nolim Pierijs macer
 Insudare libris, aut tacito vigîl
 Impallescere Socrati:
 Si Regum titulos; & tumulis super
 Fulgentem premo gloriam, &
 Calco nobilium nomina Cæsarum.

L

AB

AC

Gla

Tib

Tib

A

AD FAMAM.

LAUDES LADISLAI,
PRINCIPIS POLONIÆ
SUECIÆQUE,

AB ILLA CANI OPORTERE.

ODE XXVIII.

A Ge picti moderatrix Dea mundi,
Quate pulso titubanteis pede
nimbos,
Age, claras famulantùm quate
pennas Aquilonum:
Glacialis rege currum Cynosuræ,
Cata spissos super imbreis equitare,
Simul Euros animavit generoso tuba
cornu.
Tibi plantus populari vagus aura,
Tibi pulchræ sociali vice laudes,
Famulantur salientùm comitatu cho-
rearum.
Tibi septem Tiberinæ juga ripæ
Saliari cita gyro glomerantur;
Tibi longus per apricum salit ordo
thysorum,
E Age,

Age, sacrum glacialis jubar Ursæ
 Cane Medis, cane flavis Agathyrsis:
 Cilicumque & pharetratis Nasamo-
 num cane turmis

Tibi, Princeps opulenti liquor Hermi
 Grave nomen fluviali linet auro;
 Tibi carmen pretiosa perarabit
 Tagus urna

MATTHIÆ CASIMIRI SARBIEVII

SOCIETATIS JESV

LYRICORVM

LIBER III.

AD FRANCISCUM CARDINALEM
 BARBERINVM,

VRBANI VIII.

PONT. OPT. MAX.

FRATRIS FILIUM.

ODE I.

ABSISTE vulgus, nil humili iuvat
 Cantare buxo, nil popularibus

Nervus

Nervis, verecundoque functum

Barbiton ingeminare cantu.

Te Vaticanæ fidus adoreæ,

FRANCIS E, dicam. Te niveis super

Cunis ligustrorum reclinem

Pulcher honos, croceoq; Phoebus

Perfudit imbri. te roseus Pudor,

Virtusque primum non pueriliter

Risere nascentem, & supinis

Lilia supposuere membris.

Tunc & jocosum murmure garrulus

Arguta primis verba leporibus,

Dulceisque vagitus ab ipsis

Crederis edidicisse Musis.

Tunc & caducis ningere lilijs

Molleis pruinas, & violaria, &

Nubem rosetorum, protervo

In puerum cecidisse nimbo,

Nec non severi flumina Liberi

Manasse credunt, mellâque Dardanos

Errasse per vicos, & Urbem

Uberibus secuisse rivis:

Lævumque vernæ munere copix

Risisse Tibrin, & virides procul

Stravisse per ripam tapetas,

Oenotrios Aniene fonteis

Gratum allocuto, lenè cadentibus

In verba lymphis. Ite loquacibus

E 2

Per

Per plana camporum fluentis :
 Ite, novos iterate lusus,
 Auræ cachinno molliter herbidas
 Plangente ripas. nascitur, & vitæ
 Sincerus, illimisque morum .
 Innocuæ fluit amne vitæ
 Princeps amœnæ flumen Etruriæ:
 Ille & profundi fervidus ingenî ,
 Frugem sue virtutum , & Latinis
 Restituet sata læta campis :
 Auroque tusum tempus , & aurei
 Latè per urbeis flumina sæculi
 Diffundet, & regnata parvo
 Rura Jovi, resides sue glebas
 Deliberato vomeris otio,
 Bacchoque & albis frugibus induet :
 Ripasque, mirantisque silvas
 Hesperia linet amne gazæ.

AD D. MAGDALENAM,

Christi necem deflentem.

O D E II.

Cum tu MAGDALA lividam
 Christi Cæsariem, cum malè peditula
 Spectas brachia , prout tibi
 Pectus non solitis tervet amoribus !

NOI

Non es, qualis eras : tibi (bus

Non mens semianimis restat in artu-

Non fronti teneræ nives ,

Non vivax roseis purpura vultibus ,

Non notus superest color : (nis,

Sed mors marmoreis pingitur in ge-
Et vitæ gracilis via

Exili tacitè spirat anhelitu.

Non, me si satis audias,

Plores perpetuum tristitia ; tertia

Cum lucem revehet dies,

Mutati referet munera gaudij.

Nam quæ sole caret duplex,

Ridebit geminis tertia solibus.

AD FRANCISCUM CARDINAL:
BARBERINVM.

*Clementiâ potissimum Principes
ornari.*

O D E III.

FELIX , qui dubio forte caput supposuit
Jovi,

Nutanti juæ polo : nec trepidâ sceptrâ
tenet manu,

E 3

Nec

Nec sperat cupidus, sed fruitur, nec pa-
 vidus tenet,
 Sed securus habet. Tu modici lenior
 imperi,
 Nec plausum tacitæ plebis emes, nec mi-
 serabileis,
 Divendes lacrymas nobilium cæde Qui-
 ritium;
 Te justus populi clarat amor. cætera dis-
 fluent:
 Hoc uno veniet dives opum copia flu-
 mine.

AD EGNATIVM NOL- LIUM.

*Æquo semper rectoque animo adver-
 sus Fortune inconstantiam stan-
 dum esse.*

O D E IV.

Sive te molli vehet aura vento,
 Sive non planis agitabit undis;
 Vince Fortunam, dubiasque NOLLI,
 Lude per artes.
 Riserit? vultum generosus aufer.

Flevo

Fleuerit? dulci refer ora risu:
Solut, & semper tuus esse quovis
Disce tumultu.

Ipse te clausam modereris urbem
Consul aut Cæsar; quoties minantûm
Turba Fatorum quatient serenam
Pectoris arcem.

Cùm leves visent tua tecta casus,
Lætus occurre: præunte luctu
Fauscitas & pax subeunt eosdem
Sæpè penates.

Dextra fors omnis gerit hoc sinistram.
Quòd facit molles: habet hoc sinistra
Prosperum, què nunc ferit, imminenteis
Durat in ictus.

Ille qui longus fuit, esse magnus
Definit mœror. facilem ferendo
Finge Fortunam; levis esse longo
Discit ab usu.

AD PVBLIVM MVNA- TIUM.

*Mœrorem animi colligis & cœtibus,
amicorum temperandum esse.*

O D E V.

SI quæ iuvabit dicere saucium,
Permitte, PUBLI, compositam malè,

E 4

Loqui

Loqui cicatricem, & latentes
Parce animo sepelire curas.
Secura ferri robora sæpius
Occultus ignis subruit: & super
Minora silvarum caducum
Traxit onus, nemorumq; famam
Stravit virentem; quam tonitru levi
Quondam favillâ lambere gestijt
Impunè. Te longus silendi
Edit amor, facilesq; luctus
Hausit medullas. fugerit ocyus
Simul negantem visere jusseris
Aureis amicorum; & loquacem
Questibus evacuâris iram.
Olim querendo desinimus queri,
Ipsoq; fletu lacryma perditur:
Nec fortis æquè, si per omnes
Cura v. lat. residet. q; ramos.
Vireis amicis perdit in auribus,
Minorq; semper dividitur dolor,
Per multa permissus vagari
Pectora, nec rediisse quondam,
Pulsus superbit. Vise sodalium
Coetus: & uis sic temerè jace
Infusus herbarum lacertis,
Ad patrij leve murmur Hallæ.

AD MARCVM SILICER-
NIUM.

*Veras esse divitias, quæ à bonis
animi petuntur.*

ODE VI.

NUMquam præcipiti credulus alex
Cum Fatis avidas composui manus,
Ut mecum taciti fœdere prælij
Æquâ pace quiescerent.

Quid Fortuna ferat crastina, nesciam,
Heres ipse mei. Quas dedit, auferet,
Non avellet opes, quæ procul extimo
Semotæ spatio jacent.

Quæ possunt adimi, non mea credidi;
Numquam pauperior, si meus integer.
Regnum, MARCE, mei, si benè de meis
Vestigalia censibus

Intra me numërem. Pars animi latet
Ingens, divitibus latior Indijs,
Quo non ter spatio longius annuo
Itur navibus, aut equis.

Sed mens assiduum visitur in diem.
Hospes sæpè sui; non ebur, aut novas
Mercatura dapes, ipsa sui satis
Dives, si sibi cernitur.

In turpem seculi Avariciam.

O D E VII.

FRustrà querelis & gemitu parùm
 Deliberato flevimus, arcium
 Portas & emunita sævo
 Mœnia procubuisse ferro.
 Tot civitatum clade super parum
 Peccavit ensis, quando labantium
 Infirma murorum, reperto
 Oppida suffodiuntur auro.
 Eheu! secundum militis ad latus
 Primus resedit sedulus arcium
 Fossor pudendarum, & decoros
 Explicuit sine sole vultus
 Vicina juxta pocula lætior!
 Cessere servis tela ligonibus!
 Plebejus (heu nefas!) equestri
 Malleus associatur hastæ!
 Pax ipsa bello deterior subit,
 Cum vilis auri belligeras amor
 Pacavit iras, & repensis
 Prælia detonuere nummis.
 Pugnare dignos sole palàm duces
 Celant opacæ nobilis obsides.
 Auri cavernæ. jam caduci
 Desuper intremuere colles:

Nosunt

Nolunt adesto jam dubiæ solo
 Pendere turre. excutit impios
 Tellus colonos, in ruinam
 Ambiguus agitata campis.
 Fugere turpes agricolas agri:
 Insons avaris litus ab urbibus.
 Migravit, & contaminatos
 Æquora deseruere portus.
 Natura magnis dum sepelit nefas
 Rerum ruinis, vitrea fontium
 Oblivit ora, ut navigatos
 Sicaniæ Venetæque merci
 Puniret amnes. Vidimus Aufidum
 Nusquam repertas, arva per Apula,
 Quæsisse ripas, cum sequacem
 Distinuit malus error undam,
 Hausitque nubes vallibus integras
 Turbo soluto plana per alveo,
 Regum piaturus penates
 Flagitijs, populi que noxâ.

AD ÆLIVM CIMICVM,

In Russiam citeriorem profecturus.

O D E VIII.

ÆLI, non sumus arbores:
 Ut quo quisque loco natus, inutili
 E 6 Duret

Duret perpetuum morâ.

Nolis cæruleas Sarmatiæ domos,

Et canæ juga Ruffiæ

Intentata mihi, dum Zephyri vocant,

Et siccæ nivium viæ!

Non frustrâ properis imposuit rotis

Currus Japeti genus;

Et terram pavidos linquere navitas,

Pictis non sine carbasis,

Remorum celeri propulit agmine:

Non frustrâ patiens equi

Se sternit medijs trames in Alpibus.

Magno dignum iter Hercule,

Naturæ ingenium itruxit, idoneis

Dimensam juga passibus,

Quâ se præcipiti Gloria vertice

Lasso ostenderet Herculi;

Dignatusque sequi pergeret Annibal,

Regnumque ac Libycos manu

Attollens populos Æoliam super,

Et tristes nebulis domos

Armatam Italiæ infunderet Africam.

Non soli loca quærimus:

Nusquam fixa satis Pergama trãseunt,

Teucrique & Dolopes migrant.

Mutant magna suas regna vices: nihil

Perstat, quo genitum est, loco.

Cum primum geniti matris inertia

Terræ

Terræ viscera rupimus,
 Moti particulam traximus ætheris :
 Cælique ingenio patris, (rimus.
 Cum matre immemores stare, cucur-

PANEGYRIS
 ANNÆ RADIVILIÆ
 CASTELLANÆ TROCENSIS
 DVCISSÆ NESVISII.

ODE IX.

QUo te Dearum nomine consecrem,
 Vicina cani Nympha Borysthenis?
 Themisne, an una Gratiarum
 De tribus excipiere Divis,
 Scribenda Drie? cedit aquis tibi,
 Uicumque pictis fertur oloribus,
 Cretaque, & innantem relinquit
 Oceano Cytherea Delon.
 Hinc & severo migrat ab Algido
 Parum serenis Cynchia cornibus,
 Quamvis anhelantum laceffat
 Ira canum, teretesque rumpant.
 Virgulta damæ. Sed tibi dulcius
 Tranquilla rident Palladis otia,
 Seu tela non mendax retexto
 Bella virum simulare in auro
 Menses.

Mensem fefellit, seu tibi Cælitum
Vestire nudas spiritus incidit

Aras, & aulæis, & ostro

Pauperibus placuisse Divis.

At non inani fama canit tubâ,

Te vi potentis non sine consiliâ

Ventura tangentem sagaci

Mentis acu celerique curâ.

Tristis videri prodit, & unice

Sibi serenis pervigil in genis

Lucet venustas : seu coruscum

Cæsariem tibi pingit aurum.

Non indecoræ nube modestiæ

Extinguis aurum vihus aspici,

Gemmasque nolentes latere,

Moribus ingenioque celas.

Hinc inde rubris Creta corallijs.

Illinc smaragdus fulguret India;

Cum pura Virtus fulsit, omnes

In tenebris latuere gazæ.

AD MUSAM.

LAUDES LADISLAI PRINCIPIS POLONIÆ ET SUECIÆ.

ODE X.

Carminum præses citharæque Clio

Dic,

Dic, ubi molli resupina somno
Feta rumorum cubet eruditis

Fama sub antris.

Rumpat ignavos, age, dic, sopores
(Nam locum nocti) nimique festa

Somnij, tergat niveo morantem

Pollice somnum.

Thespio currum moderante loro,
Solis auratas age, dic, quadrigas
Scandat, & claros gemino triumphos

Differat orbi.

Narret hibernis Helicen pruinis

Barbaro nuper caluisse tabo.

Narret Arctoo rubuisse canum

Sanguine Pontum.

Prodigus laudes tibi fundet Indus

Ostijs septem; tibi dives æris

Accinet Lydus; tura volvet ingens

Nomina Ganges.

Te canent solis Garamantes arvis,

Te Dacæ Princeps, pluviæque pauper

Maurus, & Cydni, vitrei que discet

Potor Enipei.

LAUDES FRANCISCI CARDINAL:
BARBERINI.

ODE XI.

Q Uis me citatus pectoris impetus
 Denso sedentem propulit aëre,
 Currusque nimborum morari, &
 Per medias equitare nubeis,
 Et plana terrarum, & populi casae,
 Regumque turreis, non sine gaudio
 Calcare sublimem, & superbo
 Regna super volitare curru?
 Rerumne falsâ ludor imagine?
 An picta mundi mœnia, & igneas
 Arces, coronatumque flammis,
 Et liquidum sine labe solem
 Prævertor? hîc & patria siderum
 Clarusque cæli baltheus aurei,
 Campique stellarum, & decemplex
 Perpetuo redit aula gyro.
 Quâ parte cæli Principis aureas
 Inscribo laudes? hinc adamantinis
 Æternus Orion in armis,
 Et gemino propè Castor igni
 Fortem repossunt. hinc gravis Hercules
 Famæ propinquum postulat Herculem:
Hinc

AL:

Hinc noctis immunem & veterani,

Parrhasij vocat ora plaustris.

Acrem & timori cedere nescium

Addam Leoni; quem penes igneæ

Æstatis arborumque cura, &

Flava canis Cererisque regna?

Iustam & tenacem propositi manum

Mundi serenis partibus asseri

Expectat Autumni Virago:

Quæ geminam sine fraude Libram

Æviqûe frenos, & celeres vehi

Compescit horas; hinc tibi patrio,

FRANCISCE, cedentes Olympo

Pleiadas Hyadæque cerno:

Illic laborat Phosphorus hospitas

Laxare nubeis: hinc tibi lucidus

Collumque repentesque cælo

Scorpius abstinuisse chetas,

Auroque comptum Marmaricus Leo

Crinem totondisse, & radiantium

plex
Opima villorum, & jubatas

Velle polo revocare flammæ,

Insculpta cælo gloria sospitat

Heroas: anni cetera subruunt.

Aulæque sceptroque, & columnis

Excidium sua dixit ætas.

cules

em:

Hinc

AD AVRELIVM FVSCVM.

*Omnia humana caduca incer-
taque esse.*

O D E XII.

SI primum vacuis demere corticem
Rebus, FUSCE, velis cetera diffluent
Vernæ more nivis, quæ modò nubium
Leni tabuit halitu.

Formosis refeces fortia; displicent
Externis trahimur: si male Dardanis
Respondens Helenæ pectus amoribus
Fameus videat Paris;
Nusquam per mediæ prælia Nerei
Ventorumque minas splendida deferat
Graji turta thori, sed benè mutuo
Rerum consuluit jugo
Naturæ Dominus, quòd niveis nigra,
Lætis occuluit tristia. qui bona
Rerum de vario deliget agmine,
Consulto sapiet Deo.

• (O) •

VM.

AD MOSCOVIAM.

r-

Cum Principem Polonia Mosci in imperium accerferent.

ODE XIII.

m

Huent
abium

Moscua, cur iniquas
Aureis frustra pharetris diminuis
sagittas?

Vulnera cur adacto

nis
ibus

Dirigis ferro? cohibe stridula contu-
maci

Barbara tela nervo-

(risu:

Jam tibi Mavors facili mollit arma:

leferat

Jam tibi mulcet iras:

(sereno:

o

Jam tibi frontem lepido temperat in-

Jam cecidere tela:

(certis,

gra,

Jam pharetratis clypeus demigrat è la-

Quid lacrymosa torvam

(pinis

Exaras rugis faciem? quid melius su-

Fletibus astra poscas?

Quid bono Divi melius mittere Rege
possint?

AD

AD

AD HONOREM.

Cum FRANCISCVS BARBERINVS *sacrâ purpurâ ab VRBANO VIII. Pont. Opt. Max. ornaretur.*

ODE XIV.

TE clara Divûm progenies, Honor,
 Martæ canemus carmine tibiæ:
 Te meta votorum, & laboris
 Dulce lucrum, volucrisque vitæ
 Formosa merces. te decorum patrem
 Inter serenæ fulgura Gloriæ,
 Lunæque stellarumque cunas
 Imbre super radiorum, & auræ
 Virtus marito conscia Numini
 Effudit illustrem, & genialibus
 Toris coronarum reclinem
 Sidereâ religasse zonâ, &
 Non indecoræ sidere purpuræ,
 Gratæque ritu lucis, & osculis
 Miros anhelantem nitores
 Celsa super posuisse sceptræ.
 Et molle fertur fascibus & mitris
 Aptasse fulcrum. quas stipulæ modo
 Pre-

Prensasse per ludum, & procaci

Diceris arripuisse dextrâ.

Te prorogati filia Temporis

Germana Recti candida Veritas

Non erubescendis adurit

Ignibus; ingenuoque parvus

Luces honesto, fervidus ardua

Curare rerum. Te patriæ parens

Tranquilla Libertas, Fidesque,

Et duplicis studiosa mundi,

Illiterato quæ procul otio

Fecunda veri tempora dividit,

Arcemque Caesarum, & corusci

Prævehitur vaga regna Phœbi;

Te, quæ propinquâ clade superbiôr

Gaudet cruentis Diva periculis,

Lassare Fortunam duello, &

Per medias docet ire morteis,

Illam impotentum exercitus imbrium

Insana aquarum rumpere prælia,

Undas rearingentemque flammâs,

Attoniti pavet ira mundi,

At non & æquo tœlere Comes

Non temperato pectore conferit

Cultusque, tranquillamque morum

Temperiem, si nilemque vultum:

Sive æstuosus gurgēs inhorruit

Civilis undæ, cum popularia n

Æstu

Æstu procellarum, & dolosâ
 Carbâsa diripiuntur unda;
 Seu rauca vulgi murmura lenibus
 Sedere ventis, cùm placidum sibi
 Consensit æquor. Te decoro
 Nobilitas comitata gressu
 Centum vetustas nectit origines,
 Centumque retro per populos fluit
 Ceris avorum: nec severæ
 Matris opes, Aquilæve defunt,
 Censuræque & almæ vulgus adoreæ
 Anciliorum, & stemmatis, & togæ,
 Fascesque, lauri que, & frementum
 Turba retro Titulorum inaneis
 Exercet auras, non sine Plauibus,
 Famaeque & aureo Nominis effedo,
 Quod turba mirantum, & curule
 Frenigerâ trahit aure vulgus.
 Jamque & virentis vere puernæ
 Malas amictum, purpureus simul
 Autumnus irrepit decoras
 Flore genas, per aperta lætè
 Effulgurant culmina siderum
 Efrena curru jungere fulmina,
 Nubeisque prætervectum & imbreis
 Quadrijugis dare lora ventis
 Miramur omnis turba minor pedum:
 Supina curvo poplite civitas,

Votisque, & obtutu sagaces

Puniceum jaculamur axem:

Unde & coruscis oppida mœnibus,

Pictumque velis æquor & Insulis,

Regumque turres barbarorum, &

Attonitas specularis urbeis.

Tu regna ventorum, & pelagi gravem

Compescis iram, tu vaga siderum

CrySTALLA frænas. tu frementeis

Lucis equos, vigilesque mundi

Metaris igneis: te penes Æquitas,

Et septa Tuscis Jura securibus

Stipantur; annosæque Leges,

Et niveum sine cæde Iustum.

Tecum suppellex aurea, & asperi

Gemmis tiaræ: te radiantium

Nexus coronarum sereni

Regum apices, licuique circum,

Et regiarum sidera frontium,

Mitræque fulgent, & diademata

Ad usque formosum diei

Invidiam, opprobriumque solis.

At retro flavum lambere pulverem

Livor rotarum, & degenerare solum

Mento cecidisse, & procacem

Mœret humi posuisse vultum:

Plenoque nusquam Divitiarum sinu

Gazarum, & omnis turba Pecuniarum,

Et

Et grando gemmarum, & refusi
Per populos vagus imber auri,
Tu lene Tormentum ingenio admoves,
Mentisq̃ue dulcis nectare Gloriæ
Plerumq̃ue mulces: te feracem
Consilij: facilemq̃ue vendi
Emisse doctus circuit Ambitus,
Fuscoq̃ue & albis vestibus unice
Formosus, agnosciq̃ue duplex,
Et placidæ sine nube rugæ,
Risu serenæ frontis idoneus
Mirè sagacem fallere curiam,
Discrimen obscurum dolosis
Artibus, ingenioq̃ue morum.
Spes mille circum nubibus insident,
Plenoq̃ue regni pectore turbidum
Bacchantur: at turpes Repulsa,
Et volucris fuga ridet auræ.
Te quamquam anhelantum ignea fideri
Suspirat ædes Principis aureos
Invisæ posteis. hic ruinas
Imperij, seniumq̃ue mundi
Curare solers, desine tristium
Tandem querelarum, & potius sacra
Incude distingas in aurum
Sæva Ducum Procerumq̃ue tela

AD APES BARBERINAS.

Melleum venisse Sæculum.

ODE XV.

Cives Hymetti, gratus Atticæ lepos,
 Virginæ volucres,
 Flavæque veris filia,
 Gratum fluentis turba prædatrix thymi,
 Nectaris artifices,
 Bonæque ruris hospita,
 Laboriosis quid juvat volatibus,
 Crure tenus viridem
 Perambulare patriam.
 Si BARBERINO delicata Principe
 Sæcula melle fluunt,
 Parata vobis sæcula ?

AD SEIPSVM.

ODE XVI.

Quid diu vanas feriente nubeis
 Vota fallaci jaculamur arcu ?
 Quid loquor dudum mini Consul ipse,
 Ipse Senatus ?

F

Ite

Ite mordaces procul ite curæ,
 Me vocat notis Helicon viretis,
 Me sacrum lauri nemus, & canorum
 Phocidos antrum.

O ubi molles Heliconis umbræ,
 O ubi Cydnus, violisq̃ue pictum
 Thespiæ rupis caput! ô sonori
 Flumina Pindi!

Mè quis ad vestros Aquilo recessus,
 Aut quis alatâ Zephyrus quadrigâ
 Deferat festum, gelidosq̃ue Cirrhæ
 Sistat ad amneis?

Vos mihi Romam, Phrygiisq̃ue centum
 Pendulas saxis simulatis ædes;
 Vos Aventinum Capitolijq̃ue im-
 -mobile saxum.

Hic ubi lævi cecidere musco
 Virgines undæ, vitreoq̃ue garrit
 Ore Clitumnus, nimium q̃ue labi
 Sedulus Almon:

Hippocreneis abiere rivis
 Pegasi fontes, Aganippidumq̃ue
 Murmur, & cantus, & euntis agro
 Copia lymphæ.

Alter hîc Liris fugit, alter Ufens
 Alter illimi Thralimenus amne
 Trudit electrum, liquidoq̃ue Plæve
 Volvitur auro.

Hic ad Empusæ nemus, & virentem
 Ætaris ripam studiosa florum
 Aura colludens cumulo jocantis
 Obstrepit undæ.

Lenis hic auræ tepor, hic venustas,
 Hic nitor rerum, meliorque cæli
 Vultus, hic plenis agitata manant
 Gaudia ripis.

Hic sales compti, facilesque risus,
 Hic levis circum jocus, & decentes
 Gratia plenos referunt refecto
 Flore quasillos.

Hic mihi septem melius renident
 Romuli colles, gracilesque venti
 Lentius perflant gelidam supini
 Tiburis arcem.

Collis ô sacri decus, ô magistrum
 Numen, ô Grajæ fidicen Camœnæ
 Phœbe, si gestis procul arduo de-
 scendere Cyntho.

Huc ades longi mihi testis otî:
 Tuq; (nam me quis prohibet?) reposta
 Affer inprimis mihi FUSCE, grati
 Carmina Flacci.

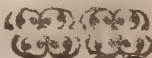

LYRICORUM
AD TIBERIM.

Eum Beneficentiæ & Liberalitatis
URBANI VIII. Pont:
Opt: Max: Symbolum
fore.

ODE XVII.

Tibri siste precor, nec rapidæ regna
licentiæ
Jactaris temerè: neu Latij littora Ne-
rei
Undarum nimio deciduus plauferis a-
gmine.
Quid per plana, per abrupta, per im-
pervia lubricum
Vectigal domino deproperas Nereidum
patri?
URBANI patulæ credideris flumina
dexteræ:
Tunc seu melle fluent, seu rutilis sæcula
fontibus,
Fies auiferis nobilior fabula Lydijs.

LAUDES FRANCISCI CARDINAL:
BARBERINI.

ODE XVIII.

Hic ille plenis Oceanus patet
 Laudum carinis : stre loquacia
 Per transtra facundisq; Musæ
 Carmina deproperate remis.
 O qui loquentis flamine sibili,
 Leniq; sacræ nubis anhelitu.
 Impellis antennas , Notorum
 Alba super volitare terga
 Doctus , procellas & bijuges celer
 Frænare nimbos, huc age Delphicâ
 Lauru , coronatamq; myrto
 Pegasæ dominator undæ
 Inscende puppim. Quod timidi priùs
 Sulcemus æquor? quod pelagus situm
 Fundoq; virtutum , & refusæ
 Per populos maria alta famæ
 Vates profundæ navita gloriæ
 Invisat? illinc alta frementium
 Moles procellarum; & protervæ
 Fluctibus intonuere lymphæ.
 Hæc illa parci nescia littoris ,
 Avara cæli, prodiga munerum.

Bacchatur, & pecuniarum
Cæruleo pluit aura nimbo.
Hæc illa magni pectoris indoles
Sese ipsa rerum fluctibus erigit,
Curasque & alternis natantem
Consilij animum remiscet.
Vindex avaræ fraudis, & abstinens
Lucrantis auro regna pecuniæ,
Rerumque prudens, nec cruentæ
Laudis iners, animi sue parca.
Hinc circumstans aethra superbia
Subiicit undarum, & procul arduum
Ad litus acclinata blando
Æquora decubere somno.
Hoc illud alti Principis otium
Clausum quieti vecte silentij;
Somni que curarum, & labore
Empta quies, animi que vesper
Longi repensus merce negotij.
Cum dulcis inter claustra modestiæ
Sceptrumque & immensis reclinat
Regnum humeris, oneri que parcat,
Obliviosus dissipat Hesperus
Regum labores, damna fugacium
Plerumque curarum reponunt
Pervigiles sine nocte somni:
Aulæ nitorem cum benè nesciæ
Texere noctes, nobilium simul

Pompam catervarum retexit
Clara dies ; rediēre curæ.

AD MILITARES EVROPÆ ORDINES.

De Provincijs Græcia recuperandis.

ODE XIX.

Quem cruenta vultus adloret,
Si fusus auro miles, & inclyti
Urant in argento triumpho
Artifici simulante dextrâ,
Sculptæque laudes, & titulis super
Afflata signis vitta Corinthijs,
Cultusque, moresque, & perenni
Penè loquax sua fama saxo:
Hic si locari post genitis sacer,
Et per nepotum lucidus atria
Quærit videri: destinatam
Funeribus meditetur aram,
Vultumque vultu figat Achillei,
Dextramque dextræ commodet Hectoris,
Dignus Timanthæâ norari
Arte, Syracusioque cælo:
Letique curtâ merce perennius
Lucretur ævum, quod sibi dempsit

Caris redonaturus annos
 Conjugibus, puerisque caris.
 Hic si timendus gestit aheneis
 Horrere squammis, quem litui sonus
 Sævisque conjurata Martis
 Signa vocant, clypeo subire,
 Sparsumque crinem verlicoloribus
 Mutare crinitis, & rapidum vehi
 Dum per rejectanteis lacertos
 Ambiguae fluitent pharetræ:
 Illum palustri consita fraxino
 Poscit Methone, poscit Acarnia.
 Lacus, Tanegrei que saltus.
 Aut graciles Marathonis orni,
 Gnossosque telis, & resonum gravi
 Stymphalon arcu: non chalybum rudis
 Lemnos, nec inconsulta ferri
 Phocis erit, nec inermis Oca.
 Si rursus idem bella fidelibus
 Committat Euris; æquoris impiger,
 Veloque & obluctante remo
 Ortygijs equitabit undis.
 Illi Cytori pinus, & hispida
 Cupressus Idæ brachia frondium
 In transtra, & hærentem carinam
 Contrahet; ærisonamque puppim
 Non imperito remige muniet
 Euboea: remos Thespia suggeret,
 Ausam.

Aufamque despectare nubeis

Veliferam dabit Ossa pinum :

Aut qui comatas educat ilices.

nus Caycus, aut qui limpidus assitas

Mæander intercurrit alnos,

Aut dubij vagus error Hebri.

Nec si superbus poscat eques vehi,

Pugnæ scientes Ismara denegent

Pullos, relicturasque retro

Aut Noton, aut Aquilonæ plantas,

Si bellicosos proruat accolæ

Servilis Æmi, sparsa sequi celer

Vexilla, palantemque Lunam

Æmonijs agitare campis.

ni, avi Illum & colossis conspicuum dabit

rudis Venalis omni funere gloria, &

Doctis renascentem metallis

a. Orchomenos, vel amica vivum

Non pejeranti marmore Neritos

r, Eminentetur, nec Capitolia

Mutum, Palatinæve moles

Stare sinent sine laude civem.

nam
ppim

ufam.

PS

AD

AD AVLVM LÆVINVM.

*Visnovij Poloni Equitis virtus, cum
interempti pro patriâ Cor, per sum.
mam barbariem, inter se parui
Turcæ, & depasti sunt.*

O D E XX.

Eheu! quò citharæ sciens
Et Bacchi calidis fervida jurgijs,
LÆVINI, ruit indoles, (bus
Imbellem strepitum, & docta procaci
Saltum fingere classicis,
Auditoque choros cogere tympano,
Et mensam clypeo super,
Et plenum galeis ducere Liberum!
Non hoc pectore Thracios
Inter Sarmatici fulmina prælij
Fudit **VISNOVIUS** globos, (tus.
Et Thracum volucres contudit impe-
Ille & sanguineis super
Fumantum cumulis hæsit Jazygum &
Alti navita sanguinis
Portum non soliti nominis attigit,
Illum Thraces Achaicis
Rimati gladijs, pectoris invia

Dimo

VM. Dimovère repagula:
 Et cor, & tepidâ morte fluens jecur
 Devesti, & pia carpere
 Ausi sacrilegis viscera moribus.
 cum. At non egregiam quoque
 sum. Libarunt animam, nec Mareoticas
 partui Pavit fama libidines,
 Aut secura Getæ dentis adorea.
 Eheu stringite posteri,
 Ferrum belligerâ stringite dexterâ.
 Heu primam gladij sitim
 Pubes Odrysijs imbue cædibus.
 gijs, (bus Confossij; reciprocum (nem,
 (bus Rursus pectoribus reddite sangui-
 rocati Dudum in corpore Bistonum, &
 pano, Venis immeritum fervere barbaris.

rum! AD PRINCIPEM QVEM-
DAM.

(rus. AD THERMAS PROFICISCENTEM.
 impe- Incundam & honestam vitam fru-
 gum & Etrosa & anxie esse præponendâ.

igit, ODE XXI.

Dimo- Regias veto manus
 Tagi serenis imminere rivis,
 F 6 Utis

Utili placet luto ;
Fucumque nobis fluctuantis auri
Flavus allinit liquor :
Ex quo superbi dives amnis Hermi
Sordidum lavit Midam,
Rudi que linum duxit è Tyranno.
Ite mobili vitro ,
Albive Cydni, lucidive Xanthi,
Ite Principum manus,
Auri coruscas submovete labes .
Rivus integer vitæ,
Suæ que purus consciusque lucis,
Præterit fidelius .
Regumque somnos, Cæsarumque palmas,
Dulce purpuræ decus ,
Tuam micantis innocens metalli
Amnis irrigat manum :
Midamque Princeps, Tantalumque rides,
Vitreus tibi latex ,
Lymphæ sequaceis evocante lymphas,
Lubricâ placet fugâ ,
Quâ fervet Arnus , garrulumque prætis
Unda promovel pedem,
Ripæque pingit , candidique fontis
Uda volvitur dies.
Hic thymbra poscit , hinc amœniores
Humor educat rosas ,
Et cana nardus , filijque Veris

Hinc

Hinc & hinc bibunt croci,
 Vivumque potant fluminis pudorem
 Hinc comata lilia
 Passisque Majus ambulat capillis.

AD CÆSAREM PAUSILI-
 PIVM.

Ne nimium adolescentie fidat

ODE XXII.

NE te, PAUSILIPI, fallat inanibus
 Ætas delicijs, quæ simul impigris
 Incertum rapuit curriculum rotis,
 Eifræno citius labitur Africo.
 Mendax forma bonum deficientibus
 Annis præcipitat, vitrea concuti,
 Dilabi facilis, cerea diffluere -
 -Hornæ more rosæ, quam modò roscidū
 Cum fovit tepidis manè Favonijs.
 Dissolvit pluvij's vesper Etesijs.
 Numquam quod rapido pollice texuit,
 Audet compositum Parca retexere:
 Nec reddit refluxo sæcula turbine.
 Felix ille, cui non breve temporis
 Momentum placuit, qui juga mobilis
 Ævi deposuit, qui sibi lucidam

Jam

Jam nunc sollicito lumine patriam, &
Arcem nobilium destinat ignium

AD JULIUM ARIMINUM.

Solis animi bonis nos belluis prestare.

ODE XXIII.

Non Hydaspes, ARIMINE, gemmis,
Non domus flavâ laqueata cedro,
Aurei torris neque te beatum
Fecerit Hermi.

Mitte sectari, quis amœna præter
Prata, non parco fluat amnis auro,
Sit satis Virtus, animosa sedeis
Visere Divûm.

Alter effultos adamante muros
Tollat, aut cæsas Sipylo columnas,
Fossor, inspectâ Styge, quas revulso
Subruat Orco.

Ditior silvis habitat Sabæis
Ales Eois renovata bustis:
Ditior gemmis rutilo vagatur
Piscis Hydaspæ.

Alter Eois variam lapillis
Subliget zonâ retinente pallam:
Alter insignis Tyrio lacertos
Vinciat ostro.

Gra-

Gratiùs læves variavit alas
 Sparsa nativis philomela guttis;
 Pulchrius Thressæ maculosa pingunt
 Pectora Lynces.

Tonsa nos vestit pecus, & luporum
 Terga mentimur, neque flava vestem
 Deiecer vulpes, & abacta caeso
 Castorè pellis.

Una mortaleis numero ferarum
 Eximit virtus, volucerque notas
 Siderum sedes animus solutis
 Visere pennis.

AD JOANNEM RUDOMI- NAM

In funere Georgij Rudomina fratris.

ODE XXIV.

Qualis trifulci fulminis impetus,
 Quem ætædaleis feta vaporibus,
 Pinguemve pabulata terram
 Per medias rapit ira nubes,
 Fastidioso cùm semel excidit
 Immurmurantùm carcere nubium,
 Per regna ventorum, per auras,
 Et dubias Aquilone silvas.

Per arva latè , per juga concito
 Grassatur igni : jam capitis minor
 Aut Æmus aut percussa Calpe
 Non humiles posuere fastus ;
 Interque diras Dux equitat faces
 Communis omnes per populos Timor :
 Et ponè strages , & supino
 Deproperata ruunt tumultu
 E nube Fata non sine montium
 Clamore , longus quem glomerat fragor :
 Volentis audiri ruinæ ,
 Et volucrum furia Notorum.
 Talis superbis irruit hostibus ,
 Mortis decoro pulvere sordidus ,
 Et per Murmannos honestam
 Explicuit RUOMINA pugnam.
 Illum futuræ laudis & inclytæ
 Mercede famæ Gloria mentium
 Regina , nundinata morti ,
 Per medios rapuit Gelonos.
 Quam pone Virtus & Decus , & comes
 Injuriosæ Relligio necis ,
 Per tela , per formidolosos
 Quadrupedantum onagrorum hiatus
 Exercitati militis , obvio
 Venale fato prostituit caput :
 Sed visus haud venire parvo
 Magnanimus RUODOMINA lero
 Nam

Nam dum duelli lætior, hostica
 Opprobriorum murmura vindice
 Excusat ense; barbararum-
 -Immortuus aggeribus cohortum,
 Præfecta tandem colla volubili
 Lapsu reclinat, sed famulâ propè
 Decusque præsignis sue Virtus
 Semianimem subière dextrâ:
 Mox expeditis corpore manibus,
 Depræliatrix Gloria siderum
 Occurrit, & fulvo reclinem
 Ire jubet super astra curru.
 At fama latè tergemino Tubæ
 Longæva cornu sæcula personat.
 Jo triumphe, vivit Astris
 Ille meus RUDOMINA, vivit.

AD JOANNEM RUDOMI- NAM.

In funus Ioannis Rudomina patris.

ODE XXV.

Quemcumq; mendax fama Quiritium,
 Et dedicatis densa clientibus
 Corona, juratisque stipat
 Imperij, comitatus armis,
 Quam-

Quamvis Lacœnâ picta superbiat
 Sub veste tellus, & famulantium
 Juxtâ lacertosæ cohortes
 Et clypeis radiant & hastis;
 Nec pervicacis ludibrium Deæ,
 Nec concolores consilio Dolos
 Vitabit, aut circumsonantes
 Nobilium fugiet tumultus:
 Nec concitato pectoris impetu
 Nitente mentis remigio, soli
 Ignarus heres, innatantes
 Ceruleum per inane campos
 Pervadet unquam: quippe volubili
 Negotiorum pulvere fordida,
 Gluciente curarum tumultu,
 Mens humiles remoratur alas:
 At quem supernis sedibus intulit
 Mors, & profanis præcipitem procul
 Furata terris, quò solutus
 Præpetibus RUDOMINA pennis
 Exerrat! ohe! quò per inhospitas
 Afflata leni pectora flamine
 Nubes, inaccessosq; tractus
 Et superas agit inter arces
 Non usitatis ille volatibus
 Prævectus udas terrigenum domos
 Coetusq; vulgares, beatæ
 Non humilis venit hospes aulae.

Illu
 Et d

Exst
 Delu

Hic
 Curu

Regu
 Et re

Et ha
 Obfo

IN
 V

VIT

Por

Illum ministrâ Relligio manur

Et delicato pectoris effedo

Evexit inconcussa Virtus,

Et superis dedit ire campis.

Exstructa quondam celsa faventibus

Delubra Divis Munificentia

Pensavit auratis Deorum

Hospitijs, famuloque cælo.

Hic vel cornisco se propè siderum

Curru locabit, vel propior Deo

E nube reclinis curuli

Sub pedibus sua fata cernet :

Regumve torvos subter acinaces,

Et régium sidera fronsum,

Et tot Tyrannorum videbit

Suppositos radiare fasces.

Et hæc stupabit, quæ propius micant,

Obscura crasso serpente cubilo,

Lateque casuras per urbes

Ora sagax oculosque ducet.

IN FVNERE ERNESTI

VEIHERRI PALATINI

CULMENSIS FILII,

VITA IMMATURE FVNCTI.

ODE XXVI.

Porrectus imo nec scopulus vado,

Can-

Cautesve pronis amnibus imperat.
 Moras, neque undantem morantur
 Fluminibus cava saxa lapsum:
 Nec irretento prætereuntia
 Tempus retardat sæcula cardine:
 Nusquam fatigatos Orion
 Solvit equos properante curru.
 Annos & horas præpetibus rapit
 Latona bigis, irrevocabilis
 Decurrit, effetaque prona
 Accelerat cariem juvenus.
 Apollinari nuper in agmine,
 Florentis ævi limine vidimus
 Stantem **VEHERUM**, lacrymoso
 Præcipitem cecidisse fato.
 Mox ut caducis artubus ingruit,
 Mors æstuosis torrida febribus,
 Ferocientes devoluta
 Stamina diripere Paræ.
 Candente bysso pensa fluentia
 Rupere nodos: occidis, occidis,
ERNESTE, ceu quondam procellis
 Exanimes cecidere nardi:
 Ceu dum per hortos cæruleâ manu
 Descevit udus Juppiter, imbris.
 Sterni reluctantes acanthi
 Lassa solo posuere colla.

Quid
Infan

T

Ment
Firma

C

Vidit
Felix

V

Sævi
Virtu

Su

Illam
Altus

A

Quid

Quid Mors superbo pectora turbine
Infana victrix furrigis, inferens
Terris triumphales cupressos,
Et mutilam sine fronde taxum?
Mentis pudicæ candor, & indoles
Firmata faustis sub penetralibus,
Cultusque divinæ parentis,
Fixa locant monumenta terris.
Vidit benignis moribus aureum
Felix Lyceum, vidit imaginem
Virtutis ERNESTVM paternæ,
Et simil in proavis Nepotem.
Sævi trophæum funeris ardua
Virtus profundo præcipitat solo.
Sublime Veihherana Virtus
Sidereo caput æquat orbî.
Illam secundis Gratia brachijs,
Altiusque curru Rumor eburneo
Ad astra sustulit videndam
Attonitæ volucrem juventæ

IN PRIMI LAPIDIS JACTU
cum IOANNES CAROLVS
 CHODKEVICIVS *contra* Osi
manum Turcarum Imperatorem
signa moturus, Templum VIR-
 GINI MATRI *Crosensis Socie-*
tatis JESV Collegij *extrueret.*

O D E XXVII.

DIVUM locatus consilio Lapis,
 Et dedicati liminis arbiter
 Quam ritè de cælo migrantum
 Hospitio superum coruscat !
 Non tot fremebat litus Olympijs
 Olim catervis, Graja Corinthio
 Dum lustra certatim Tonanti
 Instabilis celebraret Isthmos.
 Te quippe Divum turba domesticum
 Marior superni civibus ætheris,
 Magnæque majestas Parentis
 Perpetuis habitabit annis,
 I, perge felix, & latebras cavæ
 Telluris intra: quâ tibi rutilior
 Templi superventura moles
 Fortibus insideat columnis.

Hic n
 Inaug
 C

Et fro
 Intan
 O

Plebi
 Divin
 Q

Nec v
 Conc
 M

Opta
 In or
 Sp

Effra
 Form
 E

Illuc
 Toto
 E

Hic

CTV Hic nempe quisquis sacrificas manus
 LVS Inaugurato tinxerit unguine ,
 a Os Cælumque, solemnesque sacris
 rorem Muneribus cumulabit aras,
 VIR. Et fronte plenum lætitiæ diem,
 Socia Intaminatis pulcher honoribus
 et. Ostendit aris , & serena
 Per solidum feret ora vulgus :
 Plebisque denso celsus in agmine
 Divina cælo tendet adorea,
 Quæ terra , quæ supplex adorat
 Compositis pelagus procellis.
 Nec verò surdis sideribus preces
 Conchyliato murice fulgidi
 Myrte feretis , dum faventi
 Pro CAROLO, Carolique castris,
 Optata Divis vota litabitis.
 In ore vestro sollicitus suas
 Spes ille librat , & Tonanti,
 Et patriæ sua sacrat arma.
 cum Effræna vestrà detumeant prece
 Formidolosæ bella Proponitidos,
 Et lævus Ister, & Gælonus
 Vipereo metuendus ictu.
 Illuc citato Martis in effuso
 Toto vehatur CAROLUS impetu,
 Et concatenatos superbis
 Massagetas trahat in triumphis.
 Hic juxta

Juxtà faventùm cura Quiritium
 Denisq̃ue Laudes agminibus Ducem,
 Et Plausus, & depurpuratis
 Gloria concomitetur armis.

AD ABRAHAMVM BZO.
 VIVM.

De sacrâ Annalium Historia

EVGENII IV.

ODE XXVIII.

QUalem è nivosis Eridanum jugis
 Primo cadentem leniter agmine
 Festæ Napæarum catervæ
 Trajiciunt, hilariq̃ue circum
 Plaudunt natatu : mox ubi prodigus
 Et temperati marginis immemor
 Prorupit, & præterfluentis
 Regna procul populosq̃ue lussit
 Errore lymphæ, degeneres simul
 Ripaq̃ue & immensi hospitio alvei
 Dignatus amneis, atque aquosum
 Immodico bibit ore cælum,
 Silvissq̃ue & arvis latius imperans
 Ripam evagantis seditionibus

Meta

Metatur undæ, jam natari
Difficilis, nimiûsq; campî,
Venti paventem non benè sustinet.
Dorso phaselum, lætior arduas
Subire bellantum carinas,
Et galeis clypeisq; longè
Clarus videri, donec Japygas
Amneis avari fluctibus Adriæ
Summisit, & majore ponto
Velivolum dedit ire Martem:
Sic te fluentem leniter auræ
Torrente linguæ, prima per Italas
Clamata defatigat urbeis
EUGENII pia cura patris.
Qui bella Regum, & illacrymabileis
Rerum tumultus flectere providus
Mundi laborantis ruinas
Extulerat subeunte collo,
Sacrisq; Veri solliciti Patres
Quos infidelis littora Bosphori,
Rubrive submittere ponti
Kegna, Parætonijve Nili,
Lectum remotis consilium plagis
Rerum potentem visere Tusciam, &
Leges peregrinosq; ritus
Dardanijs sociare sacris.
Hic tu profanis casta furoribus,
Doctisq; narras prælia vocibus

Meta. G Pugna-

Pugnata, clamatumque Martem,
 Quà vitrei ruit amnis Arni.
 Nec otiosæ more licentiæ
 Exaggerato defluis alveo :
 Sed plana per rerum profundo
 Ore ruis, mediufque ripæ:
 Mox & citato plenior impetu,
 Lingux sonoro flumine devehis
 Classẽm quæ & evagata longè
 Ambracio pia bella ponto.
 Quò nos avorum bella trahunt, retro
 Seri nepotes ibimus? ibimus
 Pulchros redordiri labores,
 Et veteres reparare palmas. }
 Solusne palmas, solus Achaica
 Obliviosi nocte silentij
 Abducit Abramus trophæa,
 Et veteres revocat triumphos?

AD AMICOS BELGAS.

ODE XXIX.

Est & remotos non humilis furor
 Lultrare Belgas. Ducite Gratia
 E valle Permessi vagantem
 Pegason, alipedemque sacris

Fræmate fertis. Ut micat auribus,
 Vocemque longè vatis amabili
 Agnoscit hinnitu ! ut Dearum
 Frena ferox , hilarique bullam
 Collo pro possit ! Non ego degener
 Ignava cursu rumpere nubila,
 Terrasque despectare , & omni
 Vincere Bellerephonta cælo.
 Jam jamque retro Carpaton , & procul
 Frontem nivalis respicio Craci ,
 Turreisque Carcinæ & vetusti
 Transilio jura Carroduni
 Canamque Peucen , jam Calaris supra
 Zethique pennas & Borei patris
 (Quamvis Erechtheam maritis
 Tolleret Orithian sub alis)
 Albimque , Rhenumque , & liquidum nihil
 Tangente Mosam prævehor ungulâ ;
 Jam jam coruscas Andoverpæ
 Cerno domos, dominumque, Scaldin
 At tu meorum prime sodalium
 BOLLANDE salve ! non tibi frigido
 Infusus amplexu , verenda
 Colla tero , juvat usque sacro
 Hærerè vultu , sidereu n juvat
 Multoque fetum numine cernere
 Pectus, redundantemque pleno
 Ore Deum. Rapit inde Musis

Dilecta cervix, & benè pendulo
 Attrita multùm pectora barbitò
 Sublimis HABBEQUI ! ô Deorum
 Digne dapes superumque cantu
 Condire nectar, numinis in tui
 Sinu reclinem Sarbivium ûne
 Duxisse paulatim beatos
 Carminis eloquiique fonteis.
 Quis ille vates cominus obvijs
 Occurrit ulnis ? pectora candidi
 Nosco TOLENARI, flagranteis
 Nosco genas, animamque semper
 A Dis recentem, da Pater aurea
 Arcana magni Numinis hospitem
 Audire, da grandeis bibule
 Aure sonos, animique totum
 Libare florem. Quis placidas faces
 HORTENSIANI nesciat ingeni ?
 Aut quis DIERIXI benignis
 Longè oculis animam eminentem
 Suique largam ? Quo satis HOSCHUM,
 Quo MORIERI, quo pia VALLI, &
 LIBENTIS amplexu coronem
 Pectora, quo mihi dulcis HESI ?
 Heu digna prisco nomina sæculo,
 Magnasque in ipsis conscia vultibus
 Portare mentis ! quæ sereno
 Dulcè micans sedet ore virtus ?

Quæ fixa vivæ gratia purpuræ ?

Qui candor alti proditor ingenI

Salvâque majestate blandum

Alloquium, placidique mores !

Fertur retuso Deucalion mari

Dum merfa totis sæcula promeret

Terris., renascentemque jactos

In lapides animaret orbem,

Mosæque Scaldique ad vada nescius

Informis auri sorte datam retro

Jecisse glebam : quâ repente

Aurea profiliere Sæcla, &

Tersere gratis nubila vultibus,

Irasque, puræ frontis idoneo

Risu remulserè, & fluenteis.

Sponte suâ pretiosiore

Mores metallo, per Rhodanum per &

Fudere Rhenum, protinus & solum

Vertere Fraudes ; & remotam

Invidiæ petière Thulen.

Hinc ille Belgis oris & eloqui

Cognatus auro fulgor in omnia

Se Sponte mittens ; ah maligno.

Ni nova progenies rigeret

Contacta ferro, nec toties suos

In sæva Reges cœpta resorbeat

Civilis æstus, quò perennis.

Quò miseros rapit unda belli ?

G. 3.

Effer.

Efferte vireis , arma domestico
Efferte nido magnanimum genus

Belgæ Leones; terra tantas,

Quæ genuit, malè pascit iras.

Per vestra frustrà viscera quæritis
Finem laborum, bella diu strepunt

Quæ tertio non rupit hoste

Barbarici tonitru Gradiui.

Avita restat busta recentibus

Cingi trophæis : restat Achaicum

Restat coronari tricenâ

Carpathium Joniumque classe

Heu quâ patenti naufragum in æquore
Nostri periret dedecus otij,

Quantumque de nostrâ videres

Phœbe cadens orientisque fama.

Jam tunc Athenis prisca reponeres

Panætiæ regna scientiæ ,

BONÆque desecrata MENTI &

Templa tuis PUTEANE Musis.

Felix & alti Socrate non minor

Veri magister. Quæ tibi porticus

Ferventis undaret juventæ

Agminè , quæ populis theatra ?

Qui te tonantem bella Demosthenem

Heroës alto pectore ducerent ,

Aut quæ Melitæo Sophocles

Pulpita succuteres cothurno ?

Tunc

Tunc me per omnes duceret Ædonas
 Dacosque Thracasque & Lelegas pium
 Vocis BOELMANNÆ tonitru , &
 Magniloqui grave fulmen oris.

Quò spes inani me rapit aère
 Et vectorales? quidquid id est , tamen
 Me vate mox iras perosis
 Sæcla fluent meliora Belgis.

AD QUINTVM ARISTIVM.

ODE XXX.

Sic est, ARISTI : novimus ardua
 Sperare tantum , quis juvenum prior
 Magnum repentino laceſſat
 Carpathium Joniumque bello?
 Immensa magnæ tempora gloriæ,
 Angusta vel spe vel facinus metu,
 Votisque preſamur futura
 Non manibus , sed euntis ævi
 Occulta postquam nos rapuit fuga,
 Bellamus omni consilio senes
 Nullius exempli , & perennem
 Desidiæ trahimus catenam,
 Per posterorum sæcula. Succute
 Ignava bello, succute sæcula,

Quicumque plus à Dijs honesti,
Nominis ingenijque ducis.

AD BALTHASAREM
MORETUM
PANEGRIS LYRICA.

ODE XXXI.

MUSÆ amanti gloria BELGII,
Et LIPSIANÆ fidus adorea
MORETE, non tibi pudendo.
Ad citharam veniente saxo.
Grandem virenti Scaldis in aggere
Pono columnam; quam neque turbidus
Auster, neque emotus refuso
Subruat Oceanus profundo:
Sed quam recentes cum violis rosæ,
Omniſque circum copia narium,
Latè coronent, aut perennis
Pampinus ambitioſiore
Irrepat herbâ: quam procul ardua
Pronis adorent saxa Ceraunijs,
Septemque qui fulſit Triones.
Carpatus, & Rhodope nivalis
Columna cæli, jam mihi nubibus
Digreſſa moles æthera ſuccutit.

Currusque stellarum & tonantes:

Sistit equos, solitoque major

Intrat trecentis astra decempedis;

Unde & Latinis celsior Alpibus,

Canaanque Pyrenen & Afræ

Despicias juga celsa Lunæ.

Quæ prima, vel quæ testibus ultima

Incidit saxis? nominis inclyti

Caligat in portu, & tuarum

Oceanum pavet ala laudum.

Inusitatis summa nitent bonis:

Parumque lucet Gloria, quæ simul

Illustrat insignes & imos,

Et proprio magis igne pulchra est.

Ignota Thuscis nomina Cæsarum

Squallent sepulchris: quas tulit extimus

Splendor, verecundis sepultæ

Noctibus occubere laudes:

Et sæpè famam Livor ab aureis

Detrivit aris, non Acherontius

Offundet ingratas, MORETE,

Invidiæ tibi vesper umbras:

Sed ipse Livor nominis in tui

Occumbet ortu, tu dominus tui

Divesque, non debes caducæ

Ludibrium opprobriumque Divæ?

Ex quo momentis munere LIPSII

Multo sonantem Socrate porticum

Tyro celebraſti ; perennem
 Doctus emi bene poſſe laudem
 Impendioſæ merce ſcientiæ :
 Et ipſe ſacro plurimus otio
 Palles , & externis amicus
 Ingenijs breve per nepotes
 Extendis ævum. Tu tacitam libris
 Demis ſeneſtam : ſæcula Gratia
 Muſæque , & impubes Apollo , &
 Mercurius tibi debet annos ,
 Poſtquam diſerti flumina ſæculi
 PLANTINIANÆ margine copiæ
 Latè refudiſti. Sacrorum
 Cuncta ſedet tibi turba vatum ;
 Omniſque chartæ virginis æquore
 Arundo ſudat. Uranies tibi
 Nocturna certatim laborant
 Otia , pervigilesque Lunæ.
 Nam ſi quid uſa fluxit arundine ,
 Torrentis ævi corripit impetus.
 Si non recudentis metalli
 Duxit onus , celereſque plumbo
 Tardavit alas ; dum gracilis liber
 In certa ductis cornua paginis
 Increvit , argutumque chartæ
 Sub gravibus gemuere prælis
 Multo ſonandis carmine legibus ,
 Ni me Camœnæ Pindaricas verent

Transire Gades, & vagantem
 Herculeæ moneant columnæ
 Cœptam canoro non sine carmine
 Finire molem. Sunt alij tibi
 Calles, neque unum concitatis
 Gloria currit iter quadrigis :
 Namque & beati nobilis ingeni
 Claudis capaci sæcula pectore ,
 Heresque Veri, seu quod olim
 Socratici monuere cœtus,
 Seu quod trienni nunc geminat potens
 Stagira circo : plurimus eloqui ,
 Pennæque felix ; nec latere
 Aut humili placuisse vulgo ,
 Sed civis omni nobilium bonus
 Nosci Senatu, te Latij Pater ,
 Qui nunc & Europes recline
 Portat onus dominæque Romæ,
 Doctis clientum cœtibus inserit
 URBANUS , jo ! tu placidum (pedi
 Jam stantis inscribo columnæ)
 Principibus populi que fidus.

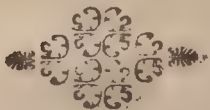

A D A M I C O S.

Se. ad sacra studia animum appellere.

O D E XXXII.

Vixi canoris nuper idoneus
 Vates Camœnis: jam citharæ vetor
 Sermone, defunctum jure longo
 Barbiton ingeminare cantu.
 Jam feriatâ fistula cum lyrâ
 Dèpendet unco: rumpite tinnula
 Vocalis argenti, sodales,
 Fila, supervacuofq; nervos.
 O quæ coruscantùm atria siderum
 Servas, & aurei læve perambulas
 Mundi pavementum, mole: tæ
 Pelle Themî studium Minervæ.

MATTHIÆ CASIMIRI SARBIEVII
 SOCIETATIS JESV
 LYRICORVM
 LIBER IV.

AD EQUITES POLONOS,

*Cum Montem Carpatum redux ex
 Italiâ inviseret.*

O D E I.

ÆTERNA magnis carmina Carpatii
 Inscribo saxis. Discite posteri,
 Castisq; descendum puellis.

Et pueris geminate cantum.
 Frustrâ, Poloni, cingimus oppida
 Muris, & arceis addimus arcibus;
 Delubra si squalent, & altis
 Cælituum viret herba tectis.}

Frustrâ caduci fulminis artifex
 Moles ab altâ turre remugijt,

Si mœsta respondere cantu
 Tempa negant, Superumq; pride:
 Sacro stupefunt æra silentio.
 Quod si nec idem sit Superis honos.

Tem.

Templis in iisdem, nec sub una
 Lege superstitionis
 Per ora vulgi religio fremat;
 Cives iisdem non benè claudimur
 Portis, & infelix eundem
 Instruimur acies in hostem.
 A plebe Numen separibus malè
 Placatur aris, scimus ut impias
 Vastata Grajorum per urbeis
 Sacra suis perièrè rixis.
 Fumant propinquæ templa Bohemiæ:
 Concussa Regni viscera, Pannonæ
 Flevèrè, collatis in unam
 Viribus incubuisse stragem.
 Hinc inde lævos despice Carpato
 Polone campos, quos pecorum ferax
 Dravusque Savusque, & bicornis
 Frugifero secat Ister amni:
 Quanto careret corpore Thracius
 Regni tyrannus, si benè mutuas
 Menteis & obligata Divis
 Barbarus extimuiisset arma!
 Atqui timendæ Panno potentiæ
 Vallárat altis oppida mœnibus;
 Pontemque dedignatus, omni
 Danubius famularis undâ
 Cingebat Urbeis, sed quid inutili
 Possent scelestæ præsidio manus,

Quas

Quas ira non læti Tonantis
Riserit, indigitesque Divi?
Jam nunc Polonis fata Quiritibus
Edico vates: Dum tibi consona
Votisque cantuque & Sabæo
Thure calent precibusque templa
Omnis recurvo Lechia poplite
Dum, Virgo, primâ, dum media dies
Dum te salutamus supremâ,
Et dubio tibi lucis ortu
Septena coràm flamma Decembribus
Collucet aris; dum tibi patrium
Pæana dicit supplicesque
Accumulat pia turba ceras;
Noster nivoso Viistula Carpato,
Nosterque ab ipso fonte Borysthenes,
Labentur in Pontem, nec Austrum
Aut Gothicam metuemus Arcton.
Errorne mentes, ambiguas rapit
An clamor aures? vox gravior cavâ
Respondit è nube, & serenum
Non dubij micuere Divi.

AD STANISLAVM LV-
BIENSKIEPISCOPUM PLOCENSEM
REGNI POLONIÆ SENA-
TOREM.

O D E II.

Sunt & novarum non vacuæ mihi
 Laudum pharetræ, prome reconditum.
 O Musa telum : quem sonoro
 Pieridum jaculemur arcu ?
 Sit meta Præsul, cui modo Plocia
 Centum Poloni margine Vistulæ
 Eduxit armenta, & smaragdis
 Grande pedum, Tyrioque vittas;
 Inscribit ostro, se speciosius;
 Plerumque doctæ Palladis artibus;
 Indulget, & Musis amicam.
 Gaudet Honor redimire frontem.
 Pulchro ligari fœdere gestiunt
 Libris Tiaræ: Romuleas super
 Aras Honori, & dedicatis.
 Thura ferunt eadem Camœnis;
 Arsisse quondam: sed vigil ambitus,
 Si possit, ipsas Cælituum solo,

Pers.

Permiscet aras, atque ab alto
Astra rapit Superosque cælo.
Vester, Camœnæ, vester ad inclytas
Sta Præsul aras, vos adamantinam
Sparfistis electro Tiaram,
Quà vitreo pretiosus amni
Pingit feracem Narvia Mœsiam:
Vos & bicorni Palladium caput
Pressistis auro, & gratulatâ
Carmina personuistis undâ.
Vos pectus altum consilij simul
Absterfit atræ nubila patriæ,
Mulcetis, & fastidioso
Excipitis reducem Senatu:
Quondam & perenni vivere nobilem
Donastis ævo, cum tulit aureos
Ad astra mores, atque avaro
Egregij monitus PSTROKONI
Invidit orco, candidus eloqui,
Veri que dives: vos, miserabili
Bellis inhorrescente Regno,
Consilij facili que rerum
Firmastis usu; ne popularibus
Fatiscat undis, neu malè pendulis
Dextramque cervicemque rebus
Subtrahat, ille meis legetur
Pars magna chartis; seu tenui lyrâ.
Dicam Geloni fœderis otia.

Majore

Majore seu plectro Lechæi
Arma Virumq; canam Gradivi.

AD CÆSAREM PAUSI-
LIPIVM.

Regnum sapientis.

O D E III.

I Atè minaces horruimus Lechi
Regnare Thracas, latius imperat,
Qui solus, exemptusq; vulgo
Certa sui tenet arma voti.
Imbelle pectus parce fidelibus
Munne parvis; neu latus aspero
Lorica cinctu, neu decorum
Arcus amet pharetræque collum.
An Cimber, an te lectus ab ultimis
Pictus Britannis ambiat, an Geta,
Nil allabores; ipse miles,
Ipse tibi pugil, ipse Ductor.
Exile regnum, PAUSILIPI, sumus:
Sed se obsequentem qui sibi subdidit,
Hic grande fecit; si suasmet
Ipse roget, peragatque leges.

Arma.

Armata Regem non faciet cohors,
Non tincta vulgi purpura sanguine,
Aut nobili stellatus auro
Frontis apex, teretique gemma.
Rex est, profanos, qui domuit metus:
Qui cum stat unus, castra sibi facit;
Casumque fortunamque pulchro
Provocat assiduus duello.
Non ille vultum fingit ad improbi
Decreta vulgi, non popularia
Theatra, non illum trophæa,
Non volucris movet aura plausu.
Beatus, à quo non humilem gravis
Fortuna vocem, non tumidam levis
Expressit umquam, curiosus
Dum tacitus premit ora fatis.
Ad prima si quis vulnera non gemit,
Solo peregit bella silentio:
Celare qui novit sinistros,
Ille potest benè ferre casus.
Ille, & caducis se licet undiq;
Suspendat auris pontus, & in caput
Unius & flammæ, & undam, &
Vertat agens maria omnia Auster,
Rerum ruinas, mentis ab arduâ
Sublimis aulâ, non sine gaudio
Spectabit, & latè ruenti
Subjiciens sua colla cælo

Mun-

Mundum decoro vulnere fulciet ;
Interque cæli fragmina, lugubre
Telluris insistet sepulchrum, ac

Incolumis morientis avi.

Heres. ab alto prospiciet, magis (mit,

Hæc magna quàm sint quæ pedibus pre-

Quàm quæ relinquet; iam tû Olympi

Non dubius moriturus hospes.

Quò cum volentem fata reduxerint,

Nil interest, an morbus, an hosticus

Impellat ensis, quò supremum

Urget iter, semel advehemur

Quam navigamus semper in Insulam:

Seu lata magnis stravimus æquora

Reges carinis ; seu Quirites,

Exiguâ vehimur phaselo.

Illo beatum margine me meus :

Exponat asser, cur ego sistere

Æterno reformidem quietus

Littore, si peritura linquam?

Celebris POLONORVM de Of-
mano Turcarum imperatore vi-
ctoria, praelio ad Chocimum Da-
cico, Anno DOMINI M.DC.
XXI. VI. Non. Septemb. com-
misso parata.

Galesi Agricola Dacici Cantus
inducitur.

O D E IV.

Dives Galesus, fertilis accola
Galesus litra, dum sua Dacicis
Fatigat in campis aratra,
Et galeas clypeosque passim, ac
Magnorum acervos eruit ossium;
Vergente serum sole sub Heperum
Fessus resedisse, & solutos
Non solito tenuisse cantu
Fertur juvencos. Carpite, dum licet,
Dum tuta vobis otia, carpite,
Oblita jam vobis vireta
Emeriti, mea cura, tauri,
Victor Polonus dum posita super
Respirat hasta, sic etiam vigil

Sævus.

Cele-

Sævusque. Prô quantis, Polone,
 Moldavici tegis arva campi
 Thracum ruinis! quas ego Bistonum
 Hic cerno strages? quanta per avios
 Disjecta latè scuta colleis?
 Quæ Geticis vacua arma truncis!
 Hac acer ibat Sarmata (Thracibus
 Captivis olim, nam memini puer.)
 Hic ære squallenteis, & auro
 Concanus explicuit catervas.
 Heu quanta vidi prælia, cùm Dacis
 Confertus hastis campus, & horridi
 Collata tempestas Gradivi,
 Ambiguus fluitaret armis!
 Suspensa paulum substitit alitis
 Procella ferri; donec æhenea
 Hinc inde nubes sulphurato
 Plurima detonuisset igni.
 Tum verò signis signa, viris viri,
 Dextræque dextris, & pedibus pedes.
 Et tela respondere telis,
 Et clypeis clypei retundi.
 Non tanta campos grandine verberat
 Nivalis Arctos, non fragor Alpium
 Tantus, renitenteis ab imo
 Cum violens agit Auster ornos,
 Hinc quantus atque hinc impetus æreo
 Detusus imbri. Misceat opus frequens
 Furor-

Furorque, virtusque, & perenni
mmoritur brevis ira famæ.

Diu supremam nutat in aleam

Fortuna belli, stat numerosior

Hinc Bessius, hinc contra Polonus

Exiguus metuendus alis.

Sed quid Cydones, aut pavidus Dahæ,

Mollesque campo cedere Concani,

Quid Seres, averseque pugnax

Parthus equo Cilicumque turmæ,

Contra sequacis pectora Sarinatae

Possent fugaces? hinc ruit impiger

Polonus, hinc Lituanus; atro

Quale duplex ruit axe fulmen:

Aut qualis alto se geminus iugo

Devolvit amnis, raptaque cum suis

Armenta silvis, atque aperto

Præcipitat nemora alta campo,

Heu quale sævus fulminat æneo

Borussus igni! non ego Livonum

Pugnas, & inconsulta vitæ

Transferim tua Ruse signa.

Vobis fugaces vidi ego Butonum

Errare lunas, signaque barbaris

Derepta vexillis, & actam

Retrò equitum pedumque nubem.

Virtute pugnant non numero viri;

Et quæ silvam sæpiùs eruit

Bipen-

Bipennis, & paucæ sequuntur
Innumeras aquilæ columbas.
Heu quæ jacentum strata cadaverum,
Qualemque vobis Ædonij fugâ
Campum retexere? Hic Polonam
Mordet adhuc Othomannus hastâ:
Hic fusus Ænon: hic Arabum manus
Confixa telis: hic Caracas jacet
Conopeis subter Lechorum
Non benè pollicitus minaci
Coenam Tyranno. Spes nimias Deus
Plerumque foedos ducit ad exitus,
Ridetque gaudentem superbum
Immodicis dare vela votis.
Quò me canentem digna trahunt equis.
Non arma tauris? sistite barbaræ,
Non hæc inurbanâ, Camœnæ,
Bella decet memorare buxo.
Majore quondam quæ recinent tubâ
Seri nepotes, & mea jam suis
Aratra cum bobus reverti
Præcipiti monet axe vesper.

PARODIA

Ex JOANNIS KOCHANO.
 VII Poëtarum Polonorum Prin-
 cipis Libri II. Ode XXIV.

*Cum Scythæ citeriorem Podoliam in-
 opinatè invassent, populariter
 decantata.*

ODE V.

Æterna labe, nec reparabile
 Polone damnum: Podoliam Getas
 Impunè vastare, & dolendas
 Ponè Tyram numerare prædas.
 Eheu pudendum! Threicij canes
 Egere præ se non popularium
 Armenta damarum, paternis
 Non iterùm reditura lustris.
 Pars impudicis vendita Thracibus,
 Pars Tauricanos jussa sequi Scythas
 Eheu Gelonorum Polonis
 Strata canum caluere nuptis!
 Manus latronum ruris & oppidi
 Igara, nostras irruit (heu pudor!)

PA

H

Urbes,

Urbes, quibus pellita raptas
 Plaustra vehūt revehunt q̄ gaze
 Neglecta quondam sic pecorum lupi
 Armenta vastant; quæ ne sue per vigil
 Servat Magister, nec fidei
 Cura canum comitatu gressu.
 Quantum Gelono pectoris addimus,
 Si versa turpi terga damus Sythæ,
 Jam præe latoro probrosas
 Civibus sin, erio q̄ leges!
 Hæc rumpe somnos, & vigiles age
 Polone curis, nec revocabili
 Difficile fortunæ, aut fugaci
 Anteveni tua fata tergo,
 Tibi refuso nunc age sanguine
 Pulchri Gelonus nominis eluat
 Labem, & colonorum cruentis
 Damna riget lacrymola rivis.
 Surgemus? an nos distinet aurea
 Mensa supellex? quos manet (heu dolor!)
 Hæc mensa convivas? is auro
 Nempe bibat, cui dulce ferrū est,
 Nervum recusis in pretium scyphis
 Bello paremus, quæ malè per vias
 Sparsit platearum, tuendis
 Hæc eadem neget arca muris?
 Hæc munerati, nos potioribus
 Servemus ausis, pectora non prius
 Quam

Quàm vulnerantur scuta : frustra

Examine in regis umbo dextram.

Me prisca laetant fabula : crescere

Per ipsa Lechum damna sed heu : recens

Ne me refollet fama , Lechum

Damna suis cumulare damnis.

PALINODIA

Ad Paradisum IOANNIS

KOCHANOWII,

Cum Victoria de Turci. parte renun-

tiaretur, ac paulò post STANI-

SLAVS KONIECPOLIVS

Exercituum Regni Poloniarum

Dux et Campēstris Scutae prosper-

is praelis fudisset.

ODE VI.

Eterna laudum nec violabilis

Polone merces, sanguine Concanos

Pacem redemisse , & revictam

Uno Asiam Lybiamq; bello.

Extrema latè quàm rigido subest

Europa caelo cornua iregimus

H. 2

Lunz

Lunæ, cui lustrat subactas
 Sol oriens morientiq; terras.
 Jo triumphæ: Iechiad e Duces
 Egere præ se signa rugacium
 Late Gelonorum, Polonis
 Non iteram reditura campi.
 Pars iusta pacis vivere legibus,
 Pars federata cedere Daciâ:
 Jo: Corallorum Polonis
 Signa ducum micuere templis.
 Gens que nivali devia Caucaſo,
 Undas sue terrasq; & dubium manu
 Conculcit orbem non decoro
 Anteſcit ſua fata tergo.
 Nocturnæ quondam ſic humili meant
 Sub antra greſſu degeneres lupi,
 Si quando venantum tumultu,
 Avia perſonuere luſtra,
 Quantum cruenti pectoris & Gotho
 Denemus hoſti, qui mox Livonum
 Terras repentinaq; ne cinctam
 Teruit obſtione Rigam!
 Sed ne ſecutiſ neu nimium pij
 Credamus armis: sæpè ſuum levis
 Fortuna victorem reliquit;
 Et medios ſecuit triumphos
 Contemptus hoſtis, ne Lacedæmonum,
 Sic bellicoſi mœnia Romuli

Crevere contemptu, & perennes
 Gentibus imposuere frenos
 Dat ira vires quæ tumido dolet
 Ab hoste temni: sunt & inermibus
 Iræ columbis, sunt echinis,
 Sunt apibus sua tela parvis.
 Hic ipse qui nunc improbus æreas
 Tutum fluenti Danubio Getes
 Nescit catenas, cum secundis
 Podoliam populatus armis
 Spernet Lecheæ robora dexteræ;
 Me vate, tingit sacrilegâ Lechos
 Cervice mucrones, potenti
 Sic Nemese, placitumq; fati.

AD CÆSAREM PAVSILI- FIVM.

*Divi Davidis Regis & Uaris Lericæ
 Pœsi Latinum non esse parem.*

O D E VII.

]Essea quisquis reddere carmina
 Audet Latimp cæne barbiti,
 Audet recordari superbiæ
 Tum geras Babylonis arces.

Quantus Poloni è vertice Carpati
 Ruptis inundat Vistula fontibus;
 Se fert, inexhaustūque tanto
 Latius ruit ore Vates.

Utrumque Pastor duxit in avias
 Armenta valleis, aut gelido super
 Jordane, muscosæque Bethles
 Aut liquidis Acaronis undis

Dulci renarrat carmine melleis
 Manasse retrò sacra liquoribus,
 Vinique rivos, & vetustas
 Lacte novo trepidasse ripas:

Seu fortè miles belligeras lyrâ
 Transsumit hastas, & Superûm pio
 Scutumque loricaque Regi
 Induitur, femori que magnum

Appendit ensē, qui malè pallida
 Urat minaci sidera fulgure,
 Urbesque Regesque, & tremendo

Regna metat, populosque ferro:
 Seu Christianis grande nepotibus
 Evolvit ævum, sive adamantinis
 Decreta cæli fixa valvis;

Sive hominum Superûmq, Patrem
 Stellante mundi sistit in atrio,
 Cum torvus alti nube supercili
 Dijudicandorum supremus
 Consilio stetit in Deorum.

Illic & propinquus Terror in aureo,

Et Fas, & Æqui strenua Veritas,

Et Candor, assédere scamno,

Et liquidæ sine nube Leges,

Quis ducat æquo pectine sutilem

E luce pallam? quis sub janthini

Tentorio cæli sedentem,

Quis rutilis diadema dicat

Crinale stellis? quis memoret Deum

Latè trahentem syrma per aureum

Mundi pavimentum, sequaci

Sidera conglomerare limbo?

At quantus inter Nilivæ chelyn

Interdit undas, cum reducem Pharo

Mosen, Erythræisq; ducit

Isacidum pia castra lymphis?

Hinc ruptus atq; hinc artificis lyræ

Pontus rigenti dissiliit freto, &

Circum pependerunt euntes

Marmoreis maria alta muris.

Vidère stratis te Deus æquora

Vidère tonis, & liquido pede

Fugère: protectas in altum.

Ipse timor glaciavit undas,

Et stare iussit non humili sono

Terrasq; & ictos increpuit polos

Armatus æther: hinc rubenti

Fulgura diffundere rimas,

Interque crebra verbera grandinis,
Undasque, flammisque, & trepidantium

Duella ventorum superbi

Frenigeras Pharaonis alas,
Currusque, & hastas, sanguineum mare

Jam non inani nomine proruit

Lætè superfusum: cruentos

Servit adhuc memor unda sulcos
Tum verò victor quadrijugas super
Sublimis auras se Deus extulit,

Longæq; frenatis retendit

Sacra Noris Zephyrisq; lora.

At læta circum flumina vitreis

Plausere palmis, & velut arietes

Succussa cecitatem supinis

Culmina subiliere silvis,

Hæc nos nec olim Sarmaticâ rudes

Ausi Camœnâ: nec modò Dardanas

Culti per arteis, fortiore,

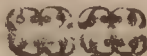
PAUSILIPi, recinemus œstro.

Satis daturi si Salomonìa

U. cumque lenes tendere barbita,

Castam suamitiam, & pudicos

Caramine sollicitamus ignes.

LAUS DANTISCI.

*Memoratur insignis Dantiscanorum
de Classe Ienionica victoria, & fi.
des erga Polonia regnum collatum
sur.*

ODE VIII.

QUæ puppis aut quis Pegasus ultima
Tibi dicatum carmen in Insulas
Porrabit, ô sidus Borussia
Gentis, Hyperboreique latè
Regina cæli; quæ vitrei super
Sedisse felix margine Vistulæ.
Terrasque liquentesque circum
Oceani speculata campos,
Injecta septem frena Trionibus
Doctâ relaxas & cohibes manu,
Utrinque pollens, sive tellus,
Sive tuas tremat unda leges.
Gazas tuorum non ego civium
Canam protanus: non ego turribus
Balthum coronari, & trecentas
Portibus advigilare proras:
Non, quod Britannos naviget, aut tuus
Loa remus verberet æquora:

Non quòd tuis Ormusianæ
 Mercibus infremuère ripæ.
 Non, aut propinquas digna Palatia
 Æquare nubes, aut Superùm cananæ
 Delubra, non imaginosis
 Atria conspicienda ceris.
 Olim reuictos consilio dolos
 Dicam Plaveni, cetera distuli
 Nondum ausus Amphion perennes
 Cantibus ædificare muros.
 Humana quidquid composuit manus,
 Humana rursus disjiciet: jaces
 Ingens Alexandria, & altæ
 Moenia procubuère Romæ.
 Natura cassos subruit æmulæ.
 Artis labores, heu malè providi
 Casura mortales in altum
 Extruimus, colimusque, iisdem
 Mox obruendi! Troja premit Phrygas,
 Grajos Mycænæ: sola Fides super
 Turrita terrarum sepulchra
 Evenit; & jacuisse gaudet,
 Quidquid caduco condidit omne
 Non sola virtus, oppida Civium
 Virtus tuetur, non athena
 Clausura, Semiramidæve turrets
 Non sulphuratis feta tonitribus
 Tormenta, non arx clausa decemplicis
 Error

Errore muris sola diros

Urbe Fides prohibebit hostes.

Hac arte lato Teutonas æquore

Urbs magna fundis; quam neq; callidum

Perrupit aurum, nec dolosi

Munera blanditiæq; belli.

Nam Fas, & Æqui prisca Severitas,

Simul potentium limina Civium

Munivit, & dona & repulso

Arma retro retulere gressus.

Mœstum locuto jam redeuntibus

Signis Magistro; nunc ego (prò pudor!)

Ferar per Europen celebris

Fabula, dedecorasse sacri

Leges Gradivi, & degenerem dolo

Armâsse dextram, non ego (prò dolor)

Ferro Borussorum nec auro

Dedecores animos probavi;

Utrinq; fœdus, classis in ultimam

Disjecta Thulen, & profugæ rates

Heu turpe vulgabunt Plaveni

Opprobrium: vice plus quaternâ

Tentata nostris mœnia classibus

Stetisse; & auri muneribus meas

Ferrum regessisse in carinas,

Non iterum reditura dona.

Quem fœderatis nunc ego nuntium

Mittam Sicambris; quos ego Teutonum

H O

Fastis

Fastis recentebo triumphos?
 Quæ patrijs spolia ampla fanis?
 Frustra pudendis Fama superstitem
 Narrat ruinis. S. ego naufragus
 Perisse dicar? donec alter
 Me melior pavidò triumphus
 Excuset orbi: si tamen hoc quoq;
 Fortuna versâ jam negat orbitâ,
 Me vera non falso probro um
 Naufragio libitina condat.

A D R O M A M.

Eam bonarum artium nutricem esse.

O D E IX.

S E c u n d a c æ l o R o m a , p e r e n n i a
 Q u a m j u r a d a n t e m q u a d r i j u g o v e h i t
 H i n c A f r i c a E u r o p e q u e s u p p l e x ,
 I n d e A s i a A m e r i c e q u e c u r r u ,
 O l i m c r u e n t i s n o n s i n e p r æ l i j s
 F r e n a r e t e r r a s a s p e r a , n u n c p o t e n s
 P a c i s S a c r a m e n t o q u i e t æ
 B e l l i g e r a s c o m b e r e g e n t i s ,
 N e c o m n e t e r r a m p r o s p i c i t u n d i q;
 C æ l u m , n e c o m n i s p a r t u . I t o m n i a
 T e l u s , & i n m a g n i s r e l u c e t
 D i s c o l o r i n g e n i s v e n u i t a s .

Te mite cælum, te genius loci,
 Et quæ bonorum copia plurimo
 Se fundit è cornu, colendis
 Moribus ingenio quæ blandam
 Fecere matrem, non tibi nubilæ
 Mentēs, sed alium quæ generosius
 Bibere scilicet, sunt aperto
 Pectora candidiora cælo:
 Veri quæ pugna, & nivei vigil
 Pubes Honesti: fulgurat indoles
 Vultu quæ, cultu quæ, & fidei
 Non dubius sedet ore Candor.
 Sunt & benignæ quæ bona pectoris
 Ornant Camœnæ, non veteres ego
 Vates, & ignotos amico
 Carminē sollicitabo manentis:
 Testis mearum vivida BENCI
 Thalia laudum: testis amœnior
 Argenteis GALLUTIORUM
 Barbitos insonuisse nervis.
 Testis teroci qui premit impetu
 Papiniani prælia pectinis
 DONATUS: heu testis Tragœdi
 Posthuma Calliope STEPHONI,
 Dive quæ STRADÆ cultus, & integer
 GUINISIANUS candor, & aurei
 Lepos PETRUCI; aut qui Latino
 Dulcè fuit GODEFRIDUS ore
 Quam.

Quamquam nec armis desit idonea.
 Campoque pubes : & tibi Thracium.
 Depræliaturos Tyrannum
 Magnanimum Latium nepotes.
 Cultuque & almis. educat artibus;
 Qui regna Cypri, qui Rhodon asserant
 Armis, Palæstinoque colleis,
 Et Solyini juga parricidæ.
 Vidi Latinas, vidi ego, lubrico
 Latè phalangas fervere prælio,
 Primi rudimentum Gradivi,
 Dum Ligurum Allobrogumque
 quondam

URBANUS acres non sine numine:
 Componit iras, cum fera militum.
 Ferrara vicinum quietis
 Eridanum monet esse ripis.

Heu quanta bello robora ! non mihi
 Indictus olim vixeris, altius
 TORQUATE fraternâ sonari
 Digne lyrâ, Comitum propago.
 TORQUATE Regum, te Latijs gravem.
 Bohemus armis, te validum leves.
 Sensere Daci, tu perempti
 Non humilis socius BUQUOI,
 Tunc Vaticano primus in agmine
 Pugnam docebas : qualis adhuc rudem
 Chiron Achillem, qualis alto
 Æmona Protefilaus Æmo Di-

Dicent COLUMNAS qui gravioribus
 Dicent Camœnis edomitum mare, &
 Opima Naupacti trophæa, &
 Ausonio pia bella ponto.
 Non & sonandus non geminus pari
 URSINUS œstro? sed benè credidit
 Imbellem plectum non pharetram,
 Aut habilem nimeni Phœbus arcum.

A D Q. DELLIVM.

*Non tam populari exemplo, quàm
 potius rationis ductu vitam esse
 instituendam.*

O D E X.

DELLI, si populo duce
 Vitæ degenerem carpinus orbicula,
 Erramus; procul arduis
 Virtus se nimium seposuit jugis.
 Illuc quò via tritior,
 Hoc est certa minius. Longus inuicili
 Error nequitur ordine:
 Et mores populi, non ratio trahit.
 Casu vivitur; & viam
 Non metâ premimus, quàm præcuntium
 Per

Per vestigia civium

Insanæ strepitus plebis, & improba
Voces invidiæ vocant.

Exemplis trahimur, & trahimus retro;
Soli nemo tibi est malus.

Nulli vita sua est: dum vaga postero
Turbam turba premit gradu,

Sunt primi exitio sæpe sequentibus
Me Parnassius & integ.

Plebeis Helicon coxtibus eripit
Sublimem: unde vagantium

Errores animorum, & malè desidis
Vulgi damna patent, juvat

Ex alto intrepidum colle jacentia
Despectare pericula, &

Cautum non proprijs vivere casibus.

AD SIGISMUNDVM LÆTVM.

*Gloria inanis desipientiam &
silentium commendat.*

ODE XI.

LÆTE, quid cassis sequimur fugacem
Gloriam telis? fugit illa Mauri
Mors, vel Parthi, regitque ab ipso
Vulnere tergo.

Hospes

Hospes unius negat esse testi
 Garrulus vulgi favor : hic inani
 Aure rumores legit inde veris

Falsa remiscet.

Hic velut nidum positurus hæsit,
 Mox ubi vano vacuum tumultu
 Pectus illudit, tacitis in altum

Subsilit alis.

Vera laus sciri fugit, ipse pulcher
 Se suâ Titan prohibet videri
 Luce : qui totus potuit latere,

Major habetur.

Qui premit sacram taciturnitate
 Pectoris Gazam ; benè non silenti
 Tutus in vulgo, benè suspicaci

Regnat in aulâ.

Præterit mutas benè cymba ripas ;
 Quæ simul raucis strepuere faxis,
 In latus cautam sapiens me nento.

-Avertere proram.

AD JANVM LIBINIVM.

Solitudinem suam excusat.

ODE XII.

Quid me latentem sub tenui lare
 Dudum moretur, cum mihi civium
 Amici

Amica certatim pateſcant
 Atria, ſæpè rogas LIBINI.
 Me plenus, extra quid cupiam? meo
 In memetipſum clauſus ab oſtio,
 In ſe recedentis reviſo
 Scenam animi, vacuumque luſtro
 Vitæ theatrum, ſollicitus mei
 Spectator, an quæ fabula prodiij
 Matura procedam, & ſupremo
 Numinis excipienda plaufu.
 Omnes recenſet Numen, & approbat;
 Vel culpæ actus: quo mea iudice
 Si ſcena non lævè peracta eſt,
 Sim populo ſine teſte felix,
 Odi loquacis compita gloriæ
 Plebeja: quam cum Fama tæventibus
 Evexit auris, ſæpè miſſo
 Invidiæ ſtimulata telo
 Aut invidentium territa vocibus,
 Farum obſtinatis, & malè fortibus
 Dimittit alis, illa nuda n
 Plangit humum, lacerosque ſaxis
 Affligit artus. Me melius tegat
 Privata virtus, & popularia
 Numquam volaturum per ora
 Celeſt iners ſine laude rectum.
 Senoſta laudem ſi meruit, vetat
 Audire virtus, tutius invidi.

Longinqua miramur: propinquis
Lævus amat comes ire Livor.

AD CÆSAREM PAV-
SILIPIVM

*Adversa constanti animo feren-
da esse.*

ODE XIII.

SI quæ flent mala lugubres
Aufferrent oculi, Sidonij ego
Mercederem benè lacrymas
Gemmis, aut teretū merce monilium,
At, ceu rose seges viret,
Sic crescunt riguis tristia fletibus.
Urget lacryma lacrymam;
Fecundusque sui se numerat Dolor.
Quem fortuna semel virum
Udo degenerem lumine viderit,
Illum sæpè ferit, mala
Terrentur tacito fata silentio.
Nete; ne tua fleveris
Quæ tu, care, vocas, PAUSILIPI, mala,
Quam pellunt lacrymæ; foveat
Sortem: dura negant cedere mollibus
Siccas

Siccās si videat genas,
Duræ ceder hebes fors patientiæ.

AD CRISPVM LÆVI- NIVM.

*Rogatus cur sæpè per viam caneret,
respondet.*

O D E XIV.

Cum meam nullis humeros onustus
Sarcinis tecum patriam reviso
Lætus, & parvo mihi cumque dives
Canto viator,

Tu files mœstum. tibi cura Musas
Demit, & multi grave pondus auri,
Quæque te quondam malefida rerum
Turba relinquet.

Dives est qui nil habet; illa tantum
Quæ potest certâ retinere dextrâ,
Seque fert tecum, vaga quò migrare
Iussit egestas.

Quid mihi, qui nil cupiam, deesse
Possit? umbrosi placet una Pindi
Valli: ô sacrum nemus, ô jocosæ
Rura Camœnæ!

Quæ meos poscet via cunq̃ue gressus,
 Delphici mecum, mea regna, colles
 Itis, & fessum comitante circum-
 -sistitis umbrâ.

Me Gothus ævi religet catenis,
 Me Scythes captum rapiat, solutâ
 Mente vobiscum potero tremendos
 Visere Reges.

AD MUNATIVM.

*Nihil in rebus humanis non tædio
 plenum esse.*

ODE XV.

NIL est MUNATI; nil, iterum canam
 Mortale nil est, immedicabilis
 Immune tædi. Clarus olim
 Sol proavis atavisque nobis.
 Parum salubris, nec maculâ reus
 Damnatur una. quidquid in arduo
 Immortale mortales Olympo
 Vidimus, invidiæ caduca
 Fuscamus umbrâ, non placet incolis
 Qui Sol avitis exoritur jugis;
 Aut prisca quæ dudum paternam
 Luna ferit radijs fœneitram.

Cælo

Celo quotannis, & patrijs leves
 Migramus arvis; hunc tepidæ vocant
 Brumæ Baravorum; hinc aprici
 Autoniæ placere soles.
 Frustrâ, fideles si dominum retro
 Morbi sequuntur nec tacitus Dolor
 Absistit, aut veiente curru,
 Aut Venetâ comes ire cymbâ.
 Tandemque nobis exsulibus placet
 Relicta, certam cui posuit domum
 Virtus, huic numquam pariet hæ
 Fumus erit lacrymosus aulæ,
 Virtus agresti dives in otio
 Sese ipsa claudit finibus in suis
 Plerumque, & ipsi fonti quietum
 In paleâ solum reclinat.

AD EQVITES POLONOS.

*Illos quàm maximè campestribus
 prælis idoneos esse.*

ODE XVI.

NEc Lechus neque Lechicis
 Proles ille fuit nata nepotibus,
 Primus qui docuit suis
 Urbes Sarmatiæ fidere machinis.

Cam.

Campeſtres bene Sarmatæ

Campo bella gerunt: ſub Jove libero

Natam militis indolem

Fruſtra belligero clauditis otio;

Arſis oppida mœnibus

Virtutem cohibent; dū malè fortibus

Aldunt conſilijs moram, &

Crescentes hebetant Martis adoreas,

Sic non vincimus, ut diu

Vincamur; miſerum, ni vetet exteri

Campeſtris manus auxili

Hoſtem quaſſa diu cingere mœnia,

Aut viſ vivida civium

Rumpentis nebulam more tonitrui

Claſſo proruat oppido,

Et murum ſolido pectore ſuppleat.

Agreſtes molius teræ,

Quarum non vacuis jurgia ſub jugis,

Sed plano generoſior

Campo pugna calet: prodit inertibus

Antris impavidus leo,

Hoſtem conſpicuis ſternere collibus

Aër ingenuis patet

In pugnæ aquilis, mollibus evolat

Nidis, cū violentior

Viſ accipiter pugnat oloribus.

Quid nos picta leonibus

Fruſtrâ parma regitur Jovis alitem

Aue

Aut cur accipitrem cavo
 Geremus clypeo, si malè Martia
 Respondet nota dextera,
 Nec pulso resonat gloria pectori?
 Quòd si non vacuum genus
 Jactamus timidi, cur fugimus sacrum
 Immiscere periculis.
 Cælo teste caput, non sine stemmate
 Magno magna ruant loco,
 Aut vincant, videat sol melius mori
 Quos nasci benè viderat,
 Et laudis spatium mors habeat sua
 Hac virtute Chæber vagum
 Sub consanguineæ jura Poloniz
 Jussit ire Borythenem,
 Captivique super marginibus Saxe,
 Et Silesidos Oderæ,
 Metas imperio fixit aheneas,
 Quà certo pede gloriam
 Stantem nō itabilis prælueret liquor
 Nos frædam Lare patrio
 Ætatem regimus solliciti parum,
 Quàm vicinus aret Gothus,
 Vel quàm frugiferæ rura Poloniz
 Creber diripiat Scythæ:
 At non & madidi sub jubar Hesperii
 Inter pocula nescij
 Noctem sanguineo ducere jurgio.

Quod

Quòd si prima senes hiems

Admovit tepido cum pueris foco.

Patrum dicere prælia

Hautto non humiles historici mero,

Fecundam scelerum pij (rùm

Ætatem querimur, quâ nova poste-

Deturpavit inertia.

Frustrà : si positis mox eadem patres

Inter pocula liberis

Flemus, quæ miseri sæcula fecimus.

A D V I O L A M.

Kalendæ Maij quotannis Pueri

JESV caput coronaturus.

O D E X V I I.

Aurora veris, punicei recens

Regina campi, cinge mei precor

Frontem ; uelli : cur sub auro

Parvulus heu gravibusq; gēmis,

Aut sub prenantis fidere purpuræ

Laboret ? ô cui pauperies mei

Regnum dicavit ; nocte sortum,

Nocte meo diadema Regi.

Parvo coronat munere se Deus

Plerumque ; si quæ paupere dat manu

I

Dives

Dives voluntas : dona magnis
Parva animo placuere magno.

A D R O S A M.

Quintannis Kalendis Iunij D. Vir-
ginis caput coronaturus.

O D E XVIII.

Siderum sacros imitata vultus
Quid lares dudum rosa ? delicatum
Effer è terris caput , ô repentis
Filia cæli.

Jam tibi nubes fugiunt aquosæ ,
Quas iugant albis Zephyri quadrigis ,
Jam tibi mulcet Boream jocantis
Aura Favoni.

Surge, qui natam deceant capilli
Mitte scitari : nihil heu profanæ
Debeas fronti , nimium severi
Stemma pudoris.

Parce plebejos redimire crineis ,
Te decent aræ : tibi colligenda
Virginis latè coma per sequaceis
Fluctuat auras.

AD JESUM OPT: MAX:
EX SACRO SALOMONIS
EPITHALAMIO.

*Indica mihi quem diligit anima mea,
ubi pascas, uti cubes in
meridie?*

O D E XIX.

D Icebas abiens: Sponsa vale; simul
Vicisti liquidis nubila passibus.
Longam ducis, JESU,
In desiderijs moram.
Ardet jam medio summa dies polo,
Jam parcit segeti messor, & algidas
Pastor cum grege valleis,
Et pictæ volucres petunt.
At te quæ tacitis distinet otijs
O JESU regio? qui mihi te locus
Cæcis invidet umbris,
Aut spissâ nemorum comâ?
Scirem, quo jaceas cespite languidus,
Quis ventus gracili perflet anhelitu,
Quis rivus tibi grato
Somnum prætereat sono;

Ah ! ne te nimio murmure fuscitent ,
 Nostræ diluerent flumina lacrymæ,
 Et suspiria crudis
 Miscerentur Etesijs.

AD DIVAM VIRGINEM
 CARMEN VOTIVVM.

O D E XX.

R Egina terris non humili Deum
 Enixa partu , cui vigiles comam
 Flammæ coronavêre , & albo
 Sidera circumiêre gyro ;
 Utcumqûe viles respicis aureâ
 E nube terras , lenior excipe
 Non antè testudo locutis
 Quæ mea cumq; sonat Camœnis
 Me torva circum mugiat horrido
 Malea ponto, in efera forbeat
 Charybdis, enantem per ipsas
 Eripiet tua dextera morteis.
 Importu oî seu jubar æquoris
 Auspice gaudes, seu Pelagi Pharos,
 Seu certa tu mavis vocari
 Ambiguus Cynosura nautis:
 Seu navis olim credita naufragum
 Servasse æclum, cum scelerum Pater
 Ulcor

Ultor superfuso Gigantum

Obrueret genus omne cælo:

Me pestilenti Sirius halitu

Afflet; caducum tu benè proteges

Umbrâ clientem, seu comanti

NEM Dulcè viret Terebinthus auro

M. Seu celsa gaudet Cedrus in arduo

Nutare Sina, seu Libano super

Cupressus aut latè Cadanis

Populus aspicienda campis,

Dicam & minoris carmine barbiti

Inter severas nobile Liliū

Florere spinas, & comantem

Flore Deo tremuisse Virgam.

Cingat frementum me globus hostium,

Dicere denso Exercitus agmine

Alas, & æqualem reductis

moenis Cornibus explicuisse campum:

Dicere virgo Turris, eburnea

Licere Turris, quam nec aheneus

Perrumpat imber, nec ruinam

Flamma gravi meditata plumbo.

Quòd si canoro carminis alite

Indis morantem Musa cubilibus

Horretur exire, & nigrantes

Luce novâ reparare terras;

Non & benignis respicit auribus

Aurora dici. surgis & integro

Ulcot. I; Nunc

Nunc Luna vultu , nunc Eoos
 Cynthius inveheris triumpho:
 Quocumque gaudes nomine , me tuum
 Tuere Mater ; si mihi per tuas,
 O Virgo , non immunis aras
 Mica salit, Cilicesque nimbi.
 Hic Vaticanis non sine laureis
 Appendo functum carmine barbitum, &
 Olim Polonorum trophæa
 Sollicitam ceciniss. b i xum:

EX SACRO SALOMONIS
 EPITHALAMIO.

En dilectus meus loquitur mihi : Surge , profera amica mea , columba mea , formosa mea, & veni. Jam enim hiems transiit, imber abiit, & recessit: flores apparuerunt in terrâ nostrâ , tempus putationis advenit: vox turturis audita est in terrâ nostrâ: ficus protulit grossos suos: vinee florentes dederunt odorem suum. Surge , amica mea, speciosa mea, & veni.

O D E XXI.

Fallor? an Elysijs lævâ de parte Sereni
 Me mea vita vocat? (lumbis;
 Surge soror, pulchris innectito lora co-
 Pulchrior ipsa super (currum,
 Scandè rotas Libaniq; levem de vertice
 Has age, flecte domos
 Ad tua decidui fug unt vestigia nimbi,
 Turbidus imber abit: (tis;
 Ipsa sub innocuis mitescūt fulmina plan-
 Ipsa virescit hiems.
 Interea sacris aperit se scena viretis,
 Sub pedibusque tibi (lote
 Altera floret humus, alter que vagantia
 Sidera pascit ager.
 Hic etiâ trepidi pendet è rupibus hoedi,
 Præcipitesque capræ; (tranant,
 Hinnulei que suis, passim dum flumina
 Luxuriantur aquis
 It leo cum pardo viridis de colle Saniri
 Mitis uter que regi. (agno
 Cumque suo passim ludunt in montibus
 Exsuperantque juga. (amnis,
 Plurimus hos circū tacito pede labitur
 Pūmicibusque cavis (thos,
 Per violas lapsæ, per declives hyacin-
 Exspatiantur aquæ:

Lenè fluunt rivi , muscotis lenè susurrant adspirant
Murmurat è scopulis. illie

In vitreo pisces saliant hilares crystallo,
Dulce queruntur aves. Surge

Nec verò , si mœsta placent solatia, cælo.
Flebile murmur abest : Ecce t

Nam sibi dum vestro regemunt ex orbe
palumbes, Huc a

Huc sonus ille venit.

Sic dum se viduo solatur carmine turtur,
Gaudia nostra placent. (de AD

Cetera non defunt, pronis vindemia pen
Officiosa botris. Qua

Hic etiam vulgò violas , albentia vulgè
Ungue ligustra leges : L

Ipsa tibi leti succos oblita priores,
Mitia poma cadent :

Ipsæ maturæ labentur ab arbore ficus,
Percutientque sinum.

Interea falcem vindemia nescit, aratrum
Saucia nescit humus.

Ipsæ sponte virent segetes, innoxius ipse
Messibus albet ager. (mos

Præbent hospitium platani: præbet for
Graminis herba toros.

Cædua Panchæos sudant opobalsama
nimbes,

Et genialis odor.

Adspirant

Adspirat quoties, nutantibus hinc atque
illinc

Ingruit aura comis. (soles?

Surge; quid indignos ducis per tædia

Surge, age, cara soror.

Ecce tuis ipsæ jam circū frena columbæ

Ingemuere loris. (lumbas

Huc age, formosas formosior ipsa co-

Hospita flecte soror.

AD VIRGINEM MATREM.

Quasi aurora consurgens, pulchra ut

Luna, electa ut Sol, terribilis ut

castrorum acies ordinata.

ODE XXII.

Quando te dulci sine prole solam

Miror, Eoo reducem cubili,

Miror Auroram croceo rigantem

Æthera nimbo.

Mater at nato simul adstitisti;

Integram miror radiare Lunam,

Ora debentem, radiosque & almo

Lumina Soli.

15

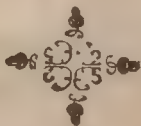
Cinge

Cinge maternis puerum lacertis :
 Sol eris; vel quæ vigil explicatis
 Siderum turmis Acies tonantem
 Circuit aulam.

A D C I C A D A M.

O D E XXIII.

O Quæ populeâ summa sedens comâ
 Cæli roriferis ebria lacrymis,
 Et te voce, CICADA,
 Et mutum recreas nêmus.
 Post longas hiemes, dum nimum brevè
 Æstas se levibus præcipitat rotis,
 Festinos, age, lento
 Soles excipe jurgio.
 Ut se quæque dies attrulit optima,
 Sic se quæque rapit : nulla fuit satis
 Unquam longa voluptas,
 Longus sæpius est dolor.

AD D. VIRGIN. MATREM.

Paan militaris POLONORVM,
quem Divus ADALBERTVS
Archiepiscopus Gnesnensis PO-
 LONORVM *Apostolus &*
Martyr conscripsit, Regnoq; PO-
 LONIARVM *testamento le-*
gavit.

Poloni acie explicatâ manum cum
hoste collaturi populariter decan-
tant. Petrus Skarga olim SIGIS-
 MVNDI III. *Polonorum Re-*
gis Theologus in vita D. ADAL-
 BERTI *recensuit & explicuit.*
Auctor ex Polonico carmine in
Latinum vertit.

O D E XXIV.

DIva per latas celebrata terras
 Cælibi Numen genuisse partu
 Mater & Virgo, genialis olim
 Libera noxæ:

Dulcè ridentem populis puellum
 Prome formosis bona Mater ulnis
 Expiaturum populos manu de-
 - mitte Puellum.

Apra dum nostris venit hora votis,
 Supplices audi, meliore mentes
 Erudi voto; sociâ Puellum
 Voce precamur.

Integram nobis sine labe vitam,
 Prosperam nobis sine clade mortem,
 CHRISTE, stellatâq; MARIA Divum
 Annue sedes.

Numinis natam tibi crede prolem,
 Qui pius credi cupis: ille multis
 Pressus ærumnis populos ab imo
 Eruit orco.

Ille non umquam pereuntis ævi
 Scripsit hæredes; & inobsequentis
 Præsidem leti, cohibet severæ
 Lege catenæ:

Ausus indignum tolerare letum,
 Sontis Adami memor, ille necdum
 Præviâ ductor penetrarat alti
 Lîmina cæli,

Donec informi Deus è sepulchro
 Prodiit victor: benè jam supremo
 Assides Adam folio perennis
 Hospes Olympi,

Nos tuam plebem sobolemque sanctis
A leges campis, ubi regna Divum
Gaudij torrens & inundat almi
Flumen amoris.

Saucium nobis latus & cruentas
Ille plantarum manuum sue plagas
Sustinet: nobis mentis latus de-
stillat in imbres.

Hoc file concors animique major
Turba credamus; scelus elunite;
Et salutarem petuisse nobis

Vulnere CHRISTUM.

Ite, jam frædam (monet hora) labem,
Ite, mortales prohibete. magno
Carimen & totam sine fraude mentem.
- Impendite Regi.

Tu tuâ, VIRGO, sobolem; Regemque-
Ætheris, leni prece; ne malorum
Turbo per præceps cumulosque sese
Explicit omnes.

Siderum cives, facilem precati
Siderum Regem, reperate cælum,
Civibus terræ socialis olim
Turba futuri

Ille nos, JESU, locus, illa tecum
Regna conjungant, ubi nos canentum
Cælitum pridem vocat in beatam.
- Exercitus aulam.

Sic

Sic erit; votis iteramus omnes;
 Sic erit, septem, bona verba lato
 Profer eventu Pater, & beatos
 Pande Penates.

DIALOGVS
 PUERI JESU ET VIRG: MATRIS
 CARMEN VOTIVUM.

*Ex Cantici Canticor: I. IV. V.
 VI. & VII. Cap.*

ODE XXV.

Puer. VIRGO sidereis pulchrior ignib.
 Auro fulgidior, lucidior vitro;
 Rubro gratior ostro,
 Albâ candidior rosâ.

Virgo. JESU purpureo clarior Hespero,
 Lunâ splendidior, Sole serenior,
 Vernis gratior arvis,
 Hibernâ nive purior:

Puer Sic fulges oculis, ut geminus propè
 Qui cùm lusit agris fons Efebonijs,
 Clausum stare quieto
 Se miratur in otio.

Virgo. Sic luces oculis, ut geminæ propè
 Lucen

Lucent, seu fluvio, sive liquentibus

Loræ lacte columbæ

Affedere canalibus.

Puer. Ornant ingenæ colla tibi comæ,
Lydis lota velut purpura fontibus,

Summis aut Galaadi

Declines Capreæ jugis.

Virgo Ambit pulchra tuas cæcaries ge-
nas, (mis.

Qualis frondifluis p lina viret co-

Qualis corvus in ipsis

Plumarum tenebris niter.

Puer. VIRGO lenè tuis verba fluunt la-
bris,

Hyblæo veluti mella fluant favo,

Aut demissa solutis

Errent flammeæ tænijs.

Virgo JESU, dulcè tuis ora notant sonis,

Infuso veluti pocula cæcubo,

Aut humecta caducis

Gement lilia roribus.

Puer Mammæ sunt similes hinnuleis tuæ

Qui tondent teneris lilia morfibus,

Dum se fessus anhelò

Inclinèt senio dies.

Virgo. Certant NATE tuis uberibus botri,

Botri, quos viridis parturijt Cypros

Aut quos educat almīs

Engaddus viridarijs.

Puer.

Puer Quisquis VIRGO tuas aspiciet ge-
nas,

Poenis aspiciet mala rubentia

Ramis : cætera claudunt

Imo se bona pectore.

Virgo. Quisquis, NATE, tuis hæserit in ge-
nis,

Pictam dispositis artifice manu

Lilijsque, rosisque

Emirabitur aream.

Puer. Qui te non amat, est barbarior feris,

Pardis asperior, tigride sævior

Impacatior urfis,

Iracundior anguibus.

Virgo. Qui te non amat, est marmore du-
rior,

Saxis horridior, surdior æquore,

Inconstantior auris,

Immansuetior ignibus.

A D A V R A M.

O D E . XXVI.

AUra, quam veris tepor & serenâ
Thraciæ vectant animæ quadrigâ,
Huc ades, quâ te vocat hospitali
Populus umbrâ.

Hic

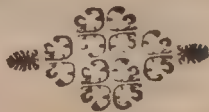
ge. Hic tibi liber Zephyrus comas per-
- sultet & ramos, vagus hic supinas
Increpet frondes teneroque vexet
Gramina lusu.

ge. Dum per apricos revoluta flores,
Vitrea somnum fuga sua det undæ,
Meque suspensam que comante perflat
Barbiton alno.

eris, Sic tibi cælum lepidoque soles
Rideant vultu : pede sic liquenti
Ros tibi manet, tacitâque se sus-
- pendat in herbâ.

e du. Sic tibi Seres Cilicesque campi
Sospiti centum geminent odores:
Sic adulantes violis rosarum
Pecte capillos:

ore, Sic meo chordas quatiente plectro
Inter admissò digitos acutum
Sibilo ludas, lyrico comes Po-
- etria vati.

INOE VATICINIUM

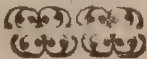
*Luxuriam præteriti, & Idololatriam
futuri sæculi dequeritur.*

ODE XXVII.

DEmersa latè sæcula cùm Noë
 Enavigaret, naufraga dicitur
 E puppe prospexisse regna,
 Et malè jam pelago latenteis
 Flevisse terras: Sæcula, sæcula
 Libido fœdis mergit amoribus;
 Totoque restinguendus orbis
 Oceano, simul omnis uno
 Peccavit igni, Scilicet impijs
 Polluta Regum limina nuptijs
 Spectante frustra Sole possent
 Star diu? Pudor, heu! nefasque
 Nascentis ævi turpis amor, nihil
 Intaminatum liquit: & innocens
 Natura deformis nocenti
 Supplicium grave pendit usu.
 Incesta fœdi feci nus omnia,
 Et digna perdi. Marmoreis ubi
 Urbes coronatæ Colossis?
 Aut ubi turrigeræ potentum
 Arces

M.
riam
teis
que
Arces Gigantum³queis, modò liberi
Festo choreas agmine plausimus;
Delphines insultant plateis,
Et vacuās spatioſa Cete
Ludunt per aulas; ac thalamos pigræ
Preſſeré phocæ: deſluit illito
Aurum lacunari, & refixæ
Ad pelagus rediére gemmæ.
Jam nec vetuſtis ſculpta ſcientijs
Famoſa moles perſtat, & aureis
Inſcripta majorum ſepulchris
Funditus occubuére ſaxa.
Ingens egeſtās, & ſimul omnium
Jactura rerum, flagitium, Dei
Cultuſque delubriſque & aris,
Heu miſerum malè nudat orbem !
Jam jamque coget ſæcula proprium
Nefcire Numen: nec ſclerum grave
Penſare permittet nepotes
Supplicium, ſimul omnè ripas
Habebit æquor, rurfus & inclyta
Tellus in herbam ſurget, & aureus
Titā inaurabit recenti
Arva die, populisque magnus
Crebreſcet orbis, non eadem fluet
Ætas, & auro deterius diem
Procuſdet argentum, ac ſonoro
Belligerum gemit ære tempus :
Tan-

Tandemque ferro sæcula corruent
 Et, qui malorum summus apex, Dei
 Oblita me rerum parentem
 Sacrilego colet igne tellus :
 Falsumque numen (prô pudor !) impio
 Narrabor orbi , ceu veteri Chao
 Hac puppe discevisse , & omnem
 Naufragio recreasse mundum :
 Mox stare terras, currere flumina,
 Frondere silvas, arva virescere
 Jussisse paulatim, & nitentis
 Frugibus explicuisse campos.
 Me Bactra cælum, me Babylon Jovem
 Dicent Osyrim , Me bifrontem
 Ausoniæ colet ora Janum.
 At, ô potenti qui regis æthera
 Terresque sceptro ; verte, Pater, Pater,
 Undasque terrasq; & trifulcum
 In caput hoc jaculare telum,
 Fœdusque jam nunc stragibus obruat
 Labantis ævi: barbaricis ego
 Solutus supervivam pudenda
 Materies titulusque sacris ?

AD DIVINSAPIENTIAM.

*Cùm novi è Germaniâ, Galliâ,
Italiâque motus bellici
nuntiarentur.*

ODE XXVIII.

CMens quæ stabili fata regis vice,
Ut nos pulchra tui seria consili,
An te nostra vicissim
Delectent, age, ludicra?
Nam tu cùm variâ spargis opes manu,
Effusas lepto non sine jurgio
Raptamus, puerorum
Sparfas turba velut nuces.
Hic cùm sceptrâ capit, frangit, hic ante-
quam (ser,
Gestet, fracta videt. Fluctuat, heu! mi-
Alternâque potentum
Mundus diripitur manu. (bus
Punctum est, fors avia quod secat ensi-
Inter tot populos, hoc precor unicum
Pauper Secum avidi dum
Lugnant, tecum ego ruream.

AD EQVITES POLONOS

Anno M. DC. XXX.

O D E XXIX.

Quos sera gignent sæcula posteros
 Narrabo vates, stemmata patrijs
 Delete ne ceris, Quirites,

Egregijs geminanda factis
 Oli n minorum, si quid avi rudes
 Inominatâ gessimus alite,

Reducet in laudem, nepotum
 Auspicio meliore virtus.

Non scuta frustra, non galeas decene
 Gryphesque pardi que, atque leonibus
 Vexilla nequidquam, & chimæris
 Sarmaticæ micuere parmæ.

Quis ille ductor Balthida Lechicis
 Incendit arnis? quod juvenum recens
 Examen Arctoum Polonis

Increpat Oceanum sub armis?

Jam sue & minaces bella fremunt Gothi,
 Hinc Martis, atque hinc rupta tonitruis
 Inmugit undâ, jam propinquæ

Prælia conseruere proræ.

Prô! quantus arnis in mediâ quoque
 Formosus ira, quantus in arduum

Assur.

NOS

.

teros

rijs

actis

es

m

cent

eonibus

mæris

næ.

icis

n recent

mis?

t Gothi,

onitruis

uæ

ioque

m

Assur

Assurgit ensem, quantus hastâ
Per Gothicas juvenis phalangas

Exultat? O lux, ô veterum recens
Sidus Jagellonum, ô patriæ Pater,
Primasque bellantis per undas
Sarmatiæ Cynosura salve.

Turrita saxis se tibi Suecia

Murisque pandit: jam tibi patrij
Cultus, & heroes revinxit

Laurigerum diadema crines.

Jam Vilna latè, jam veteris Craci

Festo plateæ carmine personant:

Tu Typhis alter, tu severus

Belligero dare frena ponto

Princeps agrestes, & nimium diu

Terræ tenaces Marris adoras

Latum refudisti per æquor,

Ausus humo pelagoque magnum

Miscere nomen, te niveis super

Attollet altum Fama curulibus,

Quà vesper atque Aurora sacrum

Purpureo lavit amne crinem.

Hæc tum madenti vespere, Sarmatæ,

Canenda seris bella nepotibus

Bisterque sub noctem lyræque, &

Nisovijs iterate nervis.

Cras aut biremem, aut rursus equum citi

Scanderis. Eheu! quæ nova barbaris

Effusa

26 LYRICORUM

Effusa tempestas ab oris
 Fulminat agricolâsq; latè
 Camposq; , trugesq; & pecorum proci
 Aimenta vasto proruit impetu?
 Impurè & ro pudor! Polonas
 Thracia depopuletur urbes?
 At ô viroium quisquis amicior
 Marti, citato scande ratem pedes
 Quapontus & neglecta Thracum
 Claustra vocant, vacuæque tuires
 Perrumpe muros, dirue moenia,
 Invade portas, sterne solo domos:
 Heu! sterne Byzanti pudendis
 Temp'la diu fanulata sacris.
 Jo triumphe! Sarmata Bosphoro
 Et belluosæ irena Propontidi
 Injecit, Eoumque seris
 Imperium reparavit armis.
 At vos secundâ tempora Milites
 Umbrate lauru, dum gemino super
 Procedit Arctous triumpho
 Victor, Agenoreumque retro
 Frontis minorem, & compedibus grav
 Ducit tyrannum; dicite consono
 Utrimque plausu: Tu tuorum,
 Tu patriæ Pater, atque Cæsar.
 Post hæc avito Pax bono pariet
 Suspendet enses; & patrias novæ

Narra

Narrabit ad tædas maritæ

Emeritus sua bella conjux.

Mox & quod atrâ Mars rapuit manu,

Castæ reponent prole puerperæ;

Novique reptabunt per arcus,

Scuta per & galeas nepotes,

Jam nunc protervi, nunc etiam truces

Ad sæva ferri fulgura: sed diu

Neglecta pacabunt juventam

Oria, Palladijque ludi.

Suâ quietus quisque sub arbore

Cœnam pudici cum sociâ tori,

Gnatisque, prosternet propinquo

Pocula prætereunte rivo.

Non aut malarum jurgia litium

Emptusve judex, sed bona veritas

Componet iras, aut jocos

Vina super epulasque amici.

Non spes bonorum, non studium lucri,

Cogent potentem visere curiam,

Tractusque longinquos viarum,

Et viduos numerare menses.

Quem manè siccum prima dies domo

Dimittet, illum sera dies domum

Potum reducet, & maritæ

Excipient sine lite cœnæ.

Mox ad paterni ruris amœnior

Surget labores: sive suas leo

K

Æti.

Æstivus ad messes vocabit,
 Sive redux ad aratra taurus.
 Sed ipsa mellis sponte fidelibus
 Insurgit agris; non segetem graves
 Urent arenæ, non feraces
 Suget iners paliurus agros;
 Sed alba rubris lilia cum rosis
 Canæque nardi flancibus annuent
 Hinc inde ventis; æque in omni
 Alta Ceres fluitabit arvo.
 Tunc ipsa labens æthere Fautitas
 Passim per urbes nectet & oppida
 Lætas Napæarum choreas,
 Quam niveus Pudor, & solutis
 Per colla passim Simplicitas comis,
 Rerumque plenis Copia cornibus
 Præloque gavisæ sequentur
 Naiades Dryadesque cantu.
 Hæc vera dicant tunc ego præscius
 Dixisse vates: tunc mea carmina
 Discenda grandævi parentes
 Virginibus puerisque dicent.
 Frustram nam in urnâ furdus & immemol
 Jacebo pulvis, me tamen integræ
 Laure coronabunt jacentem, &
 Circum hederæ violæque serpent.

AD JANVSSIVM SKVM-
NVM.TYSZKIEWICIUM
PALATINVM TROCEN-
SEM.*Cum BARBARÆ NARVSZE-
VICIÆ coniugi carissima in-
sta persolveret,*

ODE XXX.

S*I*tibi pollicitum numen, si fata fuif-
sent,

Æternos fore conjugis annos

Jure per assiduos, Procerum fortissime,
fletus.

Ereptam quererere, JANUSSI.

Quem pietas, quem non moveat non
tristibus umquam

Arx animi concussa procellis,

Et Pudor, & proni niveo de pectore
sensus,

Et regina Modestia morum,

K 2

Aut

Aut bona sedulitas, aut non incauta fu-
turi

Præfagæ solertia mentis?

Provida sed longum magnis virtutibus

EVUM

Non audent promittere Fata:
Nec possunt, si quæ maturavere, pro-
fanis

Astra diu committere terris.
Nunc adeo parces longis onerare que-
relis

Depositum repetentia magnum,
Ingentes animi gazas, & robur, & au-
reo

Incoctum benè pectus honesto.
Sic Tanquil, sic quæ cunctantem Clau-
dia rexit

Virgineâ cervice Cybellem,
Quæq; maritali successit Theïala fato,
Et Latijs vaga Clælia ripis;
Ante diem raptæ vivunt post funera,
vatum

Perpetuos in carmine fastos.
Illa quidem non si surdos ad carmina
Manes

Orpheâ testudine vincam.
Eductas adamaute fores, & ahenea rum-
pat

Elysi

Elyſij pomœria muri,
Reddaturq; tibi. Stat nulli janua voto,
Nullis exorata Poëtis.
Sunt tamen exiles inſigni in limine rimæ
Quà poſſint arcana videri,
Hæc ego, ſi nullos fallunt in ſomnia ma-
neis,
Aut vidi aut vidiffe putavi
Errantem campo in magno, quem gem-
mea circum
Perſpicuis ſtant mœnia portis :
Auro prata virent ; arbor crinitur in
aurum ;
Crispantur violaria gemmis,
Quæ nec Apellæus liquor , nec pulchra
trigoni
Aſſimulent mendacia vitri.
Centû ibi formoſis in vallibus Heroïnæ
Æternum Pæana frequentant.
Stant virides campo ſtellæ , madidiſque
Coruſca
Connivent ſibi ſidera flammis
Illa inter medias parvo comitata ne-
pote
Et roſeo vivacior ore,
Ibat ovens, grandemque ſibi, grandemq;
nepoti
Neſcebat de flore coronam.

Elyſij

K 3

Cete.

Cetera me vetuit magni caligo sereni
 Mortali percurrere visu.
 Nec tu plura velis, satis est, cui fata de-
 derunt
 Aeternis mutasse caduca.

AD PHILIDIVM MARA- BOTIN.

O D E XXXI.

Vides ut altum fluminis otium
 Rerum quicquid ludit imagine,
 Solemque lunamque & sereno
 Picta refert simulacra celo.
 Talem severæ lege modestiæ
 Compone mentem: seu caput horridis
 Fortuna circumfultat undis,
 Seu placidâ tibi mulcet aurâ
 Innube semper rideat aureo
 Pectus Sereno: quod melius sacros
 Dei que Naturæque vultus
 Non dubijs imitetur umbris.
 Pulchrum est quietâ mente volatili
 Instare Vero, nec trepido gradu
 Urgere Naturam, nec inter
 Ambiguas fluctare causas:

Sed me
 Rerum
 Ab
 Frustrâ
 si nulla
 Apo

Sed leg
 Rex est

Qu

Ut me
 Ipsum
 Sic

AD

TUR

Penn
 A

Sed

Sed mente fixâ ducere liquidos
Rerum colores, & capitis sacrâ

Ab arce prospectare Verum, &

Fixa suis sua rebus ora.

Frustrâ protervis frena damus feris,

Si nulla nostræ frena proterviæ

Aptamus, excussere cælo

Non vacui Phaëtona freno,

Sed lege, currus, qui reiugit sui

Rex esse, regni nesciet exteri:

Quicumque dat sibi, regendo

Ille potest dare jura mundo.

Ut mentis animo cuncta premas sinu

Ipsum severis te preme legibus:

Sic tu probis solers minister

Consilij, ego fidus auctor.

AD ALBERTVM TVR- SCIVM.

De suis somniis & lyricis.

ODE XXXII.

TURSCI, seu brevior mihi

Seu pernox oculos composuit

Pennas Somnia lævibus (sopor,)

Affingunt humeris; jamque virentia

K 4

Lx.

Sed

Lætus prætata supervolo, (tib.)

Quæ se cumq; novum mollè tumet
Campis explicuit nemus,

Herbosæque patet scena superbiæ:

Mox & nubibus altior,

Mistus flumineis ales oloribus,

Vivos despicio lacus,

Et dulci volucrem carmine mentior

Jam tunc nubila, jam mihi

Blandis diffiliunt fulmina cantibus:

Et quæ plurima circuit

Collum, puniceâ vincior Iride.

Idem jam vigil, & meus.

Non ingrata simul somnia dispulsi

Cùm ter mobilibus lyram

Percussit digitis, immemor & ducit

Nil sectator Horatij,

Sublimis liquidum nitor in aëra;

Et nunc litora, nunc vagas

Siccis trajiciens passibus Insulas,

Nil mortale mei gero, &

Jam nil sollicito debeo ponderi.

TURSCI, sæpè tamen mones,

Olim ne veteri clarior Icaro

Veris fabula casibus

Mutem Parrhasij nomina Balthici.

Frustrà: nam memor Icari,

Addo stultitiæ consilium brevi:

Nam,

Nam, seu dormio, me torus ;
Seu scribo, stabili sella tenet situ.

AD VIRGIN: MATREM.

*Cum in inclytâ Vilnensi Societatis JE-
SV Academia Curriculo Philoso-
phia finem imponeret, scholasti-
cam prælecturus Theologiam.*

ODE XXXIII.

ET jam quietis anchora puppibus
Littus momordit, solvite carbasa,
Proramque, malumque, & virenti
Remigium religate lauru.
O cui frequenti plurima supplicat
Stagira portu ; si tibi consona
Respondet ex omni juvenus
Turre, Palæmonijque flammis
Risere montes ; si tibi pervigil
Depræliantùm exercitus ignium
Hinc pugnat atque hinc, atque athena
Pulvereo tonat ore moles :
Emancipatis adde clientibus
Gratam laborum, nec vacuam tui,
O VIRGO, pubem ; sive castris
Sive tibi famuletur aris.

AD QUINTVM TIBERI-
NVM

ODE XXXIV.

Divitem numquam TIBERINE, dices,
 Cujus Eois nomota glebis
 Rura Fortunæ tunc tace pulcher
 Rivus inaurat;
 Quem per insignis gentiale ceras
 Steirna claravit, vaga quem per urbes
 Quem per & gentes radiante vexit
 Gloria curru
 Pauper est, qui se caret; & superbè
 Ipse se librans, sua rura latam
 Addit in lancem, socioque fallens
 Pondus in auro,
 Ceteris parvus, sibi magnus uni,
 Ipse se nescit, pretioq, falsæ
 Plebis attollit, propriaque se mi-
 -ratur in umbrâ.
 Splendidam verâ sine luce gazam,
 Turgidum plenâ sine laude nomen
 Mitte; te solo, TIBERINE, discas
 Esse beatus.

ERI. AD PAVLVM COSLO-
VIVM.

ODE XXXV.

dices, Iam pridem tepido veris anhelitu
 Afflavit reduces arva Favonijs
 Jam se florida vernis
 Pingunt prata coloribus :
 Stratus frugiferis Vilia puppis
 urbes Grato praterabit rura silentio,
 t Quamvis proximus omni
 Collis personet alite ;
 s Quamvis & viridi pastor ab aggere
 Dicat graminea carmina fistula,
 Et qui navita debet
 Plenis otia carbas.
 Equas Palladijs, P. ULE, laboribus
 Interpone vices. Cras simul aureo
 Sol arriserit ore
 Summorum juga montium
 Scandemus viridis terga Luciscij,
 Quà celsa regitur pluvius ilice,
 Et se pratercuntum
 Audir murmura fortium.
 Illinc è medio tota videbitur
 Nobis Vilna jugo ; tota videbitur

Quæ Vilnam sinuosis
 Ambit Vilia flexibus.
Illinc picta procul quæ radiantibus
Fulgent sana tholis, & geminam super
 Despectabimus arcem,
 Magni regna Palæmonis.
Ut longo faciles Pacis in otio
Se tollunt populi! nam tria tertio
 Surrexere sub anno
 Priscis templa Quiritibus;
Et quæ conspicuis se Gediminia
Jactant saxa jugis, & Capitolium,
 Et quæ tecta superbis
 Intrant nubila turribus.
Auger magna, Quies: exiguus labor
In majus modico provenit otio.
 Hinc & terga virentium
 Latè prospice collium.
Quæ nunc mobilibus nutat Etesijs,
Segni cana stetit sub nive populus:
 Qui nunc defluit, altâ
 Hæsit sub glacie latex:
Qui nunc purpureis floret ager rosis
Immoto sterilis delituit gelu:
 Verno quæ strepit ales,
 Hiberno tacuit die.
Ergo rumpe moras, & solidum gravi
Curæ deme diem, quem tibi candidus
Spon-

Spondet vesper, & albis
Cras Horæ revehent equis.

AD EQVITES POLONOS, ET LITHVANOS.

Amphion, seu Civitas benè ordinata.

O D E XXXVI.

EXteros mores prohibere pulchrâ
Lege, Thebani; patriasque leges,
Et pios ritus, & avita gnatos
Sacra docete.

Templa Fas sanctum, Fora lustret Æquû;
Veritas, & Pax, & Amor per omnes
Ambulet vicos: scelus omne castâ
Exulet urbe.

Nullus est murus sceleri, per altas
Urbium turres, triplicesque portas
Pœna perrupit. Vigilant in omnes
Fulmina culpas.

Concolor Vero Dolus, & superba
Exulet regni sitis, & cupido
Desidis lucri, tacitoque segnis
Copia luxu

Publicos discat geminare census
Sæva paupertas; & in arma ferrum
Sit satis, rapto malè pugnat olim
Miles in auro.

Sive

Sive res bellis agitanda, sive
 Pace; cellatas sociate vires.
 Alta tentenis melius recumbunt

Templa columnis:

Inter errantem scopulos carinam
 Certius plures docuere stellæ:
 Fortius proram gemino revincit
 Anchora mortu.

Gliscit æterno sociale nexu
 Robur, arcanas opulentiorum
 Ira per rixas agitata magnas
 Eruit urbeis.

Hæc ubi dulci modulante nervo
 Dixit Amphion; ter eunte fluctu,
 Substitit Dirce, ter opaca movit
 Terga Cytheron.

Saxa repserunt, scopulique, circum
 Devio campos petiere saltu,
 Et nemus, pronusque filex ab alto
 Monte cucurrit.

At simul Vates tacuit; per omnem
 Barbaræ rupes coiëre murum, &
 Septies clausæ steterunt ahenò
 Cardine Thebæ.

AD JOAN: PALMIVM.

Ex Ioannis Kochanovi Poëtarum Polonorū Principis Lib. II. Ode XX.

Cum Regni Poloniarum Ordines positis ad Vindictam castris STEPHANVM I. Regem Polonia dicerent.

ODE XXXVII.

PALMI, futuri Regis inutileis
 Quid te curas. Dudum adamantino
 Cui fata subscripsere libro
 Sarmatici diadema regni.
 Non Auster illum, non Boreæ Domus,
 Non limen Euri, non Zephyri dabit.
 Rex est POLONI; quem potenti
 Rex Superum juberet esse voto.
 Hic ipse (quamquam se propior daret
 In regna Princeps) miserat extero
 A sole Regem, qui relicta
 Vela retro citò ferret aulâ.
 Quò vana pulchræ nomina gloriæ?
 Quò pictus auro miles, & inclit

Cessè-

Cessère Gascones? Inani
 Spes tumidæ crepuere vento.
 Fortuna naveis, & dubias agit
 Fortuna pugnas, hæc popularibus
 Utcumque se miscet catervis,
 Ambigui regit ora vulgi.
 Absiste verbis. Nos medio procul
 Campo coronam figimus arduâ
 In rupe. Rex esto, priore
 Quisquis emet sibi Regna cursu.

AD LIBERTATEM.

*Cum VLADISLAVS IV. maxi-
 mie ad Vistulam Comitibus Rex
 Polonia renuntiaretur.*

ODE XXXVIII.

NAm quæ revisas limina dulciùs
 Mavortiarum maxima gentium
 Regina LIBERTAS, Polono
 Orbe magis, Litavisque campis?
 O providentis filia Consilii,
 O Faustitatis mater, & otij
 Beata nutrix, ô Polonæ
 Primus honos columenq; gentis,
 Quæ.

Quæ sita multo sanguine gloria,
Reperta multo ! Regibus altior,
Ipsâque Majestate major,
Et Patriæ melior Magistra
Felicittatis ! leniter attrahe
Frenos , & imâ nube super levem
Suspende currum; quâ refusus
Vistuleas tibi propter undas
Hinc Lechus, atque hinc Litavus aureis
Collucet armis, quâ tibi civium
Tranquilla tempestas ovanteis
Implet agros, prohibetque tota
Latè videri. Non tibi sedimus
Servile vulgus : sed genus inclyti
Mavortis, æternus Deorum
Sanguis , Hyperboreoque clari
Ab usque Lecho, legibus additum
Optare Regem: fallere nescij
Quemquam, nec invidere nati,
Extera nec metuisse sceptrâ ,
Suoque magni. Publica clariùs
Virtus per omnes emicuit gradus ,
Cum magna libertatis umbra
Sceptrâ simul populumque texit.
Tunc non coactis nobile viribus
Omne obsoleto vitat in otio
Latere robur ; tunc aperto
Ingenium volat omne campo,

Ad

Ad usque palmam tunc faciles neque
 Duri Quirites conspicuo palam
 Parere Regi per cruentum
 Laudis iter sequimur volentem
 Quacumque ducit. Sic gelidum caput
 Ausi nivalis scandere Carpati:
 Æmiq̃ue victores nigrum cal-
 -cavimus Æmoniãq̃ue collum,
 Sic Thracis olim littora Bosphori,
 Sparsumq̃ue latè terruimus Geten,
 Baltimq̃ue inaudacemq̃ue Cimbrum;
 Et spolijs Asiæ superbos
 Numquam otiosi vincere Teutonas,
 Metas Poloni fiximus imperi, &
 Ternam Boleslai columnam
 Triplice protulimus trophæo.
 Præter triumphis-victa Borysthenem
 Volgamq̃ue pubes, belligeri super
 Aras Alexandri, & Laponi
 Cæruleas Aquilonis arceis.
 Scit lævus Ister, scit vitreis ubi
 Jungit Bootes æquora pontibus,
 Fractoq̃ue jam Mæotis arcu
 Sarmatici mala longa belli.
 Quo Regeterris pulchra Parentium
 Exempla Gnati re idimus? Annue
 O pulchra Libertas, & orbis
 Consilio trepidisq̃ue Regum

Ob.

Obsessa votis, dulce supercilli
Remitte pondus, quem tibi Maximus
URBANUS, Augustusque gratâ
Congeminat vice FERDINAND?
Pro quo perorat mundus, & ipsa quem
Gaudes rogari; regnet ab ulti no
Primus SIGISMUNDO, & vetusto
Proximus à JAGELONE sanguis
Ut nulla possunt fallere præcios
Futura vates! O hominum salus,
O cura LADISLAE Divum,
Lethææ dominator oræ
Salve: secundis te Lechici Patres
Et Martiorum castra Quiritium
Regem salutavere votis:
Jam galeis tibi nutat omnis
Hastisque pubes. jam resonabiles
Campi jocosâ vocis imagine
Collesque certatim, & profundæ
Plausibus insonuere silvæ.
Ter visus omni se Pater Istula
Movisse ripâ: ter tibi frondeam
Flexisse cervicem, & reclinâ
Carpathus attremuisse pinu.
Qualem peracto sæcula te retro
Debent Novembri: jam tibi Gloria
Bellique mator Cupido
Non humileis stimulavit iras,
Quam-

Quamquam recentis mulcet amœnior
Caligo regni, quantus in impium
Assurgis, absentemque vincis
Consilij animisque Moscum:
Qualis minaci præfuris impetu,
Et quantus iræ! sive acie levi
Campos inundare, & repenti
Mœnia terrificare bello;
Deliberato seu calor incidat
Pugnare ferro. Sic Jagelonidæ
Ab hoste laudari cruentâ
Et metui peperere dextrâ:
Sic dum priores æquat avos Pater
Egit timeri fortis, & improbam
Mulctavit, exhaustique factis
Invidiam, soboli que tantum
Majora liquit, tu gemino potes
Avi Patrisque nomine duplicem
Miscere laudem: sive pacis,
Sive gravis per acuta belli,
Cum lata poscent consilij celer;
Cum moesta rerum, strenuus ingeni, &
Immotus innixusque semper
Ipse tibi, patiensque curæ.
Rerum sub alto pondere rectior
Majorque stabis. Sic tibi Sarmatæ,
Sic fata juravere, toto
Sic Superi statuere cælo.

MATH.

enior
ma
MATTHIÆ CASIMIRI SARBIEVII
SOCIETATIS JESV
LIBER EPODON.

A D

PAVLVM JORDANVM
VRSINVM.

BRACCIANI DUCEM.

*Bracciani agri amœnitatem commen-
dat, ad quam per ferias Septem-
bres secesserat Roma.*

O D E I.

enl, &
HUC ô quietis apta Musis otia,
Leveiq̃ue Ludorum chori;
Huc feriantum Phœbe Musarum pater,
Huc hospitales Gratia;
Huc delicatis ite permitti Jocis
Non inverecundi Sales:
Hic otiosi mite Bracciani solum
Vago coronemus pede.
Clemens supino clivus assurgit jugo
Cælumq̃, paulatim subit,

Et

Et solida subter terga scopulorū ardua
 Securus infestū premit :
 Arcisque jactat inter alta turrium
 Insigne propugnacula , (cur
 Timenda quondam Cæsarium turn is or
 Timenda magno Borgiæ , (b
 Cū per minantum militum æratos gl
 Metuenda jaceret fulmina , (n et
 Ageret q̄ profugum Cæsarem , & quassu
 Adusque promissum NIH L.
 Hic ille magnus teneat Etruscas opes
 URSINUS Heroum decus,
 Heres avitæ laudis , & Princeps capu
 Magnæque laus Qenotriæ.
 Circum coruscis scena quercetis viret ,
 Cælumque verrit frondibus ,
 Suosque colles vestit & patentibus
 Sese theatris explicat.
 Admota muris ponē Nympharū domus
 Aprica præbet littora :
 Ripamque Baccho jungit , & vallū prop
 Lentis flagellat fluctibus.
 Majore nusquam itagna Neptuno sonant
 Aut æfluantis Larij ,
 Aut qui severo tangit Albanus lacu
 Inenatabilem Styga : (mit
 Aut quæ procellis gaudet , & magno fre
 Superba ponto Julia :

Nec major usquā spumat, & rupes truci
 Benacus assultat salo.
 Insonā curvo monte circumstant juga,
 Mitesque despectant aquas.
 Nivosus illinc terga Romanus movet,
 Cæloque diducit minas:
 Illinc caducis ilicem quassat comis
 Sublime Cymini caput:
 Crudumq; Boream frangit impotentibus
 Depræliaturum Notis,
 Terrisq; latè regnat, & cæli minis
 Opponit hibernum latus.
 Amica sternit interim lacum quies,
 Fluctusque fluctu niritur,
 Et ipsa secum pigra luctatur Thetis,
 Aquæque collidunt aquis:
 Quas vel carina, vel citata turgido
 Findit phaselus linteo:
 Pinnæque latè vitreum cogens pecus
 Volente lino truditur,
 Setæque piscem ducit, & raris procul
 Lacum coronat retibus.
 Hinc alta lucet divitis Pollæ domus,
 Hinc pinguis Anguillaria:
 Trebonianas hinc amica vineas
 Vadosa plangunt æquora:
 Hinc delicati fundus Aureli nitet,
 Lymphæ salutaris pater:
 Nec

Unda-

Unda^{que} morbos arcet, & vivacibus
 Lucem fluentis eluit,
 At quam superbū fontibus nomen dedi
 Suum^{que} Flora marginem,
 Vivis perennes decidunt saxis aqua,
 Campos^{que} decursu lavant,
 Patrem^{que} longe Tybrin, & regē sonat
 Romæ^{que} servitum fluunt.
 Sincera circū regna naturæ nitent,
 Et artis immunes loci:
 Adhuc^{que} virgo sulcus, & montes ad
 Molleis in experti manus, (The
 Meram^{que} Bacchus Tethyn, & Bacch
 Et pinguis invitat Ceres.
 Hinc ille lætus surgit, & tenacibus
 Inserpit ulmis Evius,
 Udo^{que} cornu turgēt, & fluentibus
 Crinem racenis impedit.
 Non Lesbos illi, non odorati magis
 Vineta ridēt Massici,
 Aut quæ Falernis educatā solibus
 Sublucet uvæ purpura.
 Sed nec Falisci glaream malit soli,
 Nec pinguis uber Rhætia;
 Nec flava tantū culta felicitis Cypri,
 Grajam^{que} dilexit Rhodon:
 Quantum tuis superbit, & sese suis
 Miratur in canalibus.

vacibus Circùm beatis imperat campis Ceres,
 Lateque rura possidet:
 Et arva flavo nectum fluctu tument,
 Motuque culmorum natant.
 aquæ, Innube rarus inquinat cælum vapor,
 Aut tensa nimbis vellera:
 Aut è Boreis bella ventorum plagis,
 Rauculque silvarum fragor. (nant
 nitent, Auditur usquam: non protervis info-
 Exercitati Syrtibus,
 Euris & Austris contumaces Africi,
 (Ther Et perduellibus Noris.
 Bacchi Tantum serenius Vesper, & tenerrima
 Etnefiarum flamina,
 Albi que soles, & serena lucidis
 Aspirat aura montibus:
 Puramque cælo provehunt Horæ facem,
 Et Phœbus Horarum pater
 Peculiari luce colles irrigat,
 Pronaque perfundit die.
 Ramis tepentes ingruunt Favonij
 Jocantis auræ sibilo,
 Et temperatis provocant suspirijs,
 Lenique somnum murmure
 Cypri, At non loquaces interim nidi tacent,
 Matresque nidorum vagæ.
 Sed aut maritis turtur in ramis gemit,
 Et saxa rumpit questibus,

Circu

L

Aut

Aut læta latè cantibus mulcet loca
 Famosa pellex Thraciæ,
 Silvæque coram plorat, & crudelibus
 Accusat agris Terea:
 Quæcumq; mœstæ vocibus dicunt aves,
 Respondet argutum nemus.
 Affatur alium quercus, ornum populus,
 Affatur illex ilicem,
 Et se vicissim collocuta redditis
 Arbusta solantur sonis.
 Huc ô Quiricum ductor, huc Oenotriæ
 O magne regnator plagæ
 JORDAN Et tandem plenus Urbis & fori
 Rerumque magnarum satur;
 Sepone curis temet, & domesticis
 Furare pectus otijs.
 Hic vel tuarum lene tranabis vadum
 Opacus umbris arborum,
 Tuosque colleis inter, & tuas proci
 Perambulabis ilices:
 Vel cum Decembri cæpus, & primâ nivæ
 Vicina canescunt juga;
 Nunc impeditas molibus plagis feras
 Silvaniq; præcinges metu:
 Nunc incitato capream rumpes equo,
 Teloque deprendes aprum;
 Jactoque cervos collocabis spiculo,
 Furesque terrebis lupos.

Quod

Quòd si latinæ laus ALEXANDER plagæ

Sacræ jûe fidus purpuræ ,

Tecum paterno feriabitur solo ;

Seseque curis eximet ;

Tuique cives , hospitesque civium

Totò fruemur gaudio.

AD FONTEM SONAM,

*In patrio fundo , dum Româ
rediisset.*

O D E II.

FONS innocenti lucidus magis vitro

Purâque purior nive,

Pagi voluptas , una Nympharum sitis,

Ocelle natalis soli ,

Longis viarum languidus laboribus,

Et mole curarum gravis

Thuscis b usque gentibus redux , tibi

Accline prosterno latus :

Permitte siccus, quâ potes, premi; cavâ

Permitte libari manu.

Sic te quietum nulla perturbet pecus,

Ramive lapsus arbore :

Sic dum loquaci prata garritu secas,

Et lætus audiri salis;

Assibilantes populetorum comæ
 Ingrata ponant murmura
 Tibi, lyræque Vatis : haud frustra facer
 Nam si quid URBANUS probat,
 Olim fluenti lenè Blandusiæ nihil
 Aut Sirmioni debeas.

PALINODIA

Ad secundam libri Epodon Odam.

Q. HORATII FLACCI,

Beatus ille, qui procul negotijs,

LAVS OTII RELIGIOSI.

*Cum amœnam Collegij Societatis JE-
 SV Vilnensis Remecina villam
 per Sextileis Férias inviseret.*

ODE III.

AT ille, FLACCE, nunc erit beator,
 Qui mole curarum procul
 Paterna liquit rura, litigantium
 Solutus omni jurgio;

Nec solis æstum frugibus timet suis ,
 Nec sidus hiberni Jovis ,
 Rixasque vitat & scelestæ curiæ
 Rapacioris limina.
 Ergo aut profanis hæctenus negotijs
 Amissa plorat sidera ;
 Aut in reductâ sede dispersum gregem
 Errantis animi colligit,
 Postquam beatæ lucra conscientiæ
 Quadrante libravit suo.
 Idem , propinquâ nocte , stellatas vigil
 Cum vesper accendit faces,
 Ut gaudet immortale mirari jubar,
 Terrâque majores globos ,
 Et per cadenteis intueri lacrymas
 Rimosa lucis atria , (cum colat
 Quæ CHRISTE tecum , VIRGO quæ te-
 Perennis heres sæculi !
 Volvuntur aureis interim stellæ rotis ,
 Pigrumque linquunt exulem ,
 Per ora cujus uberes eunt aquæ,
 Somnos quod avertat graveis.
 At quando lotum Gangis aut Indifretis
 Jam Phoebus attollit caput,
 Mentis profundus & sui ætus minor
 Irata flectit Numina :
 Vel cum sereno fulserit dies Jove.
 Aprilibusque ferijs,

Assueta cælo lumina , in terras vocat,

Lateque prospectum jacit;

Camposque lustrat , & relucens sursum

Miratur in scenâ DEUM.

En omnis, inquit, herba non morantibus

In astra luctatur comis :

Semota cælo lacrymantur , & pijs

Liquuntur arva fletibus :

Ligustra canis , & rosæ rubentibus

Repunt in auras brachijs ;

Astrisque panda nescio quid pallido

Loquuntur ore lilia ,

Et serò blandis ingemunt suspirijs,

Et manè torant lacrymis

Egone solus, solus in terris piger

Tenace figor pondere ?

Sic & propinquas allocutus arbores,

Et multa coram fontibus

Rivisque fatus , querit auctorem DEUM

Formosa per vestigia,

Quod si levandas mentis in curas vigil

Ruris suburbanæ domus,

Quales Lucisci , vel Nemecini Lares ,

Udumve Besdani nemus

Rudeis adornet rusticâ mensas dape

Siccos sub Augusti dies;

Jam tunc sub ipsum limen , aut domo

Lenis sub umbrâ populi.

vocat, Expectat omnis hospitem suum penus,
 Et cóncha sinceri salis,
 Preffiq̃ue meta lactis, & purus calix,
 Et hospitalis amphora,
 Et fraga, raris verna quæ dumis legit,
 Jucunda panis præmia.
 Non me sacri tunc, non Lucrinorū gravis
 Sagina mulorum juvet:
 Sed cereus palumbus, aut turtur niger
 Aut anser amnis accola,
 Et eruditam quæ fugit gulim faba,
 Lætumque, nec simplex olus,
 Et quæ suprema colligetur, ac gravi
 Patella nil debet foro.
 Posthæc vel inter læta quercetis juga,
 Vel inter amneis iuverit
 Vitare tristes post meridiem Notos
 Sub æsculo vel ilice;
 Nigrumve littus, aut opaca lubricis
 Tranare stagna linitibus,
 Jactâque fruge ludibundum ducere
 Tremente piscem lineâ.
 Remugit ingens interim tauris nemus
 Umbrosa balant flumina;
 Et aut in antris garriūt acanthides
 Aut in rubis lusciniæ.
 Hinc per rubera pastor errantes capras
 Vocante cogit fistulâ:

Illinc herili messor è campo redux
 Alterna plaudit carmina, (mur
 Et pressa sectos plaustra per sulcos go
 Ruptura ruris horrea.
 At nec tacemus ponè confidentium
 Dulcis manus sodalium ;
 Nec inficetâ sermo differtur morâ ;
 Sed innocentibus jocis ,
 Multoq̃ue tinctus , sed verecundo sale,
 Innoxium trahit diem.
 Hac si videret fœnerator Alphius,
 Olim futurus rusticus,
 Quam collocarat Idibus pecuniam ,
 Nollit Kalendis ponere.

DE PVERO JESV

in VIRGINIS MATRIS sinu.

ODE IV.

A Memus, an Massilus, aut nostris riget
 Alpinus in venis filex ?
 Amemus, en ut pronus è Matris sinu
 In nostra pendet oscula ;
 Qualis severa vel Gelonorum puer
 Mollire posset pectora :

lux
(mun
lcos 80
um
râ s
do sale
us,
iam s
SV

Ut lumen oris, ut renidentes genas,
 Ut bina frontis sidera,
 Nivesque colli quasque purus & tener
 Titan inauravit comas,
 Eburneasque tendit in collum manus:
 Ut annuit totus vapi!
 Ut hospitali vagit admitti sinu.
 Stringique brachijs rogat?
 Amemus; aut si non amare possumus,
 Repentè possumus mori.

Ad pedes CHRISTI in cruce morientis Auctor provolutus.

O D E V.

nu.
tris rig
ris sinu
ouer

Inc ut recedam, non truci ferri minæ
 Non nudus ensium timor,
 Umquam revellent à tuâ JESU cruce
 Hoc multa deturum caput.
 Me teque tellus inter & cælum ruat,
 Versique tempestas maris,
 Mixtusque flammis nimbus, & ter igneis
 Cāducus aër imbris:
 Jacebo fixum pondus, & certum mori,
 Suique non usquam ferens;

Tuosque clavos & tuas amantibus
Ligabo plantas brachijs.

At tu lereno, nam potes, vultu tuum

Tuere, JESU, supplicem:

Et hoc, Patri quem reddis, haud evanido

Me stringe paullum spiritus.

CARMEN SÆCULARE
DIVINÆ SAPIENTIÆ,

in anno seculari M. DC. XXV.

Cum VRBANVS VIII. Pontifex

Opt: Max: portam auream

aperiret.

In gratiam PAULI FRIGERII

Romani, publicè de Philoso-
phiâ disputaturi.

O D E VI

Diva terrarum pelagique præses,
Dicta sub lustres habitare nubes
Inter, & latè cohibere pictis
Sidera frenis.

Patrie

Patris æternas imitata flammæ,
 Pura sinceri soboles Serenæ,
 Mentis arcanum jubar, & coruscæ
 Filia lucis;

Par Patri natum sine matre Numen,
 Candor aspecti sine nube Veri,
 Ingeni proles, genialis almi
 Pectoris ardor;

Ô sacer mundi sepor, ô decoræ
 Fabra naturæ facies, paternæ
 Mentis exemplum, liquidum serenus
 Luminis imber;

Patris interpres similisque voci
 Nata secundo Genitoris ore,
 Vena virtutum, generosa pulchri
 Mater honesti;

Ante formosi vaga regna cæli
 Prima natales habuisse cunas,
 Ante vagitus & anhela parvi
 Murmura ponti;

Ante quàm Phœbi celerisq; Lunæ
 Vesper alternos revocaret ortus,
 Ante quàm montes, & opaca staret
 Montibus arbor;

Ante quàm tellus, & aquosa Tethys
 Regna disseptâ sociaret undâ,
 Et cava circum sonuere fluctu
 Littora cautes;

Cælibi Patris generata partu ;
 Cælibi Patris generanda partu ;
 Lumen , & verum semel elocuti
 Copia Veri ;

Tu quater nexis elementa nodis
 Molliter firmas , & iniqua magnæ
 Bella naturæ premis , & quaternæ
 Jurgia causæ.

Tu tuos caulis imitata vultus
 Dividis toto simulacra mundo ,
 Numinis formam studiosa vili-
 - Effingere limo.

Cùm Pater sacro redimiret igni
 Siderum crines , tenerumque Solem ,
 Et rudes Lunæ radios honesto
 Comeret auro ;

Pondus , & Leges ; faciemque retus
 Ipsa fingebas : variæque rerum
 Te penes Normæ , Numerique & Ars , &
 Lucidus Ordo.

Tu vagas zonâ cohibente stellas
 Ausa nascentem religare Phoebum ;
 Ausa nascentem nebularum amictu-
 - Involvere terram.

Cresce , dicebas , spatiosa cresce ,
 Fertilis frugum pecorisque tellus :
 Hinc jugis , illinc medijs dehiscant
 Vallibus agri.

Cresce

Cresce, dicebas : simul ipsa mersum
 Frigit ponto caput, & refusis
 Hinc aquis, illinc steterunt aborti

Collibus agri,

Quæ simul multâ tibi risit herbâ
 Latior celtas reparare sedes,
 Arduum molita tholum volantis

Nube columnæ.

Diceris vastos equitasse supra
 Nerei campos celer, & curules
 Africi pennas super, & jugalis

Terga Favoni :

Rursus obliquo redeunte gyro
 Ille per fluctus, tibi navis ipsa ;
 Ille per campos, tibi currus, aptis

Ipsa quadrigis :

Docta sublimes peragrarè tractus,
 Docta terrestres referare vectes,
 Orbis obscoenum chaos, & latentis

Ultima mundi.

Clara te Lunæ stupuere templa
 Sospitem flammis iterare plantam,
 Inter & nimbos & acuta sicci

Regna Promethei.

Ad tuos lenis venit Aura frenos :
 Hinc & hinc Ignes, patiensque lori
 Pontus, & tractas sine fraude Tellus

Audit habenas,

Te

Te Dies, & Nox, & Hiems, & Æstas,
 Ver, & Autumnus, properique Menses,
 Et leves Horæ, rapidoque cingunt
 Sæcula passu.

Te vehit claro Cynosura plaustro,
 Te nec iratâ mare sinit undâ, aut
 Pertinax Euri furor, aut inelu-
 -stabilis Austri:

Nec minax Cauri Zephyriq; frater,
 Cùm truces iram struit inter imbres,
 Aut freto pulsum Boream vadosa -
 -Oppugnat arenâ.

Te renascentis videt ora Phœbi,
 Quæ vel excusso glomerata fluctu
 Lora, vel currum pelago cadentem
 Audit Ibero;

Quæque devexo tegit astra nimbo,
 Quæque sublimis speculatur Ursæ
 Hispidas arces, & inhospitalis
 Frigora brumæ.

Jamque mortales simulata cultus
 Inter humanas manifesta turmas,
 Barbaram gaudes lepido catervam
 Ducere ludo:

Inter & cœtus, solidamque plebem
 Libero gestis volitare gressu, &
 Ire per vicos, populi que densas
 Ire per urbes:

Utilis

Utili
Certe
Side

Qua
Ced
Qua

Qua
Aut
Palin

Vere
Vinc
Vinc

Myrr
Balsa
Cinn

Pamp
Cedu
Ver

Scep
Ture
Nimb

Æstas, Utilis morum, placideque fortis
 Menses, Certa permissi dare jura Recti, &
 Siderum solers, patrioque mentem
 Didita cælo.

Qualis umbrosâ Libanitis aurâ
 Cedrus, aut læto Cyparissus amni,
 Qualis attollit caput è Cadanis
 Silva viretis;

Qualis Eois rosa regnat hortis,
 Aut Idumæis opulenta baccis
 Palma, quam præterfugientis humor
 Educat undæ:

Vere tui vincis veniente flores,
 Vincis Autumno remeante vites:
 Vincis & succos, & odora Medi
 Vulnera trunci:

Myrrheas vincis lacrymas, & udos
 Balsami rores, & involutos
 Cinnami libros, volucremque sicci
 Corticis auram.

Pampinus multâ tibi cecidit uvâ,
 Cedit effusis terrebinthus umbris,
 Ver & Autumnus simul os decoris
 Extulit arvis.

Sceptra te circum, Trabeæ juæ, & altæ
 Turra fortunæ, famuli que retro
 Nimbûs argenti fluit & frementum
 Vulgus honorum.

Utilis

Prona

Prona te longè coluere regna,
 Et per insignes gradientem & imos,
 Et minas Regum super, ac Tyrannorum.
 - Ardua colla &

Pauperum cœtus, humerosque vulgi
 Ire tublimem. Tibi latus Ater,
 Et pedum Maurus minor, & supinis
 Sarmata palmis

Scuta deponunt. Tibi China nuper,
 China non notæ dominator actæ,
 Et ferox Japon, & Arabs Latinis
 Accidit aris.

Commodet raucus tibi sinistra Nilus,
 Te sonet pulsas Arimaſpus armis,
 Te Lyci potor, vitrei que dicat
 Civis Enipêi.

Prodigus laudes tibi fundat Ister
 Ostijs septem; tibi manet ingens
 Tiberis, immensâque vehat sonorum
 Mole tributum.

Tuque neglectas miserata gentes,
 Nuper, heu! foedis male pulsa rixis,
 Cassa bellorum refer; heu! pudendis
 Otia terris:

Situam votis veneramur urbem
 Omnis Europe, Latiumque supplex
 Prona certatim tulimus quaternis
 Oscula portis:

Pelle vefanas, Dea, pelle cædes,
 Quæque vicinis agitata pugnis
 Bella duravere sonora crudo

Sæcula ferro.

Neu nimis nostris inimica culpis
 Oderis cerni: dominamque Romam
 Nubium curru super, & nivosis

Vife quadrigis.

AQVILÆ RADIVILILÆ.

Nuptialis Pompa.

AD PRÆSVLEM VILNEN- SEM.

Dithyrambus.

O D E V I L:

Surge Musa nuptiales
 Æmulata voce plausus;
 Per feracis arva Vilnæ
 Quære flores, carpe frondes:
 Carminumque mille foeta
 Vere pulchro cinge, pulchro rore spar-
 ge tempora.
 Parce nunc Horatiano

Alli-

Alligare verba nodo :
 Parce : molliora blandi
 Quære plectra Claudiani ;
 Mitte bella , differ arma ,
 Hospitisque Dithyrambi voce Vilnam Spa
 persona.

RADIVILÆ stemma ceræ
 Alitem Jovis ministrum ,
 Qui per auras , qui per ignes ,
 Mille gyros , mille tractus
 Remiges fatigat alas ,
 Barbitiq̃ue Carminumq̃ue voce , celo Et
 devoca.

Ales armiger Tonantis ,
 Blande fulminum satelles ,
 Mitis ignium Tyranne .
 Nubiumq̃ue turbinumq̃ue
 Linque serus officinas ,
 Carpe frondes , & paterno sterne niduo Fo
 stemmati.

Carpe flores , quos maritis
 Parturivit ALBA campis :
 Carpe frondes , quas paterni
 Educavit unda Chroni :
 Quæ vel adhibere Vilnam ,
 Vel propinqui lene murmur audire
 Vilix.

It volantis aura prati ,

Nexilis florum procella

Pingit Euros; & remissi

Lilijs pluunt acanthi:

Ludibundi veris imber

Vilnam Spargit arva, spargit urbes, tecta spargit
urbium,

Ille nubium viator

Pulcher ales, ut virentem

Nube dividit pruina!

Proque grandinum molesto

Dejicit ligustra nimbo,

e, celo Et roseta, pro rubenti rubra jactat ful-
mine.

Jactat herbas, quas jocantis

Ludit inter ira venti,

Quas adhuc severiore

Ore bruma non momordit,

Sed Favonius tepenti

ne nidet Fovit ore, fovit udīs Æolus suspirijs.

Ite bella, quæ cruentis

Ira colligat catenis,

Perque via regna Floræ

Nuptialis insolenti

Vere frondeat November;

Qua maritus alba calcit, qua marita lilia.

audiere Æstuantis arva ponti

Vexet innocenter Eurū,

Ad fugacis agmen undæ

Nexilis

Ter

Ter quater reverberatis
 Aura rideat cachinnis ;
 Ludicri fluenta perflent sibilis Etesiae,
 Magne Præsul, quæ profano
 Ominamur ore vates
 Auspicata verba Sacro
 Omineris ore Præsul,
 Littavæ fidus coronæ,
 Littavi lumen Senatus, sol WOLLO
 WICIADUM.
 Sit perennis, ille torrens
 Illa vena jugis auri,
 Eloquentis ille linguæ
 Amnis irriget Senatum :
 Architecta gratiarum
 Illa longum verba pronis imperent
 Quiritibus.

Publicæ Europæ Calamitates.

ODE VIII.

Nec satis est nos posse mori, cum sæ
 repossunt,
 Aguntque morbi lucis & vitæ reos,
 Ipsi etiam exiguum bellis commisimus
 ævum,
 Omneisq; ferro rupimus leti morat

Ipsi ultro in strictos adversi incurrimus
enses,

Et mutuum cadendo laudamus nefas.
Jamq; adeò pulchræ populos rapit am-
bitus iræ,

Urbeisq; longâ pace defungi pudet.
Regna placet genteisq; suæ mittere
ruinæ,

Fractisq; subter orbis occasu mori.
Jam Rodanusq; Padusq; atque ingens
Albis, & ingens

Rhenus cruentâ decolor ripâ fluit
Jam tria lustra metunt rubras de sangui-
ne fruges,

Nec dira avaram terruit falcem Ceres.
Nec minùs incertos metimus sine fini-
bus agros,

Et muta stricto Jura sub ferro silent.
Intereà miserû gladijs divilimus orbem;
Et cum triûphis causa vel prædæ deest
Barbara longinquum post æquora quæ-
rimus hostem,

Mundusq; Reges inter incertos labat.
Scimus & occulto pacē prætexere bello,
Dum victa fessis armis respirant minis:
Ingeniumq; jocos, risu corrûpinus iram,
Felixq; tractat arma virtutis, dolus.

Hoc

Hoc etiā placuit stricto satis esse negare, Et m

Perire ferro, ni parū crudelibus
Addimus ingeniū fatis, habiliq; venene Du

In nos cruentā mortis armamus manu At fu

Ergo iterū (prō triste n. fas! prō de
decus, & jam Pe

Inse cadentis ultimum mundi scelus Tunc
Fraude malā parvi spatium contraximus (S

2vi,

Per heu tacenda pulverum contagia Deuc
At melius (si tanta brevis fastidia viæ Ing

Et una leti cura mortaleis habet) Nam

Omnia terrarū superi cōvellite claustra Hu

Omneisq; dissipate littorum mora Jam
In nos rupta ruant fundo maria omni

ab imo;

Trisulcus in nos igneā missus manu, Jar
Quā scelerū duxere viæ, ruat ignis; & un Incip

Hinc se Sicano Balthis, inpingat mari Ra
Inde Caledonium sese committat Ibero Allet

Euxinus illinc Adriæ jungat latus. Tunc

Æmus & ignotæ lateant sub fluctibus

Alpes;

Mœotis altum mergat Atlantis caput. Ne
Omnia sint unus magnarum campus a Tunc

quarum,

Nulliq; latam limites signent humum Tu

negare, Et maria & magni perdant sua nomina
 bus montes, (genus.
 venene Dom mergat omne Thetys humanum
 s manu At superi (nam vos & tunc mortalia
 prô del tangent, nus)
 Perire nostrum sæpè non passos ge-
 scelus Tunc aliquâ de gente pium servate ne-
 aximus pôtém,
 (Sed ille gentis nesciat mores suæ)
 ontagia Deucalionis iterum qui credulus undis
 ia vitæ Ingens in unâ sæculum servet tribe.
 bet) Nam simul agglomerans sese super Am-
 claustr phitrite
 a mora Humana terris eluet vestigia ,
 a omni Jam parcente Deo , jam subsidentibus
 Euris,
 manu, Jam se reruso temperante Nereo,
 is;& Incipient summi paulatim emergere
 gat mar montes, (pati:
 at Ibero Rarolque primùm margines æquor
 latus. Illicet ex omni rupes assurgere ponto ,
 tibus Terrasque circum curva lunari fieta :
 Tunc , vagus oblitos ubi sol respexerit
 agros,
 tis caput Novis aprica floribus pîngi juga ;
 ampus Tunc raræ circum câpis nutare cupre li,
 humum Tunc omne læta fronde vestiri nemus:
 Jam.

Jamque suas inter decurrere flumina
valleis,

Et arva puris murmurare fontibus.
Protinus ex una redeuntia sæcula puppi

Latè patentes orbis implebunt plagas;
Et virideis ripas ac molle sedentia latè

Ramalibus vireta distinguunt casis.
Sed tellus cõmunis erit, sed nullus avaris

Stabit colonis arbiter fundi lapis :
In commune fluent sancti sine nomine

fontes,

Nascuntur omni liberæ fruges agro
Tunc bona prospicient purgatas siccæ
terras,

Tunc ægra, nullo sole pallebit Ceres
Non Aquilo gracileis, non eruet Eurus
aristas :

Sed innocentes & calore languidi
Mulcebunt violas, mulcebunt lilia soles.

Omniq̃ue lenis annuet vento seges;
Vina fluent vulgò rivis, felicia vulgò

Per rura current lacteo fontes pedes;
Sponte suâ dulces salient in pocula lymphæ,

Sincerus & sãvire nescius liquor.
Ergo suâ quivis luxû non noscere mensa
Suoq̃ue dives esse nec magno sciet,

NUN

minam neque marmoreas ingentia tecta
 columnas,
 Nec æreas delubra lassabunt trabes.
 Frondibus implicitæ texet pallatia silvæ.
 Aramq; Divis cespes aut saxum dabit.
 Sed pietas tunc major erit, cum testibus
 astris
 Insons sub aito, turba degemus Jove.
 Aurea tunc vestis sanctum texisse pudo-
 rem, (lapis.
 Tunc mollis ostro mensa muscosus
 Nectar erunt haustæ puris ex amnibus
 undæ,
 Lectæq; ramis aut humo dapes erunt.
 Potus erit vicisse sitim; spectacula, coram
 Miscere sanctos simplici risu sales;
 Mox choreæ, mox jucundi per gramina
 ludi,
 Et lætus ac securus in turbâ pudor.
 Aptæ dabunt fessis virides umbracula
 rami,
 Herbosa molleis ripa præbebit toros.
 Non impendebunt placidis laquearia
 somnis,
 Sed alta mundi signa labentur super,
 Et vaga præbebunt pictæ spectacula no-
 ctes,
 Velox euntis scena dum transit poli.

M

Inte-

Intereà tacitam non rumpent arma quie-
tem, (tubz.

Raucique pulsus aëris, aut murmur
Non dubias navale nemus descendit
undas, (vehem.

Non ulla puppes bella trans pontum
Omnia pacis erunt: totū venatio ferrum, Cuj

Et innocens telluris insumet labor.
Et ne belligeris iterum grave cædibus
aurum, Non

Laboriosus eruat lucri furor;
Ipsa sibi incumbens concussi pondere
mundi, N

Condet profanas altior tellus opes.
Quò me dulcis agit longo demètia cantu
An & Poëtas sæculi rapit furor; P

Et nihil, aut tantum everso promittere
sæclo Sic d

Acerba fati vis & iratum finit?
An lacrymas longo flendi corrupimus usu
Et stultus ipsis ridet in malis dolor? P

Quidquid id est? tamen arma pij depo-
nite Reges, P

Nudate primi publicum ferro latus:
Primi animos, primi socias conjungite
dextras, P

Et vester omneis alliget gentes amor.
Pugna

Pugna sit hæc tantùm, junctos concordibus aris

Quis sanctiore Cælites voto colat ;
Quis meliùs priscas componat legibus urbeis,

Quis æquiore temperet sceptrû manu:
Cujus pulsa priùs populos Astræa revisat ,

Tutoque pulset Veritas aulam pede.
Non placeat virtus pretio , non Curia censu ,

Non infideli septa Majestas metu.
Jura voluptati sanctum præscribat Honestum ,

Piasque leges utili justum ferat.
Sic olim quod Musa gravis promissit Horatî ,

Præstabit ævum certior Regum fides.

AD ILLUSTRISSIMUM
D. JANVSSIVM SKVMIN
TYSKIEWICZ

PALATINUM TROCENSEM,
*Capitanum Turborgensem Novom
lensem, Braslaviensem, &c.*

QUATUOR LEUCÆ
VIRGINIS MATRIS

*Seu publica ac solemnē ad Aedem
divæ Virginis Matris Tro-
censem Processio.*

Prima leuca seu Ponari.

ODE IX.

IMus? an frustra fugiente brumâ
Omnis Aprili via risit herbâ,
Et cavæ valles, viridique lucent
Arva sereno?
Imus inscriptæ sinuosa Divæ
Signa jam lenes rapuere venti;

M Ni vetent rumpi, revocentque tensi
 Serica funes.
 V MIN Interim pictis taciturna nusquam
 Pompa sub signis fluat. Illa magni
 Te MATRIS STELLAM, dubijsq; Virgo
 EM, Sidus in undis,
 Illa nil sancti dubiam pudoris
 Novum Te canat Matrem, facilemque clausi
 & C. Ætheris portam. Tibi præpes alti
 Civis Olympi
 C Æ Hinc & hinc pressis reverenter alis
 Attulit pacem. Tibi magna pacem
 R IS Debeat tellus, melior reversi
 Ædem Nominis Eva.
 Tro. Tu graves demes populo catenas,
 Tu diem pulsas revocabis umbris;
 Tu bonis pelles mala, læta moëtis
 Fata reduces.
 Esse te magni populus sciemus
 Numinis matrem, modò missa per te
 Vota non umquam Deus obstinatâ
 Respuat aure.
 nâ Mitis, & blandâ prece singularis
 ut Virgo placari, scelerum solutos,
 Et bonos flecti vacuosque noxæ
 Suggere sensus.
 Integram nobis sine labe vitam,
 Prosperam nobis sine clade mortem
 M 3 Et

Et sacros nati genitrix tueri
Annue vultus.

Hæc ter alterno modulata cantu
Turba, carpemus viridis Ponari
Roscidæ valleis, & amœna præter-
- Arva vehemur.

Secunda lenca seu Vaca.

ODE X.

Protinus, Virgo, tibi longa laudum
Pompa ducetur, ubi se recurvo
Collium flexu viridis reducit
Scena theatri.

Audient magnæ titulos parentis
Pinei montes; Viliamque circum
Ter percussæ recinet MARIAM
Vocis imago.

Audient colles, & opaca longè
Colla submittent, trepidæq; circum
Attremant pinus, humiliq; supplex
Populus umbrâ.

Sed prius magnum triplici Tonantem
Voce placamus: placidumque Christi
Pectus, & nostris vacuum q uerelis
Flectimus aurem.

Inde ter sancto redeunte cantu
 Sancta clamaris : nemorumque rursus
 Murmur, & fractæ referet MARIAM

Vocis imago

Te suâ gestit genitrice Numen,
 Virginum Virgo, genitrice gestit,
 Quisquis optatâ tibi cumque carus

Vescitur aurâ.

Castâ tu pulchri genitrix amoris,
 Tu spei mater : tibi pictus almi
 Campus Edeni, facilisque vitæ

Germinat arbor.

Tu domus Veri ; tibi certus uni
 Aureas æther referare valvas
 Gaudet : æterni geminant tibi su-

-spira colles.

O potens olim profugos tueri
 Civitas fontes , decus ô Sionis ,
 O Dei præsens domus, ô reposti

Fœderis arca.

Sive tu purum sine fraude vitrum
 Consulis formæ, reficisque vultus,
 Blanda seu tristeis imitaris inter

Lilia spinas ;

Sive præfago Gedeonis arvo
 Vellus haud ullo temeraris imbri ,
 Uda cum circum madido labore

Area cælo ;

M 4

Seu

Seu negas circùm crepitante flammâ
 Pulcher exuri rubus, & paventes
 Increpas ramos, folijsque læto
 Ludis in igni.

Inde Jessæi solium nepotis,
 Virgo se toto tibi sternit auro:
 Hinc tibi surgit superas eburna
 Turris ad auras.

Te suas virgo simulant refusa
 Mella per cellas; & amœna serum
 Rura, quæ muris gelidiq̃ue claudunt
 Fontibus horti.

Hic tibi surdas fuga lenis Euri
 Excitat frondeis, ubi purus undæ
 Humor occultâ nemorum volutus
 Murmurat umbrâ.

Hic cadens lævi tibi lympha lapsu
 Præfluit valleis, & aperta prata
 Inter, impellit violas perenni
 Aura cachinno.

Tot tibi Virgo bona liberali
 Defluunt cælo; tibi tanta terris
 Labitur semper renuente fisti
 Gratia rivo.

Tu polo missas pia cymba fruges
 Acta longinquo vehis institori.
 Tu diem ducis, placidoque manè
 Lumine rides;

Qual
 Lucif
 Unda

Qual
 Luce
 Aut r

Qual
 Sider
 Igni

Quo
 Voc
 Aud

Qui
 Et c
 Que

Nos
 Si t
 Cris

Si t
 Te
 Nil

Qualis Eoos ubi tollit undis
Lucifer currus, roseisque loris
Undat, errantes per aquosa ludunt
Cæcula flammæ;

Qualis aut Phoebe radiante plenum
Lucet argento: mare qualis intrat,
Aut mari surgit rutilus diurno
Phœbus in auro.

Quale, dum puro taciturna cælo
Siderum se fert acies, per omnes
Ignium rimas, nitidi renident
Atria cæli.

Quod tibi nomen pia Virgo, summæ
Voce dicemus? solium superni
Audies Regis radiare magno
Majus Olympo.

Quidquid es, quidquid bona mater esse
Et cani gaudes, manibus remulce
Quem manu gestas, puerumque nobis
Flecte Tonantem.

Nos tuâ tutos prece servet infans,
Si tibi primæ geniale noxæ
Crimen exemit, placidoque jussit
Sidere nasci:

Si tulit vero puer ales ore,
Te nulum cæli fore: si pudici
Nil minor floris genitrix severâ

Lege piaris:

M 5

Si

Si nihil terris, gelidive debes
 Legibus leti ; choreasque Divûm
 Inter & plausus repetis sequaci
 Astra triumpho.

Ille, qui leni pede pulsat altos
 Siderum campos, viridesque stellas,
 Lucis intensum jubar inter, inter
 Lilia ludit

Agnus ; heu nostris onerata culpis
 Collo reflectat, leviterque moto
 Ad preces cornu, mæro quietem
 Annuat orbi.

Hæc ter effati, pia signa campis
 State, dicemus : pia signa campis
 Protinus stabunt, gelidi secundum
 Flumina Vacæ.

Signa clementi rapit aura flatu,
 Nos labor curtæ dapis ille mensam
 Textili lino super, hic virenti
 Cespite ponit.

Promitur simplex penus, & supino
 Concha sinceri talis è canistro ;
 Faginus juxta scyphus, innocentis
 Arma Lyæi.

Sunt & antiquo quibus herba circum-
 -Fulget argento ; politosque Vaca
 Pone crateras fugiente præter
 Frigerat undâ.

Hinc
 Satil
 Exin

Am
 Ho
 cliv

Surg
 Sign
 Aur

Tun
 Voc
 Nur

Dur
 Vili
 Mar

Ille
 Ru
 Sun

Hinc

Hinc dapes, illinc cyathos coronant
 Sutiles herbæ; mihi Solis æstus
 Eximet parcè cichorea sparso
 Mitis olivo.

Tertia lenca seu Vicus Galli.

O D E XI.

¶ Am vetat lentas properata mensas
 Hora, surgamus: rapido ruit de-
 clivis è calo, geminatque pronus,
 Surgite, Vesper.

Surgimus, rursum tibi Virgo campis
 Signa veluntur: tremebunda limbis,
 Aura colludit, gracilisque tenfas
 Diripit Auster.

Tum quibus parcâ dape non dolenda
 Vocis accessit bona pars; O alma
 Numinis salve genitrix fidelis
 Turba canemus.

Dum suas debet lapidosa Vace
 Vilis lymphas; tibi magna laudes
 Mater & plausus & utrâque debes
 Carmina ripâ.

Illæ quæ circum geminis Getarum
 Rura sederunt opulenta clivis,
 Sunt tibi bello monumenta parti,
 Diva triumphî.

Quâ lyrâ, vel quo satis ore dicam
 Iſſe captivos Litavis Gelonos,
 Inclytum prædæ decus, & trophæum
 Nobilis iræ?

Cùm ferox belli duce te Vitoldus
 Bis ter exegit gladium per omnem
 Victor Auroram, tumidiq̃ue fregit
 Cornua ponti.

Quantus ingentem clypei sub umbrâ
 Texit Europen, Asiæq̃ue qua se
 -cumq̃; tempeſtas daret atq̃; ab omni ef-
 funderet Iſtro.

Rectus Eoam ſtetit in procellam,
 Qualis armatas hiemes, & omnem
 Suſtinet Calpe Thetin, atque in expu-
 -gnabilis obſtat.

Quantus hinc lato metuendus atq̃; hinc
 Limitem ferro ſecat, & decorâ
 Cæde forinofus, mediâq̃ue laudum
 Pulcher in irâ

Ardet; hibernos velut inter imbres
 Ardet Orion, ubi traxit omni
 Aſtra vaginâ, rutiluſq̃ue ſtriſto
 Fulminat igni.

Ille ſeu pictis equitata Beſſis
 Arva per meſus, gelidumq̃ue Volgam,
 Sive Pelleas bibit inſolentem
 Phaſin ad aras;

Bar.

Barbaros templis tibi victor arcus
Virgo suspendit: Scythicosque cinctus,
Et tibi sacro clypeorum acervos
Ussit in igni.

Alta scit Taphri domus, & potentis
Sarbaci versæ meininere turres;
Rupta cum Thracum quateret tremendo
Castra tumultu.

Ille dum denso jaculorum in imbri
Hinc Dahas, illinc ageret Gelonos,
Ipsa nimborum cuneis & omni-
-Accincta tonitru.

Turbido latè manifesta cælo, &
Ter, quater, tortas jaculata flammæ,
Ignium curru super & rubenti
Nube tonabas.

Sensit Euxini tremuitque lævum
Littus, & motæ crepuere rupes,
Ter quater nigram retegente sævâ
Luce Mæotim.

Sensit, atque ipsos Tanais pavens re-
fugit in fontes; dubitante ripâ
Substitit paullum, trepidoque Phasis
Palluit auro.

Sic ames nostris bona Virgo sepè
Hostibus nosci: tibi sic per omneis
Viliæ ripas Litavi reponant
Signa nepotes.

Sic

Sic ab extremo tibi victor Occâ
 Arma de victis referat Suanis,
 Et novas solvat nova vota LADI-
 SLAUS ad aras.

Hæc & alternis geminata votis
 Plura dum sicco canimus sub æstu,
 Obvium fessos nemus hospitali
 Excipit umbrâ.

Ludor? an[im]ollem foliorum ad auram
 Lenè vocales modulantur alni,
 Et leves lymphæ, trepidique grato
 Murmure rivi?

Ipsa te Virgo sonat alnus, ipsa
 In tuas vivax salit unda laudes,
 Audit, & longè tua discit ipse
 Nomina lucus.

Quarta leuca sen Troci.

O D E XII.

Vltimus restat labor altiores
 Ille per lucos, & aprica circum
 Stagna lunari, tumulosque lento
 Vincere canto
 Hic tibi casto Salomonis ore,
 Dictus ad sanctas hymenæus olim
 Nuptias, mutum nemus & silentis
 Perstrepet alnos.

Quod

Quod tuis, Virgo, benè dormit ulnis
 Sola sopitum potes oscul·ri
 Numen, & flammæ animæque sanctum
 Sugere florem.

Sola fragranti melius Faterno
 Uber adstringis, quoties ab imo
 Corde spiravit genialis intimæ -
 - Hæltus auræ.

Mille Phæacum Cilicumque mille,
 Nympha, te circum volitant odores:
 Blandus hic costi liquor, inde pinguis
 Sudat amomi:

Sola te mulcet tamen aura, si quæ
 Dulcè spirantis venit ore nati,
 Cujus illimi tibi lene nomen
 Manat olivo.

Sive Bacchei tibi fortè succi
 Regis arcana patuere cellæ,
 Regis arcano meliora ducis
 Ubera vino:

Sive diffusis oluere nardis
 Regis instructæ tibi, Nympha, mensæ
 Regis optatos tibi nardus una
 Spirat odores.

Si Palæstino metis in vireto
 Myrrheos flores; tua solus ille
 Nexilis myrrhæ religatur inter
 Ubera nodus.

Si

Si tibi dulcis amor est racemos
 Pinguè gemmanti refecare Cypro ;
 Unus è multis tibi ridet ille,

Virgo , racemus.

Solis æstivos licet inter igneis
 Hinc & hinc latis spatiosa ramis
 Pinus , & pronâ tibi se reclinet

Frondebis illex ;

Sola te mulcet tarren æstuantem,
 Si quâ frondosâ cadit umbra malo,
 Cujus, ah durâ tibi natus olim

Fronde pependit.

Plura dicturis procul è Trocanis
 Arcibus turres placitusque dudum
 Virgini collis, mediaque templum-

-Apparet in urbe.

Protinus votis genibusque supplex
 Sternimur vulgus quater , Alma Salve
 Virgo dicturi : quater illa motis

Annuet aris.

Virgines jam tum puerique Divæ
 Supplici frontem redimite cerâ , &
 Virginem gratâ puerumque laudis
 Dicite rixâ.

Virg. Ceteris ornant moritura frontem
 Serta te Virga moriente numquam
 Flore Carmelus tegit , & perenni
 Fronde coronat.

Pueri.

Pueri. Ceteri frontem metuente demi
Implicant auro, tibi concolori
Luce nativum capitis JESU
Fulgurat aurum.

Virgin. Qui tibi Virgo per eburna vidit
Colla diffusa sine lege crineis,
Regiam tingi trabeam rubenti
Vidit ahenò.

Pueri. Qui tibi vidit niveis, JESU, (los
Hinc&hinc sparsos humeris capil-
Vidit elatas tumulis Idumes
Surgere palmas.

Virgin. Qualè ridenti radiant Sereno
Semper illines Hesebonis undæ,
Talè connives oculis jocanti
Diva puello.

Pueri. Lacte perfusæ veluti columbæ
Vitreas semper speculâtur undas,
Sic in intacta retines, JESU,
Lumina matre.

Virgin. Cui genas vel cui similes canemus
Virginis vultus? similes canemus
Punico, cùm per sua lucet ultrò
Fragmina, malo.

Pueri. Cui genas vel cui similes canemus
Parvuli vultus? similes canemus
Areis, quas Sol varix quæ scribunt
Floribus horæ.

Virgin.

Pueri.

Virgin. Atticos longè redolere succos
Dicimus Virgo, quoties diserta
Lenè ridenti tibi mella manant,
Lenè loquenti.

Pueri. Liliū JESU niveis hiare
Dicimus labris, quoties odora
Dulcè ridenti tibi myrrha spirat,
Dulcè loquenti.

Virgin. Mille quod telis clypeisq̃ue testa
Turris aduerso micat ista Soli,
Matris aduerso micuère longè
Colla puello, (metti,

Pueri. Quod Therapnæi breue ver Hy-
Quod Palæstini sapiunt liquores,
Matris è collo sapiunt reclinis
Colla puelli.

Virgin. Quo tibi Virgo maduère succo
Virgines palmæ? maduère succo
Qualis in siccas lacrymāte myrrhā
Liquitur herbas.

Pueri. Quis tuis fulgēs hyacinthus ardet
O puer palmis? hyacinthus ardet
Qualis aut sceptri sedet aut co-
ruscæ

Arce coronæ.

Virgin. Quæ jugis Cretæ viridisve Cypri
Tanta Lesbois fluit è racemis,
Quanta maternis tibi Virgo manat
Copia mammis? *Pueri*

Pueri. Quis vel Hybleas odor inter herbas

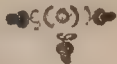
Tantus aspirat, Cilicumve rura
Quantus aspirat tua dulcis inter
Ubera JESU.

Virgin. Zona quæ stuxâ vetat ire pallam,
Flavet intextâ tibi, Virgo, fruge
Quâ pudor circum niveoq; stipât
Lilia vaillo.

Pueri. Quæ tibi cunctus revocat rejectæ
Vestis, arcanis vigil est eburna
Zona sapphyris, tacitoque pectus
Circuit igni.

Virgin. Cùm levi plantas cohibente focco
Virgo stellantē graditur per aulâ,
Æream credas aciem canoro
Ire triumpho.

Pueri. Crura cum picto religavit ostro
Et stetit celso puer ore: credas
Ponè suffixo geminas in auro
Stare columnas.

Pueri

MATTHIÆ CASIMIRI SARBIEVI
SOCIETATIS JESV
EPIGRAMMATVM
LIBER VNVS.

I.

AD TARQUINIUM GALLUTIVM
Societate JESU Oratorem & Poë-
tam clarissimum.

Cùm ei sua de Divino Amore Epi-
grammata traderet.

DUM tibi divinos jussi ferremus amores,
Urget Amor gressus ferre, referre Timor
Hic trahit, hic retrahit gressus, hic pugnat, &
ille :

Ille suis nixus viribus, iste suis.

Hic jaculum jacit, ille jacit: pugnatur: Amoris
Tela Timor, & ita tela Timoris Amor.

Mt tibi divinos tandem ferremus Amores:
Victus uterq; fuit, victor uterque fuit.

II.

RELIGIOSUM PAUPER-
TIS VOTUM.

Si dederit homo omnem substantiam
domus suæ pro dilectione,
quasi NIHIL despiciet
eam. *Cant: 8.*

*V*enalem nuper celo mercabar Amorem.

*Quis credat? qui se venderet, ipse fuit.
Aurum donabam: sed emi se noluit auro.*

Cum largirer opes, rejiciebat opes.

Omnia donabam: sed noluit omnia, totum

*Quod superest (inquā) si placet aufer, Amor,
Risit: Et achereo quid inutile queris Amori*

Sollicitus pretium? da NIHIL (inquit) Emes.

III.

HASTILUDIUM FORTUNÆ ET
DIVINI AMORIS.

Dotalis Fortunæ annulus, orbis.

Seneca.

Deus est Sphæra: cujus centrum est ubi-
que, circumferentia nus-
quam. *Proclus.*

*M*eta volaturæ steterat teres annulus haste
Annulus ad dociles per viam meta manus.

Annus

*Annulus orbis erat : fortuna ciebat ad Orbem,
 Et simul athereus tela ciebat Amor.
 Et temerè jactum jaculatus in athera telum.
 Nusquā meta mea est, inquit, ubiq; mea est.*

IV.

Veniat dilectus meus in hortum suum.

Canti: 5.

T*ulcher Amor sumpsit rudis instrumenta
 coloni,*

*Et sua deposuit tela suasq; faces:
 Et manibus st. & am rapuit; castiq; laboris
 Ad sua ruricolos junxit aratra boves.
 Illicet, ut facili subvertit vomere corda,
 Castaq; virginibus Gratia crevit agris;
 Flos, ait, unus abest: sunt cetera millia florum.
 Ut nullus possit, CHRISTE, deesse, Veni*

V.

*De S. MAMMETE Martyre à leonibus,
 quibus erat objectus, intacto.*

T*Arvus in extremam MAMMES descendit
 arenam;*

*Squallebant tenui pallida membra famae.
 Horruit hanc prædā venantū turba ferarum
 Et potuit sese vincere longa famae.*

Unde

Orbem, Unde proterborum jejunia victa leonum?
 mor. Sic docuit Martyr: sic didicere fera.

a telum.
 mea est.

VI.

De eodem.

suum.

imenta

aboris
 boves.

orda,

agris;

a florum

se, Veni

onibus,

o.

descendit

a fame.

ferarum

Unde

Prator inhumanis MAMMES, te dentibus
 offert;

Immaturus adhuc, parvule, Martyr eras.

Preside mansueti sed plus sapuere leones,

Pro puero mores dedidicere suos.

Norant septenni faciles ignoscere praeda;

Cui Prætor rabidas jusserrat esse feras.

Parcere si placidi puero scibere leones,

Illi pratores, tu leo Prator eras.

VII.

Quis mihi det fratrem meum sugentem
 ubera matris meæ, ut inveniam
 te foris? Cant: 8.

Quò tandem meus evolavit ille,

Formosissimus ille natus, ille,

Quò tandem meus evolavit Infans?

An jam Bethlemium reliquit antrum,

Natalesq; casas, Et hospitæ is

Curvata petit fluentia Nili?

Obstent culmina, fabulosus obstat

Am

*Ænis, Pelion, Ossa, Pindus, Othrys;
 Ut pulsum celer assequar Puellum,
 Nimbis ocyor, ocyor procellis;
 Pergam per saliceta, per rubeta,
 Per deserta, per asperos hiatus,
 Per spineta, per iliceta pergam.*

*An rursus Pharias perosus oras
 Damnato redit exulè Canopo,
 Tranquillamq; petit redux Idumen?
 Ut pulsum celer assequar Puellum;
 Stent inter scopulig;, frondeſq;
 Silvæ verticibus minentur inter;
 Damis ocyor, ocyor capellis,
 Vadam per fruticeta, per hepreta,
 Per dumeta, per invidios recessus,
 Per querceta, per æsculeta vadam.*

*An latè Solymas peragrat oras,
 Et pinguis juga calcat Hermonai,
 Carmelig;, super nivale tergum
 Formosis ſpatiatur invidetis,
 Quà circumfluus elegante ripâ,
 Singultantibus evolutus antris
 Jordanes sonat, Et remurmurantes
 Sese fluctibus alloquuntur undæ?
 Ut pulsum celer assequar Puellum,
 Pardis ocyor, ocyor leanis,
 Curram per siliceta, per fruteta,
 Per pineta, per obduras paludes;*

brys;

Per saxeta, per arboreta curram.

*An nostris vitijs iniquus orbis
 Centum Lanarios triumphat hostes,
 Stellarumq; procul sabente pompâ
 Phœbi scandit equos, & ordinata
 Molli sidera temperat capistro?
 Ut letum celer assequar Puellum,
 Fulgetrisq; curulibusq; flammis
 Aurigantibus Africis & Euris,
 Et blandis Zephyris Favonijq;
 Per lenes ferar inquietus auras,
 Et desiderij vehente pennâ
 Spirantium vehar effedo Notorum,
 Vernarumq; rotis Etæsarum.*

*Sed quo me rapit incitatus ardor?
 Ambo ludimur, ambo: dum Puellum
 Quæro, querit & ipse me Puellus,
 Et vastos procul obsecrat recessus:
 Obtestatur agros, nihilq; de me
 Respondentia sciscitatur aræ:
 Sic & me fuga ludit & Puellum.
 Stabo, quemq; vagum nequit, sidabo
 An possit DEUS invenire stantem.*

VIII.

De D MARIA MAGDALENA.

Per Vicos & plateas quæram, quem
diligat anima mea. *Cant: 3.*

ET gemit, & miseris singultibus astra laceffit,
Et falso teneras irrigat amne genas. (tur:
Et cava per, per acuta celer, per inhospita ser-
Et per aperta fugax, & per iniqua ruit.
Quid facit ad tantos tam prodiga lacryma
cursus?

MAGDALIS in lacrymis navigat ipsa suis.

IX.

De Puero JESU nato.

Quid esse possit hoc Puella carius,
Cui mellis ore plena manat copia,
Illone plenis balsamum rivis abit,
Et liberali nectar amne labitur,
Stellæ serenis illigantur crinibus,
Puræq; cirri luce cervicem rigant,
Et è bisulcâ si lerum natus face
Pectus coruscas aureus pectus comas?

Sed exsoletâ nascitur Puer casâ,
Et exquilino natus in fimo jacet,
Dextraq; culmum prensat, & foenum premit,

Cato

*Geloz coram nudus, & coram gelu
Injuriosâ stringitur Puer nibe.
Quid esse possit hoc Puella vilis?*

X.

CASTA SED FECUNDA.

*Memores uberum tuorum. Cant: 1.
Ibi dabo tibi ubera mea. Cant: 7.*

*¶ Elle meas, mi Spōse, canis te sugere mammas
Sic quæ Sponsa fui jam tibi mater ero.
Ipsa tuas etiam memini me sugere mammas:
Sic qui Sponsus eras, tunc mihi mater eras.
Ambo iterû bibimus de mammâ sæpius una:
Sic soror ipsa tibi, tu mihi frater eras.
O Amor! unus Amor, quos non effingis Amores?
Omnibus omnis eris, si tibi nullus eris.*

XI.

*Surge Aquilo, & veni Auster, perfla
hortum meum, & fluant aromata
illius. Cant: 4.*

*Æstra rogant lenes morientia lilia nimbos?
Et rosa sub nimio sole precatur aquas.
Quid faciat? ventos Amor advocat, advocat
imbres:*

Irriguo quorum rore revixit ager.

N 2

Quam

*Quàm pulchri flores ! quorum lassissima cultus
Spirat humus ventis, sudat Olympus aquis.*

XII.

DE PUERO JESU CASTITATIS
AMATORE.

Ego flos campi. Cant: 2.

Festiarum Gratiae, vagorumq;
F. Soniorum. Sarmataeq; tibicen
Septentrionis, & Britanne cum Cauro
Apeliota, Regis Æoli turma,
Circumvolate prapetes meum florem,
Blindog; letum sibilo salutate:
Dulcesq; malas, floridamq; cervicem,
Corallinumq; floris aurei labrum
Non flante naso, nec tumentibus buccis
Sed complicatis osculemini labris:
Sed ante frontem, mysticisq; nimborum
Abradat Auster, & nobaculâ veris
Mor. sus ut iam tondeat Notus barbam,
Ne ricta puris obstat oculis seta.
Tum verò sudi gratiâ decens vultus
Tandelicatum basiabitur florem,
Et lenis aure murmur inf. sarr ibit.
Absint & omnes graminumq; florumq;
Omnisq; castæ Chloridis venustates;

Suasq; vadant ordinata per turmas,
 Argenteorum castra lilietorum,
 Et aureorum copia rosetorum:
 Omnes supinâ supplices comâ, reddant
 Suo tributum laudis Imperatori,
 Nosamq; veris gratulentur ætatem.
 Neu sit pudori, lilysq; nardisq;
 Pronsq; calthis, cernuisq; verbenis,
 Rogare velle florida iuventutis
 A liberali Rege prærogativam,
 Et castitatis impetrare decretum.
 Exinde pulchra convocentur ad signa
 Sub castitatis Rege militaturi,
 Tæti rubente fusilis comæ cristâ
 Duces acanthi, militesq; verbenæ,
 Amazonumq; prima turma caltharum.
 Eant & Indi protinus granadili,
 Et expeditis spiculisq; clavorum,
 Hirtisq; spinis, lanceisq; flagrisq;
 Contra furores audeant Dionæos
 Veneficorum senticeta phylrorum,
 Herbosa contra tela, Cyprios flores,
 Amasosq; dimicare, Narcissos.
 Morare miles? & vocante Bellonâ,
 Sparsi per hortos otiamini flores?
 Flos ecce vestri primus agminis Ductor,
 Pro castitatis laude præliaturus,
 Se Martiali collocabit in campo.

XIII.

Lampades eius, lampades ignisi

Cant: 8.

O Ego si fierem medio sita cardine tellus !
 Sponse tuâ stare pendula Sponsa manu.
 O ego si fierem liquido torrentior amne !
 Ad nutus fluere lenior amne tuos.
 O ego si fierem rapidis perniciosior Euris !
 Fingerer obsequijs promptius ipsa tuis.
 Tandem, nisi sim celeri velocior igne,
 Vel fieri cuprem cuncta, vel esse nihil.

XIV.

Trahe me: post te curremus.

Cant: r.

MI JESU, sine te per opaca, per insidia tendi;
 Et potero longas te sine ferre moras?
 Felix, ah felix olim tua MAGDALA, quae se
 Nexuerat vinctis ad tua crura comis!
 Sic comes illa tuum numquam linguebat A-
 morem:
 Tu captivus eras illius, illa tui.
 Altera, ne dubites, ego sum tua MAGDALA,
 CHRISTE.
 Ergo trahas vel me, Sponse, vel ipse manu.

XV.

X V.

Ad omnia versatilis.

Altus amor ramo pharetram commendat
 & arcum; (opus.

Arma valete: novum me vocat, inquit,
 Plana per aequales se straverat area campos,
 In glacie qualem Dædala fingit hiems.

Hic Amor, adducto ludentis more flagello,
 Ludendi locus est, sed trochus, inquit, abest.

Eia cor huc prodi, clamo: cor prodit, & inde
 Dum putat esse trochum, cor mihi versat
 Amor.

XVI.

D. MAGDALENA sub Cruce flens.

Ahsitio! clamas: absunt his rupibus undæ:
 Sola fluunt oculis flumina, sola bibe.

XVII.

Revertere Sunamitis. Revertere dilecte.

Canti 2. & 6.

Insequeris, fugio: clamasq., Revertere, JESU:
 Et reduces ad te flecto repente vias.

Insequor, ipse fugis: clamoq., Revertere JESU:
 Et faciles ad me flectis amice vias.

N. 4.

Affe-

*Assequeris, fugio: fugis, assequor: ô bonus error!
Obsequij felix ô in amore fuga! (cet:
Ad te, ne fugias, tua me fuga, CHRISTE, redu-
Dux tibi ne fugiam, vel meus error erit.*

XVIII.

SACRI STUDIOSUS OBSEQUII
CADAVER EST.

Fortis est ut mors dilectio. Cant: 8.

*UT scires, quo, CHRISTE, tui flammaret
amore,*

Non unus pro me nuntius ibit amor.

*Cor ad te missi, cor non est, CHRISTE, re-
versum: (redit.*

*Mitto voluntatem, CHRISTE; nec illa
Ut tandem totam posset tibi dedere mentem,
Intellectus erat missus; Et ille manet.*

*Nunc animam mitto: quod si non illa redibit,
O ego quàm vîbum, CHRISTE, cadaver ero!*

XIX.

Epitaphiûm vivum.

*ET vîbo, Et morior, quid inanes demoror
auras?*

*Quid juvat ambiguisnectere fata moris?
Con-*

Construe perpetuis halantem floribus urnam,
 Et tumulū nobis pone superstes Amor.
 Hic sepeli miserum, & lacrymis adsperge ja-
 centem,
 Et duo marmoreis carmina cade notis.
 Et vivo, & morior, passus in amore Viator
 Et quo vivo, mori; & vivere, quo morior!

XX.

BERNARDINO HOSTI missa Imago
 CHRISTI Cruci affixi.

ME signis non figis Amor? sunt omnia
 præsto: (stis Ego,
 Crux arcus, jaculum CHRISTUS, & Ho-

XXI.

Super rivulos aquarum.

Trabam nuper vitreas prope Tibridis un-
 das, (queri.
 Quā solet ad scopulum naufraga lymphe
 Dicebā: Mea lymphe, meos lacrymeris amores;
 Nam me jam lacrymæ destituere mea.
 O ego si possem fieri tam prodigus amnis!
 Aeternā fluere pulchra per arva fugā.
 Hec ego: sed tacitas suspendit lymphe querelas:
 In me mutari forsan & ipsa cupit.

XXII.

Imago B. STANISLAI KOSTKÆ
Romana.

*Quis te tam lepidâ mentitur imagine pictor!
Quæ tã viva tuas temperat umbra geras!
Tu palles, pallet, quod si rubet illa, rubescis.
Tu vitâ, vitâ non caret illa suâ.
Tu sine corde manes; manet hæc sine corde
loquente
Te, loquitur; visus te jaciente, jacit.
Par est laus vobis, disparq: fidei lis imago
Illa tui; sed tu STANESILÆ Dei.*

XXIII.

Nuntietis ei, quia amore langueo.

Cant: 5.

P Orrigo dum terris aures, dum surrigo celo!
Clamat Ana, tellus; clamat Olympus, Ana
Sint inata licet, gelidum mare suadet amare,
Fulgur amore micat, fulmē amore tonat.
Aura tuos Ign: scq: mihi commendat Amores,
Saxa percussis vociferantur aquis.
Non opus est posthac nobiscum, CHRISTE lo-
quamur:
Orator nostri mundus Amoris erit.

XXIV.

XXIV.

Amor Divinus.

Cor mihi clamat, Amor clamat: Cor dormit,
Et ille. (Amor.

Ambo tacent: surgit Cor mihi, surgit
Cor mihi plorat, Amor plorat: Cor ridet, Et ille.

Ambo canunt: plaudit Cor mihi, plaudit
Amor.

Tene Verecundi Cor Amoris dixero fratrem?

Tene mei fratrem dixero Cordis, Amor?

Nescio, quid sit Amor Cordi, quid Cor sit
Amor?

Hoc scio quod totus Cor ego, CHRISTUS
Amor.

XXV.

Osculetur me osculo oris sui. Cant: r.

Querebam nostris si quis daret oscula labris,
Dum meus, heu! longo tempore Sponsus
abest.

Oscula poscebam calum: dabat oscula calum:
Sed satiare meas non potuere genas.

Oscula poscebam terram: dabat oscula terra:
Sed fuerant tactis asperiora petris.

Terra vale, calumq; vale, dabit oscula Sponsus.

O essent, quot sunt vota, tot ora mihi!

XXVI.

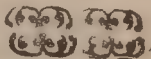
Meliora sunt ubera tua. *Cant. i.*

H Inc mihi se Tellus mensâ ponebat in unâ,
 Inuitans tacito murmure : Sponsa sede
 Illinc se paterâ mare propinabat in unâ,
 Increpitans rauco vortice : Sponsa bibe.
 Tunc ego: Terrâ tuos n. l.; Mare, nolo liquores:
 Tu mihi, Spōse, fam. s; tu mihi, Spōse, sitis.
 Alidyt, & geminū Sponsus mihi protulit Ūber:
 Tu mihi, Sponse, cibus; tu mihi potus eris.

XXVII.

De Angelo B. ALOYSIO astante.

*Q*uam benè s. l. rei vultus imitatur Ephebi
 Et simili ridet lacteus ore puer!
 Hic niveis par est, niveis par ille ligustris:
 Ille rosâ multâ purpurat iste rosâ.
 Pura verecundo sublucent lumina Sole:
 Et roseus teneras stat pudor ante genas.
 Dissimiles habitu, similes sibi moribus ambo:
 Dicite, sint similes, dissimilesne magis?

XXVIII.

De eodem.

ANgele, GONZAGA es, si pictas exuis alas:
Si GONZAGA alas induis, Angelus es.

XXIX.

Venatio amoris.

VEnatum cæli croceos Amor ibat in agros.
Sed, qui corda pius depopulatur Amor.
Occurrere lupi, procul occurrere leones,
Et procul in jaculis hispidus ibat Amor.
Ecce volaturæ vix erupere sagittæ,
Protinus ætheræe procubere ferae.
Quid clausum tã seba iubat custodia cælum?
Pandit Amor planas per fera monstra vias.

XXX.

Venatio Amoris & JESU.

Surge, volaturas Amor ejaculare sagittas:
Es mihi meta Deus, sum tibi meta Deus.
Corda cruentandis pateant tua, CHRISTE, sagittis.
Ut si in jaculis saucia præda tuis. (dulce:
Quàm tibi CHRISTE, capi, venari tam mihi
Quàm tibi venari, tam mihi aulce capi.

XXXI.

XXXI.

SAGITTA DIVINI AMORIS.

Vulnerasti cor meum. *Cant: 4.*

Illa ego sideris deprompta Sagittâ pharetris,
 Quam pius ad Superos jaculatur Amor,
 Quæro meâ, sed quæro meo sine vulnere metâ;
 Nam mea non didicit vulnere ferre manus.
 Quis credat, potuisse dari sine vulnere metâ?
 Hic requiesce meo vulnere, CHRISTUS ait.
 Accelero metâq. primo sine vulnere: sed jam
 Ne possem vulnus figere, vulnus erat.

XXXII.

B. ALOYSIUS pingitur inducto super
 t. gam linceo.

Iulchra Dies, & Nox pulchra germana Diei,
 Artificem puero fronte locabat acum:
 Altera prætextam, longam dabat altera pallam
 Illa nigram, nibe am neberat illa togam,
 Quos puer ut rignos in se conspexit amictus,
 Et Nox, & moto fulsit ab ore Dies.
O formose puer! quo si formosior esset,
 Ipsa puer te Nox induit, ipsa Dies.

XXXIII.

XXXIII.

RIS.

Donec aspiret dies , & inclinentur
umbræ.

retris,

Amor,

metâ;

nanus.

et am?

IS ait.

ed jam

at.

uper

a Diei,

acum:

allam

gam,

tus,

XIII.

Quid nocti lumē, luci quid querimus umbrā?
Nocte dies nobis est Amor : umbra die.

XXXIV.

Fortis est ut mors dilectio. Cant. 8.

Mors & Amor gemini pugnant de laude
triumphi; (Amor.

Mors pharetrā , pharetrā conspiciendus
Mors ait , expugno certis ego corpora telis:

Expugno flumina pectora dixit Amor.

Major, ait, mihi Mors, victoria cedit , Amore :

At mihi major , ait , gloria cedit, Amor.

Tentarent & tela , pares nisi diceret esse

Victor utroq; Deus , victus utroq; Deus.

XXXV.

Inversa & humi jacens retrò B. ALOYSII
Crona.

Qualis ubi liquida riguis singultibus undæ
Protulit aprici culta Galesus agri:

Talis in assiduos lacrymis ALOYSIUS imbres

Liquitur , & puris pectus inundat aquis.

Scili

*Scilicet ex istis nascuntur lilia ribis,
 Deg, pio visus flumine potat ager.
 Quid mirum? si versa retrò, si spreta Corona,
 Quam dominus fleu conferit, occat hu-
 mum.*

XXXVI.

Ejusdem posita retrò Corona.

*Aurea cum felix diademata poneret heres,
 Visa sibi raptis flere Corona comis.
 Cumq, suos iterum vellet circumdare crines,
 Ad domini caros procubuisse pedes.
 Ipse sed acciduam pedibus calasse coronam
 Fertur, & ingratas posthabuisse preces.
 Illa retrò revoluta, jacens; Lux Principis olim,
 Umbra mei posthac Principis; inquit, ero.*

XXXVII.

Qualis est dilectus tuus? Cant: 5.

*Qualis erat, tuus ille? tuus pulcherrimus ille?
 Dicebat nuper barbara turba mihi
 Arripio dextrâ pennam, levâq, tabellam,
 Et noto, CHRISTE, tuo quidquid in orbe
 nota.
 Pingo rosas, aurum, gemmas, viridaria, subas,
 Arba, lacus, celeri sidera pingo manu;
 Et*

tribulam monstrans, Noster pulcherrimus,
inquam,

Qualis erat, vultis discere? talis erat.

XXXVIII.

Caput eius aurum optimum. Manus
illius cornatiles aures.

Cant: 5.

Ponite gemmifero frondentia ferta metallo,

Pulchra triumphales ponite sceptrum manus.

Rex meus est JESUS. Rex formosissime Regum,

Tu mihi Dictator, tu mihi Caesar eris.

Qui sceptri fulgore caret, qui luce corona,

Rex, ais, ille tuus? Rex erit ille meus.

Cui caput est aurum, manus est cornatilis auro,

Illius est Sceptrum, dextra; Corona, caput.

XXXIX.

In idem sacrum Canticum.

Vitis eram; nostros carpebat nemo racemos.

Flumen eram; nostras nemo bibebat a-

guas.

Arbor eram; nostram nemo confedit in umbram:

Ductor eram; nostrum nemo tenebat iter:

Phœbus eram; nostro lucebat lumine nemo:

Pastor eram; nostras nemo secutus oves.

Quid

*Quid faceret JESUS? Aurum placet omnibus;
Aurum,
Ut placeam posthac omnibus, inquit, ero.*

XL.

Veni de Libano Sponsa.

*ET fugis, Et fugiens clamas, quid Sponsa
moraris?
Non fugis, ut fugias: ut capiare, fugis.*

XLI.

De Pullato & Linteato ALOYSIO.

*Quem pulla cernis squallentem in funere
palla,*

Hunc nimius sacro terruit igne Deus.

*Quid niveum, Pictor, pullo superaddis amictū,
Et tegis hiberna torrida membra nive?*

Hac, ubi sidereos juvenis conceperit astus,

A minimo Domini vestis amore fluet.

*Perge tamen liquidas gelidâ nive spargere
flammas;*

*Ut liquidum à flammis discat amare
gelu.*

XLII.

Pallatus post prætextam ALOYSIUS.
 Alluditur ad Mincium, hospitem
 cygnis fluvium, paternum
 ALOYSII solum.

Vetus oloriferi juvenis prope flumina Minci
 Ibat in herbosos Castilionis agros.
 Hic nivesi dominum cum mirarentur olores,
 Squallida mutat æ pallia ferre togæ;
 Pallatum flevère ducem, visusq; repente
 Plurimus attonito Cygnus ab amne queri.
 Atque aliquis, Quin nos etiam nigrescimus,
 inquit,
 Quando tam nivesi sponte nigræscit olor.

XLIII.

Oculi S. ALOYSII. lacrymabundi.

Quis modus, ô oculi, nimis manare fluentis,
 Et teneras fletu perdere velle genas?
 In fluvios liquidis abeunt duo lumina rivis,
 Et lacryma gemini fluminis instar eunt.
 Interea medio fluitant suspiria luctu,
 Et pius irriguas ventilat Eurus aquas.
 Remigium, focj, naves et vela paremus:
 Sunt, quibus in cælum velificemur, aqua.

XLIV.

XLIV.

B. ALOYSIO, consuetam meditationem
horam impendenti, Roseum
imminet Sertum.

Tulchra coloratis ubi pingitur Hybla rosetis,
Sicanias triplex colligit Hora rosas.
At modò quòd croceos religat tibi ferta capillos
Unde repentinis emicuere comis?
Te matutina pietas modò detinet Hora,
Illa tibi viso tempora flore ligat.
Quot tibi mille legent formosos Secula flores,
Unica millenas si legit Hora rosas.

XLV.

De eodem Serto.

Ipsa Corona, rosa est puero? puer anne Co-
rona?
Ipse rosa est? puer est ipse Corona, Rosa.

XLVI.

B. ALOYSIUS sacro lumine cir-
cumfusus.

NOx erat, & posito juvenis requierat amictus
Venit Amor; posita se tegit ipse toga.

Sic ibat ! sic ipse nigrâ sibi veste placebat !

Sic erat in refluxo plurima ruga sinu !

Interea tacito vestes uruntur ab igni,

Et bibit admotas proxima palla faces.

Manè vigil positos juvenis repetebat amictus,

Et circumfusa luxit in igne toga.

Non miror juvenem tacitis arsisse favillis ;

In tacitas, miror, non abiisse faces.

XLVII.

Oculi B. ALOYSII.

Bl geminos olim mater Natura lapillos

Pygmalioneas inter habebat opes.

His fricare comas, & eburnea cingere colla,

His memori nusquam mittere velle manu :

Et chalybium nodis, & abeno veltæ solebat,

Et vizili clausos sollicitare serâ.

Parâ tamen caris custodia visâ lapillis,

Quæ moram furto tollere posset, erat.

Ergo pro geminis ALOYSII munus ocellis,

Accendit geminas casta per ora faces.

Tum fortunatis, inquit, custodia geminis

Firmior esse potest, tutior est nequit.

XLVIII.

XLVIII.

Lilia manu præfert ALOYSIUS.

HÆc, quæ virginæis nituntur lilia culmibus,
 Unde verecundas explicuere comas?
 Non generant similes Pastana rosaria flores,
 Nec simili Pharius messe superbit ager:
 Non hæc purpureis mater Corcyra viretis,
 Nec parit aquoreis pulsa Carystos aquas.
 Cum nullas habeant natales lilia terras,
 Quis neget è castâ liliâ nata manu?

XLIX.

PETRO MALASPINÆ Reçtori Florentino Societatis JESU.

SCitata est flores nuper Florentia: cingat
 An bona spina suas, an mala spina rosas?
 Optas ère malam, tangi quæ fortè volebant
 Nam mala tacturos pungere spina nequit
 Optas ère bonam, tangi quæ fortè negabant.
 Nam bona tacturos pungere spina solet.
 Sic demum variam clausit Florentia litem,
 Effet ut alterutris affica spina Rosis:
 Nullus ut has tangat, tangantur ab omnibus
 illæ;
 Sit bona Spina Malis, sit Mala Spina Bonis.

L.

De capto OROMUSIO.

Quæ urbs vulgò ab Indis Gemma
orbis terrarum appellatur.

Annulus est Orbis, pulcherrimus annulus
Orbis,

Indutus digitis Lysia pulchra tuis.

Non tamen ille fuit pulcher sine divite gemmâ;

Dixes OROMUSII nam sibi gemma fuit.

Gemma fuit, non est: subiti nam turbine belli

Nuper Erythræo perdita gemma luto est.

Ergo tuâ queres pulcherrima Lysia gemmam

Inter barbaricos Persica busta sinus,

Ecce meos (inquis) poscunt mea regna lacertos,

Ecce meas poscunt Chinica claustra manus.

Non opus est humeris: OROMUSIA gemma

videtur:

Ipsæ satis pollex, ut capiatur, erit.

L I.

JOANNI DE LUGO, dum post mor-
bum ad intermissam de Poeniten-
tiâ doctrinam rediret.

Ertur inornatis nuper Metanæa capillis

Flesse, repentinâ cum raperere febri:

Fertur

Fertur Et in domito frenos laxasse dolori,
 Et lacrymis madidos exhibuisse sinus,
 Cum rursus domito repetis tua pulpita mori
 Fertur inornatas d' spe fuisse comas:
 Et domitos hilaris su fr. nasse dolores,
 Et lacrymis vacuos explicuisse sinus.
 Quis Pater, incolumi de te non gaudeat,
 Si gaudent Lacryma, ridet Et ipse Deus.

L II.

AD PONTILIANUM.

Templis quoties redeo, Paulise sacre
 Occurris reduci, PONTILLANE, mihi.
 Ac f. bitus queris: Placere Palatia Pa-
 Et Pelusiaca sacra sacella Pharo?
 Cum dixi nitidis placuisse palatia tectis
 Et placuisse suis ardua templa the-
 Tu rursus, font scq. tibi circosq. place-
 I asta placere crepas amphithaatra
 A placitis cessa, ne Roma Placentia fiat:
 Ipse Placentinus, ne videare, tace.

LIII.

AUGUSTINO VIVALDO primùm in
Lithuaniam, ac deinde Komæ
Provinciali Præposito
Societatis JESU.

*Cum te Parthenope Patrem, cum parma vo-
caret,*

*Optaretque suum Trinacris ora Patrem;
Roma suas dominis mundi de montibus arces
Prospicit, & studiis invidet una trium.*

*Quid faciam? Parmæ cedā? Trinacria flebit:
Parthenopæ cedam? Parma queretur, ait,*

Trinacriæ cedam? Siren & Parma querentur.

Quin potius tantum fortior ipsa Patrem?

Cedite jam Natæ, Matri concedite Patrem:

An non vester erit, si meus, inquit, erit?

LIV.

De timido ANSA FULVIO.

Dum bellicosus nuper ANSA prandentes

In Othomanum Sarmatas adhortatur,

Prandete, dixit, milites, triumphalis

Sum cœna vobis præparatur in Celis.

Dixit: sed ipse jam moventibus signis,

Et buccinarum tympaniq; rumore

○

Per-

*Perterrefactus, ordiente Bellonâ,
In civitatem primus ANSA profugit,
Interrogatus inde, cur fugam mallet
Et cur ad astra nollat ire cœnatum?
Hac luce, fallax inquit ANSA jejuno.*

L V.

AUGUSTINO VITALDO Præposito
Provinciali Romano Societa-
tis JESU.

*Cum te nuper Honor liquidis circumbagu-
auris
Altus inauratis insequeretur equis;
Trans Alpes Heliceng. volas, ubi pressus Ho-
nori
Digneris meritâ Littorâ frena manu;
Cum tamen ingratos aspernareris honores,
Itala festinâ corripis arva fugâ.
Hic Latias iterum caperes cum jussus habens,
Et si clus meritis erubisset Honor;
Non pudet à merito, dixit, me Præsidi Viperâ
Sed vinci toties à fugiente pudet.*

LVI.

Ad PLAUTUM.

Sibe peregrinas mittam tibi, PLAUTE Ca-
mēnas,

Sibe Medusæis fusile carmen aquis;

Non poteras, inquis, melius mihi mittere car-
men,

Nec melius magno cum Ciceronē loqui.

Non poteram melius? laus hac mihi falsa vi-
detur,

Quæbe vel insiti stipitis esse potest.

Laudari puto me melius potuisse, sed à te

Laudari melius, non potuisse puto.

LVII.

Mater NERONIS ad NERONEM.

Quò gladiū vibras? utero māmīsne minaris?

Ab reprimat cæcus barbara tela furor!

Lactabam māmīs, utero te, nate, ferebam:

Dignus erit veniā forsan uterq; locus.

Erranus, qui te miseræ malè fudit in auras,

Dignus uterq; mori: Cæsar utrumq; feri.

LVIII.

Eloquentia FRANCISCI Cardinalis
BARBERINI,

*Qualis odoriferi per aprica rosaria Pindi
Garrit Hyantea lubricus error aquae
Talis Apollineae Procerum doctissime lingua
Pura Palatinas copia fundit opes,
Et tibi doctiloque posuere silentia Cirrhae
Vittag Pegaseus comprimit ora liquor.
Saepe loqui docto possit cum Principe Roma
Discet ab egregio Principe Roma loqui.*

LIX.

Eiusdem sacra Poësis.

*Cum tibi Pierios belaret Purpura crines
Visa sibi raptis Laureae flere comis.
Illa fuit nostris quondam data gloria nana
Cede meis, inquit, Purpura cede comis
Risit, Et summo respondit Purpura suae
Cingo meas, inquit, Laureae cingo comas
Quid facitus? meritis ambae praecingite crines
Laurea Vatis erit, Purpura Regis erit.*

L X.

rdinalis Ad Adm. R. P. MUTIUM VITELLE.
SCUM Præpositum Generalem
Societatis JESU.

*ia Pindi,
or aque:
e lingua,
pes,
Cirrha,
ra liquo:
pe Roma,
ma loqui*
EXcubat in medio tibi pulchra Modestia
 Sultu,
Et niveus roseo regnat in ore Pudor:
Simplicitas oculis, sacrâ Facundia lingua,
 Ridet in ingenuis Gratia viva genis:
Majestas humeros, placidam Clementia fron-
 tem;
Pura Verecundus pectora Candor habet:
Pra foribus famuli, video, famulaq, moran-
 tur:
S. Virtutem Dominam quis neget esse domi?

L X I.

*ra crine:
comis.
gloria manu
cedere com
rpura bu
cingo com
ingite crin
Regis erit.*
Cerea NERONIS effigies in abdito
 reposita.

Durus & in molli figit NERO vulnera cerâ:
Mollis & in duro cera NERONE furit.
Cerea quid frustra Solem debitat imago?
Ipse suo iratus diffluet igne NERO.

LXII.

In Ceream Pueri JESU effigiem.

Exprimit & verum mentitur cera Puellum,
 Et docet & verâ fallit Imago notâ.
 Hos oculos gerit illa quidem, quos ille gerebat;
 Et quas ille genas, has gerit illa genas:
 Tu tamen his oculis, hoc vultu luderis hospes,
 Id fieri possit quâ ratione rogas?
 Materiâ peccat, non peccat imago figurâ:
 Cerea materies, melleus ipse fuit.

LXIII.

In maritimam Pali munitionem Ducum
URSINORUM.

Pulvereis simulant dum rauca tonitrua
 flammis,
 Martiaq; artificii fulmina nube ruunt;
 Attonitis pelagi genitor Neptunus ab undis
 Sulphureo asslatus sustulit igne caput.
 Equis, ait, nostri tranquilla silentia regni,
 Et resides bello sollicitabit aquas?
 Jamq; sibi duci volucres ad frena quadrigas,
 Tritonemq; cavâ praelia flare tubâ.

Amarig

Amariq; notos Tempestateq; jubebat;
 Et Thetin armatis bellere signa feris;
 Cum procul URSINI fluitantia signa Gradi
 Prospicit impulsis velificare Notis.

Puellum, Ursus erat signum, picto quâ sutilis Urso
 notâ. Pensilis è summâ carbæsus arce fuit.
 gerebat; Hæus, ait, inceptis Hiemes absistite pugnis,
 genas: Et vos cæruleæ ponite bella feræ:
 s hospes, Nosimus excussum jaculantia monstra pro-
 fundum:
 urâ: Quæ fera concepto mugit igne, nova est.

L X I V.

AD COSMICUM DE QUINTO.

Ducum Mulum QUINTUS emit: sed cacum,
 COSMICE, mulum.
 tonitrua Unum oculum mulus non habet: ille
 duos.

L X V.

De LUDOVICO XIII.
Gallarum Christianissi-
mo Rege :

Cum primo Regni anno Rupellam ab eo
expugnatam fuisse percresceret.

*L*udo vices , LUDOVICUS ait. Mars risti;
Et, Ohe

Lude meas, inquit, Rex LUDOVICE, vices
De puero, ni Rex esses LUDOVICE, vererer;
Et puer, Et Rex es; regie lude puer.

*J*acta Rupellani cecidit simul alea belli,
Ante tuos cecidit victa Rupella pedes.

*L*udere perge vices, ut sunt tibi praelia ludu
Sic, LUDOVICE, tibi vincere, ludus erit.

L X V I.

Libellus de Pietate Christianâ lau-
datus.

*P*IETATIS iste est liber; Et auctoris tamen
Nomen tacetur: ipsa conscripsit, reor.

LXVII.

Ad TIMANTEM Pictorem.

Pinxisti pulchrum pulchrâ cum Matre Puellum:

Nec tamen illa fuit pulchra, nec ille fuit.

Pictorê MARIE melius vis pingere LUCAM?

Quis scit an errores corrigat ille tuos?

LXVIII.

De PERSII Satyris.

Is PERSI tetricas videre noctes?

Auditor lege scripta, lector audi.

LXIX.

*Tumulus conjugis PAULI SAPIEHÆ
duos inter equites hastatos.*

*Quis jacet hîc? magnâ magnus de stirpe
SAPIEHA.*

*Quis propè? SAPIEHADES sunt propè
gna nurus.*

*Quo clarus conjux? clarissimus omnibus armis
Pace; fide patriâ, religione, toro.*

*Quid certant equites? certant quis vivere possi
Vel meliore nura, vel meliore viro.*

LXX.

In cōthurnatum Gallicum.

*V*estari raucō pudor est tibi, Gallice, currū
Cur ergo raucō non pudor ire pede.

LXXI.

Ad JOANNEM CAROLUM CHOD-
KIEVIC Dūcem Exercitium Polo-
niæ adversus OSMANUM
Imperatorem Turcicū.

*S*pernere sinolis vatis præsagia Musæ,
Nil in te juris, CAROLE, casus habet.
Vilneæ nuper dum mandat Apollo Thalia,
Grammaticā nomen scilicet lege tuum,
Cunctatur, dubitat, pallet, rubet, hæstat, algescit
Hæc hilari tandem voce Thalia refert:
CHODKEVIC, ait, est indeclinabile nomen;
Robore bella gerit, Casibus ergo caret.

LXXII.

In stemma ejusdem M literam duo-
declinam inversam.

Magnus Alexander, Magnus Pompejus ha-
betur, (Otho.

Magnus habebaris, CAROLE, Magnus
Scilicet hos Magnos magni scire triumphi:

Te major Magnum CAROLE, palma facit.

Perlege stemma tuum: Vincis te, Vincis & ho-
stem;

Hic quæ terra legi non putat, astra legunt.

LXXIII.

**Ad ROBERTVM Cardinalem
BELLARMINVM.**

De piis de Æternâ felicitate, &
Gradibus, &c. libelli.

QUOS SOPHIA MELECIA Palatina
magno studio paulò ante mor-
tem evolverat.

Ingens gloria temporum tuorum
BELLARMINE, Pater beatorum.

*Facundissime cygne gratiarum:
 Conatusq; tuos, tuq; noctes,
 Sanctæ pignora lucubrationis,
 Victuros Pyliam libros senectæ
 Palatina pio terebat usu,
 Nec torpere sinebat, anguloq;
 Aut sines humili jacere mensâ,
 Celi delicias, Gradusq; cali:
 Queis, sacrâ pariter tuaq; pennâ,
 Eternam referas beatitatem:
 Et gemmantia templa nundinaris,
 Lamentis, Gemituq;, Lacrymisq;,
 Istas illa diu legens libellos
 Festinabat, Et omnibus lacertis,
 Reris omnibus, omnibusq; velis
 Ad celi properabat usq; portum.
 Nunc densis lacrymis laboribusq;,
 Et densis lacrymis doloribusq;,
 Celi nobile nundinata culmen,
 Formosis spatiatur in viretis.
 Quid dici melius beatusve,
 BELLARMIRE tuis potest libellis?
 Palatina tuis beata libris,
 Tu lectore beatus es librorum.*

Cum
 Et
 Conti
 A
 Legi.
 D

De no
 euj

ARn
 Esar,
 Flu
 Pindus
 Pin
 Quidq
 Quam

LXXIV.

Ad CÆCILIANUM.

*Cum modò MAGDALIOS cecinisses carmine
fletus,*

Et rapidos AFRÆ, CÆCILIANE, focos;

Continuò madidæ properatæ Volumina chartæ

Ad nos perferri, CÆCILIANE, jubes:

Legi. Judicium queris de carmine? dicam.

*Digna fuit lacrymis MAGDALIS, AFRÆ
focis.*

LXXV.

De novo Gymnasij Florentini ædificio,

ejus instauratio sub adventu CA-

ROLI Austriæ Archiducis

cœpta.

Arnus, an umbrosas inter liquidissimus alnos

Permissus Lacijs luxuriatur agris?

Æsar, an Aulonias subter labentia turreis

Flumina Castaijs vociferantur aquis?

Pindus, an audaces mediis in nubibus Alpes

Piniferis comunt frondea colla jugis?

Quidquid erit verā referet Florentia Cyrrhæ,

Quam nobis Austriacâ condit Apollo lyrâ.

LXXVI.

LXXVI.

SCAZON.

Aulam fugit ALOYSIUS.

*F*allacis Aula pompa, criminum mater,
 Quæ turbulenta pulberem bibis pompæ
 Rituq; semper fluctuantis Euripi
 Et huc & illuc ambulando, cursando,
 Confabulando, garriendo, ludendo,
 Et usq; & usq; & usq; consulando,
 Quotidiano mersa navigas cæno,
 Centumq; pictis curribus lunum rumpis
 Sis ô beata, delicata, formosa,
 Morum Charybdis Aula, pectorum Circes,
 Dolosa Siren, innocentia labes,
 Fraudum satellis, officina fucorum:
 Eas superbis semisulta lecticis,
 Eas sereni luce pulchrior Phœbi,
 Et per supina colla plebis incedas:
 Habe venustos aureos, capillatos,
 Pictos, punctosq; deq; scrinio totos
 Antiambulones laudis & trahas pompæ;
 Dum noster aulas ALOYSIUS vitet,
 Centumq; velis, & rudentibus centum,
 Centum phaselis palmulisq; debitet
 Habe capaces patrimony Scyllas,

Funda
 Onus
 Plenar
 Inepti
 Quib
 Vultu
 Fecere
 Quib
 Negot
 Fanno
 Nugaj
 Fraus
 Mend
 Suitq;
 Dum
 Centu
 Centu
 Ill
 Supra
 Regun
 Unda
 Enab
 Mort
 Nim
 Super
 Puery
 Ad u
 Ibi ill

Fundi maleas, spongas crumenarum,
Onusta laudum plaustra, nominum rhedas,
Plenas jecorum; risumq; carrucas,
Ineptiarum mille turgidos folles,
Quibus dolosæ fista dona naturæ
Vultus Poëtæ; Et Poëtrias linguas
Fecere dudum; susq; deq; vertère;
Quibus loquacis infictiæ plena
Negotiosa liminum salutatrix
Famelicorum turba circulatorum
Nugasq; mille vendit, Et locat risum,
Fraudumq; frustis mille, mille fucorum,
Mendaciorum mille, mille nugarum
Suitq; subsuitq; mille centones:
Dum noster aulas ALOYSIUS vitet,
Centumq; Phæbis, Et Phlegontibus centum,
Centum quædrigis Pegasisq; debitet,
Illum citato præpes impetu Virtus
Supra secures Caesarum, Et Numæ fasces,
Regumq; Et omne culmen Imperatorum,
Undamq; supra civium, Et fori fluctus
Enavigantem, passibusq; non tardis
Mortalitatis sæva jura calcantem,
Nim'osq; latè filiosq; nimborum
Super Cometæ, rauca fulminum regna,
Puerperamq; grandinum Et nivis Lunam
Ad usq; rerum vexit ultimos fines,
Ibi ille pulcher imperator astrorum,

Noë

*Nova beatus institor voluptatis ,
Plenum sonora gaudium bibit ripa ,
Rerumq; dulci naufragatur in ponto ,
I nunc superba,delicata,formosa,
I dives Aula:sis beata,sis pulchra,
Conchylia, purpurata,sis magna :
Dum te inde noster ALOYSIUS ridet.*

LXXVII.

Hiems transiit , imber abiit , & recessit.

Cant: 2.

*In immaturam mense Junio B. ALOYSII
GONZAGÆ mortem.*

○ *Nix ! o niveis albertia colla pruinis !
O oculi ! ô niveo lumina vincta gelu !
O nivea cervicis hiems ! O leve genarum
Frigus , & hiberna roscida labra nive !
● nivea crystalla manus ! ô mite comarum
Vellus , & intactis alba pruina genis !
Ah ! vereor , ne vere nobis abeat in imbris ,
Dum celer aestivos Junius urget equos .
Siste , precor , Juni , crudeles siste te soles .
Hic minimo liquidus diffuet igne puer .
Non opus est flammis , satis est sibi dicat JESUS :
Cessit hiems , imber cessit : Amice , veni .*

LXXVIII.

LXXVIII.

Scazon de B. ALOYSIO.

*Iocose Scazon, si quid hactenus mecum
 Molli sub umbrâ populivæ laurivæ,
 Lenivæ buxi pampinivæ lusisti,
 Valere jussis arbitrisq; curisq;
 Mecum sub altâ feriare cupresso;
 Mundog; versu simpliciq; dicamus,
 Quid ille noster, ille civis astrorum,
 Aut coruscis ALOYSIUS campis?*

*Non ille nostros ducit ampliùs soles:
 Non hac phaselo corporis, levis mundi
 Tumultuoso fluctuatur in ponto.
 Non has vocabat patrias domos umquam:
 Cælum vocabat patrias domos semper:
 Huc ille remis, huc rudentibus totis,
 Ipsiq; plenus carbasis anhelabat:
 Huc æstuentes dirigebat antennas:
 Huic alligavit insule suam navim.*

*Hic sempiterni vere cingitur Maji,
 Hic peragatur elegantibus campis,
 Hic rure cæli fruitur, & procul curis
 Inter virentes aureis comis lauros,
 Crispas cupressos, ilices capillatas
 Quotidianus ambulator incedis:
 Quâ bruma nusquam, vel comantis Aaturæ
 Tonser*

*Tonsor November frondeum nemus radit,
 Rideat calvos Januarii montes,
 Sed delicatos criniuntur in flores
 Aeterna prata: musci strepunt luci:
 Ripae loquuntur murmurantibus rivis:
 Et limpidorum margines fluentorum,
 Et hinc & illinc verberante se fluctu,
 Et hinc & illinc invicem cachinnantur:
 Manusque pulsu, vel volubilis plectri,
 Oblivioso de silentij somno.
 Expergescunt sponte garriunt plectra:
 Lenique subter dormiente Neptuno
 Tenerrimorum mollis aura ventorum
 Deperdit apros: desides hiant Euri,
 Et otiosis oscitantur in campis.*

*Hic ille noster, ille civis astrorum,
 Conchyliato purpuratus ornatus,
 Eunte pompâ siderum coronatur,
 Solisque fulgâ totus ardet in pallâ.
 Et nunc per arces calitum, per accessus,
 Amethystinata templa, gemmeas sedes,
 Et civitatis per forum Sionae,
 Et fulgurantium porticus platearum,
 Calcat superbum siderum pavimentum.*

*Hic LAINIUM compellat, hic EVERARDUM,
 Hic latus ambit BORGIAM saluator,
 IGNATIOVE flammeove FRANCISCO*

ENARR.

ENARRA
 Miran
 Suoq, lo
 Mellif
 Et gaud
 Formos
 Et deli
 Nanso
 Pulcher
 Ogestie
 Vestrum
 Dolorib
 Desider
 Gaudet
 Ridete:
 Plorate,

JOAN
 Polo
 NU
 citus
 dice

Quem
 tr
 Ma

Enarrat, ipsa delicatior Suada,
 Miranda temporum acta Claudianorum:
 Suosq; longos MUTIO rogat Soles:
 Mellisq; ribos: balsamig; miratur
 Et gaudiorum, nectarisq; lactisq;
 Formosa pictâ stagna trajicit cymbâ,
 Et delicato naviculatur in ponto;
 Nimosq; colles, hispidasq; verrucas
 Pulcherrimorum lustrat illiciorum.
 O gestientium dulce siderum regnum!
 Vestrum clientem, pro laboribus tantis;
 Doloribusq;, lachrymisq;, curisq;
 Desideratos recreate per campos.
 Gaudete Tempe siderum, domus celi:
 Ridete: quidquid est domi Voluptatum:
 Plorate, quidquid est foris Querelarum.

LXXIX.

JOANNIS CAROLI CHODKEVICII,
 Polonici Lithuaniciq; contra OSMA-
 NUM Turcicum Imperatorem Exer-
 citus Ductoris, Statua in hortis Me-
 diceis.

Quem modò Threicij pulchra sub fronde
 triumphî

Marmoreâ spectas ponere bella manu:

Hic

*Hic Asia populos, & flava Propontidos arma
 Stravit, Abydenas depopulatus opes:
 Fortis adhuc meminit bellacis dextera ferri,
 Dilectumq; latus conscius ensis amat.
 • nisi captivas vincirent marmora plantas,
 Iret in hostiles libera dextra globos!*

LXXX.

*Intres Fluvios, Stemma JOANNIS CA-
 ROLI CHODKEVICII, dum Tem-
 plum Collegio Societatis JESU Cro-
 sse extruere.*

*Qua gemmantibus hinc & inde ribis
 Currunt flumina? CHODKEVICIANA
 Currunt flumina Liberalitatis.
 Non tam divitibus superba ripis
 Gaudet Lydia; non amœnitatum
 Tellus mater, & elegantiarum
 Felix Americæ fluentis auri,
 Quæ centum populis tributa solvens
 Effundit facilem per arva censum,
 Et crebro sata comit unione;
 Quàm quis Patria, Martiusq; fulgor,
 Et pictæ Superum rigantur aula.
 Hæc scis unde fluant fluentia nobis?
 Ostendis CAROLI manum, sapisti.*

LXXXI.

LXXXI.

Dictum JOANNIS CAROLI CHOD-
KEVICII, cū Castra ad Chocimum
in Daciā contra Byzantinum Impera-
torem moveret.

V Elox Fama malum tumultuosis
Dum prætervolat incitata pennis
Arces, oppida, rura, Civitates,
Ducentis canit, & canit trecentis,
Braccatis canit, & canit sagatis,
Hostem millibus imminere Turcam,
Et jam terga remurmurantis Isteri
Securum superambulare Martem.
Addit, Bistonas, impioſq; Thracas
Mistos innumeris venire turmis
Hec dum CAROLUS audit; Ut ſciamus
Veri nuntia Fama num ſit, inquit,
Hic hoſtem mihi computabit enſis.

LXXXII.

Statua M. TULLII CICERONIS apud
Magnum Hetruriæ Ducem.

O Ra Myron, humeros Lyſippus, lumina finxit
Praxiteles: vocem fingere nemo potuit.

LXXXIII.

LXXXIII.

Pompa quâ Sacratissimum CHRISTI
CORPVS à Romanis Pontificibus
ad D. Petrum deportatur.

Æ Lia cur tantis glomerantur Compitatu
mis,

Et populi toto fluctuat unda foro ?

Cur refluis fervent Vaticana palatia turbis
Dardaniq; domunt agmina mille via ?

Quid iussat athereis populos accurrere mensis,
Ut satiet populos, ambulat ipse Cibus.

LXXXIV.

PAVLO PIMELIO missum ex succino
munus.

*Q*uæ placet ipsa sibi secreta fidere forma,
Ridet & arcanâ succina gemma die ;

Supplicibus vulgò libanda dat oscula culmus,
Libandas stipulis pulveribusq; genas.

Et me, PAULE, tuus rapit ad sua lumina car-
dor :

Nimirum gemma es succina, pulvis ego.

LXXXV.

LXXXV.

RISTIBUS
r.
Latabimur memores uberum tuorum.

Cant: 1.

Ad Sponsum caelestem.

ppita tur-
?
ia turbis,
lle via?
re mens?
Cibus.
D Icebas te velle tuis me pascere mammis
Dum mea sollicitus pectora torret amor.
Clamabam: Mea mamma meum mihi manna
ministra:

Nec tu præstò mihi, nec tua mamma fuit.
Adspicio Terras, & Cælum: forsitan, inquam,
Dextra Dei tellus mamma, sinistra polus.
Risisti dicens: Ipso te Numine pascam.
Os utinam nobis Terra Polusq; foret?

succino

LXXXVI.

Reverendo Patri LEONI SANCTIO
Concionatoris manere facto
Romæ discedenti.

forme,
ea die;
culmis,
nas.
uina can-
sis ego.
N Ec potui Latij altum te cernere Rostris,
Quassantem se pio conscia corda metu?
Ab saltem pro me, cui tanta potentiæ sandi,
Orator magni Numinis effi velis:
An non id merito possim te jure precari,
Cui meritò possim dicere, SANCTE LEO?

XXXV.

LXXXVII.

LXXXVII.

De Divino Amore.

Retia neſtentem nuper mirabar Amorem
 (O quid non facilis fingere poſſit Amor)
 Aurea pinna fuit, lapis aureus, aurea reſſa
 Aurea compages, aurea naſſa fuit:
 Aureus ipſe fuit: ſed dum ſibi flumina deſerſi
 Heu mea quò vertam retia? dixit Amor ille ſerſi
 Ad JESUM converte, Puer, tua retia, aut No
 Ipſe tibi fuerim piſcis, & ille Mare. Non eſt
 A t

LXXXVIII.

In Stemmatâ JOANNIS CAROLI CHOD
 KEVICII: Crucem Sagittæ implexat
 & Calci, Tria Flumina, & Grypha
 dibus gladium vibrantem.

Cruce micat in calo, CRUX altera calcem
 ruſcat.
 Forſitan hæc Fortem nuntiât, illa Pium
 Aurea tergemino volũt flumina laſſa
 Iſta docent Largum flumina forſan hui
 Felicem geſtat felix avis ore lapillum:
 Felicem dominum forſan & illa notat
 Quid dubitè Fortem, Felicem, & dicere Lar
 Cùm Gryphs ad Voces annuat Enſe mea
 LXXXIX

LXXXIX.

In Gryphem, dum JOANNES CARO.
LVS CHODKEVICIUS, aliquot re-
lictis cohortibus in Moscoviâ, ad re-
gni Comitia abiret.

*V*iderat Hyrcanis Moscovia Grypha pruinis
Ad Litabum tandem vertere rostra solū:
Ille ferus Gryphs, inquit, abit; nil Ense nocebit,
Non ales rostro, non petet ungue Leo.
Non est, cur à te, quod flexerit ora triumphes;
A tergo longa est cauda relicta: Cave.

XC.

In duas Sagittas terræ cæloque ob-
verfas.

Stemma Illustrissimi EVSTACHI! VOL-
LOVICH Præulis Vilnensis.

*I*geminos Petrus CHRISTO monstraverat
enses,
Urbs aperet captum cum Solymæa Deum.
Ferre cruentandum, clementia lumina ferrū,
Ferre necaturas non potuere manus.
Mittentes majora manus tamen ausa parabant,
Ut tandem CHRISTUS dixerit, esse sat.

*O si tunc geminas monstrasses, Petre, sagittas, Caussæ
Quam meritò CHRISTUS diceret esse satum.* *F
Tum F*

XCI.

In duas eiusdem Sagittas.

Allusio in Cant: 4.

In uno oculorum, & in uno crine collo. *Ad III
L*

*V*irgilius quondam, Telum facit Ira, canebat:

Tela fac t, melius si cecinisset, Amor. *I*se fa

Est oculus Telum: divino crinis Amori *L*

Et Telum, quid non fingere possit Amor? *Florida*

Est oculus. sed qui sup. ras se tollit ad auras *Let*

Est coma, deciduo qua petit ima gradu. *Ocyus i*

Quis scit, an obversa Celo Terrisq, Sagitta, *Hu*

Hec oculus non sit Prasulis, illa coma?

XCII.

In easdem sagittas.

*A*ris, & Argenti, & Ferri rude Vulgus
Auri

Ibat ad Aetnai jurgia forte fori.

Lis fuerat, quorum posses, Vulcane, metallis *2*

Digna VOLOVICI condere tela manu. *2*

*Agittas, Caussidicum vicit Vulcano iudice, Ferrum,
esse satiat. F. Et ad. sunt forti Ferrea Tela viro.
Tum Faber ad socios operum: Sint Ferrea
Tela, Ipse mihi VOLOVIC aureus, inquit, erit.*

XCIII.

*ine coll. Ad Illustrissimum HIERONIMUM VO-
LOVICIUM, dum Samogitiam
Ira, can. ingrederetur.*

*mor. Ipse suas ut te Samogitia sensit in oras,
imori Luserunt vitreo pulchra fluentia pede.
t Amor? Florida festivas agitarunt rura choreas,
ad aur. Latitiâ madida personuere domus.
z gradu. Ocyus i Præses: si fortè venire moraris,
Sagitta, Huc venient campi, flumina, rura, domus.
z comq?*

XCIV.

*de vulgus In soleam tribus insignitam Crucibus.
ori. Stemma Illustrissimi & Reverendissimi
e, metallo STANISLAI KISZCÆ Præsulis
la manu. Samogitiæ.*

*Quis tam concordi junxit duo robora nexu?
Quis Soleam socias iussit habere Cruces?
Caussidicum P a An*

*An quia KISKCANÆ monstrant insignia
gentis,*

Certatimq; sacro laudis honore nitent? In tres

An quia calcari cupiunt, humilesq; latere,

A Domino morem quem didicere suo? Catho

O celebres, humilesq; nimis! magis inter ho- In

norem

Dum nituere, latent: dum latuere nitent, Hæc Ba

X L V.

In tres eiusdem Cruces, & tres Tubas, Et

KISZCA tuas dum cerno Cruces, dum Cla- Non sic
sica cerno;

Soll citat mentem terror amorq; meam. Un

Cerno Cruces? ignis sancti me flammatur. Quata
ris.

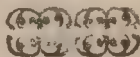
Et dico: Mentis Crux medicina mea. Stem

Cerno Tubas? timeo: Foris, inquam, bellat- KIE
rantur,

Sed cum nulla sonent prælia, rursus ante

Quid securæ tuæ faciet Fiducia plebis, HIc,

O Præsul, si te diligit ipse Timor. In

XCVI.

In tres Tubas eiusdem Reverendissimi
Præsulis coeuntes.

*Catholicos sævis dum provocat Hæresis armis,
Innumeris parent impia castra Tubis.
Hæc Batavam, canit hæc Scotam, canit illa
Britannam,*

*Et diversa sonat quolibet ore fides.
Non sic Catholicas hortantur cornua turmas:
Una fides ternâ consonat ecce Tubâ.*

*Quæ tam concordî sociantur classica cornu,
Impia castra, Tubas creditis esse? Tuba est.*

XCVII.

In Ensisferum Grypha.

Stemma JOANNIS CAROLI CHOD-
KIEVICZ M. D. L. Supremi e-
xercituum Ducatoris.

*Hic, qui supinos defluentibus plumis
Investit armos, Et bicornis plantæ
Effultus ungue rectus imminet calo,
Et letiformi Marte praliaturus
Explorat ensẽ providus duellator
Non Atticarum flexili chorearum*

Proludit orbe , non rotatili plausu
 Reciprocante verberat solum plantâ :
 Cuniculos non Amazonum silvis
 Inhospitales Arcton appulit gressus.
 Sed è trophæis letus Imperatorum
 CHODKEVICANAS transmigrabit in cerni
 Suisq; clarum stemmæ laudibus fulsit.
 Nunc ad Poloni Martis areos cantus,
 Tubæq; gratum murmur exsoporatus,
 Formidolosos ense fulminat Turcas
 Abertat isthinc perucax , Hetruscorum
 Et Apulorum veritas Sacerdotum
 Victoriarum nuntias coturnices,
 Vates columbos, auguresq; cornices:
 En certior a Magne Militum Ductor,
 Gryphs Lechicorum signa dat Triumphorum
 Ut dum per auras fluctuante subsultu
 Stat ludibundus , & velut theatriali
 Pugil bipenne motat areâ ferrum,
 Spectator ipse nesciat , Tuum Grypha
 An preliantem cernat , an triumphantem.

XC VIII.

De BB. AGAPI & CHRONIA Virgini-
bus & Martyribus, quæ sorores ob
CHRISTUM carcere maceratae, pos-
sunt in ignem missae, sed inviolatae, o-
ratione ad CHRISTUM fusae ad cæ-
lum evolarunt.

*N*il juvat includi tenebroso carcere Divas :
Te melius, cæco carcere, CHRISTE, videt.

*N*il juvat ignitis immergere membra caminis :
Ignoscit casto conscia flamma pedi.

*C*ompositis ambæ venerantur sidera palmis ;
Et sociâ Superum culmina mente petunt.

*D*e flamma carcer, de carcere flamma meretur :
Flamma soror, carcer frater utriq, fuit.

XCIX.

De S. Leone Pontifice, qui ATTILAM
Hunorum Regem in Italiam cum co-
pijs influentem monitu suo & oratio-
ne repressit.

*A*TTILA Pannonicis populatur cadibus AL-
pes :

*O*bsia magnanimus tendit in arma LEO.

*Adversâ gemini concurrunt fronte Leones,
 Inde LEO Dacus, Tuscus & inde LEO.
 Conscius ille sui, fera reppulit arma furoris,
 Nempe tuâ monitus maxime voce LEO.
 O quem te memorem! quo Regem nomine dicit
 Ille LEO raptor, tu LEO pastor eras.*

C.

*De S. ARDALIONE, qui ex Mimon-
 pente Christianus effectus, sui testi-
 monio Sanguinis CHRISTUM
 confessus est.*

*ARDALIO sacros deridet carmine ritus,
 Festaq; non æquâ voce theatra quatit.
 Audyt Omnipotens: Non est opus, inquit, hinc
 Fulmine, tam facilem Gratia vince Girus.
 Deserit illa polos, & deserit iste theatrum
 Et tereti sacrum volvit in ense caput.
 Sic sic, inquit, abit nostræ Comædia vite:
 Terra vale, cælum plaude, Tyr anne*

C I.

*De SS. BASILISSA & ANASTASIA, quæ
 sub NERONE linguâ pedibusque
 præcis, percussæ gladio oc-
 cubuerunt.*

*Fortis ANASTASIE comes est BASILISSA
 sorori:*

Leones,
 e LEO. *Ille canit CHRISTUM voce, nec ista tacet.*
 furoris, *Casireas utriusq; sonus dum venit ad aures;*
 e LEO. *Vulnere lingua, simul pes utriusq; cadit.*
 nine dissi *Urag; sponte genu sinuato vulnere curat,*
 eras. *Et te prociduo poplite CHRISTE colit.*
Irasci CHRISTO n scis imp' obide Caesar!
Quem tacuisse velis, sic coluisse jubes.

CII.

Mimor
 i testi
 UM De S. APOLLONIO Senatore, qui lecta
 pro CHRISTI Religione in Senatu
 Apologiâ gladio percussus est.

e ritus,
 a quatit
 quit, hinc
 ince viru
 he atrum
 caput.
 lia vita:
 ranne f
 ASIA, o
 libusque
 o oc-
 BASILIO

(Reber APOLLONIUM pronâ bibit aure
 Senator,

Dum legit arcano nobile dogma libro.
 Etatemq; canit CHRISTI; sanctosq; trium-
 phos,

Et stigiâ nuper capta trophæa domo.
 Sed tamen insontem multat sententia Di-
 bum,

Romanumq; jubet tingere cæde forum.

Ne dubitate nobis Romani credere libro.

Mucro stylus, sanguis littera, Roma liber.

CIII.

De S. ADALBERTO Gnesnenſi Archie-
piſcopo & Martyre, qui à Pruſſis
ceiſ remiſq; appetitus pro CHRISTO
fortitèr occubuit.

SÆpè Tyras; ALBERTUS ait, , & ſæpè
biſcos :

Iſtrum ſæpè peto, naſigo ſæpè Salam.
Ab quando tandem ſtellantia littora viſam
Ab quando certâ ſidera puppe petam
Dixerat, & crudis Pruſſus dat vulnèra com-
Et creber remis pectora nauta quatit.
Utèrè jam remis, & largum funde cruore
His remis, iſto flumine, viſe Polum.

CIV.

Puer JESUS totus deſiderabilis.

H Yblei rores, & Hymetria liba & alete,
Pinguiaq; Affryi deſlua mella ſavis
Me trahit ille ferax ſanctorum vultus amor
Ille verecundo viſus in ore pudor.
Cum me a mens ſacra ſatiatur imagine ſu-
me,
In deſiderijs paſcitur ipſa ſuis.

o JESU, mea sola fames, mea sola voluptas,
Quàm sapis ipse, tui si sapis ipsa fames t

CV.

Vox dilecti mei.

A H ego tam liquidas surdus nō audio voces?
Alter & infausta cantus in aure, onat?
Clamat, Ele, tellus, respondent aquora: Peta,
Vasta sitim faciunt aquora, terra famem.
Terra dehisce, cavis arefcite flumina ripis:
Respuit & voces auris, & ora cibum.
Ut solo te, CHRISTE, frui possimq, velin.q,
Totus & os posthac, totus & auris ero.

CVI.

Imago Sanctissimæ VIRGINIS PLAN-
CO missa.

M I si, PLANCE, tibi tenerum cum Matre
puellum,
Deliciasq, meas, deliciasq, tuas.
Mittere nobilius, majus comprehendere palma,
Nil potuere mea, nil voluere tua.
A me plura tamen si munera, PLANCE., re-
quiris:

Non à me, à donis plura require meis.

CVII.

De plurimis CHRISTI Martyribus, qui
navi vetustæ impositi, de-
mersi sunt.

DEgenerem linquunt tenebroſi carceris um-
bram,
Uſcandant fragilem maſcula turba re-
tem.

Sunt illic merces, plagæ; ſunt vota, rudem
Mors, pretium; virtus, prora; carina, ſal-
Vincla, Fides; malus, pietas; ſuſpiria, venti;
Spes, ſolum, remus; gratia, rector amor;
Tūc Deus; His ſi noſcis, ait, mea, cingitur, armis
Typhi tuam cælo dejice, mitte meam.

CVIII.

De PALMULO adoleſcente ſanctiſſimo
immature vitâ functo.

Vixiſti tibi, vixiſti quoq, PALMULE
CHRISTO,

Longa tibi fuerat vita, brevisq, DEO.
Semper vixiſti CHRISTO; tibi, PALMULE,
raro:

Longa DEO fuerat vita, brevisq, tibi:

Mortuus, es victurus: erit tua, PALMULE,
vita,

Longa brevisq; tibi longa brevisq; DEO.

CIX.

De S. SIMEONE STYLITA.

Est, inquit, SIMEON tellus mihi parvula
punctum: (pedes?

Quis vel in puncto, CHRISTE, movere
Ergo pedes posthac æternum stabitis, inquit,
Ne tam parva meum semita fallat iter.

Constitit: Et stanti trigesima vertitur ætas,
Quæ tandem merito contulit astra viro.

Si tibi terra fuit punctum, sint circulus astra:
Jam lato choreas plaude per aura gradu.

CX.

CHRISTI in Cruce vox, SITIO.

Ah sitio, clamas, Princeps pulcherrime rerū:
Non habeo pro te dulcia vina, siti.

Tutamen, ah sitio, clamas: dabo pocula, Sponsæ:

Hæu mihi! sed misto pocula fell' dabo.

Hæc, mi Sponsæ, bibe: queris cui fortè propines?

Ad me pro mundi, CHRISTE, salute bibe.

CXI.

De S. IGNATIO Martyre, cujus in corde nomen JESU augustissimum aureum incisum litteris, post mortem inventum.

*A*urea in IGNATI fulgent cognomina corde
Hic tua tu tecum nomina, CHRISTE
locas.

*S*parserat effuso Martyr cor sanguine : de quo
Aurea te referens littera facta fuit.

*U*nde potest fulvum mutari sanguis in aureum?
(te)

*S*ed tamen est sanguis Martyris: ergo potest

CXII.

In gratiam MARTINI BADACH ex Vindobonensi Academia in Germaniam proficiscentis.

*S*i te Theologum judex audiret Aquinas,
Ingenium Thomas diceret esse suum.

*S*i te Oratorem facundo Tullius ore.
Audiret, linguam diceret esse suam.

*Q*uæ tua sunt, si fortè, BADACH, tua dixerint
esse;

*I*ngenio Thomas, Tullius ore caret.

CXIII.

CXIII.

In tres Tubas, Stemma JOANNIS RU-
DOMINA Equitis Lithuani.

T Res nuper Divæ, Bellona, Diana, Thalia
De RUDOMNÆIS dimicuaere Tubis.

Nostra Tuba est Bellona, inquit, Tuba nostra,
Diana est: (est.

Hec, inquit, potiùs nostra, Thalia Tuba,
Audyt & Getico Mavors subrist ab Hemo,

Nil mihi cum Vestris, numina docta, Tubis.

Vestra Tuba est Bellona, inquit, Tuba vestra
Diana est.

Vestra Thalia Tuba est, sed RUDOMINA
meus.

CXIV.

De morte CÆSARIS N. qui scenicum
dum lustrat cælum, præceps inopi-
no casu ad theatrum datus
expiravit.

*V*bi ubi roseum fulgor mentitur Olympum,

Et simulant vivas aurea tecta domos,

Picta renidentis dum lustrat sidera scenæ,

Atq. alacres CÆSAR fertq. refertq. gradus;

Pendu.

*Pendula nitentes decepit bractea plantas,
 Atq; suâ quassum mole necavit onus.
 Noxia Caesaribus semper sublimia: quisquam
 Ad superos veniat CÆSAR, & inde ruer,*

CXV.

Idem loquitur de se.

*Falsa theatralis dum sidera miror Olympi,
 Vera mihi, dixi, sidera pande DEUS.
 Dum meus has LOJOLA Pater modò cernent
 oras, (mut)
 Putida, clamabat, quam mihi sordet hu-
 O mihi tam pulchri referentur morte penates.
 Vera mihi referat, dum loquor astra DEUS.
 At quia mors aberat calo quesita, cadendum
 Ad terram nobis, ut moreremur, erat.*

CXVI.

De eodem.

*Scenica mentiti dum fortè palatia celi,
 Et dubio CÆSAR scanderet astra pedes;
 Aurea quæ falsi simulaverat atria celi,
 Scissa ruinosum tela fefellit iter.
 Decepto ruit ille gradu; tragiciq; doloris
 Ad sua materies ipse theatra redit:*

antas, Et JESUM vocat ore Pij ne flete sodales,
onus. Non ruit ex astris CAESAR, in astra ruit.

quisquam
inde rui,
CXVII.

De duplici SENECA : ad PAULUM.

DE gemino SENECA pugnat sententia Vatum.

Conveniet, situ, PAULE, secundus eris.

r Olympi,
DEUS.

do cernit
(mu!
fordet huc
e penates
tra DEUS,
adendum
erat.

In PHILIPPUM Rhetorem.

NON poterat jussus tria dicere verba PHILIPPUS:

Si vultis causam nosse, disertus erat.

CXIX:

De nobili adolescente in ferijs Bacchanalium miserabiliter extincto.

SALTANTES nuper mors viderat atra Lupercos
Et se festivis miscuit ipsa choris.

z celi,
tra pede;
ali,
oris
lit:

Ebria perq; domos saltabat perq; plateas,

Morborum longo praeviente choro :

Hic uni juvenis dum fortè resistere vellet.

Ebria non meritum messuit ense caput.

Tollite de lautis juvenes convivium mensis;

Quis scit, an ex vestris non bibat illa scyphis?

AD

MATTHIÆ CASIMIRI SARBIEVI
 SOCIETATIS JESV
 LYRICORVM
 LIBROS
 EPICITHARISMA

SIVE

ERVEDITORVM VIRORVM
 AD AUCTOREM POEMATA.

6354 6355 : 6356 6357 : 6358 6359

Summi viri MATH: CASIM
 SARBIEVI *è Societate JESV*
incomparabilem Musam ERY.
 CIVS PVTEANVS *admira-*
tur.

QUIS Myſta Apollinis novus ? quis
 proximo
 Accedit URBANUM gradu,
 Threiffa doctæ fila carpens barbiti.
 Et Pindari ciens melos ?

Roma

Romanus ore, natione Sarmata,
 Cultissimi vir Ingeni,
 Ab axe flammam frigido SARBIEVIUS,
 A nocte lumen invehens,
 Vertit quadrigas orbitâ Phœbi novâ,
 Nivēſque mundi calfacit.
 Aut ſæcia barbaram exuunt æruginem
 Aut priſca redeunt ſæcula.
 Tantum poteſt, qui carmen aureū ſonat,
 Qui totus ipſe eſt aureus;
 Severa pangens dogmata Sapientiæ,
 Caſtorſque ſermonis jocos:
 Qui mella ſpargit & ſalem SARBIVIVS,
 Generoſi honeſti ſemina.
 Si dignitati mixta amœnitas juvat,
 Muſæque flores fructibus;
 Ridere triſtem mente lætâ Palladem,
 Ridere rugas dixerim.
 Sic inter omnes præſtat unus Sarmatas:
 Inter Quirites Sarmata:
 Unus Latinâ Pindarum vates Lyrâ,
 Et aliquid URBANI exprimit.

TER JO: HORATIO ET SARBIEVII *Prater*
Lyre Latinæ geminis Principibus placida *Disco*
 MAXIMILIANUS HABBEQUIUS *O*
Societate JESU.

NUNC CAPIT REGNUM DUOS. *Alnus*
Dario

PORTenta Vatum ! non patitur duos *Sec*
 Soles Olympus, stellifero licet *OMN*
 Atlante vultus; non amorum *Confo*
 Fert comites Hymenæus ardor. *Co*
CELSO Melampus Taygeti jugo *Porte*
VENATUS aprum, dentibus invidis *Reges*
 Latransque frendensque involansque *Pa*
 Participes abigit molossos. *Alnus*
CLITUMNUS albam si videat bovem *Alter*
ERRARE, tauri cornibus advolant *Te*
 In bella rivalisque pugnae *Alter*
 Vulneribus fluvium cruentant. *Pollu*
TÆDÆ jugales, purpura Cæsarum, *Pe*
TROPHÆA belli, dona Cupidinis, *HOR*
 Et ambitus creati honoris *Regn*
 Dividuos vetat ire fasceis. *H*
NON fert secundum Cæsar & æmulum
POMPEJUS odit; cum genero impius
 Socer duellat; involant con-
 sanguineis Aquilæ maniplis.

BRIEVI fraterna Thebis funera di fident
 us plaudis discorde busto. Sanguine tingeris,
 QUIUS O Roma tritum, quando primi
 Cæde malâ maduere muri.
 Unus subactâ Rex Asiâ potens
 DUOS, Dario hæenas divitis imperi,
 Secare Pellæus recusat :
 Non animo satis orbis unus.
 OMNIS Potestas impatiens fuit,
 Consorte juncto : Lætitia salit,
 Consorte pulso, qualis ardet
 In vacuo basiliscus antro.
 Portenta vatum! nunc patitur duos
 Reges bisulco vertice Phocidos
 Parnassus; & Reges Latinæ
 Sceptra Lyræ gemini tenebunt :
 Unus sonantem natus ad Ausidum,
 Alter rigentis margine Vitulæ.
 Ter euge, Castor, euge, Pollux;
 Vos gemini, puerique Leda
 Alterna vitæ fata rependitis :
 Polluce Castor; Castore, Castore
 Pollux beatus! regna Cæli
 Unanimes secuere fratres.
 HORATIANAM AKKIVIVS Lynam
 Regnante dextrâ tradit & accipit!
 HORATIVS gaudet teneri
 SARBVIO sua regna PLECTRO;
 VRBA.

338 AD SARBIEVII LYRAM

AVGVSTVS, unum Numen HORATIO
VRBANVS, alter SARBIVIO Deus:

Hos BARBITI REGES adorant
Ad numeros saliente chordâ.

Quantum profanis sacra super-volant

Minore major CÆSARE PONTIFEX

VRBANVS, AVGVSTO triumphat

SARBIVIVS meliore lauru.

JOANNIS TOLENARII *è Societate*

SV *ad* MATH. CASIM: SARBIEVLVM

S. Theologiae Professore.

O D E.

FALLOR? Sarmaticis an novus arbiter

Plectri silvicolis carmina dividens

Per confinia Thracum

Terris reddidit Orphea?

Quisnam Pegaseæ crederet ungulae

Potandos latices gurgite Viliae?

Quis Teumessia Tempe

Propter stagna Borysthenis;

Et vatum Aonium delicias nemus

Florens sub gelidæ plaustro Erymanthi

dos?

Hæc miracula Phæbo,

SARBIEVI, tua dat chelys.

RATIO cui nec prætulit, quam Ogygijs vetus
 eus: tructis nobilitat fabula mœnibus,

orant Aut ad sidera vectam
 ordâ. Conjux Euridices lyram:

volant Quamvis melliflui carminis artifex

NTIFEX Auritas modulis duceret ilices,

triumpha Formaretque canendo

uru. Silvæ monstra puerperæ.

certè flexanimâ tu potior chely

rietate Eunctis imperitas: & fide Teiâ

BIEVVM Torques mentis habenas,

Suadæ laude superbior.

Nam seu Pieriâ Martem acuis tubâ,

ignescunt animi condere núbilo

Thressæ cornua lunæ,

arbiter Byzantiq̃ue securibus.

videns Prædatam Odrylio sanguine lauream

Discurbare manu: seu alite Hymetrio

VRBANIq̃ue tiarâ

guæ Signas meileæ sæcula;

æ? Dum belli jaculis pungimur, ungimur

Doctrinæ liquido nectare, & efferi

enis; Inter pila Gradiui

mus Hyblæis alimur favis.

rymanthe At quis te in Libanum proripit entheus

Arbor Castalidum, dissimilem tu:

Aut campos Galaadi, aut

lys. Engaddi viridaria,

Spo n

560 AD SARBIEVII LYRAM

Sponsæ delicias dum Sulamitidis
Plectro sollicitas? O quibus auream

Ex hortis Heliconis

Sponsi cæsariem rosis

Cælestis decoras! ut fidium tenes
Miraclo attonitos, dum artificis lyrâ

Pontum findis Erythræ,

Sternens Isacidis iter:

Ni me, SARBIEVII, ludit amabilis

Error depereat jam citharæ potens

Jessides tua plectra,

Jessæusque nepos tuis

Applaudat modulis. Me stupor occupat

Inter Sauromatas dum Boreæ accolas

Doctræ Phocidis hortos

Efflorescere conspicio.

Has rerû ancipites esse reor vices.

Nec vernis stabilis floribus est honor

Nec mansura perennis

Claris gloria gentibus.

Nunc terras rosei tax Hyperionis

Latè con picuis tollit honoribus:

Nunc caligine mersas

Nocturno sepelit chao.

Quandoque & studius occiduas vices

Excultisq̃ue vehunt tempora gentibus

Spelæisq̃ue ferarum

Surgit lux sapientiæ.

Qua

lis
ream

Quondam Nilivæ lumina Mempheos
Densâ barbaries sub nebulâ premit;

Nec jam Bellerophonis

Tebas, nobilitat liquor.

nes
ci lyrâ

Jam nudis Helicon fabula rupibus.

Quid Pandionis mœnia Palladis,

Exculti orbis ocellum,

Doctrinæque sacrarium.

bilis
otens

Perlustro? Heu tenebris Cimmerijs latēs,

Fatorum series: nil reliquum exhibet

Tanti nominis umbra,

Præter culmina cespitem.

r occupat
accolas

Sic Fatis placitum. Sed benè, quod novo

Solatur radians lumine Carpatas

Hæc dispendia lucis:

Pimplæisq; opibus suum

ces.
t honor

Ditat nobilius Vilia gurgitem:

Et Pandionis æmula honoribus

Gestit Vigna Minervam

Cælo tollere præsidem.

nis
us:

Certè dum Sophiæ Mystra sacer fides

Docto SARBIEVI, pollice temperas;

Nec, qui præluat ora

Vatum Castalius latex.

s vicēs,
gentibus:

Qua

e

JACO.

362 AD SARBIEVII LYRAM

JACOBI HORTENSII *et Societate JESU*
ad Lyram MATH: CASIM: SAR-
 BIEVII URBANO VIII.
dedicatum.

ITe, & Romuleos inter resonate Qui
 rites

Carmina Sarbiviâ deproperata Lyra
 Ad nova septeni salient modulamina
 colles,

Tybris & auritas stare jubebit aquas.
 URBANUSque aliquid de Majestate re-
 mittens

Ad pia reginas carmina mittet Apes.
 His amat ille rosis & casto gramine pasto-
 Otia pauca gravis dū sunt esse labor.
 O te felicem nimium CASIMIRE Poë-
 tam!

Sic tibi propensū qui CAPUT ORBIS
 Hunc Lyra non meruit Venusini vacis
 honorem,

Non ita Dircaū Pindarus urget ebur.
 Hoc sciat Alcæus, digitos damnabit in-
 erces;

Abdere se tenebris Lesbia Nympha
 Pierios dicent alio fluxisse liquores;
 Quin & Apes sanctas carminis esse
 Deus,

Nobi

Nobilis ô Vates qui nectare potus ab illo
 Permissum obscuri nominis esse facis,
 Nam tibi nec Divos ea succitat unda flu-
 rores,

Non Aganippææ gloria pulsat aquæ :
 Sed magnæ mellis favere ex æthere Ma-
 tres,

URBANIq; sacros exhibuere favos.
 Sed veri sedes, & CHRISTO proxima
 virtus

Insolitam docti Carminis afflat opem.
 Esse quid hoc dicas, nisi Numinis igne
 calere,

Spiritibusque DEI sollicitantis agit ?
 Esse quid immodicos nisi ducere necta-
 ris haustus,

Et sibi præfixas non habuisse colos ?
 Grande tuæ ô pretium mansuraq; gloria
 Mutæ, (PEDES !

URBANI poterunt cui tholus esse
 At mihi si tanto fas quidquam appinge-
 re possi,

Aut signare aliquâ pendula dona notâ;
 Non ego pro chordâ tenuem cantare
 cicadem,

Non aliud cupiam pectinis esse vice :
 Sed fingam URBANAS illic sua condere
 mella,

Nobi-

Q 2

Et

364 AD SARBIEVII LYRAM

Et dare pro cantu nobile murmur (se fit)
Apes. Se

Picturæque brevi subscribam lemmæ
culam: il ign

Tantus amor nostra est, gloria tanta Lyra Non

LUCÆ DIERIX e Societate JESU in JOAN
Lyram MAT: CASIM: SAR. ad I

BIEVII.

PAucula Mæonio meditabar ludere
versu, (eus)

Succinerem fidibus quæ CASIMIRE D

Arripio longo distentos tēpore nervos V

Filaque suspensæ pulverulenta lyra Fr

Excutio, tendo chordas, adduco, remitto Atqu

Exploro dubios pectine & aure sono Amo

At subito male compositis lyra diffon- D
chordis

Sic mihi confuso est murmure (vos)
queri: URB

Quid teretes tentas obtuso pollice ner- Ad a

Define nos humili sollicitare manu. R

Musa CASIMIRI altiùs altiùs extollen-
da est:

Illius in laudes non satis ista chelys. Dum

Nec tua sufficiet lyra Pindare, nec tua Suffi

Eleve (est)

Sufficiet, quantus dicere, quantus hic Ipse

ipse sibi vates solus sibi sufficit unus
 Se capere, & solus se cecinisse potest.
 Nil igitur CASIMIRE canam: nam digna
 cani te
 Non possunt, dignè, tu potes, ipse cane.

JESU in JOANNIS BOLLANDI & Societate JESU
 R. ad MATH: CASIM: SARBI EVIUM
Pontificiæ Poëseos imitatore.

r Iudere
 (cuis)
 ODE.

CASIMIRE D Fluëta pridem tendite barbita, &
 nervos Virente rursus cingite Laureâ
 Frontem Camænæ, rursus, jo:
 Castalios feror in recessus.
 Atqui vetusto squallida pulvere
 Amor fuit defendere inertibus
 Divum Acta blattis, inque Patrum
 Ferre novam monumenta lucem.
 URBANUS hinc me MAXIMUS OPTI-
 MUS
 Ad antra Cirrhæ, & Pegaseos specus
 Reducit, & novos calores
 In gelidis animat medullis:
 Dum quâ ruentis fata prius manu
 Suffulit orbis mox animat fides
 Micante pulsû, quem secundo
 Attonitus vehit amne Tibris;
 Q² Ultra-

366 AD SARBIEVII LYRAM

Ultraque terras & maria & latus
 Utrumque mundi, solis & ultimi
 Primi que limen, & remotas
 Oceani emorientis oras,
 Tulisse gaudet. En propior Polo
 Quam flectit Arctos, Vistula corniger
 Musæque cantu BARBERINÆ
 Personuit graciale litus.
 Noster quod isthic ludit Horatius,
 Quod lapsa retrò sæcula colligens,
 Vocemque spiritumque Flacci
 Pindaricem jubet ire cantu;
 Quod inter Ursæ frigus, & hispida
 Telluris oras turbinibus graves,
 Et grandinum sonante foetas
 Progenie, CASIMIRUS, auras
 Tepente Cælo provocat igneas,
 Torrente fibris promit aquas, quibus
 Vel ipse Musarum bicornis
 Gaudeat immaduiffe Vertex;
 Quod ver beatum sentit Hiems; novo
 Quod victa cantu mollior incubat
 Nat ura; quod repente nato
 Germine luxuriantur horti,
 Quod mel, quod udo Pierium fluit
 De fonte nectar; nectar amabili
 Quod rore sudat; quod vel uno
 SARBIVII lyra tacta nerve

Quam.

Quamvis feroces debilitat minas
 Tumultuantum fortiter hostium,
 Et arma bellorumque nubem
 Pulueream meliore miscet
 Ludentis aurâ (si satis assequor
 Quod augurando mens canit entheæ
 Virtutis admirata numen)

Inde venit, Apis unde sanctum
 URBANA nectar hausit, & æmulo
 Horatianæ murmure tibix,

Terratque mirantesque cælos
 Attonuit calor omnis illo
 De fonte fluxit, numinis hoc tui
 Affavit æstus aura beatior

URBANE, dum sacrata gentis

Romuleæ jura lustrat hospes.
 O quis volentem me quoque patrio
 Exesse cælo, quis sinat in tuos

Me ROMA BARBERINA Colles
 SARBIVIO comitem venire!

Subsiste Musa, & vota decemplici
 Substringe nodo, angustior est sinus
 Mentisque virtutibusque nostræ;

Quam penitis queat ut medullis
 URBANIANUM ducere spiritum.
 Unius hoc est SARBIVII: cui

*Impune trans nubes sereno
 Calliope dedit ire Cælo.*

GILBERTI JONINI *de Societate* JESU
ad MATH. CASIM: SARBIE-
VIUM.

O Testudinis aureæ
Qui fila ingenuo pollice temperas;
Et solis Rhodopes jugis.
Aut in Sarmaticæ littore Vistulæ
Doctam sollicitas chelyn,
Quam pronò toties audijs alveo
Tibris defluere immemor;
Et septemgeminis non semel extulit
Echo Romula montibus:
Seu mundi Dominas Principis insulas
Di centem audierat pari
Tantis ingenio laudibus, aut Apes
Cæli roribus ebrias,
Quæ corâ artificii mellea condiunt
Puro nectare sæcula;
URBANI arbitrio Lechica Principem
Cum laurum meruit lyra.
Seu bellata gravi pectine diceres
Septem bella-trionibus,
Audacemque acies ducere Martio
Nigrum pulvere Cæsarem, &
Gaudentem in medijs hostibus aspici:
Dum fatis melioribus

Iracunda parem dextra superbiam
Ferro vindice fulgurat.
Seu vinci faciles cedere Tartaros
Cogis indecori fugâ,
Dum victor rapido terga fugacium
SIGISMUNDUS equo premit:
Aut Lunæ Scythicæ sanguineum jubar
Formidabile Regibus,
Curvari facili circuitu vetat.
At quo te rapit insolens
Ardor fræna pati per vacuum æthera
Dum cælo Sapientiam
Interras facili carmine devocas,
Et caligine patriâ
Celari cupidam non pateris, piè &
Præclarè temerarius.
Cantas ætherei tela Cupidinis,
Et quæ non dubiâ manu
Castis pectoribus vulnera destinat:
Et tædis melioribus
Mentes virgineas urit; & aureâ
Certus figit arundine,
Extinguit quæ suis Idalias faces.
Nec cantus meretricios
Musas virgineo ludere barbitō,
Et castis fidibus jubes:
Quæ torvâ trepidus fronte legat pudor;
Quæ velata Modestia,

370 AD SARBIEVII LYRAM

Et verso jugulet pollice castitas.
 Clari gloria Phasidos,
 Nec vates patrio degener Orpheo,
 Et plectro & fidibus potens
 Monstrandus digito pratereuntium
 Romanæ fidicen lyræ
 SARBIVI, & Latijs fabula nobilis
 Enarrande nepotibus;
 Dicam (Roma licet torvior audiat)
 Nemo pestine Romulo
 Tentavit citharæ fila decentius.
 Uni cedis Horatio,
 Qui Musas Latijs montibus intulit.
 Et, ni aurem mihi vellicet
 Jam præjudicio fama potentior,
 Et cani capitis nivè,
 Marcentes rigido vertice laureas,
 Et myrtum quatiens manu;
 SARBIVI fidibus, judice me, tuis,
 Vates natus ad Aufidum,
 Et primis citharæ cedat honoribus.

MICHAELIS MORTIERI
 & Societate JESU
 JAMBI.

VT illa prima ter beata sæcula
 Pater Satorque Temporum

Ter invidentia, ter dolenda, posteris
Sinu profudit ubere.
Diesque finxit & refinxit aureos
Sereniore laminâ;
Brevi refugit, aureique germinis
Suave messuit decus.
Et inde mixta mortis ære livido,
Et obvoluta ferreo
Aheneoque plumbeoque vulnere,
Iêre retro sæcula.
Subinde læta viliore furculo
Repullulare semina,
Solum rebelle semiceta prodere,
Luem maligna sidera,
Venena gramen, inquinata turbidum
Paludis una poculum,
Ferasque silva, naufragosque navitas
Maris procella, grandinis
Flagella ventus imbriumque lacrymarum
Quotidiana funera.
It annus alter altero nocentiùs
In omne degener nefas;
Et aura mentis aureâ propagine
Imago prima Numinis
Homo fit umbra, fit propago plumbea
Suoque nequior luto.
At omnis illa tam beata faustitas
Polo recepta creditur;

372 AD SARBIEVII LYRAM

Soloque pulsa, spem fovere cælicam
 Luti que dulce tædium,
 Vel in canora commigrasse culmina
 Biverticis sacrarij,
 Ibi crepante Pegasi sub ungulâ,
 Meri fluenta Nectaris
 Parens Apollo temperare vatibus,
 Diesque semper aureos,
 Et obstinata non perire sæcula
 Lyrâ laborat aureâ.
 Ubi novena cum Parente Castalis
 Inane murmur increpans?
 Ab amne pender, & liquoris ebria
 Suave concinit melos;
 Clientium que labra fonte proluens
 Poëtici que spiritus
 Furore complet aureumque; faucibus
 Dat imbibisse sæculum.
 Paterna laurus ab loquace barbito
 Perenne personat nemus,
 Amœna fata, pura, læta grandius
 Tonante præloquens comâ.
 Sed hæc fuere namque; sicut aureum
 Maligniore laminâ
 Adulterantis æra prima germinis
 Fremit perire sæculum;
 Jugum bicornè, flos & umbra Daphnidis;
 Et omnes Phocidos nemus,

Et

Et ipse Phœbus, & novena numina,
Et Hippocrena Pegasi
Peraruere, vix steterê sæculo
Horatiana tempora;
Sub hæc virebat, inclýtoque promicans
Poësis alma vertice
Decus perenne germinabat, integros
Apollinis Vicariò
Lyra tenente spiritus Horatio.
Sed hoc repentè condito,
Suisque subter abdito rosarijs;
Sub occidente laureâ,
Sepulchra vatis implicare carduos,
Rubeta pullulascere,
Jacere nomen interire gloriam
Biculminis palatij,
Et inter arma barbarumque militem
Situ pigro senescere,
Fidem rigere, lacrymare pectinem,
Chelyn filere cerneret.
Ière lustra, ferrei que temporis
Ière multa sæcula.
Poëta nullus, aut Poëta barbarus,
Quid inter ista ganniat;
At unus, alter, aut subinde tertius
Horatiana barbata
Paratragœdiantè strinxerit manu,
Cavo fragore turgidus,

374 AD SARBIEVII LYRAM

Inane nomen ad lyram ; quid obstrepas
 Et hoc per astra circulo
 Trecentiesque milliesque volvitur
 Revolviturque Cynthus ;
 Suprema donec & polita vidimus ,
 Et erudita tempora ;
 Quibus redisse Pegaso suus vigor ,
 Suusque fontibus liquor ,
 Sororibusque ter tribus suus decor ,
 Suusque laureæ color ,
 Suusque mille mille Vatibus calor ,
 Perennitasque credita ;
 Et eliquante jam stupore plumbeo
 Nihil morante ferrei
 Furore Martis, æneoque verbere ,
 Dies notantur aurei.
 Per arma regnat , horridosque turbine
 Salus amœna temperat ;
 Per arma Belga , Batavos per impetus
 Amica ducit otia ;
 Per arma Scaldis, aggeresque perfidos ,
 Mosæque vapulans latus ;
 Per arma Rhenus, heu! per arma decolor
 Novis probrosa cladibus ;
 Cruentus Ister, impiumque sanguine
 Mosella fornicem trahens ,
 Cruore mixta, tabidisque fluctibus
 Fluente Pegasi vehunt ,

Et entheata mollius Poëtico
Rigant calore pectora.
Per arma Gallus, & per arma Celtiber,
Per arma vivit Italus,
Et ingruentis hostici sub ictibus
Canit vel ipsa prælia.
Et est Maronis, est cliens Horatij:
Habet Catullus affectas;
Et erudita, casta, blanda, vivida,
Cedroque digna carmina,
Apolliniq; non pudenda barbitò,
Eburneoque pectini,
Et aureo super futura sæculo
In omne sæculum serunt.
Sed hæc nequissè, pro decore pristino
Vetusta pugnat æquitas.
Minore semper & minore dividens
Fluenta primâ rivulo
Novusque nemo sic Poëta natus est,
Ut illa prisca numina,
Horatijque Principem lyram pari
Secutus expleat lyrâ;
Sed impos artis, & canore distonus
Stylo vacillet impari.
Quod unus ille (stringe livor impetum,
Fremente dente ringere)
Quod unus ille (vivat æviternitas,
Jo parate lauream,

Parate

376 AD SARBIEVII LYRAM

Parate ferta, myrtea^{que} textile
 Ligate lilium comâ)
 Quod ille SARBIEVUS unus unicus
 Libro peregit unico.
 Hic omne quidquid est Poëta vel fuit,
 Metrò volante transilit,
 Horatioq^{ue}, Pindaroq^{ue}; par (procul
 Metu cadentis Icari)
 Per ora currit, & per astra volvitur;
 Supervolatq^{ue}; sidera;
 Polonus ille certus aridam novo
 Replere fonte Castalin:
 Et obsoleta nobilis Bimontij
 Refabricare culmina;
 Polonus ille per Borea frigora
 Acinaces^{que} Thracicos,
 Beata Veris atque Pacis otia
 Perennè Vatribus novans.
 Per efferata Martis ære sæcula
 Dies reducit aureos.

SIDRONII HOSCHII *è Societate*

JESU *ad* MATH: CASIM:

SARBIEVIUM.

ELEGIA.

ROMANÆ fidicen citharæ, qui sidera
 præpes

Vilis

Visis, & ignavam FLACCÉ relinquis
humum : (this,

nicus Pace tuâ, quamvis nec certius alta Clean-
Nec fuerit Samii lingua locuta senis ;
el fuit, Semita Dircaei nō est tamen invia cygni,
Ivit & hāc pennis repperit alter olor.
cul Nec minus est auræ, quā se levat æmulus
alēs ;

itur, Nec spatio nubes inferiore secat.
Par abit, & forsan cursum sublimius ur-
get ; (volat.

Et quò non potuit PINDARUS, ille
Nec malè ceratis ad sidera nititur alis,

Nec dabit æquoreis flebile nomen a-
quis. (Notosque,
Ætherias animas testor, Zephyrosque,
Et quæcumque sacros detulit aura
modos : (quale

Si tua, SARBIEVI, sperasset carmina
Non fieri meritò posse putavit opus)
Pindaricas laudes pressisset HORATIUS;

teratē & tu
M: Materies illi, primaque cura fores.
Felix, credibili major quem concitat ar-
dor ;

ui sidera Judicium superas Vatis & Orbis idē.
Non abit in pejus semper vitiosior ætas,
Nec quamvis semel est ferrea, semper
erit. Se

378 AD SARBIEVII LYRAM

Se fugit hæc certè; priscumque recurrit
in aurum,

Illa est carminibus gloria parva tuis;
Hæc ego vos, Musæ, vestroque in monte
virentes

Jam pridem lauros edidicisse reor.

Hæc ubi cantantur, nec saxa, nec æquora
surda, (ferz.

Nec sunt indomitæ turba timehda
Vos eritis testes Getico sub sidere cautes;
Quiq; Lycaonio Ponte sub axe jaces.

At neque sola videt properare POLO-
NIA rupes, (quas

Mirantesve tenet VISTULA solus a-
Et Rhodope, & scopulis veniunt plau-
dentibus Alpès, (suos

Nullaque non montes gens videt ire
Hæc Rhodanumque Padumque tenent,
& carmina Rhenum

Oblitos notas, ut prius, ire vias.

Hæc sit sæpè Tagus, fulvaque reclinis in
urnâ

Dixit: Eunt auro purius illa meo.

Sæpè aliquis nullâ vates hæc legit in
umbrâ, (tit

Et circum viridis protinus umbra ste-
Cui licet hæc gelidâ nemorum securus in
umbrâ;

BELGA

recurrere

ta tuis
monte

reor.

æquor

(ferz.

imehda

cautes)

e jaces.

POLO.

(quas)

solus a

it plau

(suos)

ider ire

enent;

as.

elinis in

neo.

legit in

(tit.

bra re-

cursus in

BELGA

BELGA sed heu! lituos inter & arma
sonat. (pheus,

si sic in patrijs cantasset montibus Or-
Cum silvis melius saxa secuta forent.
Promptius Aoniam lapis ascendisset in
arcem,

Evectus numeris, magne Poëta, tuis
O quanto Delphin pernicius ille natasset
Per mare, tã blãdæ raptus amore lyræ!
Hæc animum certè mihi sic demulcet, ut
illum (fui.

Auferat, & memorem non sinat esse
Sæpè fui, celi vaticinans, aliena locutus,
Et fuit abrepti carmen in ore tuum.
Sæpè locuturus diuturna silentia feci,
Aut tenuit medios lingua tepente so-
nos, (amici

Mensabit, & subito tacitum mirantur
Me rapiunt numeri, cygne canore,
tui. (tyrannum,

Sive jubes in Threïcium capere arma
Pænè minax digitis sumitur hasta
meis. (tendis,

Sive super nubes sublimis & æthera
Sollicitat nostros protinus aura pe-
des, (tos,

Sive per Ausonios spatiaris lauriger hor-
Me Zephyri & Floræ regna subire
puto. Seu

380 AD SARBIEVII LYRAM

Seu moerente canis testudine flebile car-
men,

Palleo, nec fletu lumina nostra carere.
Seu tristis hilari solaris pectine curas,
Defluit ex animo cura dolorq; meo.

Sive pios castæ suspiras mentis amores,
Urimur, ardētes sunt tua verba faces.

Denique me formas subito convertit in
omnes

Quali cumque operis pagina lecta
Hoc est & volucres cantu, fluvioque
morari,

Hoc est acria ducere laxa via.

Hoc est fulmineas auferre leonibus iras,

Hoc agnis rabidos conciliare lupos.

Pegasides Divæ, vestro date debita Vani

Quæ possint Clarium festa decere
Deum.

Quid precor exiles lauro redimite Pec-

Vos mihi, si merui, n. et jte festa Dea.

Nam tua, SARBIEVI, cum silvæ plectra
sequantur,

Ad crines properat laurea spōte tuos.

NICOLAI KMICII *è Societate*
Jesu.

DITHYRAMBUS.

NAM me quis melior corripiat calor?

Jam tollor Ales trans liquidū æthera,

Canisq̃ue præter nubibus hispida

Sublimis oras, interno

Splendidè pernix oculo, revolvī

Immodicum gyrabilis orbis

Cryſtallum adſpicio; nec piger impetus

Ardor in celsas vehit usque ſedes,

Abjungitq̃ue animum corporeæ morâ

Molis, & pennas timidas reſolvi

Inſolitâ ſubter levat aurâ,

Ut volvi placidi ſedulus ætheris

Tranquillas vigilum Currus in ignibus

Siderum rotas agit!

Audimus? an nos ludit amantium

Ignium cantus? ſolidos ad orbis

Nam reperiſſo recinit jocoſa

Rurſus imago,

Audimus? reſonant carmina non priùs

Accepta æthereis choris.

At quò perpetuis aurea ſedibus

Sidera migrant! nec labor, ultrò

Sequitur rapidum temo Booten;

Jamq̃;

382 AD SARBIEVII LYRAM

Jamq; & Virgo venit vecta curulibus,
 Quæ niveis flavâ digitis exsertat aristam,
 Uberis neque impotens
 Nec parca glebæ, aut dulce nitentium
 Florum, quos Siculis foeta Favonijs
 Hyblæ jugera nutriunt.
 Illam inellilegæ calidæ murmure
 Adstipant animæ, & suavis attonant
 Circum susurris, & loquax
 URBANUM repetunt voce, per aures
 Atlantis orbes, atque volumina
 Machinæ decomplicis.

En Herculei stella leonis
 Superbiore concutit flammâ has jubâ
 Magnumque spirat Sarmatici decus
 PRINCIPIS, & profugam repulsi
 Cynthiam Thracis, viduasque cæsi
 Concani amissis pharetras sagittis.

Quis ille torvas fronte jactat minas
 Semifer, & veterem servat sub pectore
 Achillem,

Altaque quondam quos monitus dedit
 Secum revolvit mente; per improbum
 Ut mundû armigeram circumagat racem
 Immunis, & fati dolosas
 Effugiat sine lite Syrtes.

At vos minorum lumina gentium
 Plebesque haud humilis beati

Impe-

Imp
 Und
 Mav
 Fum
 Et p
 Tem
 Resp
 Turb
 Rubi
 Dard
 Audi
 Q
 Pulch
 Dum
 Sequ
 Igni
 Gaud
 Later
 Sape
 Cupi
 Prod
 Non
 Urge
 seu p
 At in
 iatus

Imperij,ardentes revocate densarum
Undas stellarum: venit ecce
Mavortis ignis,cujus ahenea
Fumant ingenuis arma vaporibus,
Et pulchra belli.vivit in igneâ
Tempestas facie,ut jam capulo manus
Respirat, pronaſq; ad Carmina porrigit
aures,
Turbidum lætatus, ut obsoletos
Rubiginosi sordibus otij
Dardanos enses revocari in orsus
Audit avitos.

Quis mirante Polo, quot properent
faces,

Pulchrosque stellarum tumultus,
Dum trepidant,numero reponat?
Sequamur populos agglomerantium
Ignium non hæc sine destinatis
Gaudiis fiunt, trahit & sequeſtras
Latente motu lampades voluptas.
Sæpè dum pectus taciti fatigant
Cupidines & conscij calores,
Prodidit murex inopinus oris,
Non solus orbes Aligeri impetus
Urget,cadentis sive oblitus supet,
Sed prima ad cunabula Solis:
At inclusus Amor sæpè decemplice n
ntus agit molem circum versat s sequa-
cem.

Et aus

84 AD SARBIEVII LYRAM

Eamus, astrorum alipedes choros,
 Utcumque labuntur secuti.
 Ut mihi percussis salierunt pectora fibris!
 Quis hic canoro barbitō moratur
 Detinetque fidera?

Agnosco voces nosco sonantium
 SARBIEVII errores digitorum,
 Pectinis & laudabile murmur.
 Ut prona astrigeræ domus
 Plebs aure arripiunt sonos!
 Et nixa avidis fidera flammis
 Consumunt totas cantantis in ore me-
 dullas!

Ut cervice sinistra
 Acclinis, melior Threïcij alite
 Carminis, æthereos lyræ
 Committit ignes, seu quibus Arbiter
 Terræque Cælique ictus amabili
 Longum laborat in Charybdi:
 Sive ut Virgineus Amor
 Summâ parte animos nectaris imbuat,
 Non erubescendaque flammæ
 Castis versat in ossibus.

O vatem nimium DEO!
 O dulces strepitus, ô benè Cælitum
 Gaudia dignè Olor occupare!
 Tibi seu citatus inter
 Languescit Zephyrus flexanimas fides,
 Sep

choros, Seu hellicoso: fortior æthere
 Immugit sonus, aut clangit in auribus
 ra fibris Heroum, quoties aut adamantium
 ur Mavortem memoras, aut resides novorum
 tium In orsa bellorum resorbes;
 Respondent tacitis sidera nutibus,
 Incesoque magis vota cupidine
 Sese in carmina porrigunt.

En APES circum tibi BARBERINÆ
 Tempora alludunt; tibi nectar omni
 Abditum Cælo properant: sed illæ
 ore me Dulcius ore tuo lucrantur,
 Tenduntque cellas ut sitientibus,
 Mella sæculis nova,
 Quæ & æternæ ambrosiæ Deorum,
 Et quæ minister Phryx puer æthere
 Miscet capaci blandus amysside,
 Deterioris
 Damnata notæ Massica cedunt,
 Judice Mundo.

Hæ celsæ quoties cardine defluxæ,
 Innuptæ volucres nota Palatia
 URBANI repetent, ut solitis suum
 Pontificem relevent susurris:
 Latè dispositis ordinibus, super
 Aut mixtam nebulis comam
 Cupressum, aut vitreo margine fontium,
 Per myrtos, per & aureas

nas fides,
 Sep

R

Rosas,

385 AD SARBIEVII LYRAM

Rosæ, & cætas liliūque densum,
 URBANO referent tuæ
 Quem citharæ addidicere cantum.
 Hic ille, fudo dum fremit aëre
 Mellita pubes, & repetit tuæ
 Nectar Thalix, non Caleno
 Sobrius accipitur Lyxo
 Gratius, nullis ita fervet uvis
 Candida Naxos alumna Bacchi,
 Quas BARBERINUS duceret uvido
 Nectare SARBIVII prius,
 Cedunt Eois innotata fluctibus
 Conchyliorum deliciae breves;
 Cedunt & Atris quas alit in jugis
 Bona tellus alites,
 Nullæque stultæ damna pecuniæ,
 Et scarus fatuo pretiosus auro,
 Quoties mensis accinet illis
 Sarinata cycnus.

Audimus? (atræ cedite livi li
 Coccyi nebulae, quas notus invidiæ
 Halante Diis de palude
 Eductas, avidis obstruit auribus.)
 Audimus? ut jam pectine concita
 Illa terrarum superumque cantos
 MAJESTAS, solio Vate dignatur ab alto
 Sublevari nostras, ait, ô Poëta
 Non piger chordas, facilis que Cynthi

um, Suffecisse DEO, fers medius gradum
 um. Nostrique, Appollinisque.
 Servabis ergo tu benè mutuis
 Fidum pectus amoribus,
 Pontificisque & Vatis amicus
 Æterna teges tempora lauro.

Vix ominato vox ea murmure
 Vulgata totis dicitur Italis,
 Quà tauriformis Rhenus & Albula,
 vido Quà serus undas Bætis in æquora
 Ibèra volvit, nec paterno
 VISTULÆ cessat geminare nomen
 Fama Poëtæ.
 Continuo ingentes animæ, decora alta,
 vel Tiaræ (munt,
 æ, Vel sceptræ parvos quo populo exi-
 Venam benigni protinus inguit
 Sive ille cæcis verba legibus liget,
 seu velut aureæ
 i li Liberas linguæ referare ripas,
 dia Attonito stupuere sensu.

O Vates, placidos fortiter occupa
 Portus! ô quid agis? jam nova puberis
 Vulgi fluctuat unda:
 Tu mentis ultra culmen & ingeni
 Evectus, expertusque, raris
 os Auditum enarrabis ACUMEN.
 r ab alco Clamatur! auræ plaufibus affonant,
 Cynthi
 Suffe R 2 Plau-

388 AD SARBIEVII LYRAM

Plaudit totis Roma Lyceis.

O quos tunc tibi TARQUINI
Sensus de tacitis ossibus eduxit anhelus.

O quos ODDO tibi?

Quos tibi PETRUCCI, quos GODFREDO
FRIDE tibi?

Aut quisquis Lechicū pronus in Orpheate flo
Et morum facilis, dives & Ingeni?

Utrumque pubes Romula nobiles
Ardet per artes, SARBIEVIUM sonat.

Et sibi sæcula retrò,
Quæcumq; magnis vatibus tumebant,

Seu sale lætas spargere mentes,
Seu Lesboa lubet tendere barbira, &

Voce ciere viros, & pulchris funeribus
armis

Dicere, in uno Dardana pubes
SARBIEVIO revocata gaudet.

Quis me tunc Italo sub Jove ponetur
Ut magnos fremitus inter, & auspices

Clamores, aliquis tuus
Monstrarer pariter manu,

Quo Duce fontes petij Cyrrhæ,
Et præcipitis juga Parnassi,

Longè antecedentem sæculus.
Daphnides lauri, quibus impeditur

Aurea Vates tempora tollit?
Thespj montes, & amica Musis

Unda
Ing
Quor
SAR
Favet
Sister
Orphe
Passib
Irrun
Doct
Vitta
Assun
Nun
Lust
Etat
Vita
Et lo
Mag
At n
Men
Et ta
Dan
Et li
Seu
Fing
Arg
Pro
Aut
Unda

INI

t anhelu

os GOD

in Orphe

geni?

biles

M sonat

mebant,

es,

bita, &

is funera

es

et.

ve pone

auspicio

æ, 1

s. impedi

?

Musis

Und

Unda Pimplæ, volucris Bellerophontis

Ungulâ excussi latices volante,

Quorum non expalluit haustus

SARBIEVIIS, faciles colono

Favete vestro; quosque velit jugis

Sistere Pierijs, pronos submitte colles,

Ite florentes animæ sue magnæ

Passibus lætis, juvenes, patentem

Irrumpite audaces Heliconis arcem,

Doctarumq; hederas præmia frontium

Vittasque lauri avellite postibus,

Assurgente choro Dearum.

Nunc tempus arcana Aonidum pede

Lustrare regna, atque irrevocabilem

Etatis occasum, & facilem emori

Vitam, Pieridum sistere munere,

Et longum diffundere in ævum

Magni nominis Ortum.

At nos lentæ animæ, dum super ardua

Mentis pennigeræ vos rapit impetus,

Et tantas Aquilæ subitis alas

Dantis se in spatia ætheris

Et liquidum per inane Cæli?

Seu molles Elegos littora ad hospita

Fingemus patrij fortè Borysthenis,

Arguto Iberam seu sale Bilbilim

Provocabimus rudes:

Aut, si quando calor fortior incidet,

R ;

Simpli-

396 AD SARBIEVII LYRAM

Simplici chordas quatiemus œstro.
 Vobis dulcia pectora ,
 Seu manè Phœbus surget ab æquore,
 Seu sera lassum Doris in humido
 Componet ostro , ritè vocabimus
 In vota cælum , ne benè præpetem
 Abrumpat mora cursum :
 Ne Ductor Ales vester in avias
 Sublatus Auras, non sine conscio
 Agmine, vel vitijs iniqui
 Laboret astri, vel supino
 Aère dejiciat caducas
 Lentior alas.

GUILLIELMI BOLMANI *è Societate JE-*
 SU *ad* MATH. CASIM: SARBIE-
 VIUM. *sacri adversus Turcas*
belli hortatorem

Audiimus? quænam illa alto generosa
 canôra (Phœbi?
 Aut Martis longè sonuit chelys, aut tuba
 Audiimus? neq; adhuc conspirat Gallia
 Ibero. (cùm
 Odrysiæ lacerat acies, atq; impia Thra-
 Agmina , & infandas ferro rescindere
 lunas? (campis
 Non arma arripiunt? non telorum ærea
 Bisto?

Istioniis latè riguit fagesat mihi dudum
 Byzanti circum turreis, & moenia Budæ
 Circum, cannarum grando horrida fer-
 ratarum, (que æra.
 Et clamosa gèmant tormenta, tonantia-
 cur non Austriadumq; aquilas, villosq;
 Philipporum (cerno
 auratos, Superi! mistimque micantia
 alia? me miserum! cur non Rhenoque
 Tagoque (alta,
 Et Rhodano vecti unanimes ventosa per
 Ostia Bistonij coenosa irrumpimus He-
 bri, (amnem,
 Inque caput fractis curvatum cornibus
 Trans Æmumq; Istrumq; Boristheneasq;
 procellas, (des?
 armaticas ultra ferimus pia signa palu-
 decus antiquum Byzanti! ô moenia;
 & ô tu
 Arx alta, Eoas latè regina per urbeis!
 Infelix, quæ te crudeli compede vinctam
 Eripere, atque Italæ rursus componere
 Romæ
 Fortunata dies poterit? quæ dextra le-
 vare (arva!
 serviti? Vosq; ô Solymæ, Jordaniaque
 Vos sacri colles, silvæque, habitataque
 Divis
 R 4 Moenia

392 AD SARBIEVII LYRAM

Mœnia, divino tellus dignata cruorē
Sed si tanta piget momenta inquirere
rerum;

Debemusne etiam foedæ ludibria genti?
Prô pudor! opprobrium telluris, & im-
pia magni

Proluvies Orbis, Cæliq; & Numinis ira
Dicimur, oscœniq; canes, damnataq;ue
turba. (per arma,

Ipse ego per Scythicas acies, CASIMIRE

Ipse per obstanteis arcus, per sæva Ge-
lonum

Spicula, per latos enseis, per scuta, viros
Vividus, & pulchro leti inflammatus a-
more, (prælia curæ,

Parte aliquâ ante alios, quæis aspera

Devicti Dixis tendens insigne cruentum

(Dextrâ insigne, hostem lævâ mortemq;
laceffens) (phalangi,

Par cuneo irrumpam, par Pellææque
Flammivomæ ballistæ, & fulminis acrior
igne.

Eveniat tantum cælo mihi spiritus alto
Suppeditet, nec Musa mihi SARBIEVIA
desit

Injectura faces animis, & nobile robur.

Non mihi, si circum, quidquid videt
mus, Hebrusq;ue

Per

Perluit, atque Hypanis, Strymonque &
 inhospita Nessi (rillas;
 Flumina, Sithonias tendant inferre sa-
 (Quamvis torva micent oculi, fronsque
 ærea; quamvis
 Ora super duplici facies stet ferrea barbâ
 Setarumque; alæ ingentes, rictusque; jubati;
 Non si Barbarico cælum fremit omne tu-
 multu, (astra)
 Nec mihi si clamor terras & verberet
 Ora genasve timor notet, aut præcordia
 tentet.
 Martius interea cælo calor influat ossa,
 Ingentesque in bella animos SARBIE-
 VIUS addat, (segni
 Et pavidum incuset Pontum, & Neptunia
 Æquora servitium minus indignarier
 æstu;
 Quod vincæ Cyclades, quod, mœret
 Achaica Thetys;
 Æthiopumque; domos nigras, quæque op-
 pida Garges (undis;
 Præfluit & cunctis captivum Bosphoron
 Atque alia Amosidæ, Solymæoque; æmula
 Regi: (rat ab alto.
 Tantum ardet, tantamque; animo vim spi-
 Tu ne pone manu citharam, CASIMIRE,
 nec ulla

394 AD SÁRBIEVII LYRAM

Cura vetet major grandeis convellere
nervos, (cas.
Et sacra in diros accendere prælia Thra-

JACOBI WALII *è Societate JESU Ode*
ad Lyram SARBIEVIANAM, sapius
EUROPÆOS PRIN-IPES *adrecupe-*
randum ORIENTIS IMPERIUM *ami-*
mantem.

Quæ Martiales barbitos incitat
In arma turmas? quos strepitus canit,
Belliq̃ue caussas? quas coire
Principum amicitias, & enses
Pingues amico sanguine barbara
In terga verti justius imperat,
An rursus Alcæi minaces
Classica personuere Musæ?
Sceperique & iræ Pittacus impotens
Urbem insolenti servitio premit,
Sævumq̃ue detrectat superbi
Ferre jugum Mitylena regni?
Fallorne? tristi Luna Othomanidum
Pallefcit umbrâ: cornua contrahit:
Plenumq̃ue desperavit orbem,
Omne jubar minuente Vate.
Sic noctilucis pallida cornibus
Phœbe laborat, ter, Magicis sacris,

Spar-

Spargente succos , ter sue Marſas
 Canidiâ recinente voces.
 Præſagus horror, quem Lyra Thracio
 Inculcit aſtro, ſanguineas aquas
 Pro rore ſub noctem coegit
 Æmonijs fluitare cultis.
 Tantifne credet poſteritas minis
 Natos in uſum lætitiæ modos
 Fervere, ut auguſti malignâ
 Regum apices violentur umbrâ ?
 Ite, ite, fortes, quò citharæ vocat
 SARBIEVIANÆ clangor amabilis:
 Ite, & triumphatis Idumes
 Ad numeros volitate campis.
 Non molle quiddam , non quod Jonicis
 Aptum choreis, auribus accinunt:
 Docent in adverſas phalangas
 Ferre pedem benè temperatum.
 Ordo, Gradivi nervus, aheneas
 Stringit catervas. ite canentibus
 Plectris, Quirites : ordinatos
 Fila regent numeroſa grefſus.
 Lycurgus olim ſic Lacedæmone
 Pugnæ imminentis ſigna dedit lyrâ :
 Et miles obſervans modorum
 Ibat ovans , placidoque veros
 Mortis timores carmine temperans ,
 Promptus ruebat pro patriis focis

396 AD SARBIEVII LYRAM

Per tela, confusasque strages
 Per cineres, per acuta belli.
 Ite, ite: sancto pulvere sordidos
 Mavors coronis vestiet: hactenus
 Nilique Jordanique ripæ
 Palmiferis viruere silvis,
 Vestrosque poscunt cædua vertices
 Palmeta. Quin & barbata munere
 Vestros adornabunt labores
 Nobilibus potiore fertis.
 Accendit omnes Martia buccina
 Cantu: sed, eheu! non nisi funera,
 Vocesque supremas cadentium
 Docta sono tenuare rauco.
 At illa, quæ vos increpuit, lyra
 Benè ominato signa receptui
 Datura, vulgabit decore
 Vulnus hians, obitasque mortes.
 Non solus olim lusit Olympicâ
 Digno palestrâ carmine Pindarus:
 Est, qui Palestinis subactis
 Sacra pari canat arma laude.
 Nec sola Dirce vidit Hymettijs
 Thebana tingi labra liquoribus:
 Apum Quirinarum labores
 Obstupuit Tiberinus amnis,
 Et hospitalem Vistula nectare
 Madere ripam, quod sibi Romulâ

Stipa.

Stipavit URANUS Tiarâ
Mellifluos glomerante rores.
O magne Vates, ô Heliconidum
Myſtes ſororum, quem Deus incola
Muſæque, ſecurum pericli,
Pindaricos docuere niſus;
Pars quanta laudum, mella liquentibus
Stillaffe labris? pectoris alveo
Dives refundis mellis agmen,
Nectareâque ruens procellâ
Sonora vincis flumina, quæ Notus
Spumansque Nereus auxiliaribus
Dum juvit undis, verſa ſecum
Teſta trahunt, pecudeſque ſorbent.
Talis ſuperbos colligis impetus,
Altosque ripæ diruis obices
Effrenis, & foedam Gelonis
Perniciem meditatus arvis.
I, perge, grandi mellifluos lyrâ
Devolve fluctus. Mox ubi publicas
Implêris aures, Martis ardor
Crefcet equis, equitumque turmis.
O quanta ſervo reſtitues gregi
Emenda totis pilea ſarcinis!
Quot victor innectes Latinas
Argolico populo catenas!
Io, ter io! Si quid Apollinis
Divina quercus fatidicum ſonat,

Verof.

Stipa.

398 AD SARBIEVII LYRAM

Verosque præfagit triumphos
 Vaticanis lyra tacta Mulis.
 Dicentur olim Sarmaticæ fides
 Vicisse multas cum lituis tubas :
 Credetur excantata Thracum
 Luna tuo trepidante plectro.

GUILLIELMI HESII à *Societate* JE-
 SU ad MATH: CASIM: SAR-
 BIEVII *victricem M sam:*

EMBLEM A.

Philomela inter lyræ fides mortua.

Animata canentem exanimat.

Cum teneri Philomela comes placidissima veris

Dulcibus Auroram sisteret illecebris;
 Et modò lenta trahens veluti suspiria
 fleret, (mas;

Sorberet fractas garrula mox lacry-
 Fortè sub herbosâ recubans testudine
 Vates

Dicitur innocuas increpuisse fides.
 Audijt has vicina canens Philomela ca-
 nentes,

Cœpit & hîc primùm displicuisse sibi.
 Ut

Ut tamen auderet, cantu perstabat inani
 Cominus argutam sollicitare lyram,
 Jamque susurrantum sonitus imitatur a-
 quarum, (bâ:

Mox velut aratâ provocat arma tu-
 Deinde sepulchrales singultit Præfca
 leſſos, (ces.

Carmine concisas adnumerante pre-
 Donec languida ſenſim & mortua ſuſpi-
 rando

Terruit attonitâ lapſa repentē lyram.
 Namque fides inter jucunda pericula
 quærens,

Concidit, & viſa eſt dicere, cedo lyræ.
 Haſtenus hæc fuerit, non eſt modò fabu-
 la; poſtquam (modos.

Huc CASIMIR tuos detulit aura
 Detulit, & toto ſiſuerunt carmina Pindo,
 Mœſtū nescio quid viſa ſubinde queri.
 Non equidem invideo: nec ſi philomela
 ſuperſit,

Emeritæ cupiam bellā movere lyræ.
 Et tamen hîc aliquid tenui protrudimus
 aurâ,

Et tamen audebo dicere ſi qua via eſt.
 Si quis in hoc Phœbi tenuatur ſpiritus
 ore.

Si qua vel extremis vox agit in labijs,

Fun-

400 AD SARB'EVII LYRAM

Fundimus hîc, si fortè lyrâ moriamur in
istâ,

Dulce mihi fuerit te modulante mori.

Ejusd. in MATH. CASIM. SARBIE.

VII Lyræ novæ in cantus ab

VRBANI VIII. Pont. Max:

gentilitijs Apibus

animatam.

EMBLEM A.

Intensis Lyræ fidibus tres Apes.

Apes vitam dant animosq; Lyræ.

DAulias Aonium moriens sortita se-
pulchrum,

Liquerat intensâ corpus inane lyrâ:

Mellifer en geminis exercitus aduolat
alis; (Apis.

Terna sed ante omnes accelerabat

Si benè perspexi, majoraque murmura
fensi, (erat:

Rustica non fuit hæc turba, forensis

Nata sub URBANO fuit hæc feliciter
orbe,

Et tamen externâ comis amare lyram.
Vix benè concussis volucrum trepida-
veratalis ,

Et tenui impulsu moverat aura fides,
Jamque per incertos strepero cum mur-
mure nervos (bus;

Ad numerum positis ibat Ap̄is pedi-
Ocyus insonuere fides, vocemq; dedere,
Carminaque ad lyricos accinuere
modos. (ta dixi.

Res nova (per Musas) & numquâ cogni-
Phoebeum, dixi, numen habetis apes?
Vosque lyræ graciles, vos fila tenerrima
nervi

Vivitis , & vivam cogitis esse fidem ?
State, micate fides , apibusque sonatè
secundis ,

Exsuperate meos, sæcula parva, dies,
Altera promerito donec Lyra credita
cælo

Obscurum terris non sinat esse POLUM.

JACOBI LIBENS *è Societate JESU*

Parnassus biceps Poëtis

binis HORATIO *¶*

SARBIEVIO.

Fortè levem viridi captabam cespite
somnum , Quem

402 AD SARBIEVII LYRAM

Quem facilem ventus, lenis & umbra
dabant;

Cum mihi Apollineis visus consistere
Campis, (aquis.

Hic ubi bina sacris fons juga lambit
Culmine sublimis cantabat. HORATIUS
uno;

Colle nec opposito qui resideret erat.
O ego! Calliope votum sed inutile risit:
Est meritis sedes celsior illa tuis.

Serpe humilis, tenuisque elegos inglo-
rius imo tis ama.

Pangere turbam inter sub pede mon-
Ille meus (læto respectans signat o-
cello

Lauricomum ferto luxuriante caput:
Ibat ovans celso, quisquis fuit ille, co-
thurno, (erat:)

Jamque Venusino multa timendus
Ille meus superis Vates caput inferet a-
stris: (apex)

Deque duobus apex qui vacat, hujus
Dixit. At ille celer superato colle pa-
rabat

Dulce locuturas sollicitare fides.
Et jam plectra movens vocat in certa-
men Honoris

Fila Venusinæ non superanda lyræ.
Audie-

Audierat; numeros neq; spernere visus ,
 HORATI,

Nobiliore animas æmula plectra sono.
 Sic medijs certans Philomela reciproca
 silvis

Ardet inexhaustū deproperare melos.
 Laudis amor stimulabat, & artis conscia
 virtus, (labris.

Quæque aderat pressis turba novena
 Arbiter ipse animos Phœbus tacito ore
 ministrans

Alternum purâ combibit arte melos.
 Hic tonat Adriacos numero majore tri-
 umphos : (cis.

Ille per audacis signa BOHEMA Du-
 Per FERNANDEAS acies , Aquilasque
 perennes (volat.

AUSTRIADUM, numero bellisonâte
 Alter & alter agros , silvas canit alter &
 alter : (modis.

Hic citò mutatis blandus , & ille ,
 Arte pari teneros canit alter , & alter a-
 mores.

Arte pares ambo, non & amore pares.
 Flamma duellantes animos vorat æmu-
 la; neuter;

Quo dici possit nomine Victor, habet.
 Donec

404 AD SARBIEVII LYRAM

Donec colle pari geminos , in honore
locavit (pari.

Pro paribus meritis Phœbus utrumq;
Quàm benè divisi geminata cacumina
montis !

Signarunt Vates scilicet illa duos.
Sic erat in fatis, annos quandoq; daturus
Par Vatum paribus nobile verticibus.
Olim hoc fatidicus præviderat augur
Apollo,

Hinc gemino montem duxit in astra
jugo.

F I N I S.

A. M. D. G.

I
honore
(pari
utrumq;
cimina

os.
daturus
ticibus.
t augur

in astra

g.

deur, ita ad v. l. p. 1. 1.

4

D

C

S

C

Biblioteka Jagiellońska

stdr0010233

